

ศาสตร์และศิลป์ของนักแปล และล่ามภาษา

โดย

ดร. ชีรวิทย์ ภิญโญธรรณานต์
Ph.D. (Linguistics)

สารบัญ

คำศัพท์และแนวความคิดของ "การแปล"

ความเข้าใจผิดทั่วไป

การแปลและการตีความ

กระบวนการการแปล

ความสำเร็จตามที่คาดคิดในการแปล

ปัญหาการแปล

6.1 ปัญหาทั่วไป

6.2 ปัญหาของการไม่มีความสามารถในการแปล

6.3 ปัญหาของศัพท์ทั่วไป

7. การแปลประเภทที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

7.1 การแปลเกี่ยวกับการบริหาร

7.2 การแปลเกี่ยวกับการพาณิชย์

7.3 การแปลศัพท์คอมพิวเตอร์

7.4 การแปลทั่วไป

7.5 การแปลเกี่ยวกับกฎหมาย

7.6 การแปลเกี่ยวกับวรรณกรรม

7.7 การแปลเกี่ยวกับทางการแพทย์

7.8 การแปลเกี่ยวกับวิธีการสอน

7.9 การแปลเกี่ยวกับศัพท์วิทยาศาสตร์

7.10 การแปลเกี่ยวกับวิชาการวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ

7.11 การแปลเกี่ยวกับศัพท์เฉพาะทาง

7.12 การแปลการพากย์และคำอธิบายข้างใต้ภาพยนตร์

8. ประวัติศาสตร์

8.1 การแปลคัมภีร์ทางศาสนา

9. แนวโน้มการแปล

9.1 การแปลด้วยเครื่องทึนแรง(เครื่องกล)

9.2 การแปลที่ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยแปล

9.3 การแปลที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม

10. การวิพากษ์วิจารณ์การแปล

11. ดูเพิ่มเติม

11.1 ทั่วไป

11.2 ทฤษฎีการแปล

11.3 นักแปลที่มีชื่อเสียง

12. อ้างอิง

13. การเชื่อมโยงเกี่ยวกับสิ่งที่อยู่ภายนอก

13.1 ข้อมูลสำหรับผู้แปลและเกี่ยวกับการแปล

13.2 การแปลที่ตีพิมพ์แล้ว

13.3 การร่วมทำงานการแปลร่วมกัน(สมาคมการแปล)

บทที่ 1

ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการแปล

นิยามการแปล

การแปลเป็นกิจกรรมที่ประกอบด้วยการตีความของความหมายของหนังสือในภาษาหนึ่ง-แหล่งกำเนิดหนังสือ-และการผลิต ในภาษาอื่น ๆ ต้นฉบับที่เหมือนกัน สู่ภาษาเป้าหมายหรือการแปล

ตามประเพณี การแปลได้เป็นกิจกรรมของมนุษย์ แม้ว่าได้มีความพยายามในการทำการแปลที่ไม่ใช่แรงมนุษย์และใช้คอมพิวเตอร์ในการทำการแปลภาษาหนังสืออย่างเป็นทางการแปลด้วยเครื่องกลหรือใช้คอมพิวเตอร์เป็นตัวช่วยแปล-การแปลที่ใช้คอมพิวเตอร์เป็นตัวช่วย

โดยทั่วไป เป้าหมายของการแปลคือการสร้างความสัมพันธ์ของคุณค่าของความสำคัญระหว่างแหล่งที่มาและเป้าหมายของหนังสือ(นั่นคือการพูดและทำให้มั่นใจว่าหนังสือทั้งสองอย่างสื่อสารข้อความเดียวกัน) ขณะที่การนำมาพิจารณาถึงข้อจำกัดที่มากมาย ข้อจำกัดเหล่านี้ประกอบด้วยบริบท กฎของไวยากรณ์ขอทั้งสองภาษา ขนบธรรมเนียมการเขียน ส่วนวนที่คล้ายคลึงกัน

การแปลเป็นศิลปะไม่ใช่วิทยาศาสตร์ เหมือนศิลปะมากมายที่มันเป็นสิ่งที่น่าสนใจกว่าที่เห็น

คำศัพท์และแนวความคิดของ "การแปล"

"Translation" คือ "carrying across การพาข้าม" หรือ "bringing across การนำข้าม" ด้วยการอธิบายที่มาและความหมายของคำ : the Latin translatio มีกำเนิดมาจาก transferr (trans, "across" + ferre, "to carry" หรือ "to bring") ภาษายุโรเปียนสมัยใหม่, โรมัน, เยอรมัน และสลาวิกโดยปกติมีรูปแบบคำศัพท์ที่เหมือนกันในตัวของพวกเขาเองสำหรับความคิดนี้ หลังจากต้นแบบลาติน : หลังจาก transference หรือหลังจากตระกูล traducere ("การพาข้าม" หรือ "การนำข้าม") ที่เพิ่มเติมเป็นพิเศษ คำศัพท์ในภาษากรีกสำหรับ "การแปล" metaphrasis (การพูดข้าม) ได้ประยุกต์ภาษาอังกฤษกับ "metaphrase" หมายถึงการแปลเกี่ยวกับวรรณกรรมหรือการแปลคำต่อคำ เป็นคำตรงกันข้ามกับ "paraphrase" ("การพูดในคำอื่น" จากภาษากรีก paraphrasis)

ความเข้าใจผิดทั่วไป

สมาชิกใหม่จำนวนมากแปลอย่างผิด ๆ เชื่อว่ามันเป็นศาสตร์ที่ถูกต้องแม่นยำ และนึกเอาอย่างไม่เหมาะสม ให้คำจำกัดความอย่างหนักแน่นคำต่อคำ ความสัมพันธ์มีอยู่ระหว่างคำศัพท์และกลุ่มคำในภาษาที่แตกต่างซึ่งทำให้การแปลเหมาะสม เหมือนกันกับ cryptography อย่างมาก ในนิสัยแบบนี้ หลายคนนึกเอาว่าทุกคนต้องการแปลข้อเขียนที่ได้ให้คือการแปลความหมายระหว่างภาษาที่ใช้พจนานุกรมแปลความหมาย ในทางตรงกันข้ามความสัมพันธ์ที่เหมาะสมเป็นอย่างมากจะมีอยู่เป็นภาษาใหม่ที่ถูกสังเคราะห์และที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกันอย่างต่อเนื่องใกล้เคียงภาษาที่มีอยู่ในหลายวิธีที่แต่ละคำศัพท์ประกอบด้วย ขอบเขตและความคลุมเครือของความหมายเหมือนกันเป็นต้นฉบับ ด้วยการให้ความสนใจอย่างระมัดระวังรักษารากศัพท์เกี่ยวกับการอธิบายที่มาของคำศัพท์และความหมายของคำศัพท์ เป็นที่เข้าใจว่าพวกเขาได้รู้กับความแน่นอน นอกจากนี้ ถ้าภาษาใหม่เป็นการตัดสินใจส่วนตัวของตัวเองจากการใช้ cryptography อย่างเข้มงวด แต่ละศัพท์จะเริ่มตัดสินใจทำความเข้าใจความคลุมเครือของความหมายใหม่และละทิ้งความคิดที่เชื่อมโยงก่อนจากจุดต้องการการการฝึกฝนที่อธิบายในบทความนี้ พอเพียงที่จะพูดขณะที่ความเสมอภาคถูกแสวงหาโดยนักแปล เข้มงวดเล็กน้อยและวิธีการเกี่ยวกับการวิเคราะห์กำหนดให้บรรลุการแปลที่แท้จริง

มีการถกเถียงด้วยว่าไม่ว่าการแปลจะเป็นศิลปะหรือความเชี่ยวชาญก็ตาม นักแปลเกี่ยวกับวรรณกรรม เช่น Gregory Rabassa ใน "If This Be Treason" ให้เหตุผลอย่างแน่ชัดว่าการแปลเป็นศิลปะ แม้ว่าเขายอมรับว่ามันเป็นสิ่งที่สามารถเรียนรู้ได้ นักแปลอื่น ๆ ส่วนมาก

การทำงานที่ชำนาญเป็นพิเศษกับวิชาการเฉพาะเรื่อง ธุรกิจ หรือเอกสารเกี่ยวกับกฎหมาย การปฏิบัติต่องานของเขาว่าเป็นความเชี่ยวชาญ สิ่งหนึ่งที่ไม่สามารถถูกสอนแต่เป็นวิชาวิเคราะห์เกี่ยวกับภาษาศาสตร์และได้รับประโยชน์จากการเรียนเกี่ยวกับทฤษฎี ผู้แปลส่วนมากจะเห็นด้วยกับความจริงที่ตั้งอยู่บางที่ระหว่างและขึ้นอยู่กับต้นฉบับเดิม เอกสารง่าย ๆ ยกตัวอย่างเช่นผลิตภัณฑ์แผ่นพับโฆษณา สามารถถูกแปลงอย่างรวดเร็วในหลาย ๆ กรณี การใช้วิธีการง่าย ๆ ที่คุ้นเคยกับนักเรียนเรียนภาษาที่ก้าวหน้า ด้วยการเปรียบเทียบเพื่อให้เห็นความแตกต่าง เกี่ยวกับบทบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ หนังสือสุนทรพจน์โดยนักการเมืองหรือหนังสือส่วนมากบางวิชาจะไม่กำหนดเพียงแต่ความเชี่ยวชาญของความชำนาญภาษาที่ดีและการค้นหาวิธีการแต่ศิลปะของการเขียนที่ดี ความรู้สึกเกี่ยวกับวัฒนธรรม และการสื่อสาร

การแปลกับการตีความ

ความแตกต่างที่เด่นชัดและความสำคัญทำให้เกิดขึ้นระหว่างการแปลซึ่งประกอบด้วย การเปลี่ยนจากภาษาหนึ่งสู่ความคิดอีกภาษาหนึ่งที่แสดงในการเขียน และการตีความซึ่งประกอบด้วย การเปลี่ยนความคิดที่แสดงด้วยปากเปล่า หรือด้วยการใช้ท่าทาง (เช่นในกรณีของการใช้ภาษาสัญลักษณ์)

แม้ว่าการตีความสามารถพิจารณาอย่างถี่ถ้วนถึงประเภทย่อยของการแปล เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์กระบวนการที่เกี่ยวข้อง(การเรียนการแปล) ในการฝึกความชำนาญทั้งสองกิจกรรมเหล่านี้แตกต่างกันทีเดียว ผู้แปลและล่ามถูกฝึกในวิธีการที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง ผู้แปลได้รับการปฏิบัติอย่างครอบคลุมด้วยตัวอย่างในประเด็นที่หลากหลาย เรียนการเรียบเรียงและจัดการหนังสืออภิธานศัพท์(ภาคคำศัพท์อธิบายที่แทรกอยู่ในหนังสือ,ผู้แปล)ของคำศัพท์เฉพาะทางอย่างตรงประเด็น และเข้าใจอย่างถ่องแท้ถึงการใช้ซอฟต์แวร์เอกสารที่สัมพันธ์กันที่ใช้กันในปัจจุบันทั้งคู่ (ยกตัวอย่างเช่น ตัวประมวลผลคำศัพท์ (word processors) ระบบการพิมพ์เดสทอป (desktop publishing system) และกราฟฟิกส์ (graphics) หรือซอฟต์แวร์การนำเสนอ (presentation software)) และเครื่องมือซอฟต์แวร์การแปลด้วยการใช้คอมพิวเตอร์เป็นตัวช่วยแปล(CAT)

เมื่อเปรียบเทียบเพื่อให้เห็นข้อแตกต่าง ล่ามถูกฝึกให้เกิดความชำนาญในการฟังอย่างแม่นยำภายใต้การตีความเงื่อนไข ความจำและเทคนิคการจดบันทึกสำหรับการตีความที่ต่อเนื่อง (ซึ่งล่ามฟังและจดบันทึกขณะที่ผู้พูดพูด แล้วหลังจากนั้นหลายนาทีต่อมาเตรียมการบทแปลสู่ภาษาอื่น) และแยกความสนใจสำหรับการตีความในเวลาเดียวกัน (ซึ่งโดยปกติล่ามอยู่ในบูธ (booth) ด้วยเครื่องหูฟังเป็นหัวสวมและไมโครโฟน ฟังและพูดในเวลาเดียวกัน โดยปกติการผลิตบทแปลที่ได้ตีความไม่กี่วินาทีหลังจากที่ผู้พูดเตรียมต้นฉบับ)

ภาคอุตสาหกรรมคาดหวังล่ามแม่นยำโดยประมาณ 70 เปอร์เซ็นต์ นั่นคือกล่าวได้ว่าการตีความใกล้เคียงบทแปลดั้งเดิม เมื่อเปรียบเทียบเพื่อให้เห็นข้อแตกต่าง การแปลควรแม่นยำประมาณ 99 เปอร์เซ็นต์ขึ้นไป

กระบวนการการแปล

กระบวนการการแปล ไม่ว่าจะเป็นการแปลหรือการตีความสามารถอธิบายอย่างง่าย ๆ ได้ดังนี้

- การถอดรหัสความหมายของหนังสือต้นฉบับ
- การเข้ารหัสใหม่ความหมายนี้ในภาษาเป้าหมาย

การถอดรหัสความหมายของหนังสือ อย่างแรกผู้แปลต้องจำแนกแยกแยะส่วนประกอบต้นฉบับเดิม "หน่วยการแปล" นั่นคือการกล่าวถึงส่วนของต้นฉบับเดิมที่ถูกพิจารณาว่าเป็นหน่วยของกระบวนการคิด หน่วยของการแปลอาจจะเป็นคำศัพท์ กลุ่มคำหรือแม้แต่ประโยคหนึ่งประโยคหรือมากกว่านั้น ดูเหมือนว่ากระบวนการง่าย ๆ นี้ตั้งอยู่บนการกระทำที่เกี่ยวกับกระบวนการคิดซึ่งประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ การถอดรหัสความหมายที่สมบูรณ์ของหนังสือต้นฉบับ ผู้แปลต้องตีความอย่างมีจิตสำนึกและอย่างมีแบบแผน และวิเคราะห์ลักษณะทั้งหมดของการแปล กระบวนการนี้ต้องผ่านความรู้เรื่องไวยากรณ์ ความหมายทางภาษาศาสตร์

วากยสัมพันธ์(การสร้างประโยค) ส่วนวนที่คล้ายคลึงกันของภาษาต้นฉบับดีเท่ากับวัฒนธรรมของผู้พูด

ผู้แปลต้องการความรู้ในเชิงลึกเหมือนกันกับการเข้ารหัสความหมายในภาษาเป้าหมาย อันที่จริงบ่อยครั้งที่ความรู้ของผู้แปลภาษาเป้าหมายเป็นสิ่งสำคัญมาก และต้องการมีความรู้ลึกกว่าความรู้ภาษาต้นฉบับของพวกเขา สำหรับเหตุผลนี้ ผู้แปลส่วนมากแปลภาษาซึ่งเขาเป็นเจ้าของภาษา นอกจากนี้ ความรู้ของประเด็นเนื้อหาสาระได้ถูกอภิปรายเป็นส่วนจำเป็นที่สำคัญ เมื่อปีไม่นานมานี้เอง การเรียนในภาษาศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการคิดได้สามารถกำหนดคุณค่าความเข้าใจอย่างลึกซึ้งซึ่งเข้าไปในกระบวนการแปลที่เกี่ยวกับกระบวนการคิด

ความสำเร็จตามความคิดในการแปล

ขณะที่เป้าหมายของการแปลคือการทำให้มั่นใจว่าแหล่งกำเนิดและหนังสือเป้าหมายสื่อสารถ่ายทอดข้อความเดียวกัน ขณะที่นำมาพิจารณาข้อจำกัดที่หลากหลายตั้งอยู่บนพื้นฐานของผู้แปล การแปลที่ประสบความสำเร็จสามารถตัดสินใจได้โดยใช้เกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสิน 2 อย่างคือ

ความน่าเชื่อถือเรียกว่าความถูกต้องได้ด้วย ซึ่งเป็นขอบเขตซึ่งการแปลแปลความหมายของหนังสือต้นฉบับได้อย่างแม่นยำ ปราศจากการเพิ่มเติมการแปลหรือการเอาออกจากการแปล และปราศจากการทำให้เข้มข้นขึ้นหรือทำให้ความหมายบางส่วนอ่อนลง และ

ความโปร่งใส ซึ่งเป็นขอบเขตการแปลซึ่งปรากฏกับเจ้าของภาษาของภาษาต้นฉบับที่ได้ถูกเขียนในภาษานั้นเกี่ยวกับไวยากรณ์ เกี่ยวกับการสร้างประโยค และเกี่ยวกับสำนวนของภาษา

การแปลการประชุม เกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินที่หนึ่งได้ถูกกล่าวว่าเป็น "การแปลที่ตรงตามข้อเท็จจริง" การแปลการประชุมที่ใช้เกณฑ์ในการตัดสินที่สองได้ถูกกล่าวว่าเป็น "การแปลที่ใช้ถ้อยคำเป็นธรรมชาติแบบเจ้าของภาษา" การแปลทั้งสองไม่ได้เป็นสิทธิพิเศษกับบุคคลเดียว เกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินได้ใช้ตัดสินว่าความซื่อสัตย์ของการแปลแต่ละชิ้นมีความแตกต่างกันตามวิชาที่เรียนกัน ความชัดเจนของเนื้อหาต้นฉบับ การพิมพ์ หน้าที่และการใช้หนังสือ คุณภาพของหนังสือที่เกี่ยวกับวรรณกรรม บริบทที่เกี่ยวกับสังคมและเกี่ยวกับประวัติศาสตร์และอื่น ๆ เกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินสำหรับตัดสิน ว่าความโปร่งใสของการแปลจะปรากฏมากกว่าธรรมดา การแปลที่ไม่เป็นส่วนพึงดูคล้ายกับผิด และกรณีการแปลศัพท์ต่อศัพท์ เกิดขึ้นโดยระบบการแปลด้วยเครื่องกลมากมาย บ่อยครั้งผลลัพธ์ในการกระทำที่ไร้สาระกับคุณค่าที่น่าตกลงขบขันเท่านั้น (ดู sound-trip translation)

ถึงกระนั้น ในบริบทที่แน่นอน ผู้แปลอาจจะพยายามรู้อย่างเท่าทันที่จะสร้างสรรค์การแปลตามรูปศัพท์ ยกตัวอย่างเช่นบ่อย ๆ ผู้แปลที่แปลเกี่ยวกับวรรณกรรมและผู้แปลงานแปลเกี่ยวกับศาสนาติดแน่นกับหนังสือแหล่งที่มาเท่าที่จะเป็นไปได้ การทำอย่างนี้พวกเขาได้ขยายขอบเขตของภาษาเป้าหมายโดยจงใจกับการสร้างหนังสือที่ไม่เป็นส่วนวน เช่นเดียวกับผู้แปลงานวรรณกรรมอาจจะอยากนำคำศัพท์ หรือการแสดงความรู้สึกมาใช้ จากภาษาแหล่งกำเนิดเพื่อเตรียม "รายละเอียดหรือลักษณะต่างๆ ของท้องถิ่นในเรื่องที่นักประพันธ์จะต้องรู้เพื่อเพิ่มความสมจริง" ในการแปล

ความคิดของความซื่อสัตย์และความโปร่งใสถูกมองพิจารณาในทฤษฎีการแปล เมื่อเร็ว ๆ นี้ ความคิดที่ว่า การแปลที่เป็นที่น่าพอใจ สามารถเป็นเช่นกับความคิดที่สร้างสรรค์และที่เป็นดั้งเดิมเช่นกับแหล่งข้อมูลของพวกเขาที่กำลังเพิ่มพูนแรงผลึกในหนึ่งส่วนสี่

ในทศวรรษไม่นานมานี้ ผู้ให้การสนับสนุนที่โดดเด่นของวิธีการแปลที่ไม่โปร่งใสส่วนมากประกอบด้วยการแปลแบบ Franco-Canadian นักวิชาการชื่อ Antonie Berman ผู้ซึ่งจำแนกแยกแยะความโน้มเอียงที่ผิดปกติที่มีอยู่แต่กำเนิดในการแปลร้อยแก้ว (L'épreuve de l'étranger, 1984) และ Lawrence Venuti นักทฤษฎีชาวอเมริกันผู้ซึ่งเรียกผู้แปลที่ประยุกต์วิธีการแปลต่างประเทศแทนการแปลที่อยู่ในบ้าน (ดูตัวอย่างของเขา 'Call to Action' in The Translator's Invisibility, 1994)

ทฤษฎีการแปลที่ไม่โปร่งใสหลายทฤษฎีกระตุ้นให้ความคิดของ German Romanticism ด้วยอิทธิพลที่เด่นชัดส่วนมากในปัจจุบัน ทฤษฎี Foreignization เป็นทฤษฎีของ German ผู้เชี่ยวชาญเรื่องเทววิทยาและนักปรัชญา Friedrich Schleiermacher ในการให้แลคเชอร์ที่มี

อิทธิพลต่อการพัฒนาในหัวข้อ วิธีการที่แตกต่างของการแปล 'On the Different Methods of Translation' (1813) เขาได้ทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างวิธีการแปลที่เคลื่อนตัวผู้เขียนไปยัง (ผู้อ่าน) และวิธีการเหล่านั้นที่เคลื่อนไหวผู้อ่านไปยัง(ผู้ประพันธ์) เกี่ยวกับความเป็นต่างถิ่นของแหล่งข้อมูล Schleiermacher ได้รับยกย่องอย่างชัดเจนในปัจจุบัน มันเป็นสิ่งที่มีความสำคัญกับการบอกให้รู้อย่างชัดเจนว่า อย่างไรก็ตามสิทธิพิเศษของเขาได้ถูกกระตุ้นไม่มากด้วยความปรารถนาการอ่านรับภาษาต่างแดน แต่ค่อนข้างปรารถนาเป็นเช่นการปฏิบัติเป็นชาตินิยมเพื่อคัดค้านการครอบงำเกี่ยวกับวัฒนธรรมฝรั่งเศสและสนับสนุนวรรณคดีเยอรมัน

ความคิดของความซื่อสัตย์และความโปร่งใสยังคงแข็งแกร่งในวัฒนธรรมตะวันตก อย่างไรก็ตาม พวกมันไม่ได้จำเป็นเช่นกับที่พบได้บ่อย ๆ ในวัฒนธรรมที่ไม่ใช่ตะวันตก ยกตัวอย่างเช่น มหาเทพรามายณะของอินเดียที่มีเรื่องราวมากมายในภาษาอินเดียและเรื่องราวแต่ละอย่างเป็นสิ่งที่แตกต่างจากอีกอย่างหนึ่ง ถ้าบางคนดูคำศัพท์ที่ใช้สำหรับแปลในภาษาอินเดีย (ไม่ว่าจะเป็นอารยัน Aryan หรือดราวิเดียน Dravidian) อักษรภาพได้ถูกให้กับผู้แปลเป็นสิ่งที่ชัดเจน

ปัญหาการแปล

การแปลเป็นกิจกรรมที่แตกต่าง ซึ่งมีอยู่แต่กำเนิด ผู้แปลสามารถเผชิญกับปัญหาทางวัฒนธรรมซึ่งทำให้กระบวนการยากยิ่งขึ้น เช่น

- ปัญหาเกี่ยวกับแหล่งที่มาของหนังสือ
- การเปลี่ยนแปลงได้เกิดขึ้นในหนังสือระหว่างกระบวนการแปล
- หนังสือที่อ่านยาก(อ่านไม่ออก)หรือยากที่จะอ่าน
- หนังสือที่สะกดผิดหรือพิมพ์ผิด
- หนังสือที่ไม่สมบูรณ์
- หนังสือที่ถูกเขียนอย่างไม่ดี
- การทำผิดพลาดการอ้างอิงในหนังสือ(ยกตัวอย่างเช่น ผู้แปลแปลคำบรรยายภาพกับการลิ้มภาพ)
- แหล่งที่มาหนังสือบรรจุกการแปลอ้างอิงที่ได้ทำไว้แต่เดิมในภาษาเป้าหมาย และในหนังสือดั้งเดิมไม่สามารถหาได้ การสร้างการอ้างอิงศัพท์ต่อศัพท์แทบจะเป็นไปไม่ได้
- ความไม่ละเอียดแม่นยำชัดเจนในหนังสือแหล่งที่มา(ยกตัวอย่างเช่น สถานที่ปรักหักพังกับพระพุทธศาสนา ก่อนประวัติศาสตร์ เมื่อพระพุทธศาสนายังไม่ได้ถูกค้นพบระหว่างเวลาก่อนประวัติศาสตร์)

ปัญหาภาษา

- คำศัพท์ภาษาท้องถิ่นและคำศัพท์ใหม่หรือความหมายใหม่ของคำ
- คำย่อที่เกิดจากการนำอักษรตัวแรก หรือกลุ่มอักษรบางตัว มาสร้างขึ้นเป็นคำใหม่ประกอบด้วยอักษรตั้งแต่สองตัวขึ้นไป นิยมออกเสียงเหมือนคำปกติและอักษรย่อที่ไม่ได้ถูกอธิบาย
- ชื่อเฉพาะของบุคคล องค์กร สถานที่ เป็นต้น บ่อย ๆ ครั้งมีชื่อภาษาอังกฤษอย่างเป็นทางการแล้วเป็นต้น แต่ถ้าไม่ถูกเสริมด้วยผู้รับบริการพวกมันเป็นเรื่องยากกับการค้นหา
- ภาษาที่คลุมเครือ
- ส่วนวนที่คลุมเครือ
- ศัพท์แสง
- ความแตกต่างที่มีลักษณะหรือรูปแบบ เช่น กลุ่มคำศัพท์ที่มีมากมายในภาษาแหล่งกำเนิด เมื่อการใช้คำพุ่มเพื่อไม่ถูกยอมรับในภาษาเป้าหมาย

อื่น ๆ

- คำที่มีความคล่องจง คำที่มีความหมายสองนัยและจังหวะเกี่ยวกับบทกวี
- หนังสืออ้างอิงเกี่ยวกับวัฒนธรรมโดยเฉพาะเป็นอย่างมาก
- คำศัพท์ที่รู้จักกันทั่ว ๆ ไปในหนึ่งวัฒนธรรม แต่โดยปกติก็ไม่ว่าโดยบุคคลที่มีไต่ฝึกให้มีความรู้ในวัฒนธรรมอื่น เช่น ภาษาจีน (fen1 duo1 jing1) หมายถึง phytoncide สิ่งเหล่านี้ต้องการการอธิบายเพิ่มขึ้น
- บอบบางแต่คุณสมบัติของภาษาสำคัญเช่น เสียงที่ไพเราะและความไม่กลมกลืน
- ปัญหาของการไม่มีความสามารถในการแปล

ปัญหาของคำศัพท์ธรรมดา

คำศัพท์ที่ยากจริง ๆ ที่จะแปลคือคำศัพท์ที่เล็กน้อยและธรรมดาสามัญ ตัวอย่างเช่น ในการใช้กิริยาต่างของคำศัพท์ "to get" เกือบจะครอบคลุมเจ็ดคอลัมน์ของพจนานุกรมภาษาอังกฤษ-ฝรั่งเศสเวอร์ชันของ Robert-Collins เมื่อเร็ว ๆ นี้ ความเหมือนคือเรื่องจริงสำหรับตัวอย่างที่ชัดเจน ศัพท์ธรรมดาเช่น 'go' (เจ็ดคอลัมน์) 'come' (สี่คอลัมน์ครึ่ง) และอื่น ๆ

ลักษณะทางวัฒนธรรมสามารถแปลอย่างซับซ้อน เมื่อพิจารณาตัวอย่างของคำศัพท์เหมือน 'bread' เมื่อฆ่าเลือดครั้งแรก มันเป็นคำศัพท์ที่ง่ายมาก การกล่าวถึงการใช้ทุก ๆ วันกับหนึ่งสิ่งด้วยการแปลที่ชัดเจนในภาษาอื่น ๆ แต่เมื่อถามคนจากอังกฤษ ฝรั่งเศสหรือจีนให้อธิบายหรือเขียน 'bread' du pain หรือ (main bao) และพวกเขาจะอธิบายในสิ่งที่แตกต่างกัน อยู่บนพื้นฐานของวัฒนธรรมแต่ละบุคคลของพวกเขา

ระดับของความแตกต่างของความแม่นยำซึ่งมีมาแต่กำเนิดในภาษารวมทั้งบทะเลครด้วย 'three' หมายถึงอะไร การลดการใช้สำนวนเช่น 'there, there, don't cry' พวกเขาสามารถเผชิญหน้ากับความเป็นไปได้หลาย ๆ อย่าง ถ้าบางสิ่งเป็น 'there' แต่ใกล้กับคุณมากกว่ากับฉัน ในภาษาสเปนฉันพูดว่า ahi ถ้าอยู่ห่างไกลจากคุณและฉัน ฉันจะพูดว่า alli และถ้ามีการกินความหมายกว้างของ 'near there', 'over yonder' หรือ 'on that side' ฉันมีแนวโน้มจะพูดว่า alla โดยตรงกันข้าม ในภาษาฝรั่งเศสสองอย่างไม่เป็นทางการ แนวความคิดทั้งสามของ 'there' เพิ่มความคิดของ 'here' ทั้งหมดโน้มเอียงที่จะถูกแสดงด้วยคำศัพท์ la

ภาษาอาจจะบรรจด้วยการแสดงออกซึ่งเกี่ยวข้องกับความคิดที่ไม่ได้อยู่ในภาษาอื่น ตัวอย่างเช่น ภาษาฝรั่งเศส 'tutoyer' และ 'vouvoyer' ทั้งสองศัพท์จะถูกแปลเข้าสู่ภาษาอังกฤษเป็น 'to address as "you"' เนื่องจากบุรุษสรรพนามที่สองอย่างไม่เป็นทางการที่เป็นเอกพจน์เป็นศัพท์โบราณในภาษาอังกฤษ ถึงอย่างนั้นการแปลอย่างง่ายทำลายความหมายของคำกริยาอย่างเสรีสมบูรณ์ 'vouvoyer' หมายถึงการเตรียมการใช้รูปแบบอย่างเป็นทางการ 'you' 'vous' ในทางตรงกันข้าม 'tutoyer' หมายถึงการใช้รูปแบบที่ไม่เป็นทางการ ('tu') อันที่จริง เมื่อภาษาอังกฤษถูกใช้ 'thou' เป็นคำสรรพนาม 'thou' เป็นคำกริยาจะถูกแปลสำหรับ 'tutoyer' ปัจจุบันวันนี้มันเป็นเรื่องยากที่จะให้การแปลอย่างกะทัดรัด ที่จับความแตกต่างเล็กน้อยของ 'tu' และ 'vous'

บุรุษที่สอง 'you' ถูกใช้ในแถบสหรัฐอเมริกาแน่นอน อย่างไรก็ตาม แม้ว่าไม่ใช่การแปลที่แม่นยำ 'y'all' เป็นเวอร์ชันที่คุ้นเคยของ 'you' และสื่อความหมายความรู้สึกอย่างพอเพียงของบุรุษสรรพนามที่สองฝ่ายพหูพจน์ นี้ส่วนมากถูกใช้ในอเมริกาใต้และอเมริกาตะวันออกเฉียงใต้ในบางแถบ(เช่น ในเท็กซัสและแถบใกล้เคียง) 'y'all' ถูกใช้เป็นบุรุษสรรพนามที่สองฝ่ายเอกพจน์บ่อย ๆ ด้วย ผู้อ่านนี้ใช้ 'y'all' ในการพูดของเขา แม้ว่าที่อยู่ของฉันจะอยู่ใน West-Illinois เป็นระยะทางไกลจากแถบที่ใช้ศัพท์นี้เป็นเรื่องธรรมดา

บ่อยครั้ง ปัญหาตั้งอยู่ในความล้มเหลวกับสิ่งที่ทำให้เห็นความแตกต่างระหว่างการแปล (translation) และการขีดเคลา(glossing). Glossing เป็นอภิธานศัพท์ : ให้ข้อความสั้น ๆ (ปกติศัพท์เดี่ยว) สำหรับแต่ละศัพท์ การแปลได้ถูกอธิบายไว้ข้างต้นแล้ว เป็นการถอดรหัสความหมายและความตั้งใจกับระดับหนังสือต้นฉบับ (ไม่ใช่ระดับของคำศัพท์หรือระดับของประโยค) แล้วเข้ารหัสใหม่ในภาษาเป้าหมาย คำศัพท์เหมือนคำว่า saudade และยากกับการเคลาส์ศัพท์เดี่ยวอื่น ๆ แต่ได้ถูกให้สองหรือมากกว่าสองศัพท์ เหล่าคำศัพท์ถูกแปลอย่างสมบูรณ์ ในทำนองเดียวกันก็ขึ้นอยู่กับบริบท ความหมายของศัพท์ภาษาฝรั่งเศส 'tutoyer'

หรือภาษาสเปน 'tutear' สามารถถูกแปลเป็น 'to be on first name terms with'. บางที 'bread' อาจว่าเป็นการแปลที่ไม่มีความสามารถในการแปล แม้ว่าพวกเราอาศัยการพูด 'French bread' 'Chinese bread' 'Algerian bread' เป็นต้น พวกเรากำลังขึ้นอยู่กับความรู้ของผู้ฟังของเราว่าสิ่งเหล่านี้เหมือนอะไร

การแปลประเภทที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน

แต่ละชนิดของข้อความที่ถูกเขียนสามารถเป็นผู้ทำขิงการแปล อย่างไรก็ตาม วัตถุประสงค์ของการแปลถูกจัดเป็นหมวดหมู่ด้วยจำนวนของพื้นที่ของความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน. ความเชี่ยวชาญเฉพาะด้านแต่ละด้านมีความท้าทายและความยากในตัวของมันเอง รายการที่ไม่สมบูรณ์ของชนิดพิเศษของการแปลเหล่านี้ประกอบด้วย การแปลเกี่ยวกับการบริหาร

❖ การแปลหนังสือเกี่ยวกับการบริหาร

การแปลเกี่ยวกับการพาณิชย์

การแปลหนังสือเกี่ยวกับการพาณิชย์(ธุรกิจ) ประเภทนี้อาจจะประกอบด้วยการตลาด และส่วนประกอบเกี่ยวกับการสนับสนุนที่ถูกส่งตรงต่อลูกค้า

การแปลศัพท์คอมพิวเตอร์

การแปลโปรแกรมคอมพิวเตอร์และเอกสารที่เกี่ยวข้อง(คู่มือ, ไฟล์ช่วยเหลือ, เว็บไซต์)

ความนึกคิดของการจำกัดนั้นคือการปรับให้เหมาะสมของการแปลสู่ภาษาเป้าหมายและวัฒนธรรมเป็นการได้รับความก้าวหน้าในพื้นที่นี้ของความเป็นผู้เชี่ยวชาญ

(บันทึก: ศัพท์ 'การแปลศัพท์คอมพิวเตอร์ computer translation' บางครั้งถูกใช้อ้างกับการปฏิบัติขอเครื่องแปล การใช้คอมพิวเตอร์แปลหนังสือโดยอัตโนมัติ)

การแปลทั่วไป

การแปลหนังสือทั่ว ๆ ไป

ในภาคการปฏิบัติหนังสือสองสามเล่มเป็นหนังสือทั่วไปจริง ๆ ทั้งหมดลดความเป็นผู้เชี่ยวชาญลงแต่ไม่ได้ถูกเห็นเช่นนั้น

การแปลเกี่ยวกับกฎหมาย

บทความหลัก : การแปลเกี่ยวกับกฎหมาย

การแปลเอกสารเกี่ยวกับกฎหมาย(กฎหมาย, หนังสือสัญญา, สนธิสัญญา เป็นต้น)

ผู้แปลเกี่ยวกับกฎหมายที่ชำนาญโดยทั่วไปเป็นผู้ชำนาญกฎหมาย(บ่อย ๆ ด้วยการฝึกปฏิบัติเกี่ยวกับกฎหมายในเชิงลึก) ด้วยการแปล เนื่องจากความไม่แม่นยำในการแปลเกี่ยวกับกฎหมายมีผลลัพธ์ที่น่าซีเรียส

(หนึ่งตัวอย่างของการแปลที่สร้างปัญหาคือสนธิสัญญาของ Waitangi สถานที่ซึ่งการแปลภาษาอังกฤษและมาโอริแตกต่างกันในพื้นที่ที่มีความสำคัญแน่นอน)

บางครั้งการป้องกันปัญหาหลาย ๆ ปัญหาภาษาหนึ่งจะถูกประกาศอย่างมีหลักฐานพิสูจน์ได้ ด้วยการแปลไม่ได้ถูกพิจารณาการผูกขาดอย่างถูกต้องตามกฎหมาย แม้ว่าในหลาย ๆ กรณีนี้เป็นไปไม่ได้ เช่น พวกหนึ่งไม่ต้องถูกเห็นเป็นตัวสนับสนุนกับตัวอื่น

การแปลเกี่ยวกับวรรณกรรม

การแปลงานวรรณกรรม(นวนิยาย, เรื่องสั้น, บทละคร, บทกลอน เป็นต้น)

ถ้าการแปลงานที่ไม่เป็นวรรณกรรมถูกพิจารณาว่าเป็นความชำนาญ การแปลนวนิยายและกวีนิพนธ์เป็นยิ่งกว่าผลงานทางด้านศิลปะ ในประเทศที่หลากหลายภาษาเช่น ประเทศแคนาดา บ่อย ๆ ที่การแปลถูกพิจารณาเป็นงานอดิเรกเกี่ยวกับวรรณกรรมในตัวของมันเอง บุคคลสำคัญเช่น Sheila Fischman, Robert Dickson และ Linda Gaboriau เป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงในงานวรรณกรรมชาวแคนาดาโดยเฉพาะเป็นนักแปล และรางวัลปัจจุบัน the Governor General's Awards สำหรับการแปลงานวรรณกรรมภาษาอังกฤษสู่ภาษาฝรั่งเศสและภาษา

ฝรั่งเศสสู่ภาษาอังกฤษที่ดีที่สุดแห่งปีด้วยความโดดเด่นที่เหมือนกันเป็นรางวัลเกี่ยวกับวรรณกรรมตามประเพณีนิยม

ผู้เขียนเช่น Vlavimir Nabokov ได้สร้างชื่อสำหรับพวกเขาเองว่าเป็นผู้แปลเกี่ยวกับวรรณกรรมหลาย ๆ ท่านพิจารณาบทกวีนิพนธ์เป็นชนิดที่ยากมากที่จะแปล ความยากในการถอดความทั้งสองรูปแบบและความพึงพอใจในภาษาเป้าหมาย ใน ค.ศ. 1959 สิ่งพิมพ์ที่มีอิทธิพลของเขาในหัวข้อ 'On Linguistic Aspects of Translation', นักภาษาศาสตร์ชาวรัสเซียแต่กำเนิดและ 'Roman Jakobson ได้ไปไกลเท่าเท่าที่จะไกลได้ประกาศว่า "กวีนิพนธ์ด้วยการให้คำจำกัดความ(เป็น)การไม่มีความสามารถในการแปล ใน ค.ศ. 1974 นักกวีนิพนธ์ชาวอเมริกันชื่อ James Merrill ได้เขียนบทกวี 'Lost in Translation' ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการสำรวจในวิชาหรือเรื่องนี้ คำถกนี้ได้ถูกสำรวจใน 'Douglas Hofstadter's 1997 book, Le Ton beau de Marot.

การแปลหนังสือการร้องเพลง – บางครั้งอ้างถึงว่าเป็น "การแปลเกี่ยวกับการร้องเพลง" - เชื่อมโยงอย่างใกล้ชิดกับการแปลบทกวีนิพนธ์ อย่างง่าย ๆ เพราะว่าเพลงที่เกี่ยวกับการเปล่งเสียงส่วนมากอย่างน้อยที่สุดในวัฒนธรรมตะวันตก ถูกแต่งเป็นกลอน โดยเฉพาะแต่งกลอนในรูปแบบปกติด้วยคำที่มีเสียงคล้องจอง (ตั้งแต่ศตวรรษที่ 19 การแต่งเกี่ยวกับเพลงที่เป็นร้อยแก้วและโคลงอิสระได้กลายมาเป็นศิลปะเพลงบางอย่าง แม้ว่าเพลงที่เป็นที่ชื่นชอบมีแนวโน้มยังคงอนุรักษ์ไว้ในการจัดจรรูปแบบเกี่ยวกับบทกวีนิพนธ์บทหนึ่งของกวีซึ่งมี 4 บาทของมันเองด้วยหรือปราศจากทำนองเพลง) ตัวอย่างของการแปลบทกวีนิพนธ์ที่ยังไม่สมบูรณ์สำหรับร้องคือบทกวีฝ่ายศาสนจักรเช่น เพลงสวดสรรเสริญพระเจ้าในโบสถ์ของชาวเยอรมัน ที่ถูกแปลเป็นภาษาอังกฤษ โดย Catherine Winkworth

การแปลตำราเพลงโดยปกติเป็นสิ่งที่มิใช่ของเขตนอกกว่าการแปลบทกวีนิพนธ์ เพราะว่าในสมัยก่อนมีอิสรภาพเล็กน้อยหรือไม่มีเลยกับการเลือกระหว่างการแปลที่ทำให้เป็นโคลง ฉันท์ กาพย์หรือกลอนและการแปลที่ทำโดยปราศจากโครงสร้างเกี่ยวกับบทกวี บางอันอาจจะแก้ไขหรือละเว้นเสียงสัมผัสในบทกวีในการแปลการร้องเพลง แต่การกำหนดพยางค์การบันทึก โดยเฉพาะในการแต่งเกี่ยวกับเพลงดั้งเดิมวางอยู่บนความท้าทายอย่างยิ่งกับผู้แปล มีทางเลือกในบทร้อยแก้ว น้อยกว่าในกลอน การเพิ่มหรือการลบพยางค์ โดยการแบ่งย่อยหรือบันทึกกรรมกันถึงแม้กระนั้นก็ตามด้วยร้อยแก้วกระบวนการคือเกือบจะเหมือนแข่งวาดการแปลกลอน เนื่องด้วยความต้องการยึดติดใกล้ชิดเท่าที่จะเป็นไปได้กับฉันทลักษณ์ดั้งเดิม การพิจารณาอื่น ๆ ในการเขียนการแปลการร้องเพลงประกอบด้วยการบรรเลงซ้ำของคำศัพท์และกลุ่มคำ การวางส่วนที่เหลือและหรือเครื่องหมายวรรคตอน คุณภาพของเสียงสระการร้องเพลงอยู่กับการบันทึกคุณภาพสูง และลักษณะที่เป็นจังหวะของเส้นสายเกี่ยวกับเสียงร้องที่อาจจะมากกว่าธรรมชาติภาษาดั้งเดิมกับภาษาเป้าหมาย

ในทางตรงกันข้าม การร้องเพลงของตำราหนังสือที่ถูกแปลได้เป็นเรื่องธรรมดาประมาณศตวรรษแล้ว มันเป็นความจำเป็นน้อยนิดเมื่อการแปลที่ถูกเขียนถูกเตรียมการในบางรูปแบบกับผู้ฟัง ยกตัวอย่างเช่น การบรรจุโปรแกรมคอนเสิร์ตหรือชื่อหนังสือที่เสนอในการกระทำให้บรรลุผลสำเร็จ

การแปลเกี่ยวกับทางการแพทย์

การแปลงานของธรรมชาติเกี่ยวกับทางการแพทย์

เหมือนกับการแปลเกี่ยวกับเภสัชกรรม การแปลเกี่ยวกับแพทย์เป็นความเชี่ยวชาญที่ซึ่งการแปลผิดพลาดมีผลที่ตามมาร้ายแรง

การแปลเกี่ยวกับวิธีการสอน

การแปลที่ถูกฝึกปฏิบัติเป็นความหมายของการเรียนรู้ภาษาที่สอง

การแปลเกี่ยวกับการสอนถูกใช้ในการเพิ่มทำให้ดีขึ้น(และการประเมิน) คำศัพท์ของนักศึกษาในภาษาที่สอง การช่วยทำให้เหมือนกับโครงสร้างเกี่ยวกับการสร้างประโยคใหม่และพิสูจน์ความจริงกับความเข้าใจของนักศึกษา ไม่เหมือนกับการแปลชนิดอื่น ๆ การแปลเกี่ยวกับวิธีการสอนเกิดขึ้นในภาษาเจ้าของภาษาของนักศึกษา(หรือส่วนสำคัญ)ดีเท่ากับภาษาที่สอง นี่เป็นการกล่าวได้ว่านักศึกษากลับไปทั้งสองและจากภาษาที่สอง ความแตกต่างอื่น ๆ ระหว่างวิธีการของการแปลนี้และวิธีการอื่น ๆ คือเป้าหมายเป็นการแปลกลุ่มคำเกี่ยวกับวรรณกรรมที่เอา

ออกมาจากบริบท และชิ้นส่วนหนังสือที่ยังไม่เสร็จซึ่งอาจจะถูกประดิษฐ์ขึ้นมาอย่างสมบูรณ์สำหรับเป้าหมายของการฝึกฝน

การแปลเกี่ยวกับการสอนไม่ควรถูกทำให้สับสนกับการแปลแบบวิชาการ
การแปลเกี่ยวกับศัพท์วิทยาศาสตร์

การแปลหนังสือเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์

การแปลเกี่ยวกับวิชาการวิชาใดวิชาหนึ่งโดยเฉพาะ

การแปลหนังสือเกี่ยวกับศัพท์เทคนิค (คู่มือ, การสอน เป็นต้น)

มากกว่าเป็นลักษณะเฉพาะ หนังสือที่รวบรวมจำนวนของคำศัพท์จำนวนมาก นั่นคือคำศัพท์หรือการแสดงว่าถูกใช้เพียงแคภายในสาขาเฉพาะ หรือว่าอธิบายว่าสาขาในการจัดการที่ดีเยี่ยมของรายละเอียด

การแปลการให้ฉายาและคำอธิบายข้างใต้ภาพยนตร์

การสนทนาและการเล่าเรื่องของลักษณะภาพยนตร์และโปรแกรมโทรทัศน์ต่างประเทศจำเป็นต้องถูกแปลสำหรับผู้ชมเฉพาะที่ ในกรณีนี้ การแปลการให้ฉายาและคำอธิบายข้างใต้ภาพยนตร์ ต้องการคำแปลที่แตกต่างสำหรับผลลัพธ์ที่ดีที่สุด

ประวัติศาสตร์

การแปลหนังสือเกี่ยวกับศาสนา

การแปลงานเกี่ยวกับศาสนาได้แสดงบทบาทที่สำคัญในประวัติศาสตร์โลก ยกตัวอย่างเช่น พระภิกษุในพระพุทธศาสนาผู้ซึ่งแปลพระสูตรจากภาษาอินเดียสู่ภาษาจีนจะทำให้บิดเบือนการแปลกับการปรับให้เข้ากับวัฒนธรรมที่แตกต่างมาก ๆ ของจีน ดังนั้น ความเชื่อ เช่น ความเคร่งครัดในทางศาสนาเกี่ยวกับความสัมพันธ์กับบิดามารดาถูกทำให้เป็นเรื่องตึงเครียด

หนึ่งตัวอย่างแรกของกิจกรรมการแปลที่ถูกบันทึกในตะวันตกคือการแปลพันธสัญญาเดิม (Old Testament) สู่ภาษากรีกในศตวรรษที่ 3 การแปลนี้เป็นที่รู้จักกันดีว่าเป็น the Septuagiant การพาดพิงถึงผู้แปล 70 คน(บางเวอร์ชันมี 72 คน) ที่ได้รับการมอบหมายแปลคัมภีร์ไบเบิล (Bible) บนเกาะ Paphos ด้วยผู้แปลแต่ละคนทำงานในการจำกัดของเขตที่โดดเดี่ยวในห้องเล็ก ๆ ที่ถูกแบ่งแยก ตามตำนานทั้ง 70 เวอร์ชันเหมือนกันอย่างแน่นอน The Septuagint ได้กลายเป็นตำราแหล่งข้อมูลสำหรับการแปลต่อมาสู่ภาษาอื่นจำนวนมากรวมทั้งลาติน คอปติก อเมริกัน และจอร์เจีย

เซนต์เจอโรม Saint Jerome นักบุญผู้ปกป้องคุ้มครองการแปล ยังถูกได้รับการพิจารณาว่าเป็นหนึ่งผู้แปลที่ยอดเยี่ยมที่สุดในประวัติศาสตร์ สำหรับงานของเขากับการแปลคัมภีร์ไบเบิลสู่ภาษาลาติน โบสถ์ของคาทอลิกได้ใช้การแปลนี้(เป็นที่รู้จักดีว่าเป็น the Vulgate) เป็นเวลาร่วมศตวรรษ แต่แม้ว่าการแปลของเขาพบกับการโต้แย้งอย่างมากเมื่อมันถูกออกวางจำหน่าย

ยุคก่อนและยุคร่วมสมัยกับการปฏิรูปศาสนาในศตวรรษที่16ทำให้เกิดนิกายโปรเตสแตนต์ขึ้นเห็นว่าการแปลคัมภีร์ไบเบิลสู่ภาษาประจำท้องถิ่นของยุโรป การกระทำที่มีผลกระทบมากต่อการทำให้แบ่งแยกระหว่างนิกายโปรเตสแตนต์และนิกายคาทอลิก ความแตกต่างระหว่างการแปลเกี่ยวกับโปรเตสแตนต์และคาทอลิกของคำศัพท์และข้อเขียนโดยเฉพาะของคัมภีร์ไบเบิล

คัมภีร์ไบเบิลของ Martin Luther ใน German, คัมภีร์ไบเบิลของ Jakub Wujek ใน Polish และ King James Bible in English ได้มีอิทธิพลถาวรกับศาสนา วัฒนธรรมและภาษาของประเทศเหล่านั้น

แนวโน้มในการแปล

การแปลด้วยเครื่องทุนแรง(เครื่องกล)

การแปลด้วยเครื่องทุนแรง(เครื่องกล)

การแปลด้วยเครื่องทุนแรง(เครื่องกล) (MT) เป็นรูปแบบของการแปลที่ซึ่งโปรแกรมคอมพิวเตอร์วิเคราะห์แหล่งข้อมูลและผลิตหนังสือเป้าหมายโดยปราศจากการแทรกแซงของมนุษย์

เมื่อปีไม่นานมานี้การแปลด้วยเครื่องกล เป้าหมายหลักของกระบวนการภาษาธรรมชาติ ได้พบกับความสำเร็จที่จำกัด การแปลด้วยเครื่องกลส่วนมากเกี่ยวข้องกับการแทรกแซงของมนุษย์บางอย่าง ขณะที่มันต้องการมุมมองก่อนการแก้ไขและหลังการแก้ไข บันทึกว่าในการแปลด้วยเครื่องกล ผู้แลสนับสนุนเครื่องกล

เครื่องมือที่มีคุณค่าบนอินเทอร์เน็ต เช่น AltaVista's Babel Fish และโปรแกรมการแปลราคาต่ำ ได้นำเทคโนโลยีการแปลด้วยเครื่องกลสู่สาธารณชนอย่างกว้างขวาง เครื่องมือเหล่านี้ได้ผลิตสิ่งที่เรียกว่า "การแปลใจความสำคัญ gisting translation" การแปลอย่างหยาบ ๆ ที่ให้ "ใจความสำคัญ" ของแหล่งข้อมูล แต่อีกอย่างหนึ่งไม่มีประโยชน์

อย่างไรก็ตาม ในสาขากับลำดับที่จำกัดอย่างมากของคำศัพท์และโครงสร้างประโยคง่าย ตัวอย่างเช่น การรายงานเกี่ยวกับอากาศ การแปลด้วยเครื่องกลสามารถส่งผลที่เป็นประโยชน์ได้

นักวิศกรและนักอนาคต Raymond Kurzweil ได้พยากรณ์ว่าใน ค.ศ. 2010 การแปลด้วยเครื่องกลจะมีอำนาจเพียงพอกับการครอบงำสาขาการแปล MIT's Technology Review ได้อยู่ในรายชื่อการแปลและการตีความสากล เท่าที่จะเป็นไปได้ "ภายในทศวรรษนี้" ใน 2004 อย่างไรก็ตาม การเรียกร้องอ้างสิทธิ์ได้ทำขึ้นตั้งแต่การพยายามเข้าไปเกี่ยวข้องอย่างจริงจังครั้งแรกกับการแปลด้วยเครื่องกลใน ค.ศ. 1950

การแปลที่ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยแปล

การแปลที่ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยแปล (CAT) เรียกการแปลด้วยการใช้คอมพิวเตอร์เป็นตัวช่วยด้วยเป็นรูปแบบของการแปลที่ซึ่งผู้แปลเกี่ยวกับมนุษย์สร้างหนังสือเป็นหมายด้วยการช่วยเหลือของโปรแกรมคอมพิวเตอร์ สังเกตว่าในการแปลที่ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยแปล เครื่องกลที่สนับสนุนตามความเป็นจริง ผู้แปลเกี่ยวกับมนุษย์

การแปลที่ใช้คอมพิวเตอร์ช่วยแปลสามารถประกอบด้วยพจนานุกรมมาตรฐานและซอฟต์แวร์เกี่ยวกับไวยากรณ์ อย่างไรก็ตามโดยทั่วไปคำศัพท์ที่ถูกใช้อ้างกับลักษณะที่หลากหลายของโปรแกรมที่ศึกษาเป็นพิเศษที่มีคุณค่าสำหรับผู้แปล รวมทั้งการแปลหน่วยความจำ การจัดการระบบของคำศัพท์และโปรแกรมที่สนับสนุน

การแปลหน่วยความจำ (TM) โปรแกรมมีป้อนข้อมูลลงในเครื่องคอมพิวเตอร์แหล่งข้อมูลที่ถูกแปลแต่ก่อนและหนังสือเป้าหมายที่มีค่าเท่ากันในฐานะข้อมูลและเก็บข้อมูลไว้ในความทรงจำของเครื่องคอมพิวเตอร์แยกหรือแบ่งออกเป็นส่วนที่สัมพันธ์กันระหว่างการแปลข้อความใหม่

โปรแกรมแยกแหล่งข้อมูลหน่วยที่สามารถจัดการได้ง่ายเป็นที่รู้จักกันว่า 'segments' ประโยคแหล่งข้อมูลหรือประโยคเหมือน (หัวข้อ, ชื่อเรื่องหรือปัจจัยสำคัญในรายการ) อาจจะถูกพิจารณาว่าเป็นแซกเมนต์ หรือข้อความอาจจะถูกแยกหรือแบ่งออกเป็นส่วนที่ใหญ่กว่าเดิม เช่นบทความย่อหน้าสั้นหรือเล็กกว่านั้นเช่นอนุประโยค ขณะที่ผู้แปลทำงานผ่านเอกสาร ซอฟต์แวร์แสดงแต่ละแหล่งแซกเมนต์ในทางกลับกันและแบ่งการแปลก่อน ๆ สำหรับใช้ใหม่ ถ้าโปรแกรมพบว่าแหล่งแซกเมนต์เข้ากันกับฐานข้อมูล ถ้าไม่เป็นเช่นนั้น โปรแกรมอนุญาตให้ผู้แปลเข้าไปแปลสำหรับแซกเมนต์ใหม่ หลังจากการแปลสำหรับแซกเมนต์ถูกทำให้สมบูรณ์ โปรแกรมมีป้อนข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์เพื่อการแปลใหม่และเคลื่อนสู่แซกเมนต์ต่อไป การแปลหน่วยความจำ ในทางหลักการ คือหน่วยฐานข้อมูลง่าย ๆ บรรจุด้วยภาษาแหล่งข้อมูลการแปลของแซกเมนต์และข้อมูลอื่น ๆ เช่นแซกเมนต์สร้างการระบุวันที่, การเข้าที่ผ่านมา, ชื่อผู้แปล เป็นต้น

โปรแกรมการแปลหน่วยความจำบางโปรแกรมทำหน้าที่เป็นสภาพแวดล้อมเดียว ขณะที่หน้าที่อื่น ๆ เป็นการเพิ่มขึ้นหรือคำสั่งที่ประกอบด้วยคำสั่งย่อยหลาย ๆ คำสั่งซึ่งแทนด้วยสัญลักษณ์เพียงสัญลักษณ์เดียวกับกระบวนการคำศัพท์ที่มีอยู่เกี่ยวกับการคำหรือโปรแกรมซอฟต์แวร์ธุรกิจอื่น ๆ โปรแกรมที่เพิ่มเข้าไปยอมให้เอกสารแหล่งข้อมูลจากการฟอร์แมทอื่น ๆ เช่น เดสทอปไฟล์การพิมพ์ ตารางจัดการ หรือรหัส HTML ถูกจัดการการใช้โปรแกรม TM

ซอฟต์แวร์การจัดการศัพท์เฉพาะทางให้ผู้แปลความหมายของการค้นหาโดยอัตโนมัติ

ข้อมูลเกี่ยวกับศัพท์เฉพาะทางสำหรับคำศัพท์ที่ปรากฏในเอกสาร ไม่แค่คำศัพท์ที่แสดงโดยอัตโนมัติในการแปลซอฟต์แวร์หน่วยความจำการเชื่อมต่อวินโดวส์หรือผ่านการใช้ทางลัดกับการมองหาทางเข้าในฐานข้อมูลเกี่ยวกับศัพท์เฉพาะทาง บางโปรแกรมมีรหัสตัวเลขหรืออักษรทางลัดอื่น ๆ ที่อนุญาตให้ผู้แปลเพิ่มคำเกี่ยวกับศัพท์เฉพาะทางใหม่กับฐานข้อมูลระหว่างการแปล

โปรแกรมที่สนับสนุนการแปลด้วยคอมพิวเตอร์ แบ่งแยกทั้งแหล่งข้อมูลและเป้าหมายสู่เซกเมนต์ และพยายามตัดสินใจว่าเซกเมนต์เป็นเป็นการแบ่งแยกด้วยกันเพื่อที่จะสร้างการแปลฐานข้อมูลการแปลหน่วยความจำด้วยบริบท ผลลัพธ์ TM สามารถถูกใช้สำหรับการแปลในอนาคต

การแปลที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม

นี่เป็นสาขาใหม่ของความน่าสนใจในสาขาวิชาของการเรียนการแปล การแปลเกี่ยวกับวัฒนธรรม – ธรรมเป็นแนวความคิดที่ถูกใช้ในการเรียนเกี่ยวกับวัฒนธรรม แสดงถึงกระบวนการของการเปลี่ยนรูป ภาษาศาสตร์หรืออีกอย่างหนึ่งในวัฒนธรรมที่กำหนดให้แนวความคิดใช้การแปลเกี่ยวกับภาษาศาสตร์เป็นเช่นกับเครื่องมือหรือการใช้การอุปมา ในการวิเคราะห์ธรรมชาติของการเปลี่ยนรูปในวัฒนธรรม ตัวอย่างเช่น มานุษยวิทยาแขนงหนึ่งซึ่งศึกษาเกี่ยวกับวัฒนธรรมของเผ่าพันธุ์ต่างๆถูกพิจารณาเป็นการบรรยายที่ถูกแปลของวัฒนธรรมรูปแบบชีวิตที่เป็นนามธรรม

การวิพากษ์วิจารณ์การแปล

บางครั้ง การวิจารณ์ถูกสร้างขึ้นกับการทำการแปล การวิจารณ์มากคือการขาด “การเชื่อมโยง” ในการแปล การวิจารณ์ถูกกำหนดไว้ว่าเป็นการติดตาม ถ้าเรื่องราวที่ถูกเขียนแต่ดั้งเดิมในภาษาอังกฤษ และเกิดขึ้นในประเทศที่พูดภาษาอังกฤษ ถูกแปลสู่ภาษาฝรั่งเศส ตัวอย่างเช่น มันสามารถสูญเสียระบบการใช้เหตุผลเนื่องจากประโยคเหมือน “คุณพูดภาษาอังกฤษหรือ Do you speak English?” นักวิจารณ์ถามว่าอะไรคือสิ่งที่ควรแปล ‘Parlez-vous anglais?’ or ‘Parlez-vous francais?’ ตามการวิจารณ์นี้ คำตอบจะเป็นข้อเสนอที่ขัดแย้งในตัวของมันเองกับข้อเสนออื่น ถ้าการตอบคำถามคือ ใช่ ‘yes’ การแปลอย่างแรกนี้จะมี ความหมายบางสิ่งเหมือน “ใช่ฉันพูดภาษาที่คุณไม่ได้ใช้และนั่นเป็นการพูดนอกเรื่องอย่างแน่นอน Yes I speak a language you are not using and that is absolutely irrelevant” สำหรับการแปลครั้งที่สองมันจะหมายถึงว่า “ใช่ นี่เป็นประเทศที่พูดภาษาอังกฤษ และทุก ๆ คนรวมทั้งตัวฉันด้วยกำลังพูดภาษาฝรั่งเศส Yes, this is an English speaking country, and yet everyone, including myself, is speaking French.” ใจความสำคัญของการวิจารณ์ที่เป็นหนึ่งของกฎหลักในการแปลคือ “การรักษาบริบท” และภาษาของเอกสารเป็นตัวของมันเองเป็นหัวใจของบริบท

การวิจารณ์นี้ถูกสามารถถูกขนานนามในวิธีการที่หลากหลายอย่างแรกชนิดของสถานการณ์นี้แทบจะไม่เกิดขึ้นในการแปลในโลกของความเป็นจริง เมื่อมันเป็นอย่างนั้น ผู้แปลสามารถใช้เทคนิคหลีกเลี่ยงปัญหาโดย ยกตัวอย่างเช่นการแปล ‘Do you speak English? คุณพูดภาษาอังกฤษหรือ’ ด้วย ‘Do you speak my language? คุณพูดภาษาของฉันได้ไหม’ หรือ ‘Do you understand what I say? คุณเข้าใจสิ่งที่ฉันพูดไหม’ จุดอื่นคือว่าผู้อ่านที่พูดภาษาฝรั่งเศสผู้ซึ่งกำลังอ่านหนังสือที่เขียนโดย Agatha Christie การอธิบาย ‘a murder’ ในภาษาอังกฤษ stately home การตระหนักอย่างเป็นไปได้ว่าดั่งแสดงกำลังพูดภาษาอังกฤษในภาษาดั้งเดิม

การวิจารณ์อื่น ๆ เป็นธรรมชาติเกี่ยวกับปรัชญามากกว่า มันอ้างว่าการแปลสามารถถูกอธิบายว่าเป็นการเขียนสิ่งที่คุณได้อ่านในภาษาอื่น คำถามเกิดขึ้นไม่ว่าผู้อ่านสามารถรู้หรือไม่ก็ตาม ไม่ว่าผู้แปลเข้าใจผู้ประพันธ์ดั้งเดิมอย่างสมบูรณ์หรือไม่ก็ตาม ถึงแม้ว่านี่เป็นงานของผู้แปล มันคือผู้ประพันธ์ผู้ซึ่งถูกยกย่องสำหรับงานแปล แต่การแปลของ Asimov ถูกพิจารณาว่าสามารถเป็นงานของ Asimov หรือ? ตามการวิจารณ์นี้การแปลสามารถถูกเห็นว่าเป็น “การคัดลอกผลงานที่ถูกต้องตามกฎหมาย” การแปลเป็นความแตกต่างค่อนข้างมากจากดั้งเดิม ยกตัวอย่างเช่น ชื่อของ Zaphod Beeblebrox in The Hitchhiker’s Guide to the Galaxy by

Douglas Adams ถูกแปลสู่ภาษาฝรั่งเศสโดย Jean Bonnefoy เป็น Zapi Bibici และชื่อของ Captain Widdershins in A Series of Unfortunate Events by Lemony Snicket ถูกแปลสู่ภาษาโปรตุเกสเป็น Capitao Andarre. ขณะนี้ไม่เป็นความแตกต่างมากนัก และมันเป็นเรื่องราวของการเปลี่ยนแปลงเล็กน้อยว่าการแปลกลายเป็นการปรับให้เหมาะสมตามการวิจารณ์ มีการพิจารณาต่อไปว่าในทางปฏิบัติทุก ๆ ชื่อที่ถูกใช้ในงานเกี่ยวกับนวนิยายถูกเลือกโดยผู้ประพันธ์สำหรับบางเหตุผล นี่เป็นเสียงของชื่อเท่านั้น หรือมันสามารถเกี่ยวข้องกับหน่วยค่าที่ถูกใส่ไว้บางหน่วยค่าที่ทำให้ปรากฏขึ้นความรู้สึกที่สัมพันธ์กัน ดังนั้น ภาษาทั้งหมดมีการศึกษาเกี่ยวกับระบบเสียงในภาษาที่มีความแตกต่างกัน และหน่วยค่าทางภาษาที่แตกต่างกัน พวกเขาจะคาดหวังอย่างเต็มที่ว่า ชื่อที่เกี่ยวข้องกับนวนิยายแตกต่างกันในงานที่ถูกแปล

การแสดงเหตุผลที่ใช้อธิบายเพื่อแก้ตัวโดยไม่คำนึงถึง ความแตกต่างที่จริงหรือที่ถูกสังเกตเห็นระหว่างแหล่งข้อมูลและหนังสือที่ถูกแปลคือการแสดงความขงใจของการแปลเป็นเวลายาวนาน นั้นถูกแสดงในการแสดงเกี่ยวกับชาวอิตาลี Traduttore, traditore ทุก ๆ การแปลเป็นการซ่อนกล อีกอย่างหนึ่ง นาน ๆ ครั้งเป็นงานนวนิยายที่ถูกแปลโดยปราศจากการเจรจาต่อรองเป็นการทำให้ถูกต้อง ผู้ประพันธ์จำนวนมากจะเป็นผู้มีความสุขกับการให้การรักษาไว้เกี่ยวกับชื่อของตัวอักษรสำหรับโอกาสเพิ่มจำนวนผู้อ่านทั้งหมดของเขาขึ้น

นักแปลที่มีชื่อเสียง

แนนซี แอนดริว Nancy Andrew (ภาษาญี่ปุ่นสู่ภาษาอังกฤษ)
Claude Bedard (ภาษาอังกฤษสู่ภาษาฝรั่งเศส)
Paul Bowles (ภาษาฝรั่งเศสสู่ภาษาอังกฤษ)
Jacques Brault (ภาษาฝรั่งเศสสู่ภาษาอังกฤษ)
Richard Francis Burton
Sheila Fischman (ภาษาฝรั่งเศสสู่ภาษาอังกฤษ)
Edward FitzGerald (1809-1883)
Linda Gaboriau
Edith Grossman
Felix Paul Greve aka Frederick Philip Grove (1879-1948) (วรรณคดีจากอังกฤษ, ฝรั่งเศส, อิตาลี, สเปนสู่เยอรมัน)
Norbert Guterman (Polish to English)
Hsuan-tsang (ca. 600-664)
Michael Kandel (Polish to English)
Kumarajiva
Richmond Lattmore
Rika Lesser
Tina Nunnally (Norwegian, Danish, and Swedish to English)
Sergio Pinheiro Lopes (Portuguese to English)
Dahiel poliquin (French to English)
Gregory Rabassa
Ebba Segerberg
Joan Tate
Laurie Thompson
Arthur Waley (Chinese and Japanese to English)
Barbara Wright (French to English)

เรียกข้อมูลจาก "<http://en.wikipedia.org/wiki/Translation>

บทที่ 2

แนวปฏิบัติ ยุทธศาสตร์และวิธีการแปล

การแปลอย่างเป็นแบบฉบับได้ถูกใช้เปลี่ยนหนังสือ SL ที่ถูกเขียนหรือถูกพูดมีค่าเท่ากับหนังสือ TL ที่ถูกเขียนหรือถูกพูด โดยปกติวัตถุประสงค์ของการแปลคือการถอดแบบชนิดของหนังสือที่หลากหลาย – ประกอบด้วย หนังสือเกี่ยวกับศาสนา เกี่ยวกับวรรณกรรม เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ และหนังสือเกี่ยวกับปรัชญา – ในภาษาอื่น ๆ และแล้วทำให้พวกมันมีคุณค่าต่อผู้อ่านกว้างกว่าเดิม

ถ้าการแปลเป็นแค่การจัดแบ่งประเภทสำหรับสร้างแนวความคิดทั่วไปหรือที่เป็นสากลมันจะเป็นเรื่องง่ายที่จะแปลจาก SL สู่ TL นอกจากนี้ ภายใต้สถานการณ์ กระบวนการการเรียนรู้ L2 จะเป็นเรื่องง่ายกว่าอย่างแน่นอน ในการพิจารณานี้ Culler (1976) เชื่อว่าภาษาไม่ได้เป็นระบบการตั้งชื่อและแนวความคิดของภาษาหนึ่งอาจจะแตกต่างโดยมูลฐาน จากภาษาอื่น ๆ เหล่านั้น ดังนั้นแต่ละภาษาสื่อสารหรือจัดตั้งโลกอย่างแตกต่างกัน และภาษาไม่ได้เป็นประเภทชื่ออย่างง่าย ๆ พวกเขาสื่อสารด้วยตัวของพวกเขาเอง บทสรุปที่น่าจะเป็นไปได้ได้ถูกบรรยายจากสิ่งที่ Culler (1976) เขียนนั่นคือหนึ่งของปัญหาที่ยุ้งยากของการแปลเป็นความแตกต่างกันระหว่างภาษา ช่องโหว่ที่ใหญ่กว่าระหว่าง SL และ TL การถ่ายทอดที่ยากกว่าของข้อความจากก่อนหน้านี้กับหลังหน้าที่จะเป็น

ความแตกต่างระหว่าง SL และ TL และการเปลี่ยนแปลงในวัฒนธรรมของพวกเขาส่งผลกระทบต่อกระบวนการของการแปลที่ทำหายจริง ระหว่างปัจจัยที่สร้างปัญหาได้มีส่วนร่วมในการแปลเช่น รูปแบบ, ความหมาย, ลักษณะ, สุภาพ, ส่วนน เป็นต้น เอกสารปัจจุบันกำลังจะทำให้เพิ่มความสนใจส่วนใหญ่กับวิธีการของการแปล CSCs โดยทั่วไปและกับทฤษฎีของการถอดความค่าอุปมาโดยเฉพาะ

แนวทาง, ยุทธศาสตร์และวิธีการแปล

แนวทางการแปล ได้แสดงออกมาเป็นการเขียนโดย Nida (1964) ดังนี้คือ

1. แนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับเทคนิค

- ก. การวิเคราะห์ภาษาต้นฉบับและภาษาเป้าหมาย
- ข. ผ่านการศึกษาหนังสือภาษาเป้าหมายก่อนการสร้างคามพยายามแปลมัน
- ค. ทำการตัดสินใจที่ใกล้เคียงเกี่ยวกับความหมายทางภาษาศาสตร์และเกี่ยวกับการสร้างประโยค

2. แนวทางการปฏิบัติเกี่ยวกับองค์กร

การประเมินผลใหม่ที่ไม่เปลี่ยนแปลงของการสร้างความพยายาม : การตรงกันข้ามกับการมีการแปลที่มีอยู่ของหนังสือที่เหมือนกันที่สร้างโดยนักแปลอื่น , และการตรวจสอบความมีประสิทธิภาพเกี่ยวกับการสื่อสารของหนังสือโดยการถามภาษาเป้าหมายกับผู้อ่าน ที่ประเมินผลความแม่นยำของหนังสือและประสิทธิภาพและการศึกษาปฏิบัติวิทยาโต้ตอบของมันด้วย (pp. 246-47)

Krings (1986:18) ให้คำจำกัดความยุทธศาสตร์การแปลว่าเป็น “การวางแผนที่มีจิตสำนึกที่เป็นไปได้ของนักแปล สำหรับแก้ไขปัญหาการแปลอย่างเป็นรูปธรรมในกรอบของงานการแปลที่เป็นรูปธรรม” และ Seguinot (1989) เชื่อว่ามีทฤษฎีการแปลอย่างน้อยสามอย่างทั่วโลกถูกใช้โดยนักแปล : 1. การแปลที่ปราศจากการหยุดชะงักเป็นเวลานานเท่าที่จะเป็นไปได้ ; 2. การแก้ไขข้อผิดพลาดที่ปรากฏ ; 3. การละทิ้งการตรวจสอบความเหมาะสมสำหรับข้อผิดพลาดเกี่ยวกับคุณภาพหรือเกี่ยวกับลักษณะในหนังสือกับระยะเวลาการปรับปรุงแก้ไข

อย่างไรก็ตาม Loescher (1991:8) ให้คำจำกัดความการวางแผนยุทธศาสตร์การแปลว่าเป็น "แนวทางการปฏิบัติที่มีจิตสำนึกที่เป็นไปได้สำหรับการแก้ไขปัญหาที่เผชิญอยู่ในการแปลหนังสือ หรือแต่ละส่วนของหนังสือ" ขณะที่มันถูกกำหนดในการให้คำจำกัดความนี้, ความนึกคิดของการมีจิตสำนึกเป็นสิ่งสำคัญในการวางแผนยุทธศาสตร์การวิจัยซึ่งถูกใช้โดยผู้เรียนหรือนักแปล ในการพิจารณานี้ Cohen (1998:4) ยืนยันว่า "องค์ประกอบของความมีจิตสำนึกกว่าอะไรเป็นสิ่งที่ทำให้แตกต่างทางยุทธศาสตร์ จากกระบวนการเหล่านี้ที่ไม่ได้เป็นยุทธศาสตร์"

นอกจากนี้ Bell (1998:188) ที่ทำให้แตกต่างระหว่างยุทธวิธีทั่วโลก (การจัดการปัญหา กับหนังสือทั้งหมดเหล่านั้น) และยุทธวิธีเฉพาะแห่ง (การจัดการปัญหากับบางส่วนของหนังสือเหล่านั้น) และยืนยันว่าความแตกต่างเป็นผลจากชนิดที่หลากหลายของปัญหาการแปล

Venuti (1998 : 240) ชี้แนะว่ายุทธศาสตร์การแปล "เกี่ยวข้องกับงานพื้นฐานของการเลือกหนังสือต่างประเทศที่ถูกแปลและพัฒนารูปแบบการแปลหนังสือ" เขาใช้แนวความคิดของการทำให้เคยชินและการทำให้ไม่คุ้นเคยที่อ้างอิงกับยุทธศาสตร์การแปล

Jaaskelainen (1999 : 240) พิจารณายุทธวิธีว่า "ลำดับของความสามารถ การจัดการ จังหวะหรือกระบวนการที่สนับสนุนการพัฒนาทักษะ, แหล่งเก็บข้อมูล และ/หรือการใช้ข้อมูล ข่าวสารให้เป็นประโยชน์" เขาคงรักษาระดับมาตรฐานว่ายุทธศาสตร์เป็น "วิธีการกระตุ้นให้เกิดความสนใจด้วยตนเองและปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ในธรรมชาติ และการเลือกเอาของเขา แสดงเป็นนัยการตัดสินใจที่มีอิทธิพลด้วยการพัฒนาแก้ไขในวัตถุประสงค์ของนักแปล

กระบวนการและผลที่เกิดขึ้นของการแปล, Jaaskelainen (2005) ได้แบ่งยุทธวิธี ออกเป็นสองประเภทหลัก ๆ : ยุทธศาสตร์บางอย่างสัมพันธ์กับสิ่งที่เกิดขึ้นกับหนังสือ ขณะที่ ยุทธศาสตร์อย่างอื่น ๆ สัมพันธ์กับสิ่งที่เกิดขึ้นในกระบวนการ

ยุทธศาสตร์ที่สัมพันธ์กับผลที่เกิดขึ้นที่ Jaaskelainen (2005:15) เขียน เกี่ยวข้องกับงานพื้นฐานของการเลือกกับหนังสือ SL (Source Language) และการพัฒนารูปแบบการแปล อย่างไรก็ตาม หลอนยังคงรักษาไว้ซึ่งยุทธศาสตร์ที่สัมพันธ์กับกระบวนการ "เป็นการสร้างกฎ (ที่ถูกกำหนดอย่างหลวม ๆ) หรือหลักสำคัญซึ่งผู้แปลใช้ค้นหาเป้าหมายที่ถูกกำหนดด้วยการสถานการณ์การแปล (น. 16) อย่างไรก็ตาม Jaaskelainen (2005:16) ได้แบ่งการแปลนี้เป็นสองชนิด กล่าวคือ ยุทธศาสตร์ทั่วโลกและยุทธศาสตร์เฉพาะแห่ง "ยุทธศาสตร์ทั่วโลกอ้างอิงกับหลักการทั่วไป และวิธีการของการกระทำและยุทธศาสตร์เฉพาะแห่งอ้างอิงกับกิจกรรม โดยเฉพาะในความสัมพันธ์กับการแก้ไขปัญหาของนักแปลและการสร้างการตัดสินใจ

Newmark (1988b) กล่าวถึงความแตกต่างระหว่างวิธีการแปลและแนวทางการปฏิบัติการแปล เขาเขียนไว้ว่า "ขณะที่วิธีการแปลสัมพันธ์กับหนังสือทั้งหมด , แนวทางการปฏิบัติการแปลถูกใช้สำหรับประโยคและหน่วยของภาษาที่เล็กกว่า" (น. 81) เขาดำเนินการอ้างอิงต่อไปกับวิธีการของการแปลดังต่อไปนี้

การแปลศัพท์ต่อศัพท์ : ซึ่งชนิดคำศัพท์ SL ถูกรักษาไว้และคำศัพท์ได้แปลโดยลำพังด้วยความหมายทั่ว ๆ ไปส่วนมากของเขาโดยปราศจากบริบท

การแปลโดยพยัญชนะ(ตามตัวอักษร) : ซึ่งโครงสร้างเกี่ยวกับไวยากรณ์ของ SL ถูกเปลี่ยนแปลงกับความเท่ากับ TL ที่ใกล้เคียงที่สุดของเขา แต่คำศัพท์เกี่ยวกับพจนานุกรมเป็นการได้รับการแปลอย่างโดด ๆ โดยปราศจากบริบท

การแปลที่น่าเชื่อถือ : มันพยายามสร้างความหมายเกี่ยวกับบริบทที่แน่นอนแม่นยำของต้นฉบับภายในข้อจำกัดของโครงสร้างเกี่ยวกับไวยากรณ์ของ TL

การแปลเกี่ยวกับหรือเนื่องจากความหมายแตกต่างของคำหรือสัญลักษณ์อื่น : ซึ่งแตกต่างจาก"การแปลที่น่าเชื่อถือ" แคนระยะห่างมากเท่านั้น มันต้องนำมาพิจารณาคุณค่าที่เกี่ยวกับสุนทรียศาสตร์ของหนังสือ SL

การปรับให้เหมาะสม : ว่าอย่างไรเป็นอิสระที่สุดจากการแปล และโดยส่วนใหญ่ถูกใช้สำหรับแสดง (ละครตลก) และการประพันธ์บทกวี ; สำคัญ, ลักษณะเฉพาะ, โดยปกติคำโครงสร้างถูกรักษาไว้ วัฒนธรรม SL ถูกเปลี่ยนแปลงกับวัฒนธรรม TL และหนังสือที่ถูกเขียนใหม่

การแปลอิสระ : มันสร้างหนังสือ TL โดยปราศจากลักษณะ, รูปแบบ หรือสาระของต้นฉบับ

การแปลที่เกี่ยวกับสำนวน : มันถอดแบบ "ข้อความ" ของต้นฉบับแต่มีแนวโน้มบิดเบือนความหมายเล็กน้อยด้วยการโอนเอียงคำหรือวลีที่ใช้พูดในคำที่ไม่เป็นทางการมากกว่าและสำนวนที่ซึ่งการแปลเหล่านี้ไม่ได้มีในต้นฉบับ

การแปลที่เกี่ยวกับการสื่อสาร

พยายามถอดความความหมายเกี่ยวกับบริบทที่แน่นอนของต้นฉบับในหลายวิธีที่ทั้งสาระและภาษาเป็นเรื่องที่ยอมรับได้อย่างรวดเร็วและเป็นเรื่องที่สามารถเข้าใจได้กับจำนวนผู้อ่านทั้งหมด (1988b: 45-47)

Newmark (1991:10-12) เขียนส่วนหรืออนุกรมหรือลำดับที่ต่อเนื่องที่มีอยู่ระหว่างการแปล "เกี่ยวกับหรือเนื่องจากความหมายแตกต่างของคำหรือสัญลักษณ์อื่น" เกี่ยวกับบริบทที่แน่นอนของต้นฉบับ และ "เกี่ยวกับการสื่อสาร" การแปลแต่ละอย่างสามารถเป็น "มากกว่าหรือน้อยกว่าเกี่ยวกับหรือเนื่องจากความหมายแตกต่างของคำหรือสัญลักษณ์อื่น---มากกว่าหรือน้อยกว่า ที่เกี่ยวกับการสื่อสาร-แม้ว่าส่วนพิเศษ หรือว่าประโยคสามารถถูกพิจารณาว่าเกี่ยวกับการสื่อสารหรือน้อยกว่าทางความหมาย" ทั้งสองอย่างมองหา "สะท้อนผลที่เกี่ยวกับความเท่าเทียม" Zhongying (1994: 97) ผู้ซึ่งชอบการแปลเกี่ยวกับวรรณกรรมมากกว่าการแปลแบบอิสระ ได้เขียนไว้ว่า "ในประเทศจีน, มันเป็นข้อซึ่งตกลงกันแล้วด้วยหลาย ๆ คนที่คนหนึ่งควรแปลอย่างตรงกับความเป็นจริง ถ้าเป็นไปได้หรือดึงดูดใจกับการแปลแบบอิสระ

เพื่อที่จะทำให้การแยกแยะชัดเจนขึ้นระหว่างระเบียบการการปฏิบัติและยุทธศาสตร์ ส่วนที่มีพร้อมอยู่แล้วถูกแบ่งส่วนกับการอธิบายระเบียบการปฏิบัติของการแปลคำศัพท์ ที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมโดยเฉพาะและยุทธศาสตร์สำหรับการถอดความการพาดพิงถึงจะถูกอธิบายในรายละเอียดต่อไป

2.1 ระเบียบการปฏิบัติซึ่งการแปลแนวความคิดที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมโดยเฉพาะ

Graedler (2000:3) put forth some procedures of translating CSCs:

- *การสร้างคำศัพท์ใหม่*
- *การอธิบายความหมายของการแสดง SL ในการแทนของการแปล*
- *การรักษารูปคำศัพท์ SL ที่ไม่เปลี่ยนแปลง*
- *การคัดเลือกคำศัพท์ใน TL ซึ่งดูเหมือนว่าคล้ายคลึงกับหรือมี "ความสัมพันธ์" เหมือนกันกับคำศัพท์ SL*

การให้คำจำกัดความของคำศัพท์ที่จำกัดทางวัฒนธรรม (CBTs) เป็นคำศัพท์ซึ่ง "อ้างอิงกับกรอบความคิด, สถาบัน และบุคลากรซึ่งเป็นสิ่งที่เจาะจงโดยเฉพาะกับวัฒนธรรม SL" (น. 2) , Harvey (2000:2-6) ได้วางเทคนิคที่สำคัญ 4 อย่างไว้ล่วงหน้าดังต่อไปนี้สำหรับการแปล CBTs :

ความสำคัญเกี่ยวกับหน้าที: มันหมายถึงการใช้ผู้อ้างอิงในวัฒนธรรม TL ซึ่งมีหน้าที่เหมือนกันกับผู้อ้างอิงภาษาต้นฉบับ SL ขณะที่ Harvey (2002:2) เขียนไว้ว่า ผู้ประพันธ์ได้ถูกแบ่งข้อดีของวิธีการ : Weston (1991:23) อธิบายว่ามันเป็น "วิธีการเกี่ยวกับอุดมการณ์ของ

การแปล” ขณะที่ Sarcevic (1985:131) ยืนยันว่ามันเป็น “สิ่งที่นำไปในทางที่ผิดและควรหลีกเลี่ยง”ความสำคัญที่เป็นพิธีการ หรือ “ความสำคัญเกี่ยวกับภาษาศาสตร์” มันหมายถึงการแปล “ศัพท์ต่อศัพท์” “การถอดความ หรือ “การยืม” (การถอดแบบหรือ, ที่ไหนเป็นสิ่งจำเป็น, การถอดถ่ายตามตัวอักษรคำศัพท์ต้นฉบับ) : มันยังคงเป็นขั้นสุดท้ายที่ไกลมากของยุทธศาสตร์ที่ปรับตัวให้เข้ากับภาษาต้นฉบับ SL ถ้าคำศัพท์เป็นเรื่องที่เข้าใจง่ายอย่างเป็นทางการหรือถูกอธิบายในบริบท มันอาจจะถูกใช้อย่างโดด ๆ ในกรณีอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่ซึ่งไม่มีความรู้เกี่ยวกับ SL โดยที่ผู้อ่านได้อนุมานเอา การถอดความถูกติดตามโดยการอธิบายหรือการบันทึกของนักแปล

การแปลที่เป็นการพรรณนาหรือการแปลซึ่งเป็นการอธิบายด้วยตนเอง : มันใช้คำศัพท์ทั่วไป (ไม่ใช่ CBTs) กับการถ่ายทอดความหมาย มันเป็นเรื่องที่เหมาะสมในลักษณะที่หลากหลายของบริบทอย่างกว้างขวาง ที่ซึ่งความหมายที่เป็นทางการถูกพิจารณาอย่างชัดเจนอย่างไม่พอเพียง ในหนังสือมุ่งหมายเพื่อผู้อ่านที่เป็นผู้เชี่ยวชาญ มันสามารถเป็นประโยชน์ที่จะเพิ่มคำศัพท์ SL ดั้งเดิมกับการหลีกเลี่ยงความหมายที่คลุมเครือ

ที่จะกล่าวต่อไปนี้เป็นวิธีการการแปลที่แตกต่างที่ Newmark (1988b) เสนอข้อคิดเห็นที่ : การเปลี่ยนแปลง (ย้าย) . มันเป็นขั้นตอนของการเปลี่ยนคำศัพท์ SL เป็นหนังสือ TL มันประกอบด้วย การแปลและเป็นสิ่งที่เหมือนกันกับสิ่งที่ Harvey (2000:5) ได้ให้ชื่อว่า “การถอดความ Transcription”

การเปลี่ยนสัญชาติ : มันเป็นการปรับให้เหมาะกับคำศัพท์ SL อย่างแรกกับการออกเสียงแบบธรรมชาติ แล้ววิชาการศึกษาคำ-คำพูดอย่างเป็นธรรมชาติของ TL (Newmark, 1988b:82)

ความหมายที่เกี่ยวกับวัฒนธรรม : มันหมายถึงการวางคำศัพท์เกี่ยวกับวัฒนธรรมใหม่ในภาษาต้นฉบับกับภาษาที่เป็นเป้าหมาย อย่างไรก็ตาม “พวกมันไม่เรื่องไม่แน่นอน” (Newmark, 1988b:83)

ความสำคัญเกี่ยวกับหน้าที่ : มันต้องการการใช้คำศัพท์เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่เป็นกลาง (Newmark, 1988b:83)

ความสำคัญเกี่ยวกับการพรรณนา : ในวิธีการนี้ ความหมายของ CBT ถูกอธิบายในคำพูดที่หลากหลาย (Newmark, 1988b:83)

การวิเคราะห์เกี่ยวกับส่วนประกอบ : มันหมายถึง “การเปรียบเทียบคำศัพท์ SL กับคำศัพท์ TL ซึ่งมีความหมายคล้ายกัน แต่ไม่ได้เป็นความหมายหนึ่งต่อหนึ่งอย่างชัดเจน ด้วยการแสดงส่วนประกอบทั่ว ๆ ไปและส่วนประกอบความรู้สึกที่แตกต่างของเขา (Newmark, 1988b:114)

ลักษณะคำพ้อง : มันใกล้เคียงความหมาย TL เศรษฐกิจปลอมแปลงความแม่นยำ (Newmark, 1988b:84)

การแปลแบบผ่าน ๆ : มันเป็นการแปลเกี่ยวกับวรรณกรรมของการเข้าด้วยกันให้เหมาะสมอย่างทั่ว ๆ ไป , ชื่อขององค์กรและส่วนประกอบของคำผสม มันสามารถเรียก: calque หรือ loan translation. (Newmark, 1988b:84)

การเคลื่อนย้ายหรือการเปลี่ยนตำแหน่ง: มันเกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนในโครงสร้างไวยากรณ์จาก SL เป็น TL ตัวอย่างเช่น 1. เปลี่ยนจากเอกพจน์เป็นพหูพจน์ 2. ที่ต้องการเปลี่ยนเมื่อโครงสร้าง SL โดยเฉพาะไม่ได้มีอยู่ใน TL 3. เปลี่ยนกริยา SL เป็นคำศัพท์ TL เปลี่ยนกลุ่มคำนาม SL เป็นนาม TL และอื่น ๆ (Newmark, 1988b:86)

การปรับเปลี่ยน : มันจะปรากฏเมื่อผู้แปลถอดแบบข้อความของหนังสือต้นฉบับในหนังสือ TL ในการปรับให้สอดคล้องกับมาตรฐานปัจจุบันของ TL เนื่องจาก SL และ TL อาจจะไม่เหมือนในคำศัพท์ (Newmark, 1988b:88)

การแปลที่เป็นที่ยอมรับ : มันจะปรากฏเมื่อนักแปล "โดยทั่วไปใช้การแปลอย่างเป็นทางการหรือการแปลที่เป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปของคำศัพท์ที่เกี่ยวกับสถาบันต่าง ๆ

การชดเชย : มันปรากฏเมื่อเสียความหมายในส่วนหนึ่งของประโยค ถูกชดเชยในส่วนอื่น ๆ (Newmark} 1988b:90)

การถอดความ : ในวิธีการนี้ ความหมายของ CBT ได้ถูกอธิบาย นี่คือการอธิบายได้ถูกอธิบายอย่างละเอียดมากกว่าความสำคัญเกี่ยวกับการพรรณนา (Newmark, 1988b:91)

ประโยคคู่ : มันปรากฏเมื่อนักแปลทำให้รวมกันกับบริการที่แตกต่างกันสองอย่าง (Newmark,1988b:91)

การจดบันทึกสามารถปรากฏในรูปแบบของ "เชิงอรรถ" แม้ว่าผู้เชี่ยวชาญรูปแบบบางท่านพิจารณาการแปลพร้อมกับด้วยเชิงอรรถ ที่ยุ่งยากกับการพิจารณากับการปรากฏ, อย่างไรก็ตาม, การใช้ของพวกเขาสามารถช่วยเหลือผู้อ่าน TT กับการสร้างการตัดสินใจที่ดีกว่าของเนื้อหาสาระ ST. Nida (1964:237-39) สนับสนุนการใช้เชิงอรรถที่ทำให้บรรลุผล อย่างน้อยที่สุดกับสองหน้าที่ดังต่อไปนี้ 1. ให้ข้อมูลเพิ่มเติม และ 2. การเรียกความสนใจกับความแตกต่างกันระหว่างสองสิ่งที่จะต้องเหมือนกันของต้นฉบับ

สาขาวิชาที่ยุ่งยากจริง ๆ ในสาขาของการแปลปรากฏเป็นการปรากฏของการกล่าวหาถึงซึ่งดูเหมือนว่าเป็นส่วนหนึ่งที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมเป็นพิเศษของ SL ทั้งหมดทุกชนิดของการกล่าวหาถึง โดยเฉพาะการกล่าวหาถึงเกี่ยวกับวัฒนธรรมและประวัติศาสตร์ ให้ความหนาแน่นของอัตราส่วนโดยเฉพาะกับภาษาดั้งเดิม และต้องถูกชี้แจงในการแปลที่จะนำออกจากความสมบูรณ์ของหนังสือ SL สำหรับผู้อ่านภาษาเป้าหมาย TL

การปรากฏอย่างมากมาในการแปลที่เกี่ยวกับวรรณกรรม, การกล่าวหาถึงเช่น Albakry (2004:3) ชี้ให้เห็นว่า "เป็นส่วนหนึ่งของความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่มีอยู่ก่อนที่ถูกนำไปสำหรับถูกยอมรับโดยผู้ประพันธ์ที่เขียนขึ้นสำหรับผู้ฟัง (SL) ชาวอาหรับที่เป็นมุสลิมที่มีอิทธิพล การให้การประมาณที่ใกล้เคียงที่สุดของภาษาต้นฉบับ, ดังนั้น, มันเป็นเรื่องจำเป็นที่เลือก "การอธิบาย" หรือการใช้เชิงอรรถซึ่งเป็นการอธิบาย อย่างไรก็ตาม บางทีอื่น ๆ เขาอ้างว่า "เชิงอรรถ....ค่อนข้างเป็นที่น่ารำคาญ, และนอกจากนั้น, การใช้ของเขาถูกทำให้น้อยลงที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้" (Albakrym 2004:4)

2.2 ยุทธศาสตร์ของการกล่าวหาถึงการแปล

วิสามัญญนาม, ซึ่งถูกให้คำจำกัดความโดย Richards (1985:68) ว่าเป็น "ชื่อของบุคคล โดยเฉพาะ, สถานที่หรือสิ่งของ" และถูกสะกด "ด้วยตัวอักษรพิมพ์ใหญ่" แสดงบทบาทที่สำคัญในงานวรรณกรรม ยกตัวอย่างเช่น ให้พวกเราพิจารณาวิสามัญญนามส่วนบุคคล PNs พวกเขาอาจจะอ้างถึงการตั้ง สถานะทางสังคมและใบรับรองสัญชาติ และความสนใจความต้องการจริง ๆ เมื่อถอดความสู่ภาษาต่างประเทศ

มีรูปแบบบางอย่างสำหรับการถอดความวิสามัญญนาม PNs ในการแปล หนึ่งในรูปแบบเหล่านี้ถูกนำเสนอโดย Hervey และ Higgins (1986) ผู้ซึ่งเชื่อว่ามีสองยุทธศาสตร์สำหรับการแปลวิสามัญญนาม PNs พวกเขาชี้ให้เห็นว่า : ไม่ว่าชื่อสามารถถูกนำไปสู่การไม่ถูก

เปลี่ยนแปลงจาก ST เป็น TT หรือมันสามารถถูกนำมาใช้ยืนยันระเบียบแบบแผนที่เกี่ยวข้องกับเสียงของคำศัพท์/เกี่ยวกับการเขียนของภาษาเป้าหมาย TL (p. 29)

Hervey และ Higgins (1986) อ้างอิงก่อนหน้านี้ว่าเป็น ลัทธิมาจากต่างประเทศ ซึ่ง "เป็นสิ่งที่มีความสำคัญเท่ากับการแปลเกี่ยวกับวรรณกรรม, และเกี่ยวข้องกับรูปแบบวัฒนธรรมที่ถูกเปลี่ยนที่" (น. 2๙) และส่วนหลังเป็นการถ่ายทอดตัวอักษร อย่างไรก็ตาม พวกเขาเสนอข้อคิดเห็นเกี่ยวกับวิธีการหรือทางเลือกอื่น ๆ, ขณะที่พวกเขาดำเนินการ, กล่าวคือการถ่ายโอนย้ายทางด้านวัฒนธรรม เป็นการถูกพิจารณาว่าเป็น "ขั้นของการเปลี่ยนแปลงเกี่ยวกับวัฒนธรรมอย่างสุดโต่ง" การถ่ายโอนย้ายทางด้านวัฒนธรรมถูกพิจารณาว่าเป็นวิธีการซึ่ง "ชื่อภาษาต้นฉบับ SL ถูกแทนที่ด้วยชื่อแต่กำเนิด TL ที่ไม่เท่ากันเกี่ยวกับวรรณกรรมของพวกเขา, แต่มีการกินความหมายกว้างเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่คล้ายกัน" (Hervey & Higgins, 1986: 29)

เกี่ยวกับการแปลของ PNs, Newmark (1988a:214) ยืนยันว่า, "โดยทั่วไป, ชื่อแรกและที่แน่นอนของคนถูกเปลี่ยนแปลง, ดังนั้นการรักษาสัญชาติและเป็นที่เข้าใจว่าชื่อของพวกเขาไม่มีการกินความหมายกว้างในหนังสือ"

วิธีการของการเปลี่ยนแปลงไม่สามารถถูกยืนยันได้ว่าเป็นการได้ผลดี ที่ซึ่งการกินความหมายกว้างและความหมายที่แสดงเป็นนัยเป็นสิ่งที่สำคัญ อันที่จริง มีชื่อบางชื่อใน Persian poet Sa'di's work Gulestan, ซึ่งให้กำเนิดการกินความหมายกว้างและต้องการยุทธศาสตร์โดยเฉพาะสำหรับการถูกแปล การแก้ไข Newmark (1988a:215) ของปัญหาที่ถูกกล่าวถึงคือดังต่อไปนี้ : "อย่างแรกแปลคำศัพท์ที่ขีดเส้นใต้วิสามัญนามของภาษาต้นฉบับ SL สู่ภาษาเป้าหมาย TL แล้วทำให้เป็นธรรมชาติกับคำศัพท์ที่ถูกแปลกลับสู่วิสามัญนามของภาษาต้นฉบับ SL ใหม่" อย่างไรก็ตามมีความล้มเหลวในวิธีการในการถามคำถาม ในขณะที่มันดูเหมือนว่ามันเป็นแค่ประโยชน์สำหรับวิสามัญนามเฉพาะบุคคล PNs, เนื่องจาก Newmark (1988a:215), การละเลยความถูกต้องของผู้อ่านที่ไม่มีการศึกษาที่ชอบกับหนังสือที่ได้แปลมันสามารถถูกทำให้เป็นประโยชน์เพียงเท่านั้น "เมื่อชื่อของอักขระยังไม่เป็นที่แพร่หลายท่ามกลางจำนวนผู้อ่านภาษาเป้าหมายที่มีการศึกษา TL"

Leppihalme (1997:79) เสนอข้อคิดเห็นการวางหลักวิธีการอื่น ๆ สำหรับการแปลวิสามัญนามที่พาดพิง :

- *การรักษาชื่อไว้*
- *การใช้ชื่อเป็นเช่นนั้น*
- *การใช้ชื่อ, การเพิ่มการแนะนำบางอย่าง*
- *การใช้ชื่อ, การเพิ่มการอธิบายที่เป็นรายละเอียด, ตัวอย่างเช่น **เชิงอรรถ***
- *การแทนที่ชื่อโดยบุคคลอื่น ๆ*
- *การแทนที่ชื่อโดยชื่อภาษาต้นฉบับอื่น **SL***
- *การแทนที่ชื่อโดยชื่อภาษาเป้าหมาย **TL***
- *การละเว้นชื่อ*
- *การละเว้นชื่อ, แต่เปลี่ยนแปลงความรู้สึกด้วยความหมายอื่น, ยกตัวอย่างเช่น **วิสามัญนาม***
- *การละเว้นชื่อและการพาดพิงด้วยกัน*

อย่างไรก็ตาม 9 ยุทธศาสตร์สำหรับการแปลการพาดพิงกลุ่มคำที่เป็นกุญแจไขรหัส ถูกเสนอ โดย Leppihalme (1997:82) ดังต่อไปนี้

- **ใช้การแปลมาตรฐาน**
- **เปลี่ยนแปลงน้อยที่สุด, นั่นคือการแปลเกี่ยวกับวรรณกรรม, ปราศจากการพิจารณาความหมายที่เกี่ยวกับการกินความหมายกว้างหรือเกี่ยวกับบริบท**
- **การแนะนำซึ่งพาดพิงถึงเป็นพิเศษที่ได้ถูกเพิ่มในหนังสือ**
- **การใช้เชิงอรรถ, บันทึกท้ายบท, การบันทึกของผู้แปลและการอธิบายที่ชัดเจนอื่น ๆ ไม่ได้ถูกแทนที่ในหนังสือแต่ได้ถูกให้อย่างชัดเจนเป็นข้อมูลที่เพิ่มเติมขึ้น**
- **ความคุ้นเคยที่เร้าใจหรือการสร้างซึ่งมีอยู่ในภายใน, นั่นคือ, การเพิ่มเติมการพาดพิงเกี่ยวกับการพาดพิงในภายใน**
- **การแทนที่ด้วยภาษาเป้าหมาย TL**
- **การทำให้ลดลงของการพาดพิงถึงกับความรู้สึกด้วยการพูดซ้ำ**
- **การสร้างสรรคใหม่, การใช้การเชื่อมโยงทางเทคนิค : การตีความที่สร้างสรรค์ของข้อเขียนซึ่งพูดเป็นนัยกับการแสดงความหมายโดยนัยของการพาดพิงถึงหรือผลที่เกิดขึ้นอย่างเป็นพิเศษอื่น ๆ ที่ถูกสร้างขึ้น**
- **การละเว้นการพาดพิงถึง**

แม้ว่าลักษณะเฉพาะบางอย่างพิจารณาการแปล “พร้อมด้วยการมีเชิงอรรถ” ไม่เป็นที่พึงปรารถนา การใช้ของพวกเขาสามารถยืนยันผู้อ่าน TT กับการสร้างการตัดสินใจที่ดีกว่าของเนื้อหาสาระของ ST โดยทั่วไป, มันดูเหมือนว่าวิธีการ “ความสามารถเกี่ยวกับหน้าที่” และ “การจดบันทึก” จะมีศักยภาพที่สูงพอสำหรับการถ่ายทอดแนวความคิดที่สำคัญและซ่อนอยู่ภายใต้ CSCs ที่ฝังลึกอยู่ในหนังสือ นอกจากนี้, มันสามารถถูกอ้างได้ว่าความร่วมมือกันของวิธีการเหล่านี้จะเป็นผลในความเข้าใจที่ถูกต้องของ CSCs กว่าวิธีการอื่น ๆ

ยุทธศาสตร์ที่หลากหลายเลือก โดยนักแปลในการพาดพิงถึงการถอดความดูเหมือนว่าเป็นการแสดงบทบาทที่สำคัญมากในการจำแนกออกและความเข้าใจของการอธิบาย ถ้านักแปลที่เพิ่งเริ่มฝึกหัดถอดความหนังสือเกี่ยวกับวรรณกรรมโดยปราศจากการให้ความสนใจอย่างเพียงพอกับการกล่าวพาดพิงถึง การแสดงความหมายไม่น่าจะเป็นไปได้ที่จะถูกเปลี่ยนแปลงเป็นผลของความล้มเหลวของนักแปลกับการยอมรับ พวกเขาจะถูกทำให้สูญเสียโดยสิ้นเชิงกับส่วนใหญ่ของผู้อ่านภาษาเป้าหมาย TL ; ผลที่สุดก็คือ การแปลจะเป็นสิ่งที่ไร้ประสิทธิภาพ

มันดูเหมือนว่าเป็นความจำเป็นสำหรับการแปลที่เป็นที่ยอมรับกับการก่อให้เกิดผลที่เหมือนกัน (หรืออย่างน้อยที่สุดก็คล้ายกัน) กับผู้อ่าน TT ขณะที่การแปลเหล่านี้ถูกสร้างขึ้นโดยงานเขียนดั้งเดิมกับผู้อ่าน เอกสารนี้อาจจะแสดงว่า ผู้แปลไม่ได้ปรากฏตัวต่อสาธารณะที่ประสบความสำเร็จในชั้นงานที่ทำนายของเขากับการถอดความที่เพียงพอ CSCs และ PNs เมื่อเขาเสียสละตนเอง หรืออย่างน้อยที่สุดลดขนาดลงให้มากที่สุด ผลของการแปลพาดพิงถึงในการสนับสนุนของรูปแบบเกี่ยวกับภาพหรือเกี่ยวกับคำหรือศัพท์ซึ่งเก็บถนอมไว้ของภาษาต้นฉบับ PNs อีกอย่างหนึ่ง นักแปลที่มีความสามารถไม่ได้ถูกแนะนำที่ดีกับการถอดความผู้อ่านภาษาเป้าหมาย TL ของการใช้สิทธิอย่างเต็มที่ หรือแม้ว่าการจำแนก, การพาดพิงถึงไม่ว่าชื่อของความถูกต้องหรือความสั้นกะทัดรัด

มันสามารถถูกกล่าวอ้างได้ว่าวิธีการการแปลที่ดีที่สุด ดูเหมือนว่าเป็นอย่างหนึ่งซึ่งอนุญาตให้ผู้แปลได้ทำให้เป็นประโยชน์ “การจดบันทึก” นอกจากนี้ การใช้ “การจดบันทึก” ในการแปล ทั้งสองเป็นยุทธศาสตร์การแปลและวิธีการการแปล ดูเหมือนว่าเป็นสิ่งที่ขาดเสียมิได้เพื่อที่นักอ่านภาษาต่างประเทศได้รับประโยชน์จากหนังสือมากเท่าที่นักอ่าน ST สามารถทำได้

บทที่ 3

ทฤษฎีการแปล

ถึงแม้ว่าไม่ทุกคนผู้ที่มีมุ่งหมายความต้องการโดยอัตโนมัติที่จะเข้าใจทฤษฎีเบื้องหลังการเผาไหม้ภายในเครื่องยนต์ บางคนต้องการรู้ทฤษฎีนี้ ฉันอาจจะสามารถขับ Pontiac ของฉันโดยปราศจากความรู้ต่าง ๆ ของการเผาไหม้ภายในเครื่องยนต์ จนกระทั่ง Pontiac เสื่อมโทรมลง แล้วฉันต้องหาใครสักคน(ช่างเครื่องก็น่าเป็นไปได้) ผู้ที่มีความรู้ทฤษฎีจริงเพียงพอกับการทำให้ Pontiac ทำงานอีกครั้ง

ความเหมือนคือเป็นจริงของทฤษฎีการแปล มันไม่จำเป็นสำหรับทุกคนที่จะรู้ทฤษฎีการแปล หรือไม่จำเป็นสำหรับพระหรือบาทหลวงและครูที่จะรู้ทุกสิ่งเกี่ยวกับทฤษฎีการแปล มันเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับพระหรือบาทหลวงและครูในโบสถ์ของชาวอเมริกาปลายศตวรรษที่ 20 กับการรู้บางสิ่งเกี่ยวกับทฤษฎีการแปลมี 2 เหตุผล อย่างแรก, มันจะมีผลต่อแนวทางที่พวกเราตีความพระคัมภีร์สำหรับประชาชนของพวกเรา ถ้าพวกเราเป็นคนที่ไม่ตระหนักกับทฤษฎีการแปลอย่างสมบูรณ์ พวกเราอาจจะทำให้พี่ชายหรือน้องชายของเราเข้าใจผิดโดยไม่ได้เจตนาในการตีความของเรา อย่างที่สอง, มีการแปลภาษาอังกฤษมากมายที่หาได้ง่าย ไม่มีพระหรือบาทหลวงที่ร่วมสมัยจะเป็นผู้มีความสามารถหลีกเลี่ยงคำถามที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เกี่ยวกับว่าการแปลอย่างไรหนีดีกว่ากัน

มันไม่ใช่ความสนใจของฉันที่เตรียมบางสิ่งเหมือน ความคล้ายกันอย่างละเอียดถี่ถ้วนกับไม่ว่าจะเป็นทฤษฎีการแปลหรือทฤษฎีเกี่ยวกับหรือเนื่องจากความหมายแตกต่างของคำหรือสัญลักษณ์อื่น (ทำให้ผอนคลาย, ฉันจะให้คำจำกัดความคำนี้ต่อไป) ในทางตรงกันข้าม, ฉันตั้งใจอธิบายการสังเกตการณ์ที่สำคัญอย่างย่อ ๆ ที่อาจจะเป็นประโยชน์กับคณะสงฆ์เกี่ยวกับบาทหลวง

กลุ่มของการสื่อสาร

ทฤษฎีการแปลแบ่งส่วนจำนวนของความเกี่ยวพันกับสิ่งถูกเรียกโดยทั่วไปว่า ทฤษฎีการสื่อสาร บางที การสังเกตที่สำคัญส่วนมาก ซึ่งนักทฤษฎีการสื่อสารได้ให้กำเนิดสำหรับนักแปลคือการยอมรับว่า ทุก ๆ การกระทำของการสื่อสารมี 3 มิติด้วยกัน : ผู้พูด (ผู้ประพันธ์), ข้อความ, และ ผู้ชม มากกว่านั้นพวกเราสามารถรู้เกี่ยวกับผู้ประพันธ์ต้นฉบับ, ถูกทำให้คุ้นเคยกว่า พวกเราจะอยู่กับการกระทำโดยเฉพาะของการสื่อสาร ความตระหนักของลักษณะที่แบ่งออกเป็น 3 ส่วนนี้ของการสื่อสารสามารถเป็นประโยชน์ต่อสาม เป็นที่เข้าใจว่า การทำการสื่อสารกำลังเกิดขึ้นในตอนนี ขณะที่คุณอ่านสิ่งที่ฉันได้เขียน มี 3 มิติกับการทำการสื่อสารโดยเฉพาะ : ตัวของตัวเอง, และสิ่งที่ฉันกำลังตั้งใจสื่อสาร ; คำศัพท์ที่มีอยู่ในเวลานี้ซึ่งอยู่ในหน้านี้ ; และสิ่งที่คุณเข้าใจฉันกับสิ่งที่กำลังพูด เมื่อทั้งสามมิติบรรจบกัน การสื่อสารได้เป็นสิ่งที่มีประสิทธิภาพ

ถ้าพวกเรา, บางที, จากแหล่งข้อมูลอื่น ๆ สิ่งที่เป็นสถานการณ์ของผู้ประพันธ์แต่ละบุคคล นี้อาจจะช่วยพวกเราให้เข้าใจข้อความตามความเป็นจริงที่ถูกทำให้เกิดขึ้น "จดหมายจากเรือนจำ" ของ Marthin Luther King, ถูกทำให้เกิดความเข้าใจมากขึ้นโดยบางคนผู้ซึ่งรู้ภายใต้สถานการณ์ ซึ่งหนังสือที่ถูกเขียนให้ดีกว่าโดยบางคนผู้ซึ่งไม่ได้คำนึงถึงกับประวัติศาสตร์อเมริกา เมื่อกลางศตวรรษที่ 20 ถ้าพวกเราข้อมูลเกี่ยวกับผู้ประพันธ์ นี้อาจจะช่วยให้พวกเราเข้าใจข้อความด้วย การกล่าวสุนทรพจน์เรื่อง "Ich bin ein Berliner" ที่มีชื่อเสียงของ John Kennedy ถูกทำให้เข้าใจงานกว่า ถ้าคนหนึ่งเข้าใจความสงสัยซึ่งพบเมื่อชาวเยอรมันตะวันตกจำนวนมากมีตอนนโยบายต่างประเทศของชาวอเมริกากระหว่างก่อนศตวรรษ 1960 (และ, การรู้ว่าผู้ชมเป็นชาวเยอรมันอาจจะช่วยอธิบายว่าทำไมเขาไม่พูดประโยคนี้เป็นภาษาอังกฤษ)

การรู้ว่านอกจากกับข้อความมันเองแล้ว มีส่วนประกอบอื่น ๆ ของผู้ประพันธ์และผู้ฟัง 2 อย่าง , ล่ามพยายามเปิดเผยข้อมูลมากเท่าที่จะเป็นไปได้เกี่ยวกับผู้ประพันธ์และผู้ฟัง นี่คือการทำไม นักปราชญ์เกี่ยวกับคัมภีร์ไบเบิล ได้ใช้เวลาอย่างมากกับความพยายามหาที่ตั้งสถานการณ์สารที่เป็นทางการที่ได้ให้ พวกเขากำลังจะพยายามค้นหาข้อมูลเกี่ยวกับผู้ประพันธ์และผู้ฟัง ซึ่งจะช่วยให้เข้าใจสมบูรณของการทำการสื่อสารโดยเฉพาะที่ได้นำเสนอโดยสาร(ข้อความ)

ในจุดนี้ การเตือนที่สำคัญจำเป็นต้องถูกแสดง สำหรับนักศึกษางานวรรณกรรมผู้ผู้ฟัง และผู้ประพันธ์ต้นฉบับจะไม่นำเสนอ, พวกเราแค่มีท่าเข้าที่ตรงกับหนึ่งในกลุ่มทั้ง 3 ในกระบวนการเกี่ยวกับการสื่อสาร : ถ้อยคำในตัวมันเอง ในทางตรงกันข้ามพวกเราจะมิข้อได้เปรียบด้วยการมีทางที่ตรงกับผู้ประพันธ์และผู้ฟัง ("Paul, ในโลกอะไรที่คุณหมายถึงเกี่ยวกับการทำพิธีล้างบาปสำหรับความตาย?" หรือ "มันมีผลกระทบกับคุณอย่างไร, Galatians, เมื่อ Paul กล่าวว่าเขาได้ปรารถนาความยุ่งยากกว่าของเขาจะกำจัดตัวพวกเขาเอง?") มันอาจจะไม่ถูกต้องนักที่จะแนะนำว่าพวกเราต้องมีวิธีการเข้าถึงอย่างมากสำหรับความเข้าใจกับการเกิดขึ้นบ่อย ๆ ครั้งที่บางคนเผชิญหน้ากับคำกล่าวที่ฟุ่มเฟือยกับผลที่ว่า "บางคนไม่สามารถเข้าใจหนังสือเกี่ยวกับพระคัมภีร์ไบเบิล เว้นเสียแต่ว่าบางคนเข้าใจเหตุการณ์ของผู้ประพันธ์(หรือของผู้ฟัง)" ปัญหาเกี่ยวกับการกล่าวเช่นนั้นคือว่า พวกมันบอกเป็นนัยว่าพวกเราสามารถมีความไม่เข้าใจโดยปราศจากวิธีการเข้าถึงข้อมูลซึ่งไม่ได้มีอยู่เสมอ พวกเราไม่ได้มีความคิด ผู้ซึ่งได้เขียนวรสารถึง Hebrews, หรือทำไม, อื่น ๆ มากกว่าสิ่งที่จะถูกชี้บอในจดหมายเอง นี่หมายความว่าพวกเราไม่สามารถเข้าใจจดหมายในความรูสึกหรือ? ฉันคิดว่าไม่ได้เป็นเช่นนั้น พวกเราแค่ต้องตระหนักว่าข้อมูลที่จะสนับสนุนการทำการตีความเป็นการถูกละเว้นในกรณีนี้

สิ่งที่สัมพันธ์กับการเตือนนี้คือข้อที่สอง สำหรับนิกายโปรเทสแตนต์, ตัวคัมภีร์เองเป็นคัมภีร์ที่มีหลักฐานพิสูจน์ได้ การสร้างขึ้นใหม่ของเรา, ที่เกี่ยวกับการคาดเดาของภายใต้เหตุการณ์เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ซึ่งได้ถูกให้ไว้ในงานเกี่ยวกับพระคัมภีร์ไบเบิลถูกเขียนขึ้นและ, ไม่ได้เป็นคัมภีร์ที่มีหลักฐานพิสูจน์ได้, ด้วยความเข้าใจของฉันทของวิชาว่าด้วยเทวิทยาของนิกายโปรเทสแตนต์ การสร้างขึ้นใหม่เหล่านั้นอาจจะสนับสนุนความเข้าใจของพวกเราเกี่ยวกับพระคัมภีร์ไบเบิล แต่คัมภีร์เหล่านั้นไม่ได้เป็นอำนาจทางศาสนา

ในที่สุด เราอาจจะเพิ่มเติมได้ว่าข้อผิดพลาดที่สำคัญของทฤษฎีเกี่ยวกับการอธิบายและตีความหมายในพระคัมภีร์ไบเบิลจำนวนมากเป็นการตัดออกไปของหนึ่งหรือมากกว่าของกลุ่มทั้งสามเหล่านี้จากการพิจารณาของพวกเขา ขณะที่การโต้แย้งที่สำคัญหลายอย่างกำลังดำเนินต่อไปกับการมีอิทธิพลกับทฤษฎีเกี่ยวกับการตีความ, การประเมินผลของการโต้แย้งเหล่านี้ของพวกเราจะได้ด้วยดีที่จะรักษาบทบาทสำหรับแต่ละอย่างของมิติทั้งสามที่ได้กล่าวไว้ข้างบน

ความเท่าเทียมเกี่ยวกับรูปแบบและที่เต็มไปด้วยพลังและความคิดสร้างสรรค์

หนึ่งของการโต้แย้งที่ต่อเนื่องเกี่ยวกับการเปล่งไปที่คำถาม ไม่ว่าการแปลควรมีผลสะท้อนกลับกับรูปแบบหรือโครงสร้างของประโยคหรือรูปแบบของภาษาต้นฉบับ นักแปลทั้งหมดเห็นด้วยร่วมกันว่าการแปลควรมีผลสะท้อนกับข้อความของต้นฉบับด้วยศรัทธา แต่ทั้งหมดไม่ได้ถูกให้เห็นด้วยกับสิ่งที่การแปลควรรักษาอย่างใกล้ชิดต่อรูปแบบเกี่ยวกับไวยากรณ์ของภาษาต้นฉบับ

การแปลสามารถถูกตั้งอยู่บนสเปกตรัม ซึ่งจะมี, ในระดับที่มากที่สุด, ความเลื่อมใสที่ตายตัวกับรูปแบบของภาษาดั้งเดิม(เสมอกันทางรูปแบบ) และในระดับที่มากที่สุดอื่น ๆ , การไม่เอาใจใส่สำหรับรูปแบบ(ไม่ใช่พระวรสาร) ของภาษาต้นฉบับ An interlinear would come the closest to the first extreme, followed by the [NASB](#). At the other extreme would be the [NEB](#) and [TEV](#). In between would be the [RSV](#) and [NIV](#), with the RSV leaning more toward a formal equivalence, and the NIV leaning more toward a dynamic equivalence.

เท่าที่เป็นไปได้ มันยุติธรรมที่จะพูดว่านักภาษาศาสตร์ที่ร่วมสมัยส่วนใหญ่ สนับสนุนความสำคัญเกี่ยวกับอำนาจที่เข้าใกล้ทฤษฎี แม้ว่าพวกเขาอาจจะผิดหวังในความพยายามที่หลากหลายกับการผลิตบางสิ่ง เหตุผลสำหรับการเสนอถอดแบบความคิดของต้นฉบับโดยปราศจากความพยายามที่จะยืนยันรูปแบบของหนังสือ คือว่าภาษาทั้งหมดมีรูปแบบหรือโครงสร้างในตัวของมันเอง ขณะที่รูปแบบหรือโครงสร้างของหนึ่งภาษาอาจจะคล้ายกับรูปแบบหรือโครงสร้างของภาษาอื่น ๆ มันเป็นเรื่องที่ไม่เหมือนกันด้วย ดังนั้น ถ้าพวกเขาพยายามยึดมั่นกับรูปแบบหรือโครงสร้างที่เป็นทางการของภาษาอื่น ๆ พวกเขาถอดแบบรูปแบบซึ่งเป็นสิ่งผิดปกติหรือความสับสน, ถ้ามันไม่ทำให้เขวอย่างแท้ ๆ ที่เดียวในภาษาเป้าหมาย

ยกตัวอย่างเช่น Greek มีแนวโน้มว่ามีประโยคที่ยาวมาก ๆ ซึ่งประโยคที่หลากหลายถูกจัดการในความนิยมที่มีลักษณะของ hierarch อย่างมีเหตุผล นั่นคือว่า, จะมีจำนวนของอนุประโยคที่เชื่อมต่อกับประโยคที่ไม่ใช่อนุประโยค โครงสร้างของประโยคชนิดนี้ เป็นปกติใน Greek เรียกว่า hypotactic (ประโยคถูกจัดการอย่างเป็นเหตุเป็นผลภายใต้อีกภาษาหนึ่ง) ถ้าพวกเขาพยายามถอดแบบในภาษาอังกฤษ ประโยคของความยาวที่เหมือนกันกับหนังสือต้นฉบับของ Greek ผู้อ่านจะไม่สามารถปฏิบัติตามการแปลของพวกเขา ยกตัวอย่างเช่น Ephesians 1:3 - 14 เป็นประโยคหนึ่งใน Greek, กับอนุประโยคที่ไม่สามารถอยู่ใต้โดยลำพังได้ที่ได้ให้คำจำกัดความเป็นอย่างดี ถ้าพวกเขาพยายามถอดแบบประโยคความยาวนี้ในภาษาอังกฤษ ผลจะเป็นเรื่องยากที่จะจัดการได้ ถ้าผู้อ่านภาษาอังกฤษจะเป็นผู้สามารถปฏิบัติตามมันได้ ผลที่สุดก็คือ นักแปลต้องเปิดเผยประโยคในภาษากรีกที่ยาวกว่า สู่ประโยคในภาษาอังกฤษที่สั้นกว่า.

สำหรับพระหรือบาทหลวงและครู, มันเป็นเรื่องสำคัญที่จะต้องมีความสามารถกับการจำแนกโครงสร้างเกี่ยวกับ hypotactic ของภาษาต้นฉบับ เพราะว่ามันเป็นความสำคัญเกี่ยวกับเทววิทยาและเกี่ยวกับหลักจริยธรรม ยกตัวอย่างเช่น, มีแค่หนึ่งประโยคที่หลีกเลี่ยงไม่ได้เท่านั้น(ประโยคอิสระ) ใน Great Commission – “การสร้างสาวก” กิริยาอื่น ๆ ทั้งหมดไม่เป็นอิสระ ประโยคอื่น ๆ ช่วยอธิบายว่าหนึ่งในบัญญัติ 10 ประการคืออะไร การแปลภาษาอังกฤษส่วนมาก, อย่างไรก็ตาม, ทำให้เนื้อหานี้คลุมเครือด้วยการแปล the Great Commission แม้ว่ามันเป็นบรรทัดของความสำคัญที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ อะไรเป็นสิ่งที่แยกกว่านั้น, พวกเขาโน้มเอียงต่อการปฏิบัติต่ออนุประโยคหนึ่ง แม้ว่ามันเป็นประโยคหลัก (“Go”) ดังนั้นครูหรือพระหรือบาทหลวงจำเป็นต้องเป็นผู้มีความสามารถเข้าใจสิ่งที่กำลังเกิดขึ้นในโครงสร้างของภาษาต้นฉบับ, ปราศจากการพยายามอย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้กับการถอดแบบมันในการแปลภาษาอังกฤษ

มีความแตกต่างอื่น ๆ อีกระหว่างสองภาษา ตามที่เป็นแบบฉบับ ภาษากรีกใช้กรรมวาจก ภาษาอังกฤษชอบใช้กริยากัดดวงจมากกว่า ตามที่เป็นแบบฉบับ ภาษากรีกสร้างคำนามออกจากคำกริยา(การสร้างคำ “redemption อย่างง่าย ๆ เป็น “redeem”) ผู้พูดภาษาอังกฤษเป็นผู้ไม่เป็นผู้สะดวกสบายกับนามธรรมเหล่านี้ พวกเรามีความสุขกว่ากับการใช้กริยา การแปลความสำคัญเกี่ยวกับอำนาจโดยทั่วไปจะถอดแบบความหมายของ the Greek ในวิธีการที่เป็นธรรมชาติกว่าในภาษาอังกฤษ ยกตัวอย่างเช่น In 2 Thess 2:13, pistei aletheias, ถูกแปลเป็น “เชื่อในความจริง belief in the truth” (ความสำคัญอย่างเป็นทางการ) โดย RSV, แต่ “ความจริงที่คุณเชื่อ the truth that you believe” (ความสำคัญเกี่ยวกับอำนาจ) โดย NEB จดหมาย, ขณะที่ไม่ได้ถูกต้องมากกว่าก่อนหน้านี้, เป็นธรรมชาติน้อยกว่า, และทำให้เข้าใจง่ายกว่า

ตัวอย่างที่คลาสสิก ของความแตกต่างระหว่างรูปแบบหรือโครงสร้างภาษาอังกฤษและภาษากรีกถูกทำให้ชัดเจน โดยความแตกต่างในการให้กริยาช่องที่ 3 โดยเฉพาะของพวกเขา อย่างแรก กริยาช่องที่ 3 ของภาษากรีกเป็นเรื่องง่ายกว่ากริยาช่องที่ 3 ในภาษาอังกฤษ แต่กริยาช่องที่ 3 ของภาษากรีกถูกใช้อย่างแตกต่างกว่ากริยาช่องที่ 3 ในภาษาอังกฤษ โดยทั่วไป Greek ให้ใช้กริยาช่องที่ 3 ในสิ่งที่กำลังมีความนิยมเกี่ยวกับศัพท์ที่กำหนด นี่เป็นสิ่งที่ไม่ค่อย

จะมีในภาษาอังกฤษ James Taylor ทำสัญลักษณ์เกี่ยวกับ "Walking Man" แต่นี้เป็นสิ่งที่ไม่ค่อยมีข้างนอกการแสดงเกี่ยวกับศิลปะ โดยทั่วไปพวกเราสร้างประโยคที่สัมพันธ์กัน, "the man who walks" เนื่องจากความแตกต่างในวิธีการที่ทั้ง 2 ภาษาใช้กริยาของที่ 3 โดยเฉพาะ พวกเราไม่สามารถแปลคำกริยาของที่ 3 ในภาษากรีกกับคำกริยาของที่ 3 ในภาษาอังกฤษในหลาย ๆ กรณี โดยปราศจากการเป็นสิ่งคลุมเครือหรือไม่ชัดเจน Dikaiothentes in Romans 5:1 ไม่ควรถูกแปล, "having been justified" (NASB: formal equivalence), แต่ "since we are justified" (RSV: dynamic equivalence)

อย่างไรก็ตาม มีปัญหาหลายอย่างกับการแปลความสำคัญที่เต็มไปด้วยพลังและความคิดสร้างสรรค์ ดังนั้น นักแปลเป็นผู้ปล่อยให้เป็นอิสระจากรูปแบบเกี่ยวกับไวยากรณ์ของภาษาต้นฉบับ เขาเป็นผู้ที่เหมาะสมกว่ากับข้อจำกัดของการแปลที่แน่นอน ในการพยายามพูดอย่างเป็นทางการในภาษาเจ้าของภาษา นั่นคือการแปลความสำคัญที่เต็มไปด้วยพลังและความคิดสร้างสรรค์เป็นความสามารถของการเป็นธรรมชาติกว่า และแม่นยำกว่าการแปลความสำคัญที่เป็นทางการ แต่พวกเขาเป็นผู้ที่มีความสามารถกับการแปลผิดเช่นกัน ยกตัวอย่างเช่น ใน Romans 8:3, Paul ไขว่คว้า dia tes sarkos การแปลที่สำคัญที่เป็นทางการ RSV ถอดความนี้โดย "by the flesh" ซึ่งเป็นที่เชื่อถือได้กับต้นฉบับ แต่บางสิ่งที่เป็นสิ่งคลุมเครือในภาษาอังกฤษ The NIV ถอดความนี้อย่างแม่นยำด้วยกลุ่มคำ "by the sinful nature" เป็นที่น่าเสียดาย, NIV เป็นสิ่งที่ผิดอย่างแน่นอน เพราะว่า Paul ไม่ได้พูดเกี่ยวกับธรรมชาติที่ต่ำกว่า หรือธรรมชาติที่เป็นบาปทั้งสิ้น อันที่จริง, เขาไม่ได้พูด anthropologically แต่เป็นการไถ่บาปที่เกี่ยวข้องประวัติศาสตร์ ในกรณีพิเศษนี้ I believe we would be better off with the ambiguous "flesh," and have to ask what, "flesh" means for Paul, than to have the more precise but utterly un-Pauline "sinful nature" ไม่สามารถแปลได้

ปัญหาอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการแปลความสำคัญที่เกี่ยวกับพลังและความคิดสร้างสรรค์ ถูกทำให้สัมพันธ์กับการใช้อื่น ๆ ของพวกเขาเป็นการเรียนพระคัมภีร์ไบเบิล เนื่องจากคำศัพท์ที่ได้ให้อาจจะมีจำนวนหลายความหมาย มันอาจจะเป็นไปได้หลายครั้ง และความสับสนบ่อย ๆ พยายามแปลคำศัพท์ในภาษากรีกที่ได้ให้ไว้กับศัพท์ในภาษาอังกฤษ ที่เหมือนกันในทุก ๆ กรณี เพราะฉะนั้น การแปลความสำคัญที่เกี่ยวกับพลังและความคิดสร้างสรรค์สามารถให้การถอดความพิเศษมากกว่าในภาษาอังกฤษ การถูกแก้ไขโดยความพยายามถอดแบบคำศัพท์ในภาษากรีกที่เหมือนกันในวิธีการในภาษาอังกฤษที่เหมือนกัน นี้ก่อให้เกิดความเข้าใจดีกว่าประโยคหรือกลุ่มคำที่มีลักษณะเฉพาะตนบ่อย ๆ อย่างไรก็ตาม มันไม่ได้รับการยอมรับจากผู้อ่านภาษาอังกฤษที่จะรู้ว่าเมื่อไร คำศัพท์ภาษากรีกที่เหมือนกันวางไว้ข้างหลังคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่แตกต่างกัน 2 ศัพท์ ดังนั้น เพียงแค่วิธีเดียวที่จะรู้ว่าความหมายของคำศัพท์คืออะไร ด้วยอย่างแรกการยกตัวอย่างขอบเขตของการใช้แบบเต็มรูป ไม่มีทางสำหรับผู้อ่านภาษาอังกฤษที่จะรู้ว่าคำศัพท์อะไรอยู่ข้างหลังคำศัพท์ภาษาอังกฤษที่ถูกค้นพบ

ยกตัวอย่างเช่น เมื่อ Paul พูดว่าเขาไม่สามารถปราศรัย the Corinthians เป็น pneumatikoi, แต่ค่อนข้างเป็น sarkinoi (1 Cor 3), เขาใช้รูปแบบที่เกี่ยวกับคำคุณศัพท์ของสิ่งที่พวกเราแปลโดยทั่วไป "spirit" และ "flesh" และใน Romans 8 (as well as elsewhere), มันเป็นเรื่องที่ชัดเจนว่าชีวิตในพระวิญญาณเป็นชีวิตที่ถูกไถ่บาป ในทางตรงกันข้ามชีวิตในที่นี้เป็นเนื้อหนังเป็นชีวิตที่ไม่ถูกไถ่บาป ถ้าคำคุณศัพท์ใน 1 Cor ถูกแปลว่า "spiritual" และ "fleshly" ผู้อ่านสามารถเห็นว่ามีลักษณะเช่นเดียวกันกับพระวรสาร Pauline อื่น ๆ และเข้าใจว่า Paul กำลังพูด, ในผลที่เกิดขึ้น, "ฉันไม่สามารถกล่าวได้ว่าคุณเป็นบุคคลที่ถูกไถ่บาป แต่เป็นบุคคลผู้ไม่ได้ถูกไถ่บาป" แต่ the NIV วิเคราะห์ว่า sarx เป็น "sinful nature ธรรมชาติเกี่ยวกับบาป" ใน Rom 8, และ sarkinos เป็น "worldly อย่างโลก ๆ" ใน 1 Cor 3 ด้วยเหตุผลที่ว่าผู้อ่านการแปลนี้ไม่ได้ตระหนักว่าในรูปแบบรากศัพท์ที่เหมือนกันกับต้นฉบับที่ถูกใช้ การสรุปนี้คือการแปลความสำคัญเกี่ยวกับพลังหรือความคิดที่สร้างสรรค์, เมื่อทำได้ดี, ถอดความได้แม่นยำกว่าและ การแสดงเป็นพิเศษกับภาษาอังกฤษที่มีชีวิตชีวากว่า อย่างไรก็ตาม มันทำให้มียากกว่าที่จะเปรียบเทียบข้อเขียนโดยลำพังตนเองกับข้อความที่ตรงกันข้าม

ในการชุมนุมของคริสตศาสนิกชนในโบสถ์ที่ได้กำหนดให้, ความหลากหลายของการแปลจะเป็นเรื่องที่ได้จะเสนอ ครูที่สอนอยู่ในโบสถ์ต้องมีความสามารถเข้าใจอย่างกระจ่างกับการอธิบายต้นฉบับอย่างแม่นยำที่สุดในภาษาอังกฤษในทุก ๆ สถานการณ์ ในการตัดสินใจของฉัน, ไม่มีการแปลที่ร่วมสมัยเป็นสิ่งที่เหนือกว่าอย่างชัดเจนกับอย่างอื่น ๆ แต่ละอย่างเป็นการผสมผสานของความแข็งแกร่งและความอ่อนแอ, เนื่องจากความแตกต่างของชิ้นงาน

จากพื้นที่ยกสูงในโบสถ์(คริสต์) เรื่องราวบางอย่างสามารถถูกแยกออกจากกันค่อนข้างง่าย การถอดความ, แม้ว่าเป็นประโยชน์ที่จะแสดงให้เห็นจุดเด่น, ไม่ควรถูกใช้เป็นบทเทศนาพื้นฐานทั่ว ๆ ไป เพราะวาทเทศนาสะท้อนให้เห็นทัศนคติของผู้ถอดความอย่างสมบูรณ์ พระคัมภีร์ไบเบิลของเด็ก ๆ เช่น the Good News, และระดับที่น้อยกว่า, the NIV ไม่ควรถูกใช้เป็นจุดเริ่มแรกของเทศนา ที่ถูกส่งตรงไปยังการชุมนุมของคริสตศาสนิกชนในโบสถ์ทั้งหมด the NASB ไม่ควรถูกใช้อย่างง่าย ๆ เพราะภาษาอังกฤษเองเป็นภาษาที่เลวร้าย การยึดติดที่ตายตัวกับหลักการที่สำคัญที่เป็นทางการ, ขณะที่การทำให้มันเป็นประโยชน์ที่สูงในการศึกษา, ทำให้มันไม่เหมาะสมอย่างยิ่งในสถานที่ตั้งที่การสื่อสารเป็นสิ่งสำคัญ

The NIV ไม่ควรถูกใช้จากพื้นที่ยกสูงในโบสถ์(คริสต์), ในการตัดสินใจของฉัน เพราะว่ามันเป็นการแปลเกี่ยวกับนิยายย่อย ๆ ในศาสนา มันเป็นการแปล "เกี่ยวกับศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ที่ศาสนิกชนของนิกายนี้เชื่อถือในคัมภีร์ไบเบิลและการช่วยให้รอดจากบาปโดยการศรัทธาในพระเยซู" ที่สารภาพบาปหรือความผิดด้วยตนเอง ซึ่งแยกการไม่เกี่ยวกับศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ที่ศาสนิกชนของนิกายนี้เชื่อถือในคัมภีร์ไบเบิล และการช่วยให้รอดจากบาปโดยการศรัทธาในพระเยซูออกไปจากกระบวนการแปล ดังนั้นมันจึงเป็นสิ่งที่ไม่สามารถยอมรับได้โดยพระในศาสนาคริสต์ (มันแยกออกไปจากผู้คนในระยะแรกผู้ซึ่งไม่ได้เรียกตัวพวกเขาเองว่า "evangelical เกี่ยวกับศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ที่ศาสนิกชนของนิกายนี้เชื่อถือในคัมภีร์ไบเบิลและการช่วยให้รอดจากบาปโดยการศรัทธาในพระเยซู" เพียงแค่เป็น Kingdom Translation แยกผู้คนออกไปผู้ซึ่งไม่ได้เรียกตัวพวกเขาเองว่าเป็นพยานของพระยโฮวา (Jehovah's Witnesses) อันที่จริง, ยิ่งกว่านั้นสำหรับการศึกษาวัตถุประสงค์, บางคนต้องเป็นผู้ระมัดระวังเกี่ยวกับอคติเกี่ยวกับศาสนาคริสต์นิกายโปรเตสแตนต์ที่ศาสนิกชนของนิกายนี้เชื่อถือในคัมภีร์ไบเบิลและการช่วยให้รอดจากบาปโดยการศรัทธาในพระเยซูที่ถูกสะท้อนในการแปลนี้ ด้วยวิธีที่อ่อนแอ, ดีเท่ากับความแข็งแกร่ง, ลัทธิที่เกี่ยวกับศาสนาคริสต์ นิกายโปรเตสแตนต์ที่ศาสนิกชนของนิกายนี้เชื่อถือในคัมภีร์ไบเบิลและการช่วยให้รอดจากบาปโดยการศรัทธาในพระเยซูไม่ได้ถูกขัดเขยโดยคณะกรรมการ "ที่ครอบคลุม" ที่มากกว่า

โดยเฉพาะ, the NIV แสดงให้เห็นว่าสัญลักษณ์หลาย ๆ อย่างของการเป็นผู้เชื่อถือในลัทธิปัจเจกชน, การเป็นผู้มีประสบการณ์ และการเป็นผู้ปลุกกระแสศรัทธาขึ้นมาใหม่ (ฉันกำลังพูดเกี่ยวกับ the NIV New Testament; ฉันไม่ได้ประเมินค่าหรือผลของ the NIV Old Testament อย่างถึถ้วน) ในขณะเดียวกัน the NIV ควรอยู่ในการศึกษาของพระผู้สอนศาสนา เพราะว่ามันการแสดงให้เห็นภาพที่ดีของความต้องการของการแปลความสำคัญเกี่ยวกับพลังและความคิดที่สร้างสรรค์ และมันเป็นความสำเร็จอย่างยิ่งด้วยกับจุดประสงค์มากมาย the RSV, การมีผลสะท้อนกลับกับความกว้างของโบสถ์, ลักษณะเฉพาะที่สูงของอังกฤษ, และการเป็นตัวแทนที่แม่นยำถูกต้องอย่างสมเหตุสมผลของหนังสือต้นฉบับ, บางที่ถูกเสนอหนังสือสำหรับการในในพื้นที่ยกสูงในโบสถ์สำหรับเทศน์

การแปลเป็นงานเกี่ยวกับเทววิทยา

มันได้กลายเป็นความกระจ่างชัดจนอย่างมากมายขึ้นว่า การแปลไม่สามารถถูกกระทำโดยแท้จริงในความว่างเปล่าเกี่ยวกับเทววิทยา เมื่อความหลากหลายของทางเลือกเกี่ยวกับภาษาศาสตร์เสนอให้พวกเขา ปัจจัยเกี่ยวกับเทววิทยาสามารถมีอิทธิพลกับการตัดสินใจเลือกหนึ่งทางเลือกหรือมากกว่า อันที่จริง, ปัจจัยหลาย ๆ ปัจจัยควรมีอิทธิพลกับการแปล การแก้ปัญหาของคำถามการแปลเกี่ยวกับว่าแปล telos in Romans 10:4 อย่างไร ถูกแก้ปัญหามาใน

ส่วนที่ใหญ่โดยการแก้ไขคำถามที่ใหญ่กว่าเกี่ยวกับวิชาว่าด้วยศาสนาของ Pual เขาเข้าใจความสัมพันธ์ระหว่าง the older testament และ the Christ event ได้อย่างไรเป็นต้น ดังนั้นวิชาว่าด้วยเทววิทยาหรือศาสนาเป็นสิ่งที่ถูกกำหนดโดยพระคัมภีร์ไบเบิล, และการแปลพระคัมภีร์ไบเบิลถูกกำหนดแน่นอนอย่างน้อยที่สุดบางส่วน โดยการพิจารณาเกี่ยวกับวิชาว่าด้วยเทววิทยาหรือศาสนา มันเป็นเรื่องง่ายที่จะดูว่ามันมีบางสิ่งล้อมรอบที่นี้ โขคดีที่มันไม่ได้มีการโคจรที่ชั่วร้าย เพราะว่าถ้าคนหนึ่งเป็นผู้เต็มใจทำให้เปล็ดเปลื่นกับทางเลือกที่หลากหลายเห็นอกเห็นใจ คนหนึ่งสามารถเติบโตด้วยความมั่นใจกับสิ่งที่บางคนประเมินค่าการแปลที่ได้ให้ไว้ คนหนึ่งต้องไม่เสแสร้ง อย่างไรก็ตาม การแปลคือจังหวะของ "การอธิบายหรือการตีความข้อเขียนก่อน" หรือ "ก่อนการตีความ" จังหวะแรกของการตีความคือการแปล จังหวะนี้จะมีอิทธิพลต่อจังหวะอื่น ๆ ทั้งหมด ดังนั้นมันต้องถูกทำให้เข้าใกล้กับคลังสรรพาวุธทั้งหมดของเครื่องมือเกี่ยวกับเทววิทยาหรือวิชาว่าด้วยศาสนศาสตร์

3.1 ทฤษฎีเกี่ยวกับความหมายทางภาษาศาสตร์

มันเป็นเรื่องที่เหมาะสมในตอนนี้จะย้ายการพิจารณาบางอย่างของการจัดการกับความหมายของคำศัพท์เฉพาะตน(เรียกอย่างง่าย ๆ ว่าความหมายทางภาษาศาสตร์เกี่ยวกับคำหรือศัพท์) พจนานุกรมในมือของนักเทศน์ที่มีจินตนาการมากเกินไปอาจจะเป็นอันตรายถึงตายได้ ของเครื่องมือของมนุษย์ทุกคน ระยะเวลาที่กำหนดของอัตราร้อยละที่ตรงไปตรงมา, เวทีที่มีความเหลวไหลไร้สาระอาจจะเนื่องมาจากความเข้าใจผิดของคำศัพท์สื่อสารความหมายอย่างไรมากกว่าข้อผิดพลาดที่เกี่ยวกับการตีความอื่น ๆ ดังนั้นการศึกษาเกี่ยวกับเทคนิคของภาษาศาสตร์ได้เริ่มต้นในช่วงแรกของศตวรรษที่ 1๙ , ตัวเลขของการเข้าใจอย่างถ่องแท้ที่มีคุณค่ามากได้ถูกค้นพบโดยนักภาษาศาสตร์ เนื่องมาจากอะไรเป็นความพยายามกับการจัดเตรียมความเข้าใจอย่างถ่องแท้บางอย่างที่เป็นประโยชน์ที่สุดของพวกเขา สำหรับเขาเหล่านั้นผู้ซึ่งต้องการสอนและเทศนาด้วยศรัทธา

3.1.1 สาขาวิชาและบริบทเกี่ยวกับเกี่ยวกับความหมาย (ทางภาษาศาสตร์)

คำศัพท์ส่วนมากหมายถึงจำนวนของสิ่งของ จะนำคำศัพท์ภาษาอังกฤษ "run" มันสามารถปรากฏในบริบทดังต่อไปนี้

The athlete is running.	นักกีฬากำลังวิ่ง
Her nose is running.	น้ำมูกของหลอนกำลังไหล
We scored a run in the sixth inning.	พวกเราทำคะแนนได้ในช่วงทำคะแนนที่หก
I have a run in my stocking.	
Does your car run?	รถคุณทำงานหรือเปล่า?
My computer runs on Windows.	คอมพิวเตอร์ของฉันทำงานกับวินโดวส์
For how long is the movie running?	อีกนานหรือเปล่าที่หนังจะฉาย?
You want to run that by me again?	
His sermons seem to run on forever.	ดูเหมือนว่าเทศนาของเขาดำเนินอยู่ชั่วนิรันดร์
She's running the flag up the pole.	
Jackson is running for President.	แจคสันกำลังแข่งขันสำหรับการเป็นประธานาธิบดี
Who left the water running?	ใครได้เปิดน้ำทิ้งไว้?

เพียงพอแล้ว มันเป็นเรื่องที่ชัดเจนคำศัพท์ส่วนมากสามารถมีความหมายถึงจำนวนของสิ่งที่แตกต่างกัน คุณรู้ได้อย่างไรว่าคำศัพท์หมายถึงอะไรในสถานการณ์แวดล้อมที่ได้กำหนดให้? พวกเราไม่ได้แค่เลือกอย่างใดอย่างหนึ่งที่พวกเราชอบกว่า อันที่จริงมี 2

ส่วนประกอบกับความหมาย : สาขาวิชาเกี่ยวกับความหมายทางภาษาศาสตร์และบริบทเกี่ยวกับความหมายทางภาษาศาสตร์

สาขาวิชาเกี่ยวกับความหมายทางภาษาศาสตร์ พวกเราหมายถึงลำดับเต็มของวิธีที่คำศัพท์ได้และถูกใช้(ตัวอย่างอยู่ข้างบน, สาขาวิชาเกี่ยวกับความหมายทางภาษาศาสตร์บางส่วนสำหรับ "run") ด้วยการทดสอบ "field" ของความหมายที่น่าจะเป็นไปได้ พวกเราเริ่มต้นทำทางเลือกให้แคบลง โดยปกติ, ยังมีทางเลือกมากมาย ดังนั้นพวกเราต้องพาไปสู่ระดับอื่น ๆ ระดับที่สองคือการกำหนดบริบทเกี่ยวกับความหมาย(ทางภาษาศาสตร์) ยกตัวอย่าง ถ้า "run" สามารถอ้างถึงการเคลื่อนไหวรวดเร็ว, ที่มีสองเท่า ในบางบริบท พวกเราสามารถขจัดทางเลือกนั้นในหลายบริบทที่ที่ไม่มีขาหรือเท้า ถ้า "run" สามารถหมายถึง "flow" หรือ "drip" มันเป็นวิธีการของความเข้าใจมันที่เป็นไปได้ ที่ซึ่งจุ่มและกักน้ำปรากฏ แต่ไม่มีที่ของเหลวไม่ได้เกิดขึ้น ในการพูดในทุก ๆ วันนี้ พวกเราทำการเปรียบเทียบชนิดนี้กับบริบทเกี่ยวกับความหมาย(ทางภาษาศาสตร์) อย่างรวดเร็วมากและอย่างไม่ผลสะท้อนว่าโดยทั่วไปพวกเราไม่ได้รู้สึกตัวกับการทำมัน แต่อย่างไรก็ตามพวกเราทำมัน และโดยทั่วไปความถูกต้องแม่นยำที่ดีเยี่ยม มันเป็นเรื่องที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ว่าพวกเราทำสิ่งนี้กับวรรณกรรมเกี่ยวกับคัมภีร์ไบเบิลด้วย ไม่มีคำศัพท์ใดนำไปสู่สาขาเกี่ยวกับความหมาย(ทางภาษาศาสตร์)ที่สมบูรณ์สู่บริบทที่กำหนดให้ กระนั้นคำกล่าวของนักเทศน์ที่เพื่อฝันจำนวนมากเป็นสิ่งที่เนื่องจากความพยายามทำทุก ๆ สิ่งนี้

3.1.2 ความหมายของ "รากศัพท์"

คนจำนวนมากพูดถึง "ความหมายของรากศัพท์" คนจำนวนมากพูดถึงเรื่องผี ไม่ใช่ทั้งสองอย่างมีอยู่ ที่ชัดเจน, เมื่อผู้คนพูดถึง "รากศัพท์" ความหมายของคำศัพท์ พวกเขากำลังพยายามค้นหาแก่นสำคัญ หรือระดับของคำศัพท์ที่เกี่ยวกับความหมาย(ทางภาษาศาสตร์) ทั่วไปในแต่ละบริบท นี่อาจจะทำงานในบางสถานการณ์ แต่มันไม่ทำงานส่วนใหญ่ มี ความหมายของ "รากศัพท์" ทั่วไปอะไรในคำศัพท์ซึ่งสามารถให้เหตุผลสำหรับความหลากหลายของการใช้รายการที่อยู่ข้างบน? มันเป็นการเคลื่อนที่หรือ? บางทีสำหรับนักกีฬา, ธงชาติ, แม้วาจุมก(ซึ่งไม่ได้เคลื่อนย้ายตัวมันเอง, แต่เนื้อหาสาระเคลื่อนไหว) แต่มันมี "การเคลื่อนไหว" ที่เกี่ยวข้องกับกรกล่าวว่าคุณคลั่งกำลังวิ่งไปสำนักงานหรือ? แต่ละการเคลื่อนไหวเกิดขึ้นเมื่อภาพยนตร์ "ฉาย" ประมาณ 6 สัปดาห์? Is a "run" in a stocking a movement of some sort? ฉันล้มเหลวที่จะเห็นว่ามีอย่างไร, โดยปราศจากการตีความคำศัพท์ "motion" ที่ประกอบด้วยบางสิ่งบางอย่างอย่างแท้จริง และถ้าพวกเราทำอย่างนี้, แล้วพวกเราทำอย่างนี้แล้วพวกเราไม่ได้กำลังเรียนบางสิ่งบางอย่างโดยเฉพาะเกี่ยวกับคำศัพท์ในการถามคำถาม(นี่เป็นข้อบกพร่องเกี่ยวกับการปฏิบัติของการวิเคราะห์เกี่ยวกับส่วนประกอบที่คล้ายกันกับการศึกษาความหมายของคำ; ถ้าบางคนพบองค์ประกอบทั่วไปเกี่ยวกับสิ่งที่สัมพันธ์กับการใช้ที่หลากหลายทั้งหมด, มันไม่ใช่สิ่งที่เฉพาะเจาะจงเพียงพอที่จะเป็นการช่วยเหลือจริง ๆ ในแต่ละบริบทที่กำหนดให้) ในความจริงที่แท้จริง พวกเราไม่ได้รู้จริง ๆ ว่าทำไมผู้คนใช้คำศัพท์ในระดับที่กว้างอย่างมากของวิธีการที่พวกเขาที่ได้กระทำ แต่คำตอบที่แน่นอนไม่ได้วางอยู่บนข้อเท็จจริงของความหมายของ "รากศัพท์" ที่ถูกกล่าวถึง มันธรรมดาสำหรับผู้ใช้ทั้งหมด ดังนั้น, สำหรับจุดมุ่งหมายของการตีความ, มันเป็นเรื่องที่ไม่ได้ดีกว่าการพูดความหมายของ "รากศัพท์" ทั้งสิ้น แค่มองดูที่ขอบเขตเกี่ยวกับความหมาย(ทางภาษาศาสตร์) ทั้งหมด และจำกัดที่ขอบเขตด้วยการพิจารณาเกี่ยวกับบริบท

นี่ไม่ได้หมายความว่าไม่ได้มีความคล้ายคลึงในความหลากหลายของการใช้คำศัพท์ ถ้าพวกเรากลับไปยัง "run" พวกเราสามารถกำหนดขอบเขต "sub" ที่หลากหลาย พวกเราสามารถเห็น "run" ถูกใช้กับของเหลว, ซึ่งแนะนำพวกมันกำลังไหลเวียน พวกเราสามารถเห็น "run" ถูกใช้กับเครื่องยนต์ที่ซึ่งแนะนำพวกมันกำลังปฏิบัติการเช่นกันที่พวกมันควรทำ พวกเราสามารถเห็นว่ามันถูกใช้ในการอ้างถึงการวางเท้าข้างหนึ่งไปข้างหน้า สิ่งอื่นอย่างเข้าไปเข้ามา

ในความต่อเนื่องอย่างรวดเร็ว, ซึ่งจะสวมกอดนักกีฬา, และ, ด้วยการขยายออก "run" ในเกมส์เบสบอล(ซึ่งเป็นการอ้างอิงถึงเกี่ยวกับการขาดผู้ช่วยเหลือที่เพียงพอกับบางคนที่กำลังวิ่งรอบสนามเบส) แต่ขอบเขตเหล่านี้ไม่ได้ปรากฏกับสิ่งที่สัมพันธ์ซึ่งกันและกัน และที่แยกกว่านั้น ขอบเขตเหล่านี้ไม่ได้อธิบายสต็อกหรือธง บางทีพวกเราควรนำความหมายของ "root" ออกไปละครั้ง, วันที่ 31 เดือนตุลาคม, แล้วรับพวกมันกลับมาคืนอีกสำหรับส่วนที่เหลือของปี

3.1.3 นิรุกติศาสตร์(เรื่องราวเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ของคำ)และการเปลี่ยนเกี่ยวกับความหมาย(ทางภาษาศาสตร์)

นิรุกติศาสตร์เป็นสาขาวิชาที่มีเหตุผลของการเรียนอย่างสมบูรณ์ นิรุกติศาสตร์เป็นการศึกษาประวัติศาสตร์ของการใช้คำศัพท์ มันมีประโยชน์เกี่ยวกับประวัติศาสตร์ต่อการพิสูจน์กับพวกเราว่าคำศัพท์อาจจะได้หมายถึงอะไรในยุคที่ได้กำหนดให้ มีสิ่งหนึ่งที่นักนิรุกติศาสตร์ได้ค้นพบคือคำศัพท์เปลี่ยนแปลงมากกว่าเวลา นั่นคือ, ผู้คนใช้คำศัพท์อย่างชัดเจนในความหลากหลายของวิธีการที่เพิ่มมากขึ้น การขยายออกไปของการใช้ที่เป็นที่รู้จักดี, และการสร้างการใช้ใหม่ ดังนั้น ประวัติศาสตร์ของการใช้คำศัพท์เป็นสิ่งที่จำเป็นที่จะช่วยในการกำหนดความหมายในบริบทโดยเฉพาะ และที่แน่นอนมันไม่ใช่กรณีที่มีความหมายที่ "แต่แรก" เป็น "ความจริง" หรือจำเป็นที่ฉันพูดความหมาย "root" ยกตัวอย่างเช่น "Gay" อาจจะมี ความหมายที่ว่า "happy" หรือ "carefree" ในที่ที่แน่นอนกับเวลาที่แน่นอน มันไม่ได้หมายความว่าอย่างเด็ดขาดเป็นส่วนใหญ่กว่าทุกวันนี้ใน San Francisco ไม่ได้ทำให้เข้าใจผิด "happy" เวลาใดเวลาหนึ่งเป็นบาร์ "gay" อาจจะเป็นประสบการณ์ที่ไม่น่ารื่นรมย์มากสำหรับการเลิกอย่างเด็ดขาดเกี่ยวกับเพศตรงกันข้าม

สามที่แปลเกี่ยวกับพระคัมภีร์ไบเบิล ไม่ได้สนใจโดยเฉพาะกับสิ่งที่คำศัพท์อาจจะมีความหมายในศตวรรษที่หลากหลายแต่ก่อนในตอนนั้นกับปัญหาที่กำลังกล่าวอยู่ ในทางตรงกันข้าม สามที่แปลเกี่ยวกับพระคัมภีร์ไบเบิล ต้องการรู้ว่าอะไรเป็นขอบเขตของความหมายที่คำศัพท์มีในยุคกับปัญหาที่กำลังกล่าวอยู่ นิรุกติศาสตร์ไม่ได้มีประโยชน์โดยเฉพาะกับผู้นำความหมายของคำศัพท์ในแต่ละบริบทที่ได้กำหนดให้ไว้ บริบทเกี่ยวกับความหมาย(ทางด้านภาษาศาสตร์) เป็นมากกว่าการแนะนำที่น่าเชื่อถือ

3.1.4 Polyvalency

คุณอาจจะพบโดยบังเอิญ(คำอุทานแสดงความไม่พอใจ, การใช้อื่น ๆ ของคำว่า "run") คำศัพท์นี้จากเวลาหนึ่งสู่อีกเวลาหนึ่ง ดังนั้นคุณอาจจะรู้ดีว่ามันหมายถึงอะไร "Polyvalency" เกี่ยวโยงไปถึงความสามารถของคำศัพท์ที่ได้กำหนดให้ไว้ที่มีจำนวนของความหมายในแต่ละยุคเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ที่ได้กำหนดให้ไว้ "Run" เป็น polyvalent มันเป็นสิ่งสำคัญสำหรับสามที่เป็นผู้มีสำนึกกับระดับของความหมายที่จะเป็นไปได้ออกของคำศัพท์ที่ได้กำหนดให้ไว้ ก่อนที่จะกำหนดว่ามันหมายถึงอะไรในบริบทที่ได้ถูกกำหนดให้ไว้

3.1.5 คำศัพท์และแนวความคิด

สำหรับวัตถุประสงค์ของความชัดเจน, มันเป็นประโยชน์ที่ทำให้เห็นถึงความแตกต่างระหว่างคำศัพท์และแนวความคิด คำศัพท์ส่วนมากสามารถถูกใช้เพื่อให้เป็นจำนวนของความคิด และความคิดส่วนมากสามารถถูกจัดการปัญหาโดยการใช้ลำดับของคำศัพท์ ดังนั้น charis เป็นคำศัพท์; grace เป็นความคิดซึ่งสามารถให้คำนิยามในความหลากหลายของวิธีการ ดังนั้น ถ้าคุณต้องการศึกษา, "The Grace of God in the New Testament" คุณ จะประกอบด้วยอย่างแน่นอนไม่เพียงแต่การเรียนคำศัพท์ของ charis, แต่เรียนข้อเขียนด้วยซึ่งเป็นการอ้างอิงกิจกรรมที่มีเมตตากรุณาของ God โดยปราศจากการใช้คำศัพท์โดยเฉพาะ ยกตัวอย่างเช่น นิยายเปรียบเทียบของกรรมกรในไร่่องที่มีผลสะท้อนกลับกับลักษณะเฉพาะที่เป็นความกรุณาของพระเจ้า เนื่องจากเขาเหล่านั้นผู้ซึ่งมาช้าในวันที่ได้รับค่าตอบแทนที่เท่า

เทียมกันกับเขาเหล่านั้นผู้ซึ่งได้ใช้แรงงานทั้งวัน God ประทานอานาจกรอย่างงดงามไม่เพียงแต่ชาวยิวเท่านั้น แต่กับคนนอกศาสนา(ที่มีใช้ชาวยิว)ด้วย ผู้ซึ่งมาในสถานที่เกิดเหตุขำเล็กน้อย การพูดที่เกี่ยวกับประวัติศาสตร์การไถ่บาป

3.1.6 “งานศิลปะที่ใช้สิ่งของน้อยชิ้นแต่ให้คุณค่ามาก” เกี่ยวกับความหมาย (ทางภาษาศาสตร์)

หนึ่งของความจริงที่ไม่ต้องพิสูจน์ที่ดีที่สุดที่จะใช้ประยุกต์เมื่อการพยายามค้นหาความหมายของคำศัพท์ที่ได้กำหนดให้ไว้ถูกสร้างขึ้นเป็นครั้งแรกโดย Ferdinand de Saussure และลูกศิษย์ของเขา ความหมายที่ดีที่สุดของคำศัพท์ที่ได้กำหนดให้ไว้เป็นความหมายที่มีส่วนทำให้ อย่างน้อยที่สุดกับความหมายทั้งหมดของประโยค ในการทำการสื่อสารส่วนมาก, พวกเราไม่ได้ “ใส่ข้อมูล” ของคำศัพท์ที่ได้กำหนดให้กับความหมายที่มากมาย ในทางตรงกันข้าม พวกเราพูดด้วยข้อความสั้น ๆ และประโยค --- คำศัพท์ที่เฉพาะตนมีความหมายเล็กน้อยในและของพวกมันเอง แต่ความหมายมากเมื่อผูกหรือมัดไว้กับคำอื่น ๆ นักศึกษาศาสนาและพระผู้สั่งสอน(ศาสนาคริสต์)จำนวนมากดูเหมือนว่าเป็นผู้ไม่มีความสำนึกในเรื่องนี้, สำหรับพวกเขา, บ่อย ๆ ครั้ง, ดีความพระคัมภีร์ไปเบิ้ลผ่านคำศัพท์เฉพาะของคัมภีร์เอง เกือบจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับเวทมนต์ การครอบงำความจริงที่ยิ่งใหญ่และความลึกลับในสาร 6 หรือ 7 ฉบับ มีศัพท์เฉพาะ 2-3 ศัพท์จำนวนมากในแต่ละภาษา ซึ่งเป็นการใส่ข้อมูลอย่างมากกว่าคำศัพท์ส่วนใหญ่

การสรุปการสังเกต

ถ้าเป็นสิ่งที่กล่าวอย่างสั้น ๆ ถึงผลของการเรียนเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ในยุคสมัย 2-3 ยุคที่ผ่านมา บางยุคต้องอ้างอิงกับความสำคัญของบริบทอย่างแน่นอน ภาษาศาสตร์ได้ทำให้พวกเราตระหนักถึงความจริงอย่างซ้ำซากวาทที่เกี่ยวกับการสื่อสารซึ่งมีส่วนสำคัญคือประโยค, ไม่ใช่คำศัพท์ คำศัพท์เฉพาะตัว ได้ย้ายจากบริบทของประโยค, นาน ๆ ครั้งสื่อสารอย่างได้ผล คำศัพท์ผูกเรียงเป็นแถวด้วยกัน การช่วยเหลือและการตีความร่วมกันสามารถสื่อสารอย่างได้ผลมาก สำหรับนักเรียนที่ศึกษาเกี่ยวกับพระคัมภีร์ไบเบิล, นี่หมายถึงว่าพวกเราต้องดูที่บทของการสื่อสารที่ใหญ่กว่า(ประโยคและย่อหน้า) อย่างน้อยที่สุดอย่างจริงจังขณะที่พวกเรามองดูที่คำศัพท์ที่เฉพาะตน พวกเราต้องตระหนักถึงข้อเท็จจริงที่ว่าคำศัพท์ที่ได้กำหนดให้สามารถบ่งชี้ถึงจำนวนของสิ่งที่แตกต่างกันในจำนวนของบริบทที่แตกต่างกัน

โดยส่วนตัว ฉันอยากเห็นเทศนามากกว่านี้กับบททั้งหมดของพระคัมภีร์, และแม้กระทั่งหนังสือทั้งหมด, และเทศนาที่น้อยกว่ากับบทที่นี้หรือที่นั่น (If a person can produce a single 20-minute distillation of Romans 1-11 แปลไม่ได้) เราสามารถจัดการกับ Romans 6:3 ได้อย่างแน่นอน เมื่อมันปรากฏตัว ถ้าการเน้นย้ำเกี่ยวกับบริบทของนักภาษาศาสตร์ที่ร่วมสมัยสามารถช่วยให้พวกเราเห็น “the forest” ของหนังสือพระคัมภีร์ไบเบิล เนื่องจากถูกคัดค้านการใช้ “tree” เพียงเท่านั้นของคำศัพท์ที่เฉพาะตน มันจะช่วยให้พวกเราและอาณาจักรของพระผู้เป็นเจ้าได้รับการบริการที่ดีเยี่ยม

(Dr. T. David Gordon, a native of Richmond, VA เป็นศาสตราจารย์ประจำวิชาศาสนาเมื่อเร็ว ๆ นี้และ Greek at Grove City College in Grove City, PA ที่ซึ่งเขาได้รับใช้มาตั้งแต่ 1999 เมื่อก่อนนี้, เขาได้สอนมาประมาณ 13 ปี ที่โรงเรียนที่สอนเกี่ยวกับเทววิทยาออร์ทอดอน คอนเวล)

3.2 การวิเคราะห์เชิงภาษาศาสตร์ในการแปล

การแปล, เป็นกิจกรรม, ได้เป็นชิ้นงานซึ่งได้กระทำมาเป็นศตวรรษ นี้เป็นกิจกรรมที่เกี่ยวข้องที่สำคัญเป็นการทำให้ง่ายขึ้นกับกระบวนการสื่อสาร ผู้เชี่ยวชาญในวิชาชีพการแปลค้นหาเป้าหมายนี้ โดยการแปลข้อมูลที่ได้รับในภาษาต่างประเทศสู่ภาษาของบุคคลผู้ซึ่งต้องการการบริการของเขาและในทำนองเดียวกัน เมื่อกระบวนการที่ประกอบด้วยส่วนต่าง ๆ นี้ถูกทำให้สำเร็จในสถานการณ์เกี่ยวกับการสื่อสารที่เป็นข้อเท็จจริง แล้วมันเป็นไปได้ที่จะพูดว่าการแปลได้ไปถึงเป้าหมายที่เป็นจุดสูงสุดของมันแล้ว : การทำให้สะดวกในการสื่อสารในการได้เปรียบกับความเข้าใจของผู้คนจากระบบเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ที่แตกต่างกัน

การแปลเป็นเครื่องมือของการสื่อสารแสดงให้เห็นบทบาทที่สำคัญ เนื่องจากหนังสือที่ถูกแปลควรถ่ายทอดเจตนาที่เหมือนกันกับต้นฉบับ เพื่อที่จะได้รับเป้าหมายนี้ มันมีความสำคัญที่นักแปลพัฒนาความสามารถเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ของพวกเขา นั่นคือ การแปลควรเป็นสิ่งที่ควรตระหนักว่า ความแตกต่างระหว่างโครงสร้างภาษาและการใช้ภาษาอาจจะส่งผลต่อข้อความของหนังสือ Roca-Pons (1982: 404-405) ซึ่งให้เห็นว่า "การแปลที่ดีประกอบด้วย การแสดงความคิดเห็น, ตามความต้องการและการใช้ภาษาที่สอง อะไรเป็นสิ่งที่ได้ถูกกล่าวถึงหรือได้ถูกเขียนในภาษาแหล่งที่มา (ต้นฉบับ)

ถ้าหนังสือถูกพิจารณาว่าเป็น "โครงสร้างที่ประกอบด้วยส่วน 2 ส่วนและมีมิติที่หลากหลายซึ่งเป็นมากกว่าแค่การเพิ่มของส่วนของหนังสือ...., การวิเคราะห์หนังสือ, ซึ่งเป็นการต้องการที่จำเป็นแต่แรกกับการแปลหนังสือควรเป็น <<top-down>> จากคำสั่งซึ่งประกอบด้วยคำสั่งย่อยหลาย ๆ คำสั่งถึงลับของคำสั่งซึ่งประกอบด้วยคำสั่งย่อยหลาย ๆ คำสั่งจากหนังสือสู่สัญลักษณ์ทางภาษาศาสตร์" (Snell-Hornby, 19998:96) อีกอย่างหนึ่ง มีความต้องการได้รับความประทับใจจากทั่วทั้งโลกจากรูปแบบ บริบทและสถานการณ์ที่เกี่ยวกับการสื่อสารจากทั้งหมดทุกส่วน ในภายหลังสร้างการยอมรับทั้งหมดของหนังสือสถาปัตยกรรมและปฏิกิริยาขององค์ประกอบของมัน : การสร้างประโยคที่เกี่ยวกับโครงสร้าง, เกี่ยวกับคำศัพท์และเกี่ยวกับการปฏิบัติหรือการประยุกต์

การวิเคราะห์เกี่ยวกับคำศัพท์เป็นสิ่งสำคัญตั้งแต่วิธีการที่ประโยคใน Spanish ถูกสั่งให้ไม่เหมาะสมกับคำสั่งที่เหมือนกันในภาษาอังกฤษ ยกตัวอย่างเช่นพวกเราสามารถพิจารณาตำแหน่งของคำคุณศัพท์หรือคำสั่งในโครงสร้างของประโยคคำถาม ขณะที่ Cabre (2001) กล่าวว่า "การอ้างอิงโครงสร้างเกี่ยวกับไวยากรณ์, วิชาการศึกษาคำพูด, รูปแบบหรือโครงสร้างของลำดับคำในประโยคและวลีและองค์ประกอบของการทำงานร่วมกันเกี่ยวกับบริบทที่มีปฏิสัมพันธ์กัน "ผู้แปลผู้เป็นสื่อกลางเกี่ยวกับภาษาศาสตร์และการสื่อสารควรเป็นผู้ซึ่งมีจิตสำนึกเกี่ยวกับโครงสร้างของหนังสือในภาษาต้นกำเนิดเพื่อที่จะเป็นผู้สามารถถอดรหัสข้อความ และในเวลาเดียวกันก็เข้ารหัสข้อความใหม่สู่ภาษาเป้าหมาย อย่างไรก็ตามในการกระทำกิจกรรมนี้,มากกว่าแค่หนึ่งองค์ประกอบที่แสดงบทบาท นั่นคือว่าทำไมนักแปลต้องมีความชำนาญที่จะตระหนักว่าสิ่งเหล่านี้เปลี่ยนแปลงเล็กน้อยอย่างไร ในโครงสร้างที่ผิวเผินของหนังสือสามารถดัดแปลงความหมายของข้อความ

จากความสามารถในการคิดเกี่ยวกับปัญหาและการตัดสินใจอย่างมีเหตุและผลความเป็นจริงเกี่ยวกับโครงสร้างทางภาษา ผู้แปลควรสังเกตว่าองค์ประกอบเกี่ยวกับคำศัพท์เปลี่ยนแปลงโครงสร้างของพวกเขาอย่างไรตามตำแหน่งที่พวกเขาใส่กลุ่มคำที่ได้กล่าวเข้าไป ยกตัวอย่างเช่น ถ้ากลุ่มคำเช่น 'a six-legged table' ถูกพบว่ามันสามารถถูกสังเกตว่าฉบับของ Spanish จะเป็น 'una mesa de seis patas(a table with six legs) ดังนั้น มันถูกสังเกตเห็นว่ากลุ่มคำที่เป็นคำคุณศัพท์ 'a six legged' ในภาษาอังกฤษกลายเป็นกลุ่มคำที่เป็นคำนามในภาษาสเปน ขอขอบคุณกับความสามารถเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ของพวกเขา, โดยปกตินักแปลไม่ได้เผชิญหน้าโดยตรงกับความยากลำบากเมื่อการแปลโครงสร้างชนิดนี้ เนื่องจากพวกเขาเป็นผู้มีความสามารถเพียงพอที่จะแสดงความจริงในภาษาเป้าหมาย, การพูดอย่างเกี่ยวกับภาษาศาสตร์

เมื่อพิจารณาโดยตรงถึงลักษณะเกี่ยวกับดรรชนีวิทยาเกี่ยวกับคำศัพท์, นักแปลควรเป็นผู้มีความรู้กับการสร้างคำศัพท์ในหลาย ๆ ภาษาที่เขาทำงานด้วย และความสัมพันธ์เกี่ยวกับความหมาย (ทางภาษาศาสตร์) ระหว่างคำศัพท์เหล่านี้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในบริบทที่ศึกษาเป็นพิเศษ บางครั้งผู้แปลเป็นผู้เป็นสื่อกลางเกี่ยวกับภาษาศาสตร์อาจจะเผชิญหน้ากับสถานการณ์ของการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับคำศัพท์ นั่นคือว่าผู้แปลทั้งหลายเป็นผู้ไม่สามารถหาแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ที่เหมาะสมได้ในภาษาเป้าหมายซึ่งถ่ายทอดข้อความได้อย่างเหมาะสม ดังนั้นผู้แปลเป็นผู้ช่วยทำให้สะดวกขึ้นเกี่ยวกับภาษาศาสตร์และเกี่ยวกับการสื่อสารในทั้งสองภาษา อาจจะใช้คำศัพท์ใหม่หรือความหมายใหม่ของคำซึ่งยอมให้พวกเขาแก้ไขปัญหาคำศัพท์เกี่ยวกับภาษาศาสตร์ได้ (ยกตัวอย่างเช่น, ปัญหาเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ : การขาดความเท่าเทียมกัน, ความอุดมสมบูรณ์ของความเสมอภาคกัน และความมีอยู่ของการใช้สำนวนโวหารที่สัมพันธ์กับสาขาเกี่ยวกับแก่นคำศัพท์), ปัญหาเกี่ยวกับความหมายทางภาษาศาสตร์ (นี่เป็นการกล่าวหาว่า, ปัญหาเหล่านี้สัมพันธ์กันกับ) การขาดความรู้เรื่องขอบเขตเกี่ยวกับความหมายทางภาษาศาสตร์ของแหล่งข้อมูลทางภาษาศาสตร์บางแหล่งในภาษาต้นฉบับ (เท่ากับ) ปัญหาเกี่ยวกับความเป็นจริง ---- (นี่คือ) การขาดความรู้กับคุณค่าเกี่ยวกับความเป็นจริงของแหล่งข้อมูลเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ที่ใช้ในภาษาต้นฉบับ

ดังนั้น ขณะที่ Roca-Pons (1982: 405) กล่าวว่า "สิ่งแรกนักแปลควรมีอิทธิพลครอบคลุมอนุกรมของคำตอบหรือ "ความสำคัญ,เสมอภาค" ในภาษาเป้าหมาย, ในกรณีที่ภาษานี้เป็นเจ้าของภาษาของพวกเขา และเป็นที่เข้าใจว่าพวกมันได้ถูกเป็นที่ยอมรับบทยอมรับหรือบทเพลงที่เป็นที่รู้จักดีน้อยที่สุด "เกี่ยวกับหัวข้อ"

อย่างไรก็ตาม การวิเคราะห์ควรเป็นเพียงแค่ระดับเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ แต่มันควรสำรวจตรวจสอบคุณค่าที่เกี่ยวกับความเป็นจริงของหนังสือด้วย นี่คือการเกิดขึ้นเพราะว่า "เนื้อหาสาระอะไรไม่ได้เป็นคำศัพท์หรือประโยคที่จะสร้างหนังสือ แต่การตีความของนักแปลของหนังสือและการก่อตั้งสถาบันสำหรับการแปลนั้น มันกลายเป็นสิ่งที่เข้าใจง่ายว่า หนังสือแทบจะไม่เคยแสดงก็ยกเว้นปัญหาทั้งหมดที่จำเป็นต้องถูกตีความ แต่พวกเราเพิ่มเบาแสกับการตีความหนังสือที่ตั้งอยู่บนความรู้ของเรา" (Inchaurrealde y Vazquez, 1998: 183)

สรุปสาระ งานการแปลกลายเป็นกระบวนการที่ประกอบด้วยสองส่วนขึ้นไปซึ่งไม่ว่าองค์ประกอบเกี่ยวกับภาษาศาสตร์หรือไม่เกี่ยวกับภาษาศาสตร์กำหนดให้หนังสือที่มีความแตกต่างกันเล็กน้อยมากที่จะสร้างความเป็นหนึ่งเดียว สำหรับเหตุผลนี้ นักแปลควรพิสูจน์ให้เห็นจริงว่าพวกเขาได้พัฒนาทั้งความสามารถเกี่ยวกับภาษาศาสตร์และเกี่ยวกับการสื่อสารในภาษาที่เกี่ยวข้องกับการฝึกหัดการแปลของพวกเขาเพื่อที่จะแก้ไขปัญหาคำศัพท์ที่อาจจะเกิดขึ้น ซึ่งพวกเขาอาจจะเผชิญหน้าระหว่างการปฏิบัติที่มีความเชี่ยวชาญของพวกเขา

ปัญญา บริสุทธิ์ (2537) ได้กล่าวในหนังสือ

"ทฤษฎีและวิธีปฏิบัติในการแปล" ว่าความรู้ทางทฤษฎีการแปลเริ่มก่อตั้งหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ในประเทศสหรัฐอเมริกาและยุโรป โดยในยุโรปได้มีการพิจารณาคดีอาชญากรรมสงครามที่เมืองนูเรมเบิร์ก ประเทศเยอรมนีและทำให้เกิดการแปลแบบล่ามทันควัน (simultaneous interpretation) ซึ่งได้แพร่หลายไปในการประชุมนานาชาติครั้งอื่นๆ และนักแปลล่ามอาชีพได้แลกเปลี่ยนความรู้ ประสบการณ์ และร่วมกันวางหลักทฤษฎีที่สามารถยึดเป็นมาตรฐานของวิชาชีพการแปลล่าม และขยายมาสู่วงการแปลโดยทั่วไปอีกทั้งยังมีความสอดคล้องกับหลักทฤษฎีของนักแปลในสหรัฐอเมริกาซึ่งให้ความสนใจในการตรวจสอบบทแปลพระคัมภีร์ไบเบิล

ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีการแปล จะทำให้ผู้สนใจการแปลมีหลักการยึดถือที่ใช้ได้ผลเพื่อนำไปปฏิบัติจริง ในหลายสถาบันอุดมศึกษาถือว่าทฤษฎีการแปลเป็นหลักวิชาเบื้องต้นของการสอนแปลเพื่ออาชีพ การแปลกลายเป็นกระบวนการที่มีระเบียบวิธีทางวิทยาศาสตร์ แทนที่จะเป็นศิลป์เพียงอย่างเดียว การแปลจึงเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ในปัจจุบันทฤษฎีการแปลได้พัฒนากว้างขวางขึ้น รวมทั้งมีความเกี่ยวพันกับสหวิทยาการต่างๆ เช่น ความรู้ทางภาษาศาสตร์ นโยบายการเมือง จิตวิทยา ทฤษฎีการตลาดและการสื่อสารมวลชน

สิทธา พิณีภูวณ (2544) ได้สรุปทฤษฎีการแปลในสมัยปัจจุบันว่า

1.10.1 ทฤษฎีภาษาศาสตร์ เป็นเรื่องของคำ กลุ่มคำ ประโยคเรื่องความหมายของคำทั้งความหมายตรงกับความหมายแฝง เรื่องสังคมภาษาศาสตร์ (socio-linguistics) ซึ่งวัฒนธรรมของแต่ละสังคมมีบทบาทสำคัญในการใช้ภาษา เรื่อง จิตวิทยาภาษาศาสตร์ (psycho-linguistics) จะช่วยให้ นักแปลเลือกใช้ถ้อยคำสำนวนอย่างมีพลัง มีศิลปะ มีรสชาติ และมีชีวิตชีวา

1.10.2 ทฤษฎีจิตวิทยา วิชาจิตวิทยาช่วยให้นักแปลมีความรู้ความเข้าใจในพฤติกรรม การแสดงออกของมนุษย์ทั้งชายและหญิง กลุ่มอายุวัยต่างๆ กลุ่มคนมีปัญหา คนที่มีสุขภาพจิตบกพร่อง เพื่อให้ผู้แปลเข้าใจตัวละครในวรรณกรรม ชาว หรือบทความแปล

1.10.3 ทฤษฎีการตลาด ความต้องการของลูกค้าและการตอบสนองความต้องการ ทำให้นักแปลต้องทำความรู้จักผู้อ่านและผู้ซื้อหนังสือแปล ดังนั้นนักแปลต้องรู้จักจิตวิทยา การตลาดเพื่อช่วยในการเลือกหนังสือที่จะนำมาแปลให้สอดคล้องกับความต้องการอ่าน

1.10.4 ทฤษฎีสื่อสารมวลชน สื่อประเภทต่างๆ มีบทบาทสำคัญในการเผยแพร่ ข้อมูลข่าวสารสู่มวลชน ผู้แปลเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการส่งสารและผู้อ่านงานแปลเป็นผู้รับสาร หากงานแปลใดไม่สามารถสื่อความหมายได้ถือว่างานแปลนั้นขาดคุณภาพ

3.3 แนวคิดของทฤษฎีการแปลในปัจจุบัน

ทฤษฎีและหลักการแปลส่วนใหญ่ มักมุ่งเน้นถึงความพยายามของนักแปลที่จะพัฒนา ทฤษฎีและหลักการแปลให้มีลักษณะเป็นศาสตร์อิสระที่ต้องอาศัยสหสาขาวิชา มิใช่เป็นเพียง ส่วนหนึ่งของภาษาศาสตร์เท่านั้นแต่ในปัจจุบันนักแปลส่วนใหญ่ต้องการแสดงให้เห็นว่า การแปลจำเป็นต้องอาศัยความรู้ความสามารถที่มากกว่าความรู้ด้านภาษาศาสตร์เพียงอย่างเดียว แต่ต้องอาศัยความรู้ความสามารถหลายด้าน เช่น ด้านวัฒนธรรม ด้านจิตวิทยา ด้านการ ติดต่อสื่อสาร เป็นต้น และนอกจากจะมีความรู้ด้านวิชาการแล้ว ยังต้องอาศัยทักษะการฝึกฝน และสันทนาการอย่างมากควบคู่กับความรู้ด้านทฤษฎีด้วย

ในการแปล การวิจารณ์หรือการประเมินผลงานแปล มักมีการมุ่งเน้นการยึดหน้าของการแปลเป็นหลัก ผู้แปลนอกจากจะต้องคำนึงถึงหน้าที่ในการแปลแล้ว ยังจะต้องพิจารณาถึง ความคาดหวังและภูมิความรู้ของผู้รับสาร คำนึงถึงบริบท สถานการณ์ในตัวบทแปล รวมทั้ง วัฒนธรรมและสังคมของภาษาที่ใช้ในการแปล

วรรณา แสงอร่ามเรือง ได้เสนอความเห็นเพิ่มเติมเกี่ยวกับการแปลคือเพียงการแปลง รหัสหรือสัญญาณจากภาษาหนึ่งไปอีกภาษาหนึ่งเท่านั้นและอาจนึกว่าการแปลเป็นสิ่งที่ทำได้ ง่าย ใครก็ตามที่มีความรู้ภาษาต่างประเทศก็สามารถแปลได้ เป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้อง เพราะมี ทฤษฎีส่วนมากได้เน้นย้ำถึงกระบวนการอันสลับซับซ้อนในการแปล และเน้นความสามารถ ในการแปลกับการตัดสินใจของผู้แปล

1. ผู้เชี่ยวชาญการแปลบางคนให้ความเห็นว่า ควรเลิกยึดต้นฉบับว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ และเปลี่ยนแปลงมิได้ การทำให้เห็นได้ชัดเจนว่าแนวคิดเดิมที่ถือว่า การแปลเป็นการแปลง สัญญาณจากต้นฉบับโดยการถอดโครงการภาษาตามตัวบทต้นฉบับทั้งหมดนั้นอาจไม่เป็นการ แปลที่ถูกต้องเสมอไป และมีใช้สิ่งที่จะทำได้เสมอไป เนื่องจากความแตกต่างด้านวัฒนธรรม และองค์ประกอบอื่นนอกเหนือจากภาษาที่ใช้พูดในแต่ละสถานการณ์นั้น การมีทฤษฎีที่เน้นว่า การแปลเป็นการนำเสนอข้อมูลหนึ่งในตัวบทต้นฉบับอาจเป็นการชี้ให้เห็นว่า โดยแท้จริงแล้วไม่ มีงานแปลถูกต้องเพียงฉบับเดียวเพียงสำนวนเดียวเท่านั้น

2. คำสั่งจ้างงานแปลมีบทบาทมากในกระบวนการแปลการแปลที่ยึดหน้าที่ในขอบเขต ตัดของจรรยาบรรณจะต้องคำนึงถึงการต้องการของผู้จ้างงานแปลเป็นหลักควบคู่ไปกับการใช้ งานแปลในสถานการณ์จริงผู้แปลต้องยึดหลักความซื่อตรงต่อต้นฉบับเป็นอันดับแรก

3. ควรเน้นความสำคัญของผู้แปลในกระบวนการแปลเน้นความสามารถของนักแปลและ ความรับผิดชอบอย่างสูงของผู้แปลในการทำงานแปล ผู้แปลมิใช่มีเพียงความรู้ ภาษาต่างประเทศแล้วนำมาใช้ในงานแปล อาจยังไม่เพียงพอ ต้องมีความสามารถหลายด้านมา ทั้งภาษาและวัฒนธรรมของคู่ภาษาที่แปล บางครั้งสังคมหรือนักวิชาการแปลมีการคาดหวังและ เรียกร้องจากผู้แปลสูงมาก

4. ควรเน้นบทบาทของวัฒนธรรมในการแปล ไม่ใช่เน้นเฉพาะความสามารถทางภาษาของผู้แปลเท่านั้น
5. การแปลเป็นกระบวนการตัดสินใจในทุกขั้นตอน
6. ควรทำความเข้าใจใหม่ว่า ไม่มีงานแปลที่ถูกต้องเพียงชิ้นเดียวเท่านั้น งานแปลอาจมีหลายสำนวนที่ถูกต้องก็ได้ แต่ผู้แปลต้องสามารถอธิบายถึงเหตุผลการตัดสินใจแปล เช่น การเลือกคำ และการเลือกรูปประโยค เป็นต้น

บทที่ 4

หลักการแปลในทางปฏิบัติ อังกฤษ-ไทย ไทย-อังกฤษ

การแปล อังกฤษ-ไทย ไทย-อังกฤษ นับวันจะทวีความสำคัญขึ้นทุกที เพราะเรามีความสัมพันธ์กับชาติแองโกลแซกซอนคือ อังกฤษ อเมริกา และออสเตรเลียอย่างสนิทชิดชอบยิ่งขึ้น ทั้งในการทูต การค้า และทางวิชาการ วิชาแปลภาษาอังกฤษเป็นวิชาสำคัญอย่างหนึ่งในหลักสูตรมัธยมศึกษา และอุดมศึกษาตลอดมา ไซแต่เท่านั้นในการสอบแข่งขันชิงทุนเล่าเรียนไปศึกษา ณ ต่างประเทศทุกคราว วิชานี้ก็เป็นที่วิชาที่มีเกณฑ์คะแนนสูงในจำนวนไม่กี่วิชาที่มีอยู่ในหลักสูตรเช่นนี้ ด้วยเหตุนี้จึงเป็นการสมควรแล้วที่นักเรียนจะชวนช่วยปรับปรุงพื้นความรู้ในด้านนี้ให้เข้มแข็ง

แต่การแปลอังกฤษ ทั้งอังกฤษเป็นไทย และไทยเป็นอังกฤษเป็นของยากมิใช่น้อย มิใช่ว่ามีดิกชันนารีก็เอามาหนึ่งเปิดเข้า เมื่อคำแปลในดิกชันนารีว่าอย่างไร ก็บรรจุเข้าไปคล้าย ๆ กับทำปฤษฎณาอักษรไขว้ หรือเติมคำในช่องว่างหามิได้ การแปลย่อมมีหลักและกฎเกณฑ์อยู่เหมือนกัน เพราะการแปลเป็นวิชาการอย่างหนึ่ง หากแต่หลักเกณฑ์ที่จะวางลงไปนั้น ย่อมเป็นกฎเกณฑ์กว้าง ๆ มิใช่สิ่งตายตัวลงไปทีเดียว เพราะภาษาและอักษรศาสตร์ไม่เหมือนคณิตศาสตร์ จะบัญญัติกฎเกณฑ์อะไรให้ตายตัวลงไปไม่ได้

ต่อไปนี้จะลองเสนอหลักสำคัญการแปลดังต่อไปนี้:-

1. *หลักภาษาหรือพื้นความรู้* ข้อแรกทีเดียวผู้แปลจำเป็นต้องมีพื้นความรู้หรือหลักภาษาในภาษาทั้งสอง ที่จะถ่ายทอดกันนั้นเป็นอย่างดี คือต้องมีความรู้ไวยากรณ์ รู้จักหน้าที่ของคำต่าง ๆ รู้จักประโยคชนิดต่าง ๆ รู้ว่าคำใดเป็นประธาน กริยา และกรรม มิฉะนั้นจะแปลสับสนเอาประธานไปเป็นกรรม หรือจับกริยาสำคัญในประโยคผสมยาว ๆ ไม่ถูก ทำให้ผิดความไปหมด ความรู้ในหลักภาษาจึงเป็นสิ่งจำเป็นข้อแรก

2. *การแปลหมาย* คำว่า แปลความ มิใช่แปลเป็นคำ ๆ ดังกล่าวแล้ว การแปลมิใช่แปลเป็นคำ ๆ เห็นคำยากก็เปิดพจนานุกรมแล้วหาคำแปลใส่ลงไป แปลอย่างนี้จะไม่ได้เนื้อถ้อยกระทงความอะไรเลย เพราะการแปลไม่ใช่การถอดคำ หากเป็นการจับใจความในภาษาหนึ่งแล้วถอดออกเป็นอีกภาษาหนึ่ง ให้ได้ความ กินความเท่ากัน นี่เป็นหลักสำคัญอีกอย่างหนึ่ง คือต้องให้ได้ความเท่ากัน

3. *ต้องให้ไตรสเหมือนกับในพากย์เดิม*

การแปลให้ได้ความเท่ากับต้นฉบับเดิมของเขาเท่านั้นยังไม่พอ การแปลที่ดีจะต้องให้ไตรสเหมือนกับในพากย์เดิมของเขาด้วย หมายความว่า ถ้าในพากย์เดิมเป็นโวหารโกรธ รัก โศก ก็ต้องถอดออกมาให้เป็นโวหารโกรธ รัก โศก เหมือนกัน หรือถ้าพากย์เดิมเป็นโวหารเทศน์ ก็ต้องคงรูปคงรสของเขาไว้ มิใช่แปลเทศน์ออกเป็นจดหมายรัก หรือแปลรายงานการเดินทางเป็นนวนิยายไป อย่างนั้นใช้ไม่ได้

ความยากในเรื่องนี้ทวีขึ้นตรงที่ว่า บางทีในพากย์เดิมเขาเป็นส่วนวนเยาะเย้ยประชดประชัน เราต้องจับความประสงค์ของผู้แต่งให้ได้แล้วถอดออกมาให้เป็นเช่นนั้น อย่าพาชื่อแปลตามเนื้อความไป

4. *การแปลไม่ใช่การถอดคำประพันธ์ อธิบาย หรือย่อความ*

หน้าที่ของผู้แปล คือ แปล ไม่ใช่ถอดคำประพันธ์ (Paraphrase) หรืออธิบายต่อเติมออกไป หรือย่อความของเขาให้สั้นลง

การแปลที่ดี คือ การแปลที่เคารพต่อท่านองแต่ง (Style) ตลอดจนการใช้ถ้อยคำของผู้แต่ง มิใช่ไปเรียบเรียงของเขาใหม่เสียหมด อะไรยากก็ตัดออก อะไรที่ไม่รู้จักเปลี่ยนหรือแปลงเป็นไทย ๆ ไปเสีย เช่นพากย์เดิมเขาว่ากินฟรุทสลัด เราเอามาแปลเป็นกินขนมโก๋ อย่างนี้ก็ใช้ไม่ได้ ตามหลักวิชาเขาไม่นิยมอย่างยิ่งแต่ในโลกหนังสือพิมพ์เมืองไทยดูเหมือนนิยมกัน เพราะอ่านฟังรื่นหู เข้าใจง่ายไม่มีอะไรสะดุดใจ ที่จริงการทำเช่นนี้ก็ไม่ได้ดีร้ายอะไร ขอแต่ให้แจ้งให้ทราบเสียก่อนว่า เป็นการแปลและเรียบเรียงหรือเป็นการเรียบเรียง อย่าให้ผู้อ่านเผลอคิดว่าเป็นการแปลที่ตรงกับต้นฉบับ

ตอนนี้จะเลยพูดถึงเรื่องการแปลและเรียบเรียงว่า ควรไม่ควรอย่างไรเสียด้วย ถ้าต้นฉบับหนังสือต่างประเทศที่เราจะถอดออกมาเป็นหนังสือธรรมดาซึ่งผู้แต่งก็ไม่ใช่ผู้มีชื่อเสียง หรือคุณวุฒิในการประพันธ์อะไร เราก็ถือโอกาสเรียบเรียงของเขาได้ (ซึ่งผู้แต่งถ้ารู้เข้าคงไม่ชอบแน่) แต่ในกรณีที่ผู้แต่งเป็นนักประพันธ์ที่มีชื่อเสียง เช่น เชคสเปียร์ เบอrnaดชอว์ ระพินทร นาถฐากร ฯลฯ การเรียบเรียงถ้อยคำของคนเช่นนี้ เท่ากับเราไม่เคารพต่อผู้แต่ง หรือตีตนเสมอกับผู้แต่ง เราจะต้องไม่ลืมนักประพันธ์เอกบางคน บางทีต้องใช้เวลาหลายชั่วโมง ในการที่จะเลือกคำใช้ให้เหมาะสมเพียงคำเดียว บางคนแก้แล้วแก้เล่าจนต้นฉบับเลอะไปหมด ข้าพเจ้าเคยไปดูต้นฉบับของนักประพันธ์เอกหลายคน เช่น บัลซัค มีรอยแก้ขีดฆ่าเต็มไปหมด นี่แสดงว่าอะไร แสดงว่านักประพันธ์เอคนั้น ๆ ไม่ได้สร้างงานของเขาอย่างขุ่ย ๆ เขาคิดแล้วคิดเล่า แล้วจึงจดปากกาลงไป เพราะฉะนั้นผู้แปลจึงต้องเคารพต้นฉบับให้มาก

ในเรื่องนี้ขออัญเชิญบทพระราชนิพนธ์ “เรื่องตามใจท่าน” เป็นตัวอย่างการแปลที่ผู้แปลทรงพากเพียรอย่างที่สุด ที่ถอดเรื่องของท่านเห็นกับของไทยที่สุด ออกเป็นภาษาไทยโดยเคารพถ้อยคำความคิดและท่านองแต่งของเจ้าของเรื่องอย่างยิ่ง เรื่องตามใจท่านมีเนื้อเรื่องและลีลาการประพันธ์ ตลอดจนขนบธรรมเนียมอย่างโบราณ แม้คนอังกฤษในสมัยนี้ก็ไม่ใคร่เข้าอกเข้าใจดี และถ้าจะให้เข้าใจดี ก็ต้องเปิดดึกชันนารีและอาศัยเชิงอรรถประกอบเหมือนเราอ่านเหมือนกัน ลีลาการประพันธ์ที่ใช้ในเรื่องนี้เรียกว่า (Euphuism) อันเป็นท่านองแต่งสะบัดสะบิ้ง เล่นลิ้นเล่นคำ ซึ่งเสื่อมความนิยมไปหลายศตวรรษแล้ว อาศัยพระปรีชาญาณอันเลิศโดยแท้ พระมหาธีรราชเจ้าจึงทรงถอดเรื่องนี้ออกมาสำเร็จ ถึงแม้บทพระราชนิพนธ์นี้เป็นความสำเร็จแท้จริงไม่มีใครเทียบ คนไทยทั่วไปก็ยังไม่ใคร่เข้าอกเข้าใจเรื่องนี้นัก แต่จะต้องนับว่าท่านผู้แปลได้ทรงแปลเป็นอย่างดีที่สุดแล้ว ถ้าท่านจะทรงนำเรื่องของเชคสเปียร์มาเรียบเรียงให้เป็นเรื่องไทย ๆ ตรงไหนยากแก่ความเข้าใจของคนไทยก็ตัดออกเสีย ก็ทำได้โดยง่าย แต่ที่ท่านมิได้ทรงปฏิบัติเช่นนี้ ก็เพราะท่านทรงเป็นกวีที่เคารพกวีด้วยกัน

เรื่องคุณและโทษของการเรียบเรียงยังมีอีก ที่พูดมาแล้วข้างต้นเป็นการพูดถึงหนังสือประเภทวรรณคดีเท่านั้น ถ้าเป็นหนังสือประเภทจริงจริง คือที่ต้องยึดถือความถูกต้องของเนื้อความเป็นสำคัญ เช่น ตำรายุทธศาสตร์ หนังสือเกี่ยวกับวิศวกรรม, การแพทย์ ฯลฯ แล้ว การเรียบเรียงย่อมออกนอกประเด็นที่เดียวเพราะในกรณีเช่นนี้จะต้องยึดความถูกต้องเป็นเกณฑ์ บางทีอาจเป็นเรื่องคอขาดบาดตาย จะมาเรียงเรียงเป็นเรื่องเรีงรมย์ไม่ได้

5. การแปลจะต้องคำนึงถึงจิตวิทยา

ภาษาเป็นเครื่องแสดงความรู้สึกนึกคิด คือจิตใจของชาติเจ้าของภาษา เพราะฉะนั้นเราจะแปลจากภาษาใดจะต้องศึกษาจิตใจและขนบธรรมเนียมของชาตินั้น ๆ ด้วย ในที่นี้จะพูดถึงชาวอังกฤษโดยเฉพาะ ชาวอังกฤษมีลักษณะพิเศษที่ต่างกับชาวไทยและชาวยุโรปอื่น ๆ อยู่มาก เช่นมักชอบสงวนท่าที (Reserved) คนอังกฤษไม่ชอบแสดงความรู้สึกออกมาอย่างโจ่งแจ้ง จึงถูกคนอื่นหาว่า “ปากไม่ตรงกับใจ” บ่อย ๆ ความจริงอาจเป็นด้วยเขาสุภาพเกินไปจะพูดออกมาตรง ๆ ก็เกรงจะเสียกริยา เขาจึงมีวิธีพูดเลี่ยงหรือพูดอ้อมค้อม เช่น เมื่อชอบอะไร จะชมออกมาอย่างเต็มที่ก็กระดากคนอังกฤษจึงมักพูดว่า not bad หรือ not so bad หรือเมื่ออยากจะทำนิกรกระทำของใครก็พูดว่า not too good นี่แปลว่าเขาเห็นว่าค่อนข้างเลวแล้ว หรือเลวเอาทีเดียว หรือเมื่อชาวอังกฤษพูดว่า quite good มิได้หมายความว่าดีทีเดียว หรือดีแท้ อย่างที่เรามักเข้าใจกัน แต่เขาหมายความว่าอยู่ในเกณฑ์พอไปได้ แต่ยังมีที่ดีกว่านั้น

คำว่า rather ก็เหมือนกัน เรามักจะสอนและเรียนกันมาว่า rather จะต้องแปล ค่อนข้างเสมอไป แต่ในบางกรณี rather อาจหมายความว่าตรงกันข้าม คือ เต็มที่ หรือเต็มรักทีเดียว เช่นถ้าเราถามเด็กอังกฤษ Do you like chocolate? เขาจะตอบว่า rather หมายความว่า ส่งให้เขาเท่าไรก็หมดแน่นอน

ที่ชักตัวอย่างมานี้ เป็นแต่เพียงเครื่องสะกิดใจเล็กน้อยเท่านั้น เรื่องนี้จะพูดไปเท่าไรก็ไม่จบ จึงขอพูดถึงเรื่องอื่นต่อไป

6. การแปลต้องคำนึงถึงข้อความแวดล้อม (Context)

การแปลบทความตอนใดตอนหนึ่งหรือประโยคใดประโยคหนึ่งนั้นจะต้องคำนึงถึงข้อความข้างต้นและต่อมาด้วย เพราะย่อมมีความเกี่ยวพันกันอยู่ คำหนึ่ง ๆ อาจจะมีหลายความหมายตั้งสืบ อย่างไรก็ได้ หรืออาจมีความหมายตรงกันข้ามกับความหมายธรรมดาก็ได้ (หมายความว่า เป็นการพูดประชด) จึงจำเป็นต้องใคร่ครวญถึงข้อความแวดล้อมเสมอไป

7. การแปลต้องคำนึงถึงความแตกต่างของภาษา

ชาติหนึ่งก็มีวิธีคิด วิธีพูด ประชาชาติ ไม่เหมือนกับชาติอื่น โดยเหตุนี้คำในภาษาอังกฤษ และในภาษาไทยจึงมักมีความหมายไม่ตรงกัน คำที่เราคิดว่าตรงกัน มักจะมีความหมายหลือมกันอยู่ไม่มากนักน้อยเสมอ นอกจากคำที่เกี่ยวกับวัตถุ เช่น โตะ เก้าอี้ รถไฟ เช่นนี้ก็อาจตรงกันได้มาก แต่ถึงอย่างนั้นก็ดีเมื่อฝรั่งพูดว่า เรือ เขาจะคิดถึงเรือไฟ เรือยนต์ หรือเรือถ่อ เพราะเขาคุ้นกับเรือชนิดนั้น เขาจะไม่คิดถึงเรือแจว เรือพายเลย เพราะเรือแจว เรือพาย เขาไม่มี ส่วนเราจะคิดถึงเรือแจว เรือพายเพราะเรคุ้นกับเรือเช่นนี้

ยิ่งคำที่เกี่ยวกับจิตใจแล้ว ยิ่งหลือมล้ำกันมา เพราะฉะนั้นการที่เราจะวางตายตัวลงว่า funny จะต้องแปลว่า "น่าขัน" เสมอไปนั้นไม่ได้ เพราะคำนี้ในบางกรณีก็อาจแปลว่า พิกล ชอบกล ก็ได้ในทำนองตรงกันข้าม คำไทยว่าสนุก อาจจะเป็นภาษาอังกฤษได้ตั้งหลายอย่างอะไร ๆ ก็มักจะสนุกทั้งนั้น หนังสือก็สนุก เล่นไฟก็สนุก ตื่นเต้น บางทีเราก็มักจะสนุกบางทีเราก็มักจะคิดว่าสนุกในทำนองประชด ฝรั่งมาพบคำเช่นนี้เขาก็มักจนปัญญา ในการแปลเป็นภาษาอังกฤษ เราจึงต้องขบปัญหาเสียก่อนว่าสนุกในกรณีนั้นหมายความว่าอะไร แล้วหาคำแปลในภาษาอังกฤษให้ตรงกัน

8. เมื่อแปลให้ตรงความไม่ได้ต้องหาสำนวนเทียบเคียง

เนื่องจากสภาพความเป็นอยู่ ขนบธรรมเนียม ภูมิฐานบ้านเมืองตลอดจนจิตใจต่างกัน ภาษาอังกฤษจึงมีถ้อยคำสำนวนบางอย่างซึ่งของเราไม่มี และไทยเราก็มีบางอย่างที่เขาไม่มี เช่นคำว่า God father หรือ to say grace ในภาษาไทยเราไม่มี ในกรณีเช่นนี้เราก็ต้องพยายามหาสิ่งที่พอจะเทียบกันได้ภาษาไทย ถ้าหากเทียบกันไม่ได้จริง ๆ เราจึงต้องแปลเชิงอธิบายให้เข้าใจความ แต่ต้องไม่อธิบายให้ยาวความเป็นเชิงอรรถไป

9. คำทุกคำย่อมมีนัยประหวัด (Associations)

คำทุกคำย่อมมีลักษณะสามอย่าง คือ ความหมายแท้ (Denotation) เสียงของคำและนัยประหวัด Associations หรือ Connotation ความหมายแท้ของคำว่า "งานวัด" คือ งานทำบุญออกกร้านที่วัด แต่นอกจากความหมายแท้แล้ว งานวัดยังมีนัยประหวัด คือ สิ่งที่เราประหวัดถึงเมื่อได้ยินคำนี้ เช่นนึกถึงการก่อพระทราย การออกกร้าน การตีระฆัง ขอทานเป่าสังข์ เราอาจนึกเลยไปถึงงานวัดตามบ้านนอก หนุ่มสาวแต่งตัวเสื้อผ้าสีฉูดฉาดหน้าตาเบิกบานเกี่ยวพาราสีกัน ฯลฯ ความนึกคิดของคนไม่มีขอบเขต นัยประหวัดของคำจึงไม่มีที่สิ้นสุดด้วย แต่คำในภาษาก็มีนัยประหวัดมากน้อยแตกต่างกัน บางคำก็มีน้อย บางคำก็มีมาก ก็มักจะมีนัยใช้คำที่มีนัยประหวัดมาก เพราะทำให้เกิดอารมณ์สะเทือนใจสูง นักแปลที่ดีจะต้องคำนึงถึงนัยประหวัดของคำไว้ด้วย มิฉะนั้นการแปลจะไม่มีรสชาติใด

10. คำแปลจะต้องให้สละสลวยเหมือนเรียงความ

ข้อสุดท้าย คือ การแปล ควรจะให้สละสลวยเหมือนกับเขียนเรียงความ อย่าให้ตะกุกตะกัก มีปม มีปม ซึ่งเป็นร่องรอยของการแปลได้ คำแปลที่ตะกุกตะกัก มีปมมีปมนั้นเป็นได้สองอย่าง คือ ผู้แปลไม่เข้าใจต้นฉบับดี จึงไม่สามารถแปลถ้อยคำสำนวนบางแห่งให้กลมกลืนรื่นหูเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันได้ หรือมิฉะนั้นถ้าเป็นการแปลอังกฤษเป็นไทย ก็เป็นด้วยผู้แปลไม่มีความสามารถที่จะเรียบเรียงภาษาของตนเองให้สละสลวยได้

4.1 แปลอังกฤษเป็นไทย

หลักสำคัญทางปฏิบัติข้อแรกในการแปลอังกฤษเป็นไทยก็คือต้องจับใจความในประโยค ให้ดี ประโยคอังกฤษมักจะเป็นประโยคซับซ้อน คือ เป็นประโยคผสม มีทั้ง Complex sentence และ Compound sentence ก่อนอื่นเราจะต้องหาประโยคสำคัญ (Principal clause) ให้ได้ เสียก่อนเพื่อจะให้เราทราบว่ากริยาสำคัญนี้เป็นสิ่งจำเป็นยิ่ง ถ้าสำคัญผิด คือคิดว่ากริยาในอนุประโยค เป็นกริยาสำคัญแล้ว จะทำให้ความหมายทั้งหมดคลาดเคลื่อนไป

ตัวอย่าง

1. Thai foreign policy had, over a period of twenty years, a remarkable consistency--a consistency sometimes concealed from us by specific and minor aberrations.

ประโยคนี้เป็น Simple sentence และมีกริยาตัวเดียวคือ had แต่ผู้ที่ไม่ชำนาญในภาษาอังกฤษอาจจะคิดว่ามีกริยาอีกตัวหนึ่ง คือ concealed แท้จริงในที่นี้ concealed ไม่ใช่กริยา หากเป็น Past Participle ใช้เหมือนคุณศัพท์ประกอบคำนาม consistency.

คำแปล

วิเทศนโยบายของไทยได้เป็นไปโดยเสมอต้นเสมอปลายตลอดมาเป็นเวลากว่า 12 ปี -- ความเสมอต้นเสมอปลายอันนี้บางทีจะถูกกำบังเสียจากเราด้วยความผิดพลาดเล็ก ๆ น้อย ๆ บางประการ

2. The Japanese admiral and his staff knew by radio reports that their northern and southern forces had met with disaster, and they could be quite sure that Kinlaid would now be turning back to cover Layte Bay from the north.

ประโยคนี้เป็นประโยคผสม คือ Complex สองประโยคผสมกันเป็นประโยค Compound อาจจะแยกได้เป็นสองประโยคดังนี้:-

a. The Japanese admiral and his staff knew by radio reports that their northern and southern forces had met with disaster.

(ประโยคนี้เป็น Complex sentence ประกอบขึ้นด้วยประโยคใหญ่ คือ The Japanese admiral and his staff knew by radio reports และประโยคแฝงชนิดนามานุกรมประโยค [Noun clause] that their northern and southern forces had met with disaster.)

b. and they could be quite sure that Kinlaid the north (ประโยคนี้ก็เป็น Complex sentence เช่นเดียวกับประโยคแรก)

ประโยค Complex ทั้งสองนี้มาเชื่อมประโยคเดียวกันด้วยสันธาน and กลายเป็น Compound sentence.

กริยาสำคัญของประโยคนี้ คือ knew และ could be.

คำแปล

แม่ทัพเรือญี่ปุ่น และคณะเสนาธิการ ทราบโดยรายงานทางวิทยุว่า กองทหารทางเหนือ และใต้ได้ประสบความพินาศ และเขาอาจแน่ใจได้ว่า คินเลตองจะต้องวกมามากันอ่าวเลเตจากทางเหนือ

2. คำสันธานบางคำมีความหมายหลายอย่าง ซึ่งจะต้องพิเคราะห์ดูเป็นกรณี ๆ ไป ว่าในที่นั้นมีความหมายอย่างไร ถ้าตีความหมายผิดอาจทำให้ใจความของประโยคคลาดเคลื่อนไปได้

since	อาจแปลว่า	ตั้งแต่ หรือ เพราะว่า	ก็ได้
as	"	เมื่อ, ในขณะที่,	ดังเช่น หรือสันนิษฐานจาก
for	เมื่อเป็นสันธาน	แปลว่า เนื่องจาก	แต่
	เมื่อเป็นบุพบท	แปลว่า สำหรับ	
while	อาจแปลว่า	ในระหว่างที่ หรือ ส่วน	
if	"	ถ้า หรือ	หรือไม่

ตัวอย่าง

since

I have not seen her since 1980. (since = ตั้งแต่)
Since you disapprove of my work, I will resign.
(since = เนื่องจาก)

as

As she came in he went out. (as = ในขณะที่)
As you treated me badly my brother was annoyed.
(as = เนื่องจาก)
While in Rome do as the Romans do. (ดังเช่น)

for

John was ill for I saw him take some medicine.
(for = สันนิษฐานจาก)
I will do everything for you. (for = เพื่อ)

while

a) David ran away from home and made quite a fortune during the Japanese occupation while Tom stayed at home and did nothing.
คำแปล เดวิดหนีจากบ้านไปทำมาหากินร่ำรวยระหว่างที่ญี่ปุ่นยึดครอง ส่วน ทอมอยู่บ้านไม่ทำอะไร

b) while she was writing he entertained the guests.
คำแปล ในขณะที่ ฉันเขียนหนังสืออยู่เขาต้อนรับแขก

if

a) I shall be much obliged if you will do me this favour.
ฉันจะขอบใจมาก ถ้า ท่านทำบุญคุณฉันนี้แก่ฉัน

b) I do not know if she will come. ฉันไม่รู้ว่าเขาจะมาหรือไม่ (ในกรณีนี้อาจใช้ whether แทนได้)

3. ในภาษาอังกฤษมักมีการใช้ Impersonal verb บ่อย ๆ คือกริยาที่ไม่มีประธานตามความเป็นจริง เช่น It was hot. It was a chilly night.
ประโยคเช่นนี้เมื่อแปลเป็นภาษาไทย ก็ควรแปลเป็นส่วนภาษาไทย คือ อากาศร้อน คือวันนี้ อากาศเย็นมาก ไม่ใช่ มันเป็นร้อน มันเป็นคือหนาวมาก

4. การเรียงลำดับคำในภาษาอังกฤษตามธรรมดาที่เป็น เช่นนี้ :-

ก. Subject + Verb + Object + Adverb หรือ
Adverb + Object

ข. Subject + Verb + Adverb

ถ้ามีการเน้นคำ (Emphasis) อาจจะขึ้นต้นประโยคด้วยคำที่ต้องการเน้น ดังตัวอย่างต่อไป:-

Cowards I hate. (Object อยู่หน้า)

Among the hills in the north of Thailand live several hill-tribes. (Extension อยู่หน้า)

From the church behind there rose the merry peal of the marriage bell. (Extension อยู่หน้า)

There he comes. (กริยาวิเศษณ์อยู่หน้า)

Right you are. (Complement อยู่หน้า)

ในกรณีที่มีการกลับลำดับของคำเช่นนี้ นักเรียนจะต้องสังเกตจับกริยาให้ได้จึงจะแปลถูกต้อง

5. คำบางคำในภาษาอังกฤษมีความหมายหลายอย่าง แล้วแต่ความ ผู้สอนไม่ควรจะสอนตามตัวลงไปว่า คำนั้นแปลว่าอย่างนั้น คำนี้แปลว่าอย่างนี้ แต่ควรจะสอนว่า ในความหมายนั้น แปลว่าอย่างนั้น คือให้จำเป็นประโยคไป

เช่นคำว่า should มีได้แปลว่า ควร เสมอไป ความหมายของคำนี้เปลี่ยนแปลงไปต่าง ๆ ดังนี้

I told him I should go there. = ฉันบอกเขาว่าฉันจะไปที่นั่น (should แสดงอนาคตธรรมดา)

You should be kind to your friend. = ท่านควรจะมีใจดีต่อเพื่อนฝูง

It is natural that he should complain. = เป็นธรรมดาอยู่เองที่เขาจะร้องทุกข์

6. ประโยคอุทานที่ขึ้นต้นด้วย what หรือ how จะแปลตามตัวไม่ได้ ต้องหาส่วนวนเปรียบเทียบกับภาษาไทยให้ดี

เช่น What a fool I have been! ฉันนี่ช่างโง่งนี่กระไร!

How exciting! ช่างน่าตื่นเต้นเสียจริง ๆ !

How beautiful she look ! เธอช่างงามจริง !

7. คำว่า why นั้น มีได้แปลว่าทำไมเสมอไป บางทีก็เป็นคำอุทาน (Interjection) แสดงความประหลาดใจ, ความรอนรนใจที่จะคัดค้าน, หรือความคิดคำนึง

เช่น Why it is Jones ! เอ๊ะ โจนส์นะเอง นี่กว่าใคร

You don't like it, do you? ท่านไม่ชอบมันไม่ใช่หรือ ?

Why, of course, I do อ๊ะ, ชอบเสียยิ่งกว่าชอบอีก

Why, yes, I think so. อือ, จริง ฉันคิดเช่นนั้นล่ะ

4.2 แปลไทยเป็นอังกฤษ

1. ในการเรียนไวยากรณ์ ครูมักจะสอนว่า กริยา to have จะใช้กับประธานที่เป็นสิ่งของไม่ได้ ถ้าประธานเป็นสิ่งของ จะต้องใช้กริยา there is, there are.

แต่ตามความเป็นจริงเราอาจใช้กริยา to have กับประธานที่เป็นสิ่งของได้ เช่น

This table has four legs.

This house has a leaking roof.

เราจะพูดว่า There are four legs on that table

หรือ There is a leaking roof on that house. ไม่ได้

ข้อสำคัญมีอยู่ว่า กริยา there is, there are นั้นใช้เมื่อไม่มีประธานกำหนดแน่นอน

เช่น There is no pen on the table.

There is nothing in the purse.

There are two persons here who wish to go to Chiang Mai.

2. การใช้ "ลักษณนาม" ในภาษาไทยเป็นของยากสำหรับชาวต่างประเทศ เช่น ช้างสอง เชือก, กระจาดสอง แผ่น, ขลุ่ยสอง เล้า, พระสอง รูป

แต่การใช้ "ลักษณนาม" ในภาษาอังกฤษก็ยากเหมือนกัน เขามีคำเฉพาะเช่นเดียวกับในภาษาไทย ซึ่งนักเรียนจำเป็นต้องเรียนรู้เพื่อใช้ในการแปล และเรียงความให้ถูกต้อง

เช่น A sheet, slip of paper.

A cake of soap.

A bar of chocolate.

A tablet of aspirin.

A pinch of salt.

A jot of blood. etc.

นอกจากนั้น ภาษาอังกฤษยังเรียกอาการร้องของสัตว์ต่าง ๆ กันอีกด้วย คำเหล่านี้ นักเรียนจะต้องเรียนรู้ไว้ (ดูความละเอียดในบทที่ว่าด้วยกริยา)

เช่น The elephant trumpets.
The cat mews.
The snake hisses.
The cattle low.
The horse neighs.

3. ในการใช้บุพบทในภาษาไทยและภาษาอังกฤษก็แตกต่างกัน เช่นในบางกรณีไทยเรา ใช้ว่า ใน เขาใช้ on (ดูความละเอียดในบทที่ว่าด้วยบุพบท)

เช่น ในแม่น้ำ : on the river.
ในทะเล : on the sea
(ถ้า in the sea. หมายความว่าใต้น้ำ)
ในรถไฟ : on the train.
ในวันนั้น : on that day.
ในเย็นวันนั้น : on that evening.
มีเงินติดตัวบ้างไหม ? : Have you any money on you?
ภายในเงื่อนไขว่า : on condition that.
ท่านเอาอะไรใส่ผม ? : What do you put on your hair?

4. คำนามบางคำใช้เป็นรูปพหูพจน์เสมอ แต่ความหมายอาจเป็นเอกพจน์ได้ นักเรียน จะต้องระวังอย่าตกตัว s

เช่น billiards, the United Nations, stairs, upstairs, downstairs, towards, afterwards, belongings, races (ก าร แ ข ิง ม ้า), mathematics, mechanics.

5. คำว่า "ถึงแม้" หรือ "แม้ว่า" ในภาษาไทยนั้นตรงกับ "though" หรือ "although" ซึ่งเป็นสันธานในภาษาอังกฤษ ส่วนคำว่า "แม้กระทั่ง" นั้นตรงกับ even ซึ่งเป็นกริยาวิเศษณ์ไม่ใช่สันธาน ในการแปลนักเรียนจะต้องไม่เอาสองคำนี้ไปปนกัน

ตัวอย่าง

Sarika failed although she had been working hard.
= สารีกาทำไม่สำเร็จ ถึงแม้ว่าได้ทำงานโดยพากเพียร
I cannot trust you though I believe you are sincere.
= ฉันไว้วางใจท่านไม่ได้ แม้ว่าฉันเชื่อว่าท่านจริงใจ
He never even opened it.
= แม้เปิดออกเขาก็ไม่ได้เปิด
He disputes even the facts. : เขาเถียงแม้กระทั่งข้อเท็จจริง

6. คำว่า มี ในภาษาไทยนั้น เมื่อจะแปลเป็นภาษาอังกฤษจะต้องพิจารณาใช้คำให้เหมาะสม เช่น consist of, to be composed of (ประกอบด้วย), contain (บรรจุ)

ตัวอย่าง

ดินปืน มี ส่วนผสมสามอย่าง : Gun powder consists of three ingredients
ในหีบ มี ชอล์ค : The box contains chalk.
กองพันนี้ มี สองกองร้อย : This battabion is composed of two companies.

7. คำว่า สวมเสื้อผ้า หรือ แต่งกาย ในภาษาไทยนั้นจะต้องระมัดระวังในการแปลเป็นภาษาอังกฤษ

สวม : put on, wear ซึ่งเป็น transitive verb ทั้งสองคำ
เช่น He puts on a coat. : เขาสวมเสื้อ
He wears green trousers. : เขาสวมกางเกงเขียว

แต่งกาย : to be dressed, to dress, to dress oneself, to be clothed.
เช่น He is well dressed. : เขาแต่งตัวดี
She dresses herself tastefully. : เขาแต่งกายเหมาะสม

เราจะพูดว่า : He dressed a coat, a hat. ไม่ได้
ไปแต่งตัวเสีย : Go and get dressed.
ถอดเสื้อผ้า : to undress.
สวมเสื้อผ้าให้ : to clothe. (ถ้าสวมเองต้องพูดว่า to be clothed in.)
เช่น : The parents take care to clothe their children well.

คำว่าเครื่องแต่งกายนั้นในภาษาอังกฤษมีหลายคำ เช่น
clothes, clothing : (ไม่ใช่ cloth ซึ่งแปลว่าผ้าเฉย ๆ)
dress, costume : ซึ่งมีความหมายแตกต่างกันบ้าง ดังนี้ :-
clothes, clothing : เสื้อผ้าทั่ว ๆ ไป
dress : เสื้อผ้าที่ตัดเป็นแบบพิเศษ หรือเสื้อของผู้หญิงทั้งชุด
costume : เสื้อผ้าชุดพิเศษ เช่น Laotian costume,
Ayudhya costume, 19th century costume.

8. คำว่ายืม (borrow) และให้ยืม (lend) นั้น เมื่อแปลเป็นภาษาอังกฤษมักจะใช้ปะปนกันอยู่ จึงต้องระวังใช้ให้ถูกต้อง

9. take, bring, fetch
คำกริยาสามคำนี้นักเรียนมักจะใช้สับสนกันอยู่ จึงจำเป็นต้องพิจารณาให้เข้าใจ
take : นำไปจากตัวผู้พูด
bring : นำมาให้ตัวผู้พูด
fetch : ไปนำเอามา

ตัวอย่าง

Take your books away. Take the pen off the table.
Take a book from the shelf. When you go, take
your things with you. Be careful to bring your books
to-morrow. Bring me your exercise. Have you brought
the fees? Fetch the doctor, please. He has gone out to
fetch some vegetables.

10. คำว่าตายนั้นในภาษาอังกฤษว่า to die หรือ to be dead จะพูด to be die หรือ to dead ไม่ได้

เช่น เขาตายเมื่อเดือนก่อน : He died last month.
เขาตายแล้ว : He is dead.

to die และ to be dead ต่างกันคือ to die เป็นอาการ ส่วน to be dead เป็นสภาพ เพราะฉะนั้นเราจะพูดว่า He was dead last night. ไม่ได้ ต้องพูดว่า He died last night. และจะพูดว่า When I saw him he died. ก็ไม่ถูกเหมือนกัน ต้องพูดว่า When I saw him he was already dead.

11. คำว่าแต่งงานนั้น จะต้องระวังในการแปลเป็นภาษาอังกฤษ
 เขา (เป็นคน) แต่งงานแล้ว : He is married.
 เขาแต่งงานมาสิบปีแล้ว : He has been married ten years.
 เขาแต่งงานกับน้องสาวนายแดง : He married Dang's sister. หรือ
 He is married to Dang's sister.
 การแต่งงาน : marriage
 พิธีแต่งงาน : wedding
 ฉันจะไปงานแต่งงานนายแดง : I am going to Dang's wedding.
 (ไม่ใช่ marriage)

12. คำว่า "เนื่องจาก" ในภาษาไทยนั้นเมื่อจะแปลเป็นภาษาอังกฤษจะต้องพิจารณาว่า
 ในที่นั้น ใช้เป็นคำบุพบทหรือสันธาน แล้วเลือกคำแปลให้ถูกต้อง
 เช่น เนื่องจากอุบัติเหตุ = because of an accident
 (because of เป็นบุพบท)
 เนื่องจากเขาไม่มา = because of he is absent.
 (because เป็นสันธาน) หรือ
 because of his absence. หรือ
 owing to his absence.

13. คำว่า "เหมือน" ในภาษาไทยนั้น เมื่อแปลเป็นภาษาอังกฤษ ตรงกับคำว่า like หรือ
 alike (alike ใช้ตามหลังกริยา หรือ predicatively.)
 เช่น They are like each other.
 He speaks like a Chinese.
 They are much alike. ไม่ใช่ They are much like.
 แต่ถ้ามีกริยามาต่อท้ายอีกจะใช้ like ไม่ได้ จะต้องใช้ as
 เช่น Let us live as the others do. ไม่ใช่ Let us live like the others do.

14. ไปและมา
 ในภาษาไทยถ้าเราชวนเพื่อนไปไหนกับเราด้วย เรามักใช้คำว่าไป เช่น ไปกับฉันไหม ?
 แต่ในภาษาอังกฤษ ถ้าเราชวนเพื่อนไปกับเราจะต้องพูดว่า Are you coming with me?
 ไม่ใช่ Are you going with me?

15. บางที
 คำว่า "บางที" ในภาษาไทยนั้น ในภาษาอังกฤษอาจแปลว่า perhaps, probably หรือ
 sometimes แล้วแต่ความ แต่คำเหล่านี้มีความหมายผิด ๆ กันทั้งนั้น
 Perhaps หมายความว่า อาจเป็นไปได้ แต่มีทางที่จะเป็นเช่นนั้นได้น้อย
 เช่น Perhaps I shall get rich soon. : บางทีฉันอาจรวยขึ้นมา
 Probably หมายความว่า มีทางที่จะเป็นไปได้มากกว่า perhaps
 Probably he will succeed because he works very hard : เขาเห็นจะสำเร็จเพราะ
 ทำงาน หนักมาก
 Sometimes หมายความว่า บางโอกาส บางครั้งบางครั้งราวใช้พูดเกี่ยวกับเรื่องที่เคย
 เกิดขึ้นแล้ว ไม่ใช่ที่ยังไม่เคยเกิดขึ้น
 เช่น I sometimes go to the pictures. : บางทีฉันก็ไปดูภาพยนตร์
 Sometimes we all need help. : คนเราทุกคนมีบางโอกาสต้องการความช่วยเหลือ
 หมายเหตุ อาจใช้ occasionally แทน sometimes ได้

16. เป็นสุข, สบายดี, ยินดี

คำว่า เป็นสุข, สบายใจนั้น ในภาษาอังกฤษตรงกับคำว่า to be happy.
ส่วนคำว่า ยินดี นั้น ตรงกับ to be glad หรือ to be pleased, to be delighted.
ถ้าเราหมายความเพียงว่า สะดวกสบาย หรือสบายกายในภาษาอังกฤษจะต้องพูดว่า comfortable.

เช่น I am quite comfortable here.

This is a comfortable chair. : เก้าอี้ที่นั่งสบาย

I live in a comfortable house. : ฉันอยู่บ้านที่สบาย

17. นอน, ไปนอน, หลับ

นอน : to sleep

เช่น I must sleep eight hours a day. : ฉันต้องนอนวันละแปดชั่วโมง

Did you sleep well last night? : เมื่อคืนนี้ท่านนอนหลับดีหรือ?

ไปนอน : to go to bed.

Go to bed now. : ไปนอนเสียเถิด

มอยหลับ : to go to sleep.

เช่น I was in bed but could not go to sleep. : ฉันเข้านอนแต่หลับไม่ลง

to be in bed. : นอน (อยู่ในเตียงแล้ว, เข้านอนแล้ว)

หลับ : to be asleep.

เช่น He was asleep when I went in. : เขายังหลับอยู่เมื่อฉันเข้าไป

18. ในทันใดนั้น

เราจะแปลคำว่า "ในทันใดนั้น" เป็นภาษาอังกฤษอย่างไร มีคำที่จะต้องพิจารณาหลายคำด้วยกัน เช่น suddenly, at once, immediately คำเหล่านี้ล้วนมีความหมายต่างกัน

Suddenly : โดยทันทีทันใด, โดยไม่รู้เนื้อรู้ตัว, โดยปัจจุบันทันด่วน เช่น She woke up suddenly.

at once, immediately : โดยทันที

Go and get it at once. : ไปเอามาทันที

จะพูดว่า Go and get it at suddenly. ไม่ได้ จะไม่มีความหมายเลย

ความแตกต่างระหว่างคำเหล่านี้ จะเห็นได้ชัดในตัวอย่างต่อไปนี้:-

He suddenly went away. : เขาไปทันที

He went away at once. หรือ Immediately: เขาไปทันที (คือไม่รอให้เสียเวลาเลย)

19. ทำ

คำง่าย ๆ คำนี้มักจะก่อความยุ่งยากเมื่อแปลเป็นภาษาอังกฤษ เพราะมีคำอังกฤษที่จะใช้แปลได้อยู่สองคำคือ do และ make ซึ่งมักใช้ไขว่เขวกันอยู่เสมอ หลักใหญ่มีอยู่ว่า do หมายความว่ากระทำ คือทำกริยาอย่างหนึ่งอย่างใด หรือกระทำสิ่งที่เป็นามธรรม ส่วน make หมายความว่า ทำ ในความหมายว่าสร้างสรรค์สิ่งหนึ่งสิ่งใดขึ้นมาเป็นชิ้นเป็นอัน เป็นตัวเป็นตน ตัวอย่าง

ฉันจะทำอย่างไร ? : What shall I do?

ไม่มีอะไรให้ฉันทำ : There is nothing for me to do.

ทำอย่างที่ท่านเคยทำ : Do as you did before.

ใครทำโต๊ะตัวนั้น ? : Who made that table?

เขาทำขนมเค้กเก่ง : She is good at making cakes.

ห้องเลอะเทอะ ใครเป็นคนทำ ? : The room is in a mess. Who did it?

นอกจากหลักใหญ่แล้ว คำว่า do และ make ยังใช้เป็นสำนวนต่าง ๆ ได้อีกมาก เช่น

ทำผม	: to do the hair.
ทำเลข	: to do a sum.
ทำห้อง (เก็บกวาด)	: to do a room.
ทำเตียง (ปูที่นอน)	: to make the bed.
ก่อไฟ	: to make a fire.
ทำไพ่	: to make the cards.

20. อาบน้ำ

ในภาษาอังกฤษมีคำว่า to bathe และ to have หรือ take a bath.

อาบน้ำ : to have a bath, to take a bath.

เล่นน้ำ (ในสระ, ในทะเล) : to bathe, to have a bathe.

bath หมายความว่าอาบน้ำเพื่อความสะอาดหมดจด ไม่ใช่เพื่อความสนุก ส่วน bathe หมายความว่าเล่นน้ำ เพราะฉะนั้นชื่อภาพยนตร์ Bathing Beauties (สาวน้อยเล่นน้ำ) จึงต้องอ่านว่า เบ็ธถึงบิวทีซ ไม่ใช่ บ้าทถึง เพราะมาจากคำว่า bathe ไม่ใช่ bath.

4.3 ชนิดของการแปล

ชนิดของการแปล อาจแบ่งเป็น 2 กลุ่ม คือ การแปลโดยพยัญชนะ (literal translation) และการแปลแบบเสรีหรือแบบเอาความ (free translation) แต่การแบ่งชนิดของการแปลนี้ไม่ชัดเจนเนื่องจากมีปัจจัยบางประการ เช่น เนื้อหา และลักษณะการใช้งานเป็นหลัก เป็นต้น very modified inconsistent near unduly literal literal mixture idiomatic idiomatic free (Diagram, Larson, 1984 : 15) (อัจฉรา ไสค์ตรูไกล : 2542)

4.3.1 การแปลแบบคำต่อคำ (word-for-word translation) หรือแบบ very literal กับแบบ literal

คือการแปลโดยพยายามเก็บสำนวน และโครงสร้างของภาษาฉบับแปลให้ตรงกับภาษาต้นฉบับอย่างเคร่งครัด เป็นวิธีที่นิยมใช้ในการแปลงานที่เกี่ยวกับศาสนาต่างๆ ในระยะแรก เช่น คัมภีร์ไบเบิล คัมภีร์ไตรเพท พระไตรปิฎก ซึ่งสิ่งเหล่านี้ผู้คนส่วนใหญ่ให้ความเคารพนับถือว่าเป็นสิ่งศักดิ์สิทธิ์ จึงจำเป็นที่จะใช้การแปลรักษา ความศักดิ์สิทธิ์ไว้แต่ในปัจจุบันการเป็นแบบนี้ไม่เป็นที่นิยมแล้ว การแปล แบบคำต่อคำนี้ หากยึดถือปฏิบัติอย่างเคร่งครัด และมีความมุ่งหมายที่จะ ถ่ายทอดความหมายของคำจากภาษาต้นฉบับเป็นภาษาเป้าหมาย โดยไม่คำนึงถึงเนื้อหาสาระที่ต้นฉบับต้องการสื่อแล้ว มักจะทำให้ภาษาแปลไม่ เป็นธรรมชาติ ความหมายไม่ชัดเจน และผู้อ่านมักเข้าใจยาก ในปัจจุบัน การแปลแบบนี้ยังคงใช้อยู่เพื่อจุดประสงค์เฉพาะ เช่น คำสอนศาสนา การ แปลกฎหมายสนธิสัญญาระหว่างประเทศ และการแปลประกาศทางราชการ

4.3.2 การแปลแบบดัดแปลง (modified literal)

โดยทั่วไปแล้วนักแปลมักจะแปลในแบบนี้มากกว่าคือมีการเปลี่ยนแปลงโครงสร้างทางไวยากรณ์และการใช้คำบ้างในภาษาฉบับแปล ซึ่งนับเป็นการเปลี่ยนแปลงเพื่อหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาที่แปลกประหลาดผิดธรรมชาติ ช่วยให้สื่อความหมายได้ดีขึ้น แต่ถึงกระนั้นก็ตาม การแปลแบบนี้ก็ยังไม่สื่อความหมายไม่ชัดเจนพอและการใช้ภาษาก็ยังไม่เป็นธรรมชาติมากนัก เช่น บทความทางวิชาการความรู้ด้านวิทยาศาสตร์และงานแปลด้านการวิจัย เป็นต้น

4.3.3 การแปลแบบสำนวน (idiomatic translation)

เป็นการแปลแบบธรรมชาติทั้งในด้านโครงสร้างทางไวยากรณ์และการเลือกใช้คำการแปลนี้อยู่กึ่งกลางระหว่างการแปลคำต่อคำและการแปลแบบเอาความหรือแบบเสรี คือการพยายามรักษาความถูกต้องครบถ้วนแม่นยำของภาษาต้นฉบับเป็นสิ่งสำคัญ ทั้งในด้านความหมาย รูปแบบ และท่วงทำนองลีลาการเขียน ไม่นิยมการตัดทอนหรือแต่งเติมถ้อยคำใดๆ แต่ก็อาจมีการปรับเปลี่ยนด้านโครงสร้างและการใช้ถ้อยคำบ้าง เพื่อให้เป็นไปตาม

หลักการใช้ภาษาของฉบับแปล ในทัศนะของลาร์สัน เป้าหมายของการแปลที่ดีคือการแปลแบบ idiomatic translation ซึ่งเป็นการแปลที่ใช้ภาษาที่เป็นธรรมชาติทั้งในด้านโครงสร้างทางไวยากรณ์และการเลือกใช้คำ ในการแปลแบบนี้ภาษาที่ใช้จะไม่เหมือนกับการแปล แต่จะเหมือนกับการเขียนขึ้นใหม่ในภาษานั้นเอง แต่อย่างไรก็ตามการแปลตามที่เป็นจริงมักเป็นการผสมผสานกันระหว่างการแปลชนิด modified literal กับชนิด idiomatic ปัจจุบันมีการแปลในลักษณะนี้มาก เช่น บทความ สารคดี เอกสารทั่วไป และงานวรรณกรรมประเภทร้อยกรอง เป็นต้น

4.3.4 การแปลแบบเสรีหรือแบบเอาความ (free translation)

การแปลแบบเสรีหรือบางครั้งเรียก "การแปลโดย อรรถรส" การแปลแบบนี้มักจะไม่นับรูปแบบ โครงสร้าง ท่วงทำนอง หรือลีลาการเขียนเหมือนการแปลในกลุ่มที่หนึ่ง แต่มุ่งเน้นด้านของความหมายและความเข้าใจมาก โดยใช้วิธีจับความหมายหรือใจความ จากต้นฉบับ เพื่อถ่ายทอดสาระสำคัญจากต้นฉบับไปสู่ผู้อ่านงานแปล การแปลอาจมีการปรับเปลี่ยนย้ายตำแหน่ง รูปคำ และข้อความด้าน ไวยากรณ์ อาจขยายหรือตัดทอนข้อความบ้างเพื่อให้ได้ความกระชับ การแปลแบบนี้มักนิยมใช้กับงานเกือบทุกอย่างที่ไม่ใช่วรรณคดี เช่น งาน รายงาน ข่าว บทความวิชาการ การโฆษณาสินค้า การแนะนำสินค้าหรือ บริการใหม่ บทความในนิตยสาร จดหมายโต้ตอบ และการประชาสัมพันธ์ เป็นต้น การแปลแบบเสรีนี้ มีข้อคิดหนึ่งที่สำคัญคือหาก ผู้แปลยึดถือการแปลแบบเสรีอย่างสุดขั้ว ก็จะได้งานแปลที่แตกต่าง จากต้นฉบับมากจนอาจจะกลางเป็นคนละเรื่อง ซึ่งอาจเทียบได้เท่ากับการ นำเค้าโครงเรื่องจากต้นฉบับมาเขียนใหม่ ในบางครั้งอาจมีการดัดแปลง แนวคิด ตัดทอนรายละเอียด หรือเพิ่มคำอธิบาย เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องได้ อย่างชัดเจน กรณีเช่นนี้อาจทำให้มีผู้วิจารณ์ว่างานลักษณะนี้ไม่ใช่งานแปล แต่อาจเป็นการเขียน หรือเรียบเรียงงานชิ้นใหม่ นอกจากนี้แล้ว ในทำนองเดียวกัน หากผู้แปล ยึดถือแบบการแปลโดยพยัญชนะอย่างสุดขั้วก็จะได้งานแปลที่ขาดความเป็นธรรมชาติ ผู้อ่านไม่เข้าใจเนื้อหาของบทแปล ก็จะทำให้งานแปลไม่ ประสบความสำเร็จในการสื่อความหมาย และไม่น่าสนใจ ดังนั้นใน ความเห็นของผู้เขียน การแปลที่ดีไม่ควรมีแนวโน้มไปทางด้าน literal translation หรือด้าน free translation มากเกินไป และในการเรียนการสอน การแปลควรยึดถือการแปลแบบ modified literal หรือแบบ idiomatic translation ในเบื้องต้น เมื่อผู้เรียนมีความชำนาญในการแปลมากพอแล้ว จึงจะเริ่มฝึกหัดแบบ free translation ต่อไป

ข้อสังเกตของการแปลแบบเอาความ (free style)

1. ควรพิจารณาวัตถุประสงค์ของการแปลว่าต้องการเน้นเฉพาะใจความสำคัญหรือแปลคำต่อคำหรือตามต้นฉบับ
2. ควรแปลหัวข้อเรื่อง แหล่งที่มา และระบุชื่อผู้แต่งหรือผู้เขียน
3. ไม่ควรแปลยาวจนเกินไป อายาย่อหน้ามากเกินกว่า 2-3 ย่อหน้าในเรื่องหนึ่งๆ
4. ไม่ควรแปลยาวเกินวัตถุประสงค์หรือคำสั่ง เช่น ความยาวประมาณ 1 หน้า
5. เมื่อแปลเรื่องหรือบทความแล้ว ผู้แปลควรอ่าน งานแปลในใจทบทวนเพื่อพิจารณาใจความที่ถูกต้องสมบูรณ์
6. เมื่อแปลแล้วควรมีการอ่านออกเสียงทบทวน การอ่านออกเสียงจะช่วยทำให้ผู้แปลมีโอกาสได้พิจารณาสำนวนการแปล ด้วยการฟังเสียงจากการอ่านด้วย ทำให้การตรวจสอบความถูกต้อง ความ สละสลวย ความเหมาะสม ความไพเราะของคำและสำนวนที่ใช้เป็นไปได้ดียิ่งขึ้น

4.4 ลักษณะงานแปลที่ดี

งานแปลที่ดีควรมีลักษณะดังนี้ มีความถูกต้อง ชัดเจน กระชับรัด สอดคล้องตามพจนานุกรม และสมัยนิยม ไม่ใช่คำฟุ่มเฟือยเกินความจำเป็น ควรหลีกเลี่ยงการใช้ ประโยคที่มีโครงสร้างซับซ้อน การแสดงความคิดเห็นไม่วางน ถ้อยคำ สละสลวย การใช้สำนวนและคำคุณศัพท์ที่เหมาะสมกับหลักของภาษา ฉบับแปลหรือเป้าหมายมีความเหมาะสม โดยพิจารณาจากสิ่งต่อไปนี้

- 4.4.1 ระดับของภาษา เช่น ภาษาราชการ คำสภาพ คำราชาศัพท์ ภาษาพูดในชีวิตประจำวัน ภาษาระดับกลุ่มอายุเดียวกัน และกลุ่มอาชีพเดียวกัน เป็นต้น
- 4.4.2 ความเหมาะสมกับจุดประสงค์ในการใช้ภาษา เช่น การเล่าเรื่อง การโต้แย้ง การแสดงอารมณ์ขัน การบรรยาย และการเปรียบเทียบ เป็นต้น
- 4.4.3 ความกลมกลืนของภาษาที่แปล การใช้ถ้อยคำ การเรียงประโยค รูปแบบของการแปล และการใช้สรรพนาม
- 4.4.4 งานแปลควรให้ผลทางอารมณ์ต่อผู้อ่านเหมือน งานต้นฉบับ ผู้แปลต้องมีการตัดสินใจเลือกใช้ถ้อยคำที่ให้ความหมายสอดคล้องเช่นเดียวกับงานต้นฉบับ
- 4.4.5 คำที่ใช้ควรถูกต้องตรงตามความนิยมและวัฒนธรรม เช่น "The young couple talk together in the private room" แปล "หนุ่มสาวนั่งคุยกันสองต่อสองในทึรโหลาน"

4.5 รูปแบบการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยในปัจจุบัน

โดยทั่วไปรูปแบบของการแปลจะมี 2 แบบ คือการแปลแบบตรงตัว (literal) และการแปลแบบเอาความ (free style)

4.5.1 การแปลแบบตรงตัว การแปลนี้มักนิยมใช้ในการแปล ที่ต้องการรักษารูปแบบภาษาต้นฉบับ เช่น แบบฟอร์ม ระเบียบ สัญญา เป็นต้น การแปลนี้ส่วนมากจะสั้น กระชับ และไม่มีเนื้อหา มาก ผู้แปลต้องรักษา รูปแบบของต้นฉบับไว้ให้ถูกต้อง กะทัดรัด และได้ใจความสมบูรณ์

4.5.2 การแปลแบบเอาความ การแปลนี้มักนิยมใช้ในเรื่อง หรือต้นฉบับที่มีเนื้อหาค่อนข้างมาก มีความหลากหลาย และรายละเอียด ที่มีมากอาจทำให้ผู้อ่านไม่สนใจมากเท่าที่ควร ดังนั้นจึงนิยมใช้การแปล แบบเอาความ เพื่อผู้แปลได้ใช้ความสามารถพิเศษเพิ่มขึ้น ในการสรุปเน้นใจความสำคัญหรือพิจารณาเฉพาะประเด็นสำคัญ ทำให้ผู้อ่านสนใจงานแปลยิ่งขึ้น

4.6 แนวการจัดทำหนังสือแปล

ศูนย์พัฒนาหนังสือของกรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการเป็น หน่วยงานซึ่งทำหน้าที่เกี่ยวกับการแปลภาษาต่างประเทศและภาษาไทย ได้กำหนดรูปแบบของการแปลและเสนอคำแนะนำในการแปลดังนี้ 1.15.1 ประเภทความเรียง (ร้อยแก้ว) ส่วนใหญ่มักนิยมกำหนดวัตถุประสงค์ของการแปลก่อนแล้วจึงทำเป็นสัญญาหรือข้อตกลงว่า ต้องการเน้นรูปแบบของการแปลในลักษณะใดเป็นหลัก รูปแบบต่างๆ ได้แก่

4.6.1 การแปลแบบประโยคต่อประโยคหรือคำต่อคำ การแปลแบบนี้ส่วนมากต้องการรักษารูปแบบของการแปลให้เหมือนกับต้นฉบับมากที่สุด เช่น การแปลสัญญา กฎ และระเบียบ

4.6.2 การแปลโดยตัดทอนพลความออกตาม พิจารณาสมควร เป็นการแปลทั่วไปที่ให้นักแปลได้พิจารณาว่า ความใด มีความสำคัญก็คงไว้ และตัดใจพลความหรือข้อความที่ไม่สำคัญมากออก ได้ตามสมควร

4.6.3 การแปลอย่างเรียบเรียง การแปลนี้ผู้แปล ต้องมีความสามารถมาก ลักษณะการแปลไม่จำเป็นต้องยึดถือตามต้นฉบับ ทุกตัว ผู้แปลต้องอ่านต้นฉบับแล้วทำความเข้าใจก่อนจึงจะแปลเป็นภาษา เป้าหมายอย่างถูกต้อง ชัดเจน และสละสลวย

4.6.4 การแปลอย่างอิสระ การแปลลักษณะนี้คล้ายกับการแปลอย่างเรียบเรียง แต่จะให้อิสระกับผู้แปลมากกว่า

บทที่ 5

การแปลแบบล่าม

5.1 การแปลแบบล่าม และ การแปลทั่วไป

มองอย่างผิวเผิน ความแตกต่างระหว่างการแปลแบบล่าม และ การแปลทั่วไป มีความแตกต่างกันปานกลางเท่านั้น คือ ลามแปลปากเปล่า ขณะที่ผู้แปลทั่วไป แปลจากงานเขียน ต้นฉบับทั้งการแปลแบบล่าม และ การแปลทั่วไป อาศัยความคาดคะเนทางภาษา และความรู้ที่ลึกซึ้งที่มากกว่าภาษา อย่างไรก็ตาม ความแตกต่างในการฝึกหัด ความคล่องแล้ว และความเก่ง ต้องมีในงานแต่ละงาน สิ่งสำคัญของการเป็นนักแปลที่ดี คือการอธิบายของเขา/ของหล่อน เขียนได้ดียวอย่างแจ่มแจ้งในอีกภาษาหนึ่งนั้นเป็นเหตุผลที่ว่าทำไม ผู้ที่มีอาชีพเป็นนักแปลทำงานเกือบไปในทิศทางเดียวกัน การแปลเพื่อเป็นภาษาพื้นเมืองของพวกเขา แม้ความรู้เฉพาะบุคคล ที่รู้ทั้งสองภาษาอาจจะไม่สามารถอธิบายให้พวกเขาได้รับความรู้ได้ดีเท่ากับภาษาที่สอง และผู้แปลที่เก่งจำนวนมากมีชีวิตที่ห่างไกลจากภาษาที่สอง พวกเขาอาจจะไม่เป็น และไม่ต้องการที่จะเป็นนักพูดที่คล่องแคล่วของภาษาต้นฉบับ(ภาษาดั้งเดิมที่ทำการแปล) สิ่งสำคัญของนักแปล คือ เป็นผู้สามารถเข้าใจภาษาต้นฉบับ และ วัฒนธรรมของของประเทศที่เป็นต้นฉบับดั้งเดิม และ การใช้ห้องสมุดที่ดี การอ้างอิงเนื้อหาจาก พจนานุกรม เพื่อตอบสนองเนื้อเรื่องนั้นเข้าไปในภาษาที่สอง

5.2 รูปแบบการแปลแบบล่าม

ล่ามมีความสามารถในการแปลทั้งทางตรงและทางอ้อมปราศจากการใช้พจนานุกรม การแปลแบบล่ามมีสองวิธี คือ การแปลตามลำดับ และการแปลในทันที การแปลแบบล่ามที่ได้รับความนิยมมากที่สุด คือ การแปลทันทีซึ่งล่ามจะนั่งอยู่ในห้องเล็กๆ สวมหูฟังและพูดใส่ไมโครโฟนข้อจำกัดของการแปลแบบทันที อาจจะทำให้เรียกชื่อบุคคลผิด คือ ล่ามไม่สามารถเริ่มต้นอธิบาย กระทั่งเขา/หล่อน เข้าใจในความหมายทั่วไปของประโยค ขึ้นอยู่กับประธานกริยาที่กำหนดให้ยาวออกไปอย่างไร ล่ามในภาษาอังกฤษอาจจะไม่สามารถเข้าใจในคำเดียวจนกระทั่งเขา/หล่อนได้ฟังจนจบประโยคในภาษาต้นฉบับอาจทำให้มันชัดเจนขึ้น หน้าที่ที่หนักของล่ามอย่างแท้จริง คือ ทำให้เขา/หล่อน แปลประโยคในภาษาที่สองขณะที่ทำการอย่างทันที และเข้าใจอย่างถ่องแท้ในประโยคถัดไป คุณอาจจะมีความรู้สึกว่ามันยากเป็นงานที่หนักแม้ว่าคุณเป็นผู้ใช้เพียงภาษาเดียว ลองพยายามแปลความหมายคำพูดของใครบางคนสักครั้ง ประโยคอย่างซ้ำๆ ทำความเข้าใจกับตัวเองในประโยคถัดไป ขณะที่ทำการถอดข้อความในประโยคก่อน สิ่งที่สำคัญของล่ามที่แปลแบบทันทีมีจุดมุ่งหมายสำคัญ คือ มีเวลาไม่มากในความถูก-ผิดของการแปลที่แตกต่าง หรือ ระลึกถึงส่วนที่ถูกต้องในภาษาที่สอง ความล่าช้า อาจทำให้ข้อมูลของคุณขาดหายไป 2-3 คำ จากการพูดของผู้พูด และระฆังของผู้พูดอาจอยู่ไกลออกไป หรือ แม้ว่าในห้องที่แตกต่าง ระหว่างการเรียงลำดับการแปลแบบล่าม ผู้พูดจะหยุดทุกๆ 1-5 นาที (โดยปกติจะหยุดที่ท้ายสุดของทุกๆพารากราฟ หรือใจความที่สมบูรณ์) ล่ามจะถอดความไปตามลำดับ ถึงสิ่งที่พูด ไปสู่ภาษาที่สอง ข้อสำคัญเกี่ยวกับการแปลต่อเนื่อง เป็นการบันทึกคำพูดตั้งแต่เริ่มแรก ล่ามสามารถจำใจความได้อย่างสมบูรณ์ ปราศจากการสูญหายของรายละเอียด แต่การบันทึกของล่ามมีความแตกต่างอย่างมาก กับนักขวเลข เพราะว่าเขียนบันทึกคำพูดเป็นภาษาต้นฉบับ ทำให้งานของล่ามจึงหนักกว่า เมื่อเขา/หล่อนต้องแปลคำพูดไปสู่ภาษาที่สอง นักแปลอาชีพจำนวนมากได้พัฒนาพวกเขาเองในการใช้เครื่องหมาย หรือ สัญลักษณ์ ที่สะดวกในการบันทึกของพวกเขา แม้แต่ความคิดเห็นของผู้พูดไปสู่ภาษาที่เป็นอิสระ ดังนั้นบทความของล่ามจึงมากไปด้วยสำนวนโวหาร และไม่จำกัดอยู่ในขอบเขตของภาษาต้นฉบับ

ทั้งๆที่มีความแตกต่างอย่างมากในความชำนาญของผู้แปลทั่วไป และล่าม มีสิ่งหนึ่งที่พวกเขาต้องแบ่งปัน นอกจากความรู้ของภาษา คือ พวกเขาต้องเข้าใจจุดมุ่งหมายของเนื้อเรื่องในต้นฉบับ หรือ คำพูด ที่พวกเขากำลังแปล เหตุผลที่สำคัญอย่างหนึ่งว่า ทำไม การแปลอัตโนมัติ จึงได้รับความนิยมตั้งแต่ ปี 1950 การแปลจะไม่ใช้ข้อความในภาษาหนึ่งไปใช้แทนในอีกภาษาหนึ่ง มันเป็นความสำคัญอย่างหนึ่งในการทำความเข้าใจในภาษาหนึ่ง และ อธิบายว่ามันใช้เป็นทางออกไปสู่ภาษาอื่น คำอื่น สิ่งที่ล่ามต้องทำคือ เปลี่ยนคำไปสู่ความหมาย และ

ต่อจากนั้นเปลี่ยนความหมายกลับมาเป็นคำ มันเป็นความแตกต่างทางภาษาอย่างหนึ่งดังนั้น การแปลแบบล่ามจึงเป็นการถอดใจความธรรมดา และคุณอาจจะไม่สามารถอธิบายถึงความคิดของใครบางคน ถ้าคุณไม่มีความเข้าใจอย่างแท้จริงของความคิดนั้น หรือ การแปลความหมายบางอย่างที่ไม่มีความรอบรู้ในเรื่องราวที่ถ่ายทอดมา นี่เป็นเหตุผลที่ว่าทำไม ต้องทำความเข้าใจว่า ล่ามมีความสามารถในเรื่องราว ของการประชุม หรือ คณะกรรมการที่พวกเขากำลังแปล ขณะที่สิ่งสำคัญ คือ ทำความมั่นใจว่า เขา/หล่อน เป็นผู้ที่มีประสบการณ์การเป็นล่าม

คุณสมบัติของล่ามที่ดี

- ความรู้ในวิชาการต่างๆไปของการพูดที่จะเป็นล่าม
- มีความรู้ทั่วไปอย่างกว้างขวาง และ มีความคุ้นเคยกับทั้งสองวัฒนธรรม
- รอบรู้คำศัพท์ทั้งสองภาษา
- ความสามารถในการอธิบาย ความคิดได้อย่างแจ่มแจ้ง และสั้น ได้ทั้งสองภาษา
- มีเทคนิคการจดบันทึกการพูดได้ดี สำหรับการล่ามแบบต่อเนื่อง
- ประสบการณ์อย่างน้อย 2-3 ปี สำหรับการแปลแบบทันที

5.3 เทคนิคการแปลแบบล่าม

ในวงการแปลอาชีพมีนักแปลอยู่สองประเภทคือนักแปลข้อเขียนกับนักแปลคำพูด นักแปลข้อเขียนทำหน้าที่ถ่ายทอดสาร โดยการเขียน ส่วนนักแปลคำพูดนั้นถ่ายทอดสารด้วยคำพูดหรือวาจา นักแปลคำพูดเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า "ล่าม" (Interpreter) การแปลแบบล่ามมีลักษณะส่วนใหญ่คล้ายคลึงกับการแปลข้อเขียน กล่าวคือ เป็นงานที่ต้องการทั้งศิลปะและเทคนิค การแปลสารทั้งที่เป็นข้อเขียนและวาจาต้องแปลทั้งความหมายทางภาษาและวัฒนธรรม การแปลทั้งสองแบบต้องการความถูกต้อง ซึ่งจะเป็นไปได้ก็ต่อเมื่อผู้แปลมีความเข้าใจสารที่แปลอย่างถูกต้องแจ่มแจ้ง ผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจอย่างดีในภาษาทั้งสองคือ ภาษาต้นฉบับ (source language) กับภาษาเป้าหมาย (target language) สามารถพูดจาได้คล่องแคล่วนั้น ไม่สามารถเป็นล่ามที่ดีได้เสมอไปเพราะผู้ที่เก่งภาษาบางคนรู้ภาษาเพื่อความรู้อาจมีความรอบรู้กับสารานุกรมที่มีชีวิตแต่ไม่สามารถแปลความรู้ถ่ายทอดให้ผู้อื่นเข้าใจได้ เหตุที่เป็นเช่นนี้ เพราะบุคคลดังกล่าวขาด "เทคนิค" ในการแปล ดังนั้นการเป็นนักแปลและล่ามจึงมีความจำเป็นต้องมีการศึกษาและฝึกฝนอย่างมีระเบียบวิธี มีขั้นตอนมีการควบคุมอย่างถูกต้อง

❖ ประเภทของการแปลแบบล่าม (interpretation)

ในปัจจุบันมีอยู่ 3 ประเภทด้วยกันคือ

- ✓ การแปลแบบล่ามทันที (simultaneous interpretation)
- ✓ การแปลแบบล่ามภายหลัง (consecutive interpretation)
- ✓ การแปลแบบกึ่งล่ามกึ่งเอกสาร (a vue translation)

5.3.1 การแปลแบบล่ามทันทีหรือการแปลฉับพลัน

การแปลแบบล่ามทันทีนี้หมายถึง การที่ล่ามแปลตามผู้พูดซึ่งพูดต่อเนื่องกันไปเรื่อย ๆ การเป็นล่ามชนิดนี้จะต้องมีความตื่นตัวอยู่ตลอดเวลาที่มีประสาทเชิงแกร่งเป็นเลิศมีความรอบรู้ในเรื่องที่ผู้พูดกำลังพูดอยู่ และที่สำคัญที่สุด มีความรู้ทั้งสองภาษาเป็นอย่างดี คือ ทันทีที่คำพูดของผู้พูดกระทบโสตของล่ามก็จะส่งสัญญาณไปที่ลิ้นซึ่งจะต้องรื้อออกเป็นภาษาเป้าหมายได้ทันทีอย่างอัตโนมัติ

การแปลล่ามแบบนี้ใช้ในการประชุมนานาชาติหรือองค์การระหว่างประเทศซึ่งล่ามจะอยู่โดดเดี่ยวในห้องต่างหาก และผู้เข้าร่วมประชุมมีหูฟังเฉพาะบุคคล

คุณสมบัติประจำตัวที่ล่ามทันทีจำเป็นต้องมีได้แก่

1. สุขภาพดี ร่างกายแข็งแรง ไม่เจ็บป่วยอดแอด โดยเฉพาะโรคทางเดินหายใจ การหายใจแผ่วเบาทั้งการสูดลมเข้าและผ่อนลมหายใจออก ทั้งนี้เพราะเสียงของการหายใจที่ไม่แผ่วเบาจะดังรบกวนการฟังของผู้เข้าร่วมประชุมที่ใช้อุปกรณ์การฟัง สุขภาพที่แข็งแรงจะมีผลต่อการทำงานที่ ว่องไวเพราะล่ามทันทีจะต้องทำงานเป็นทั้งผู้ฟังและผู้พูดพร้อมกัน

2. สมารถี สามารถควบคุมความสนใจในคำพูดที่ได้ยินตลอดเวลา ไม่วอกแวก ไม่ฟังชาน ไม่ฟังเป็นส่วน ๆ ขาดตอน บังคับตัวเองให้ติดตามผู้พูดอย่างกระชั้นชิดโดยต่อเนื่อง และไม่คิดโต้แย้ง และไม่ปล่อยความรู้สึกให้เปล็ดเปล็นไปกับคำพูด ได้ยินเช่นใดก็ถ่ายทอดเปลี่ยนภาษาทันที

3. สำเนียงและภาษาดี สำเนียงพูดและเสียงของล่ำมมีความสำคัญต่อการทำงานอย่างยิ่ง ก่อนอื่นไม่ควรมีสำเนียงแปร่ง เหนอ ลินคับปาก เปล่งลมเสียดมากเกินไป เมื่อพูดพยัญชนะอุสม เช่น ส ช ไม่ลงน้ำหนักคำหรือกระแทกเสียงและไม่ใช้เสียงแผ่วเบา ยืดยาด ยานคางเนิบนาบ จังหวะการพูดสม่ำเสมอ มีภาษาดี โดยเฉพาะรู้จักคำไวพจน์มาก ๆ เพื่อนำมา สับเปลี่ยนใช้โดยรวดเร็วรู้จักรูปศัพท์ในหลาย ๆ วงการ เพื่อให้การทำงานคล่องตัวกว้างขวาง รอบด้าน รู้จักพริกแพลงรูปศัพท์ พริกแพลงรูปประโยค การรู้จักคำไวพจน์มาก ๆ และการรู้จัก พริกแพลงรูปประโยคนั้นมีความจำเป็นมากเมื่อล่ำมพบรูปประโยคในภาษาต้นฉบับที่ทำให้ต้อง หยุดคิด ชะงัก ลังเล โดยไม่เสียเวลานานเกินไป

อย่าลืมนำล่ำมหันใจทำงานโดดเดี่ยวอยู่ในห้องหรือในคอกเล็ก ๆ (booth) ไม่เห็นหน้าผู้ฟัง ไม่เห็นปฏิกริยาของผู้ฟัง ดังนั้นจึงต้องพยายามสื่อสารกับคนที่เราไม่เห็นหน้าให้ได้ ถ้าผู้พูด ภาษาต้นฉบับพูดตะกุกตะกักเร็วบ้างช้าบ้างไม่สม่ำเสมอ ล่ำมจะต้องพูดให้ชัดเจนด้วยเสียงที่ แจ่มใสพร้อมกับการเลือกใช้ถ้อยคำที่มีความหมายแน่นอนตรงไม่กำกวม หลักการของการแปลแบบล่ำมหันใจ คือ ฟัง-พูด หรือแปลทันที

5.3.2 การแปลแบบล่ำมภายหลัง หรือการแปลต่อเนื่อง

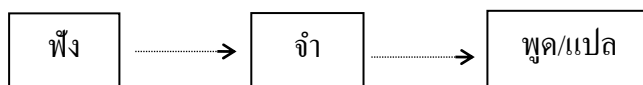
การแปลแบบล่ำมภายหลังนี้หมายถึง การแปลเมื่อผู้พูดพูดจบตอนหนึ่งแล้วล่ำมจึงสรุป ความแปลออกมาเป็นอีกภาษาหนึ่ง เป็นการแปลทีละตอนที่ละช่วงหลังจากที่ผู้พูด พูดจบลง แล้ว การเป็นล่ำมชนิดนี้ล่ำมจะต้องบันทึกข้อความสำคัญที่จะแปลต้องมีความเข้าใจในความคิด และเรื่องที่ผู้พูดกำลังพูดอยู่ มีความจำดี มีความรู้ทั้งสองภาษาเป็นอย่างดี แต่คุณลักษณะ พิเศษที่ล่ำมประเภทนี้จะต้องมีก็คือ ทำทางและบุคลิกที่ดูงาม สำเนียงและลีลาการพูด (แปล) ที่ดูประทับใจโดยไม่ประหม่า เมื่ออยู่ท่ามกลางที่ประชุมที่มีผู้เข้าร่วมมากหน้าหลายตา

การเป็นล่ำมภายหลังนี้ได้รับการยกย่องว่าเป็นแบบฉบับแห่งการเป็นล่ำมที่สูงส่งที่สุด เพราะล่ำมต้องรวมความเป็นเลิศในหลาย ๆ ด้านไว้พร้อมกันในขณะทีปฏิบัติหน้าที่ ก่อนอื่นต้องมี *คุณสมบัติทุกประการของล่ำมหันใจ* และมีความจำดีด้วย ได้แก่

1. สุขภาพดี
2. สมารถี
3. สำเนียงและภาษาดี และ

4. ความจำดี ความจำเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับล่ำมเพราะต้องกำหนดจดจำคำพูด ความหมาย และเนื้อหาของผู้พูดภาษาต้นฉบับให้ได้อย่างครบถ้วน เพื่อนำมาถ่ายทอดเป็น ภาษาเป้าหมาย ดังนั้นล่ำมภายหลังจึงต้องฝึกฝนความจำให้แม่นยำและอาจจะใช้วิธีการช่วยจำ แบบต่าง ๆ เช่น ใช้ตัวเลข สัญลักษณ์ เครื่องหมาย เป็นต้น ล้วนเป็นสิ่งที่จะต้องหมั่นฝึกฝน ให้เกิดความชำนาญจนสามารถนำมาใช้อย่างเป็นอัตโนมัติ

หลักของการแปลแบบล่ำมภายหลังนี้ คือ ฟัง-----จำ-----พูด/แปล

5.3.3 การแปลแบบกึ่งล่ามกึ่งเอกสาร

การแปลแบบกึ่งล่ามกึ่งเอกสารนี้หมายถึงการที่ล่ามได้รับเอกสารของผู้พูดในภาษาต้นฉบับ เพื่อใช้ประกอบการแปลแบบทันที วิธีนี้นิยมใช้ในการประชุมที่สำคัญซึ่งจะมีการผิดพลาดไม่ได้เป็นอันขาดทั้งการใช้ถ้อยคำการเน้นความสำคัญ การเสนอข้อคิดเห็น การต่อรองด การตกลง ฯลฯ ล่ามจะอ่านเอกสารที่แปลแล้วพร้อมกับฟังผู้พูด ข้อควรระวังคือการฟังภาษาต้นฉบับกับการอ่านภาษา เป้าหมายต้องสัมพันธ์กันด้วยดี คือไปพร้อม ๆ กัน ตามจังหวะของผู้พูด ถ้าล่ามไม่ระวังอาจจะแปลล่วงหน้าไปก่อนผู้พูดก็ได้ ซึ่งไม่สมควรหลักการของการแปลแบบกึ่งล่ามกึ่งเอกสาร คือ อ่าน/ฟัง-----อ่านหรือพูด/แปล

5.4 ขั้นตอนการฝึกฝนการแปลแบบล่าม

ขั้นตอนในการฝึกฝนล่ามนั้นเริ่มด้วยการศึกษาความรู้ความรู้อันจำเป็นสำหรับนักแปลดังกล่าวแล้ว ต่อจากนั้นคือการฝึกฝนการใช้ภาษาด้วยความรวดเร็วคล่องแคล่วซึ่งต้องการตารางฝึกที่สม่ำเสมอและสอดคล้องกับหลักจิตวิทยาแห่งการเรียนรู้ และการฝึกทักษะในขั้นนี้จะกล่าวถึงการฝึก 3 ขั้น คือ ขั้นเบื้องต้น ขั้นกลางและขั้นสูง

5.4.1 การฝึกฝนเบื้องต้น

การฝึกทักษะแปลแบบล่ามทันทีที่ได้ผลดีที่สุดและใช้ปฏิบัติในมหาวิทยาลัย หรือสถาบันการศึกษาการแปลต่าง ๆ มีขั้นตอนที่สำคัญที่สุด 2 ขั้นตอน คือ ฝึกทักษะทั้งสี่ของการใช้ภาษา ฝึกถ่ายถอดทัศนคติจากการอ่านและการพูด

5.4.1.1 การฝึกทักษะทั้งสี่ของการใช้ภาษา ตามหลักจิตวิทยาของการฝึกทักษะภาษา นักจิตวิทยาได้ให้ความเห็นว่าถ้าฝึกฝนทักษะทั้งสี่ (ฟัง พูด อ่าน เขียน) ควบคู่กันไป ผลที่ได้รับจะทำให้ผู้เรียนสามารถใช้ภาษาได้อย่างคล่องแคล่วเป็นอัตโนมัติและไม่ลืมภาษา การฝึกล่ามก็ได้นำวิธีการนี้มาใช้ คือล่ามต้องได้รับการฝึกให้มีทักษะในการฟัง สามารถฟังคำพูดได้เข้าใจอย่างรวดเร็วไม่ว่าผู้พูดจะสามารถออกเสียงชัดหรือไม่ชัด พูดเร็วหรือพูดช้า การฝึกล่ามนั้น ผู้ฝึกต้องหา "รูปแบบ" เสียงต่าง ๆ ของผู้พูดมาให้ฟัง เช่น เสียงต่ำ เสียงสูง เสียงห้าว เสียงอ้อมแอ้ม เสียงเด็ก เสียงผู้ใหญ่ เสียงผู้ชาย เสียงผู้หญิง เสียงคนพูดเหน่อจากห้องถิ่นต่าง ๆ บางคนออกเสียงยาวเป็นเสียงสั้น บางคนพูดเร็วเร็ว บางคนพูดเว้นวรรคตอนไม่ถูกต้อง ฯลฯ ไม่ว่าผู้พูดจะพูดในลักษณะใดล่ามต้องพยายามทำความเข้าใจเพื่อเข้าใจ ล่ามจะเลือกแปลคำพูดของคนที่พูดชัดถ้อยชัดคำแต่เพียงอย่างเดียวไม่ได้ ล่ามจำเป็นต้องแปลคำพูดของคนที่พูดเร็วเร็ว ฟังยาก ฯลฯ ดังนั้นการฝึกทักษะทั้งสี่ของล่ามจึงเป็นการฟังมากที่สุด เสียงคนพูดต่าง ๆ ชนิดนี้ได้จัดเก็บไว้ในห้องปฏิบัติการสำหรับล่ามซึ่งผู้เรียนจะเข้าไปใช้ฝึกฝนด้วยตนเองได้

5.4.1.2 การฝึกถ่ายถอดทัศนคติจากการอ่านและการพูด ในขั้นเริ่มแรกนี้ ให้ฟังคำพูดในเรื่อง ง่าย ๆ ธรรมดา ๆ แต่ตรงตามความเป็นจริง ฟังจนจบให้ตลอดทั้งเรื่องก่อนเพื่อให้เกิดความเข้าใจ แล้วจึงลงมือแปลทีละประโยค การฝึกขั้นนี้ไม่ให้ผู้แปลเห็นข้อความใด ๆ เลยผู้ฝึกอาจอธิบายความหมายของคำบางคำตามเสียงที่ได้ยิน แต่ไม่ควรเขียนคำนั้น ๆ เพราะการเห็นรูปศัพท์ จะทำให้การฝึกฟังไม่ได้ผล ในขั้นนี้ ยังไม่ต้องใช้สำนวนแปลที่เกลี้ยงเกลาก็ได้แต่ควรให้แปลอย่างถูกต้องและรวดเร็ว ต้องแปลให้จบก่อนที่ผู้พูดจะขึ้นประโยคใหม่

การฝึกการแปลจากการอ่าน คือให้ผู้แปลแปลทันทีที่ผู้อ่านข้อความหยุดอ่านข้อความที่นำมาอ่านจะเป็นบทความในหน้าหนังสือพิมพ์หรือข้อความสัมภาษณ์ หรือข้อเขียนสั้น ๆ ที่มีเรื่องราวจบในตัวก็ได้ ครูผู้ฝึกจะเป็นผู้อ่านหรือนักศึกษาจะผลัดกันเป็นผู้อ่านและผู้แปลก็ได้

สำหรับในขั้นตอนนี้ยังไม่จำเป็นต้องใช้ภาษาให้ทัดเทียมกับภาษาในต้นฉบับก็ได้ ทั้งนี้เพราะการฝึกขั้นต้นนี้มีเป้าหมายเพื่อให้ผู้เรียนแปล แปลได้ถูกต้องตามความหมายด้วยความรวดเร็วและมีความเคยชินต่อการฟังแล้วถ่ายถอดออกไปสู่ผู้อื่นได้อย่างถูกต้อง

5.4.2 การฝึกชั้นกลาง

การฝึกฝนทั้งสองลักษณะดังกล่าวแล้ว เป็นบทเรียนขั้นต้นที่สำคัญที่สุดของการเป็นล่าม ดังนั้น การฝึกขั้นสูงยังคงใช้วิธีการเหมือนขั้นต้น โดยเพิ่มเติมความระมัดระวังในการใช้ภาษาให้ สละสลวยขึ้น หัดเลือกถ้อยคำที่หลากหลาย ใช้สำนวนไทย ๆ (ถ้าแปลเป็นไทย) ซึ่งมีได้แปล คำต่อจากต้นฉบับโดยตรง นอกจากนี้การฝึกขั้นนี้ยังต้องคำนึงถึงความเหมาะสมของการใช้ ภาษาคำนึงถึงผู้พูดผู้ฟังและระดับของภาษาดังที่ได้กล่าวแล้วในบทที่ว่าด้วยหลักทั่วไปในการ แปล

แบบฝึกในขั้นนี้อาจใช้สถานการณ์จำลองโดยครูจัดกิจกรรมสมมติขึ้น เช่น ถ้าต้องการ ฝึกแปลการต้อนรับครูอาจสมมติห้องรับแขกของผู้จัดการบริษัท มีลูกค้ามาติดต่อขอซื้อตัวอย่าง สินค้าสำเร็จรูป เจรจาเป็นภาษาฝรั่งเศสแล้วจัดให้มีล่ามเป็นผู้แปล ทั้งผู้จัดการลูกค้าและล่าม ให้นักศึกษาเป็นผู้แสดงบทบาท ส่วนบทสนทนานั้นจะต้องเตรียมมาก่อนหรือสร้างขึ้น ทันทีทันใดก็ได้ ทั้งนี้ตามความสามารถและความเป็นไปได้ของนักศึกษา การใช้สถานการณ์ จำลองนี้จะสร้างความเคยชินให้แก่ล่าม สร้างความมั่นใจตัวเองมิให้ประหม่า และสร้างความกล้า หาญในการปฏิบัติงานแบบล่ามซึ่งถ้าขาดความมั่นใจตัวเอง และความกล้าหาญเสียแล้ว การ ทำงานจะเสียผลหรือล้มเหลวได้ เมื่อเริ่มถึงขั้นนี้แล้ว การสังเกตการณ์นอกสถานที่ก็เริ่มมีความ จำเป็น สถานที่ที่สมควรในการสังเกตการณ์การแปลแบบล่ามคือที่ประชุมระหว่างชาติ เช่น สถานที่ในการประชุมยูเนสโก การประชุมอาเซียน และการประชุมอื่น ๆ ที่มีผู้จัดขึ้นเป็นครั้ง คราว และได้มีการนัดหมายขอ อนุญาตนำนักศึกษาไปสังเกตการณ์อย่างเป็นทางการ

5.4.3 การฝึกขั้นสูง

เป็นการฝึกล่ามระดับสุดท้ายเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติงานจริง กล่าวอีกอย่างหนึ่งคือการ ฝึกงานล่ามโดยจัดส่งนักศึกษาเข้าห้องแปลของล่ามในการประชุมนานาชาติ หรือฝึกงานกับล่าม ประจำตัวของผู้ติดตามผู้เข้าร่วมประชุม นอกจากนี้อาจเป็นผู้ติดตามเข้าร่วมประชุมเพื่อบริการ แปลหลังการประชุมการฝึกฝนในสถานที่จริงนี้ควรมีการอบรมหรือปฐมนิเทศก่อน เช่น อบรม มารยาทของล่าม มนุษยสัมพันธ์ ความรับผิดชอบ และการบันทึก รายงาน การฝึกพูดในที่ ชุมชน หากเป็นการแปลทันทีในที่ประชุมควรฝึกฝนการจดบันทึกด้วยวิธีขวเลขหรือรหัสเพราะผู้ พูดมักจะบรรยายด้วยประโยคยาวซับซ้อน ล่ามอาจจำข้อความไม่ได้ครบถ้วน และเพื่อป้องกันมิ ให้ผิดพลาดหรือข้ามข้อความที่สำคัญไปการจดขวเลขนั้นจะใช้แบบฝึกสากลหรือคิดสร้างขึ้นเอง เป็นรหัส พร้อมกับเฉลยรหัสที่แน่นอนก็ได้

5.4.4 คุณสมบัติของล่าม

คุณสมบัติของนักแปลกับล่ามโดยพื้นฐานนั้นเหมือนกัน แต่งานที่ปฏิบัติต่างกัน วิชา พื้นฐาน วิชาบังคับ วิชาเลือกตามที่มหาวิทยาลัยต่าง ๆ จัดขึ้นสำหรับนักศึกษา 2 ประเภทนี้เป็น อย่างเดียวกันแต่ทางด้านปฏิบัติต่างกัน คนที่เป็นนักแปลที่ดีเก่งกล้าสามารถอาจจะทำหน้าที่ ล่ามไม่ได้ ส่วนล่ามที่คล่องแคล่วว่องไวอาจจะจะเป็นนักแปลที่เขียนภาษาไม่สื่อความหมายเลยก็ ได้ ทั้งนี้เพราะนักแปลต้องใช้ทักษะการเขียน ส่วนล่ามต้องใช้ทักษะการพูด ดังนั้นในการ ฝึกฝนจึงต้องแยกนักแปลกับล่ามคนละกลุ่ม

ตารางเปรียบเทียบการทำงานของนักแปลกับล่าม

นักแปล	ล่าม
อ่าน- เข้าใจ เขียนได้	ฟัง เข้าใจ จำได้ พูดออกมาได้
← สาธารณชน →	

1. ฟัง ล่ามจำเป็นต้องมีประสาทการรับฟังที่ว่องไวจับคำได้ถูกต้อง โดยเฉพาะเมื่อผู้พูดพูดได้เร็วมาก รวดและไม่สับสนชัดเจนนัก มีสมาธิในการฟังดี มีความแน่วแน่มุ่งใจลอย ล่ามควรได้รับการฝึกฝนฟังภาษาต่างประเทศจากสำเนียงหลาย ๆ แบบของคนทั่วไปในสังคม การฝึกฟังเฉพาะสำเนียงมาตรฐานนั้นไม่เพียงพอ เพราะในการปฏิบัติงานจริง ล่ามอาจต้องฟังคนพูดเหนือ ๆ พูดแปร่ง พูดไม่ชัด ดัดสำเนียงต่างประเทศ ฯลฯ ดังนั้น ล่ามควรได้รับการฝึกฝนให้ได้ฟังสำเนียงต่าง ๆ จนเกิดความคุ้นหู

2. เข้าใจ หมายความว่าฟังแล้วเข้าใจความหมายได้ทันทีและถูกต้องถ่องแท้ ความสามารถนี้ขึ้นอยู่กับสภาพร่างกาย คือ มีประสาทหูซึ่งไวและสามารถรับฟังได้ชัดเจนและขึ้นอยู่กับสภาพจิตใจมีความตั้งใจแน่วแน่มุ่งใจไม่ออกแวก ไม่ใจลอย สามารถรับฟังได้ทันที ถ้ารับฟังช้าจะทำให้เก็บสารที่ส่งได้ไม่สมบูรณ์ล่ามไม่มีโอกาสขอให้ผู้พูดกล่าวข้อความเดิมซ้ำอีกที่ ดังนั้นคุณสมบัติข้อนี้จึงจำเป็นต้องฝึกฝนและเสริมสร้างให้ได้ การฝึกความเข้าใจที่สถาบันการสอนล่ามใช้นั้น มีทั้งสถานการณ์จริงและสถานการณ์จำลอง ชั้นแรกเริ่มด้วยสถานการณ์จำลอง ซึ่งสร้างขึ้นในห้องปฏิบัติการล่ามประกอบด้วย อุปกรณ์โสตทัศนศึกษา ได้แก่ เทป เสียง เทปภาพ สไลด์ ภาพยนตร์ ในการปฏิบัติผู้ฝึกฝนจะเริ่มด้วยเทปภาพ หรือภาพยนตร์ ที่มีภาพและเสียงของต้นฉบับ คือผู้พูดพูดระยะหนึ่งแล้วปล่อยให้ว่าง เพื่อให้ผู้ฝึกแปลได้ตัดเสียงการแปลของตน แล้วฉายภาพต่อสลับกับการแปลจนจบเรื่องต่อจากนั้นผู้แปลก็จะตรวจสอบการแปลของตัวเองจากการตัดเสียง การที่เริ่มด้วยภาพกับเสียงเป็นอันดับแรกเพื่อให้เกิดความเข้าใจง่ายขึ้น โอกาสผิดพลาดมีน้อย และทำให้เน้นหนักความรวดเร็วได้เป็นอย่างดี การแปลแบบล่ามต้องอาศัยความรวดเร็วทันการเป็นพื้นฐานทุกขั้นตอน บางครั้งถ้าใช้สไลด์ก็จะเป็นสไลด์ที่ถ่ายจากหนังสือการ์ตูนหรือภาพวาดชุด หรือนวนิยายภาพถ่าย หรือบทละครโทรทัศน์ซึ่งจะตัดเสียงบทบรรยายกับบทสนทนาของตัวละครในเรื่องไว้ การฉายภาพสไลด์กับการเปิดเทปจะสัมพันธ์กัน ผู้ฝึกฝนการแปลจะตัดเสียงแปลไว้เพื่อตรวจสอบคุณภาพการแปลเช่นกัน

การฝึกฝนด้วยสถานการณ์จำลองจะทำให้ผู้จะเป็นล่ามมีความคล่องแคล่วและมั่นใจในตัวเอง ด้านความเข้าใจต่อจากนั้นเป็นการฝึกฝนคุณสมบัติต่อไปของล่าม คือ ความจำ

3. จำได้ หมายความว่าจำคำพูดหรือ "วาจาสาร" ได้ครบถ้วน รู้จักใช้รหัสหรือการจดขวเลข หรือการจดจำด้วยวิธีอื่น ๆ เพื่อมิให้สารที่จะแปลเกิดความบกพร่องได้ การฝึกฝนความจำมีวิธีการหลายอย่าง ถ้าเป็นการฝึกที่ใช้ได้ในห้องเรียน ก็จะใช้อุปกรณ์โสตทัศนศึกษาเป็นส่วนใหญ่ เช่น ภาพยนตร์ ภาพการ์ตูนที่ถ่ายลงบนแผ่นใสหรือสไลด์ ฯลฯ ฉายให้ผู้ฝึกฝนดูและฟังครั้งหนึ่งหรือสองครั้ง เพื่อให้ผู้ฝึกฝนทดลองใช้ความจำโดยไม่มีการจดบันทึกและผู้ฝึกก็แปลตามที่จำได้ต่อจากนั้นจึงตรวจสอบผลงานจากการดูภาพยนตร์เดิมอีกครั้งหนึ่งในตอนท้าย ถ้าไม่ใช้อุปกรณ์โสตทัศนศึกษา ก็อาจใช้ข้อความสำหรับอ่านได้ โดยครูเป็นผู้อ่านทีละประโยคหรือหลาย ๆ ประโยค จนพัฒนาถึงขั้นที่ละย่อหน้าเพื่อให้นักศึกษาแปลจากปากสลับกัน ทั้งนี้โดยเน้นการเก็บความให้ครบถ้วน ในบางกรณีที่ข้อความประกอบด้วยเรื่องราวซับซ้อนยุ่งยาก ครูอาจใช้วิธีย่อความเข้าช่วยในการฝึกทั้งความเข้าใจและความจำควบคู่กันไปได้

วิธีฝึกฝนความจำจากข้อความที่อ่านอีกวิธีหนึ่งก็คือ อ่านข้อความสั้น ๆ ให้ฟังโดยตลอดครั้งหนึ่งก่อน ต่อจากนั้นก็ให้ข้อความที่ขาดหายไปบางตอน ให้ผู้ฝึกค้นหาข้อความที่ขาดหายไป

4. พูดออกมาได้ หมายความว่า ผู้แปลสามารถพูดอย่างคล่องแคล่วในขณะที่แปลสารที่รับจากภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่งได้ทันที โดยไม่อีกอักขรซ้ำ สามารถพูดด้วยน้ำเสียงที่ฟังชัด ไม่ติดอ่าง ไม่มีคำที่ติดปาก ไม่จำเป็น เช่น อ้า ง่า อื้อ เอ้อ แบบว่า ถ้าล่ามผู้ใดมีความเคยชินเช่นนี้ก็ต้องฝึกฝนเพื่อขจัดคำเหล่านี้ให้หมดสิ้นไป เพราะเป็นสิ่งทำลายคุณภาพที่ดีของการส่งสาร ล่ามที่พูดอ้อมอ้อมนั้น มีผู้กล่าวว่าเกิดจากความขี้ลาดและไม่มั่นใจในตนเอง ดังนั้นล่ามจึงจำเป็นต้องฝึกฝนตัวเองให้มีความกล้าหาญมั่นใจในตัวเองและเผชิญหน้าสถานการณ์ต่าง ๆ ด้วยสภาพอารมณ์ที่มั่นคง

การฝึกฝนการพูดของล่ามใช้วิธี ตามแบบหลักการพูดในที่ชุมชน ทั้งการฝึก กิริยา มารยาท ท่าทาง การใช้น้ำเสียง จังหวะการพูด หรือการเว้นวรรคตอนของคำพูด สำหรับล่ามแบบกึ่งล่ามกึ่งเอกสารซึ่งมักจะทำงานในการประชุมจะต้องฝึกฝนการอ่านทอดจังหวะให้เหมาะสมด้วยขณะเดียวกันล่ามต้องคอยจังหวะการพูดของผู้เสนอเอกสาร เพื่อมิให้เร็วหรือช้ากว่าผู้พูด บางครั้ง ผู้เสนอเอกสารอาจจะเพิ่มเติมข้อความ ตัวอย่างความเห็น ฯลฯ ซึ่งไม่มีใน

เอกสาร ล่ามจะต้องแปลข้อความที่เพิ่มเติมขึ้นอย่างทันท่วงที นอกจากนี้ ยังต้องสังเกตการเน้นน้ำหนักของคำและความหมายตามที่ผู้พูดด้วย ทั้งนี้เพื่อให้ผู้ฟังการแปลได้รับความรู้สึกตรงตามผู้พูดบางครั้ง ถ้าผู้พูดเป็นผู้หญิงใช้สรรพนามแทนตัวว่า “ดิฉัน” ล่ามเป็นผู้ชายเวลาแปลก็ต้องใช้คำว่า “ดิฉัน” เช่นกัน

5.5 จรรยาบรรณของล่าม

ล่ามทั้งสองประเภทนี้ ย่อมมีจรรยาบรรณเช่นเดียวกับอาชีพอื่น ๆ ซึ่งเริ่มด้วยความรักและศรัทธาต่อวิชาชีพ สิ่งพิเศษของล่าม คือ ความซื่อสัตย์ต่อต้นฉบับ และการรักษาความลับของข้อความที่แปลที่ภาษาต้นฉบับต้องการสงวนไว้เป็นความลับ ล่ามต้องไม่แพร่งพรายไปยังผู้อื่นเป็นอันขาดไม่ว่าจะเป็นทางตรงหรือทางอ้อม ไม่วางจะจงใจหรือเผลอ

5.6 ปัญหาเบ็ดเตล็ดของล่าม

จากอดีตถึงปัจจุบันทั้งล่ามสมัครเล่นและล่ามอาชีพจะเผชิญปัญหาหาร่วมกันที่สำคัญ คือ

5.6.1 ปัญหาด้านภาษา

ภาษาพูดและภาษาเขียน มีความเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว แล้วข้อยูติทางภาษากลับเขื่องซ้ำไม่สมดุลกันโดยเฉพาะภาษาเพื่อการสื่อสารถึงกันถึงสิ่งใหม่ที่เกิดขึ้นในกระแสคลื่นของโลกาภิวัตน์ คำว่า โลกาภิวัตน์ (globalization) ก็เช่นกันกว่าจะพบข้อยูติก็ต้องผ่านโลกาภิวัตน์มาก่อนเป็นเวลานาน ตอนนี้คำว่า re-engineering กำลังรอการยุติว่าจะใช้คำใด ที่ผ่านมามีค่ายกเครื่อง ปรับเปลี่ยนโครงสร้างใหม่.... คำ takeover บางท่านก็ว่าได้ข้อยูติแล้ว แต่ผู้ใช้ก็ยังไม่ใช้คำที่ข้อยูตินั้นเช่นในคอลัมน์ “จุดจบโจรอัจฉริยะ” (ไทยรัฐ 4 มี.ค. 38) ยังคงทับศัพท์ในประโยค “มีข่าวว่ากลุ่มธนาคารของเนเธอร์แลนด์เตรียมเข้า เทคโอเวอร์ ก็กิจการของแบเร็งส์แล้ว” คำ optical fiber หรือ fiber optic ค่อนข้างแน่นอนว่าจะใช้ไทยแก่นำแสง ส่วนคำ super highway information มีผู้ใช้ว่าข้อมูลทางด่วนบ้าง ทางด่วนข้อมูลบ้าง ข้อมูลลับพลันบ้างยังไม่ยุติ ดังนั้นผู้ทำหน้าที่ล่ามจึงนั่งนอนใจไม่ได้ ต้องมมานะติดตามความเคลื่อนไหวของการใช้ศัพท์ให้ทันสมัยอยู่เสมอ ทั้งนี้รวมทั้งสำนวน “เก๋เก๋” ต่าง ๆ ในการสนทนาด้วย ความก้าวหน้าทางวิชาการที่รุดหน้าอย่างรวดเร็วทำให้เกิดศัพท์เฉพาะด้านชื่อเฉพาะและอื่น ๆ ซึ่งไม่ควรพินส่ายตาของผู้เป็นล่ามไปได้เป็นอันขาด ตัวสะกดของชื่อเฉพาะกับเสียงอ่านที่แท้จริง ซึ่งไม่ตรงกันเลยทำให้ล่าม “หน้าแตก” ท่ามกลางสาธารณชนมานักแล้ว จะประมาทมิได้ ดังนั้นล่ามจึงต้องมีการเตรียมตัวและเตรียมพร้อมทางด้านภาษาตลอดเวลา

5.6.2 ปัญหาด้านวิจรรณญาณ

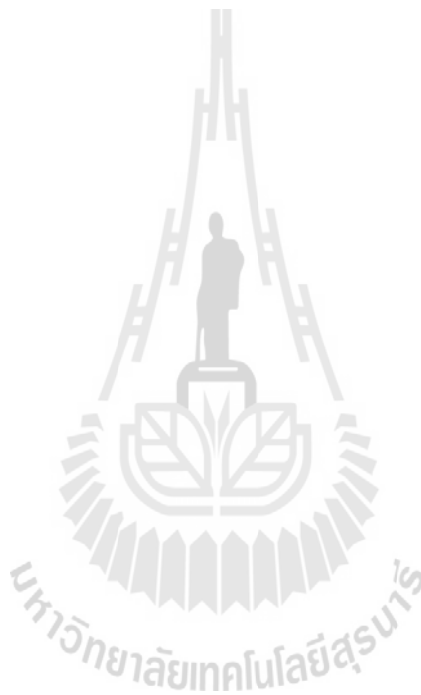
ปัญหานี้แก้ไขได้อย่างมีประสิทธิภาพด้วยประสบการณ์จาก “ชั่วโมงบิน” ของล่ามตลอดเวลาและทุกครั้งทีล่ามทำงาน จำเป็นต้องใช้วิจรรณญาณควบคู่ไปด้วยต้องตัดสินใจเลือกว่าข้อความที่จะแปลตอนนี้ควรแปลแบบ “หญิงชื่อแต่ไม่สวย” หรือแบบ “หญิงสวยแต่ไม่ชื่อ” ทั้ง ๆ ทีในสำนึกของล่ามต้องการและต้องเป็น “หญิงชื่อแสนสวย” ซึ่งทำได้ลำบากแสนเข็ญเพราะต้องมี “กำลังภายใน” ทุกรูปแบบสะสมไว้มากมายให้เลือกใช้ทันด่วน ดังนั้นล่ามจำเป็นต้องสะสมประสบการณ์ไว้มากๆ ด้วยความขยันขันแข็งทำงานบ่อย ๆ มาก ๆ อย่างเลือกงานแต่ไม่ต้องถึงกับ “รับและ” ซึ่งต้องใช้วิจรรณญาณอีกเช่นกัน วิจรรณญาณจะประสบความสำเร็จด้วยระยะเวลายาวนานของการทำงาน ความรอบรู้ สุขุมรอบคอบ มีไหวพริบ มีความว่องไว

5.6.3 ปัญหาด้านความว่องไว

ล่ามแทบทุกคนจะพบว่าในการทำงานมักจะ “จำไม่หมดจดไม่ทัน” เพราะผู้ที่ล่ามทำงานด้วย คือ “ผู้พูดต้นฉบับ” ต้องรีบพูดให้ทันกระแสความคิดของตนเอง จนไม่มีเวลาสำหรับล่าม ดังนั้นล่ามต้องทำเวลาเอง โดยมีผู้ช่วยคือ ประสาทแข็ง สมาธิดีในการฟังและจำต้องเป็นนักย่อคำหรือย่อความในระหว่างจดบันทึก การเป็นนักย่อความ นักจับใจความที่ดี จะช่วยให้การแปลมีความสมบูรณ์ แปลได้ครบความไม่ขาดตกบกพร่อง และใช้สำนวนภาษาของคนไทยตามที่ใช้กันจริง ๆ ในสังคมไทย

5.6.4 ปัญหาคุณภาพ

ล้ามนในห้องหรือคอกเล็ก ๆ (booth) อาจจะมีมองข้ามปัญหาคุณภาพทางร่างกายได้ และ น้ำเสียง ก็ยังเป็นบุคลิกภาพที่ล้ามนต้องดูแลเอาใจใส่ เสียงไม่ควรสูงหรือต่ำเกินไป ไม่ควรแหลมเกินไป ควรเป็นระดับกลางทุ้มสดใสกังวาน ชัดเจน แจ่มใส ไม่สั้นเครือ ไม่พูดยืดยาดยานคาง หรือรวบคำตัดคำจนยากแก่การฟังให้เข้าใจถ้าล้ามนมีจิตใจเบิกบาน น้ำเสียงชัดแจ่มใสชัดถ้อยชัดคำจิตใจเบิกบานจะอยู่ในร่างกายที่แข็งแรงล้ามนตัวต่อตัวหรือล้ามนที่ทำงานบนเวที ซึ่งต้องปรากฏตัวใกล้ผู้พูด จำต้องสำรวมท่าทีกริยา มารยาทอย่างเหมาะสม การวางสีหน้าควรอยู่ในระดับเฉย ไม่แสดงอารมณ์ออกนอกหน้า การแต่งกายสุภาพและดี รู้จักพิธีการทودพอสสมควร รู้จักค่าขึ้นต้นลงท้ายของการปราศรัยอย่างเป็นทางการฝึกใช้คำราชาศัพท์ให้คล่องแคล่ว ล้ามนไม่ควรอ้างว่าใช้คำราชาศัพท์ไม่เป็นทั้งๆ ที่วัฒนธรรมไทย มีการใช้ราชาศัพท์มาไม่ต่ำกว่า 700 ปี

บทที่ 6

ลักษณะเฉพาะของภาษาไทยที่มีผลต่อการแปล

การแปลจากภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่งผู้แปลจะต้องรู้ลักษณะเฉพาะของภาษานั้นๆ มิฉะนั้นการสื่อสารอาจจะคลาดเคลื่อนได้ ภาษาไทยและอังกฤษมีข้อแตกต่างที่ผู้แปลต้องคำนึงถึงดังนี้

1. การละประธาน ภาษาไทยเป็นภาษาละประธาน (Pro-drop Language) กล่าวคือประธานของประโยคสามารถละได้แม้จะกล่าวเป็นครั้งแรกก็ตามแต่ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่เข้มงวดเรื่องประธาน การละประธานต้องเป็นไปตามกฎเกณฑ์ ดังนั้น ประโยคที่ละประธานในภาษาไทยจะต้องหาประธานที่เหมาะสมให้ในภาษาอังกฤษ

เช่น

e ทานข้าวกันแล้วหรือยัง (e = empty ประธานที่ละไว้)

ประโยค (1) ละประธาน (e) แต่ภาษาอังกฤษต้องมีประธานดังนี้ (1) ข้างบนจึงควรเป็น Have you had your dinner yet? แต่จะเป็นการแปลแบบตรงๆ (word by word) โดยละประธานดังข้างล่างนี้ไม่ได้ Eat yet? (*เครื่องหมายดอกจัน (asterisk) แสดงว่าประโยคผิดไวยากรณ์)

(2) e เคยคิดเหมือนกันว่า e อยากรทำอะไรให้กับสังคมบ้าง

ประโยค (2) ละประธานทั้ง 2 ประโยคผู้แปลจะต้องหาประธานที่เข้ากับบริบท (context) ในภาษาอังกฤษ ซึ่งอาจจะเป็นสรรพนาม I, he, She, They หรือชื่อเฉพาะ เช่น John, Sue, Dave แล้วแต่กรณี เช่น

- I used to think what I could contribute to the society.

หรือ อาจจะกล่าวโดยใช้สรรพนาม it ก็ได้ เช่น

- It has been my wish to return favor to the public.

ทั้งสองประโยคข้างบนมีประธานครบ จึงจะนับว่าเป็นประโยคที่ดี หากขาดประธานแล้วจะผิดไวยากรณ์ บางครั้งผู้แปลอาจจะประสบปัญหาในการหาประธานที่ถูกต้องมาใส่ แต่ส่วนใหญ่แล้วบริบทจะช่วยให้เดาได้ เช่น ใน (3) และ (4)

(3) e ก็สวยดีนี่ e ซื้อมาเท่าไรหรือ

ในบทสนทนาคงบอกว่าจะอะไรสวยและใครเป็นคนซื้อ ดังนั้นประโยคแปลน่าจะเป็น

- It / The shirt / That is sure cute.

- How much did you / she pay for it.?

(4) พอ e ทานข้าวเสร็จ e ก็รีบออกเดินทางเลย e จะได้ทันรถขบวนต่อไป
เดาจากเรื่องแล้ว e น่าจะเป็นคนๆ เดียวกันหรือคนกลุ่มเดียวกัน บทแปลจึงน่าจะเป็น
After we finish our lunch, we will have to set off right away so that we can catch the next train.

มีประโยคภาษาไทยที่ขึ้นต้นด้วย มี ปรากฏ ว่ากันว่า ซึ่งจะมีประธานไม่ได้ในภาษาไทย แต่จำเป็นต้องมีในภาษาอังกฤษ เช่นใน (5, 6, 7)

(5) e มีเสียงร่ำลือว่าท่าน ผ.อ. จะย้ายเร็วๆ นี้

(6) e ปรากฏว่าข่าวลือกลายเป็นความจริง

(7) e ว่ากันว่าท่าน ผ.อ. พยายามปิดข่าว

ลักษณะประโยคตั้ง (5, 6, 7) ในภาษาไทยจะมีประธานไม่ได้ แต่ถ้าไม่มีประธานในภาษาอังกฤษก็จะผิดเช่นกัน ในภาษาอังกฤษมีประธานอยู่กลุ่มหนึ่งเรียกว่า Structural Subject หรือ Dummy Subject ประธานประกอบด้วย it, there, here ใช้เป็นประธานของประโยคที่หาประธานไม่ได้ในภาษาไทยตั้ง (5, 6, 7)

หมายเหตุ

(1) it ในภาษาอังกฤษมี 2 ความหมาย คือ it ที่เป็นสรรพนามมีความหมาย มัน เช่น

- Jikko is my pet dog. It is very playful.

และ it ที่เป็น Structural Subject ไม่มีความหมายและห้ามแปล เช่น

- It rained heavily last night.
- It is said that _____ .
- It is generally believed that _____ .

(2) there ในภาษาอังกฤษมี 2 ความหมาย คือ there ที่เป็น Adverb of Location เช่น ในประโยคข้างล่างนี้แปลว่า ที่นั่น

- Tom was standing there, at the corner.
- I don't want to live there, it is far from Bangkok.
- และ there ที่เป็น Structural subject ไม่มีความหมายเช่น
- There exists someone who can serve as a model.
- There are a lot of animals that are near extinction.

(3) here ในภาษาอังกฤษมี 2 ความหมาย คือ here ที่เป็น Adverb of Location ตั้งในประโยคข้างล่าง แปลว่า ที่นี่ เป็นคำตรงข้ามกับ there 'ที่นั่น'

- When will you come here again?
- I met them once here on their visit to our city.
- และ here ที่เป็น structural subject ไม่มีความหมาย
- Here comes the boy I was talking about.
- Here you are.

สิ่งหนึ่งที่ต้องคำนึงถึงเรื่อง subject ก็คือ ประโยคในภาษาอังกฤษจะต้องมี subject ก็จริง แต่ก็บังคับเฉพาะกริยา รูป Present form หรือกริยาช่อง 1 (V1) และ Past form หรือกริยาช่อง 2 (V2) เท่านั้น เราเรียกกริยาทั้ง 2 ตัวนี้ว่า Finite Verb หรือ Tensed Verb ส่วนกริยาที่เป็น Past participle form หรือกริยาช่อง 3 (V3) กริยาที่เติม -ing หรือ Present participle form และ Infinitive form เช่น to work หรือ work (ที่ไม่ใช่ V1) จะเกิดร่วมกับ subject ไม่ได้ ประโยค (1-3) ข้างล่างนี้ ผิดไวยากรณ์

- John gone home after work.
- John working hard rewarding.
- The passengers to scramble to change notes.

การสร้างคำ (Morphology) คำที่เป็นคำหลัก (Head) เมื่อมีภาคขยาย (modifier) จะแตกต่างกันในภาษาอังกฤษและภาษาไทย ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีคำหลักอยู่กลาง

(Head – medial language – Huang, 1982) ภาคขยายของคำหลักในภาษาอังกฤษจึงเกิดได้

ทั้งตำแหน่งหน้าและตำแหน่งหลังคำหลัก ดังโครงสร้างใน

(1) [M H M] เช่น

a long, tiresome journey to the moon

an expensive book on history

the great whale of the north sea

the risky escape from the refugee camp

ข้างบนเป็นตัวอย่างของ Head ที่เป็น Verb/ Adverb/ Adjective ก็มีลักษณะเดียวกัน กล่าวคือ เป็นไปตามโครงสร้างใน (1) เช่น

Always laugh at the joke.

We clearly heard his laughter frequently through out the show.

It is too costly to buy.

ภาษาไทยเป็นภาษาที่มีคำหลักอยู่หน้าสุด (Head – first language)

(Kobsiriphat, 1998) กล่าวคือ ภาคขยายจะต้องอยู่หลังถัดจาก Head เสมอ ดังโครงสร้าง (2)

(2) [H M] ดังเช่น

เด็กชาย อายุ 12 ขวบ

บ้านสี่ขวบสองชั้นหลังหนึ่ง

การเดินทางที่ยาวไกล

เขาร้องจนสุดเสียง ด้วยความเจ็บปวด

เมื่อตำแหน่งของคำหลักและภาคขยายอยู่ต่างกัน การแปลจากภาษาหนึ่งไปสู่อีกภาษาหนึ่งก็
ต้องคำนึงถึงตำแหน่งของทั้งสองส่วนนี้ดังตัวอย่าง เช่น

(3) ก. เด็กนักเรียนชาย

ข. โรงเรียนชาย

ข้อใดแปลว่า a school boy

ข้อใดแปลว่า a boy school

ก. แข่งม้า

ข. ม้าแข่ง

ข้อใดแปลว่า a racing horse

ข้อใดแปลว่า a horse racing

พิจารณาภาคขยายเพิ่มเติมจากตัวอย่างใน (5.6) ข้างล่างนี้

The fertile soil washed away by the flood made cultivating difficult.

Many forms of entertainment are available in this city.

ใน (5) soil เป็น Head มีภาคขยาย (modifier) ทั้งหน้าและหลังภาคขยายหน้าคือ

the fertile ภาคขยายหลังคือ washed away by the flood แต่เมื่อแปลเป็นภาษาไทย
ภาคขยายทั้งสองจะต้องมาอยู่หลัง Head คือ soil ทั้งหมดดังใน (7)

ดินที่อุดมสมบูรณ์ ถูกน้ำพัดพาไป

ใน (6) forms เป็น Head และมีภาคขยาย (modifier) ทั้งหมดแล้วเหมือน (5) คือ many

และ of entertainment เมื่อเราแปลเราควรแปลดังใน (8)

เมืองนี้มีความบันเทิงหลากหลายรูปแบบ

เราไม่ควรแปลว่าหลายรูปแบบของความบันเทิงที่มีที่เมืองนี้

เพราะมันจะเหมือนเราแปลคำว่า eight robbers ว่า 8โจร ตามลักษณะบังคับของ

ภาษาอังกฤษ แทนที่จะเป็น โจร 8 คน ตามลักษณะบังคับของภาษาไทย

การสลับตำแหน่งประธานและกริยาช่วย (Subject-Aux Inversion)

ในภาษาอังกฤษกริยาช่วย (aux-auxiliary) หรือ INFL-Inflection (Chomsky, 1981) จะมีการ

ย้ายจากตำแหน่งเดิมคือ ตำแหน่งหน้ากริยาที่สำคัญ (main verb) ไปอยู่หน้าประธานของ

ประโยคหรือตำแหน่ง Comp-Complementizer (Chomsky, 1981) เช่นในประโยคคำถาม Wh-

ประโยคที่คำ Wh- ย้ายที่ประโยคเน้นเป็นต้น (ดูรายละเอียดในบทที่ 3) แต่ในลักษณะเช่นนี้ไม่

เกิดในภาษาไทย ดังนั้นเมื่อเราแปลภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ผู้แปลจึงต้องตระหนักถึง

ลักษณะสำคัญข้อนี้ของภาษาอังกฤษ ดังตัวอย่างเช่น

(1) Can you read that sign? (ถูก)

*-You Can read that sign? (ผิด)

(2) Do you mind if I smoke? (ถูก)

*- You can mind if I smoke? (ผิด)

(3) So expensive is it that he cannot afford. (ถูก)

*- So expensive it is that he cannot afford. (ผิด)

(4) Little did he know who he was. (ถูก)

- *- Little he knew who he was. (ผิด)
 (5) It rains heavier this year than did it last year. (ถูก)
 *- It rains heavier this year than it did last year. (ผิด)
 อย่างไรก็ตามประโยคในภาษาอังกฤษจะเป็นคำถามได้ 1 ครั้งต่อ 1 ประโยคเท่านั้นผู้
 แปลต้องระวังประโยคลักษณะดังกล่าว ดังตัวอย่าง
 (6) * We have no idea who is he. (ผิด)
 - We have no idea who he is. (ถูก)
 (7) * Tom is wondering whether should he leave. (ผิด)
 - Tom is wondering whether he should leave or not. (ถูก)
 (8) * They asked me what had I done. (ผิด)
 - They asked me what I had done. (ถูก)
 (9) *Do you know who is he? (ผิด)
 - Do you know who he is? (ถูก)
 (10)* Why is he here is still a riddle. (ผิด)
 - Why he is here is still a riddle. (ถูก)

4. การเกิดสรรพนามช้อน (Resumptive pronoun) สรรพนามช้อนคือ คำสรรพนามที่
 เกิดหลังคำนาม โดยมีคุณสมบัติเช่นเดียวกับคำนามเสมือนดังลักษณะนาม เช่น
 อาจารย์ท่านมาสอนไม่ได้

คำครองชีพมันแพง

หนังสือมันอยู่ไหน

คุณแม่ท่านทำกับข้าวเก่ง

พี่สาวของหนูเขาเรียนหนังสือเก่ง

ลักษณะดัง (1-5) หรือโครงสร้าง N1N2 ที่เกิดร่วมกันและ N1 = N2 เช่นนี้พบบ่อยใน

ภาษาไทยแต่ไม่อนุญาตในภาษาอังกฤษ เพราะคำสรรพนามในลักษณะนี้จะถือเป็นส่วนเกิน
 (redundancy) และส่วนเกินนี้จะอนุญาตในภาษาไทย เนื่องจากภาษาไทยเป็นภาษาของบท
 กลอน ภาษาสละสลวยใช้คำมาก ๆ ถือว่าไพเราะ แต่เป็นสิ่งต้องห้ามในภาษาอังกฤษเพราะ
 ภาษาอังกฤษเป็นภาษาที่มีคุณสมบัติแตกต่างจากภาษาไทยเกือบจะสิ้นเชิง หากจะกล่าวกรณี
 การใช้คำใช้ภาษา กล่าวคือ ภาษาอังกฤษมีลักษณะ 3 ประการ หรือ 3s ดังนี้

Short การใช้คำอย่างสั้นๆ ย่อๆ ดังนั้นการเรียนรู้การพูดการใช้ภาษาจึงต้องใช้ความรู้และ
 จินตนาการรวมไปด้วย

Simple ต้องง่ายแบบโครงสร้างต้องไม่ซับซ้อน หรือถ้าจะต้องซับซ้อนให้ซับซ้อนน้อยที่สุด

Succinct มีความถูกต้องแม่นยำ สื่อสารได้ตรงและเร็ว

ด้วยเหตุนี้สรรพนามช้อนจึงถือเป็นส่วนเกินซึ่งจะตัดกล่าวในบทที่ 2 เรื่อง redundancy
 rule เมื่อเราแปลประโยคดัง (1-5) ข้างบนเราจึงต้องแปลโดยไม่มีคำสรรพนามช้อน ตาม
 ลักษณะบังคับของภาษาอังกฤษ เช่น ไม่ แปลว่า

*The professor he is not available today.

*The cost of living it is high.

*Where is it the book?

*My mother she is a good cook.

*My sister she is smart.

5. การมีกริยารอง (Second Verb) (Noss 1964, Hass 1964) หรือเรียกว่ากริยาแสดงทิศทาง
 (Directional verb)(Hatton, 1975) หรือกริยาหลังกริยาแท้ (post verbal)(วิจิตร ภาณุพงษ์,
 2513) หรือกริยาประชิดกริยาแท้ (Filbeck, 1975) มีทั้งหมด 12 ตัว คือ ไป-มา, ขึ้น-ลง, เข้า-
 ออก, ผ่าน-ถอย, ไว้, ให้, อยู่, เอา โดยกริยาทั้ง 12 ตัวเกิดในภาษาไทย แต่ไม่เกิดใน
 ภาษาอังกฤษหรือหากจะมีก็อาจจะใช้คำอื่นแทนไม่เป็นคำแบบตรงตัว (literal meaning) เช่น

1. เขาชอบขับรถไป เที่ยวกับเพื่อนๆ

2. ผมเลิกสูบบุหรี่ มา หลายปีแล้ว

3. เขาเก็บเงิน ไว้ ซื้อรถ

4. พยายามนึกชื่อเขา แต่นึกยังนึกไม่ ออก

5. เราต้องประหยัด เข้าไว้

ในบทแปลกริยารองรองตัวที่เน้นตัวดำจะถูกตัดทิ้ง เช่น

1.*He likes to drive to go for fun with friends.

2.*I have quit smoking come for years.

3.*They save money to keep for a car.

4.* I was trying to recall his name, but I just could not think it out.

5*We have to save in to keep.

6. ความแตกต่างด้านโครงสร้างของประโยคกรรม (Passive Structure) โครงสร้างของประโยคกรรมในภาษาอังกฤษและภาษาไทย มีความแตกต่างกันดังข้างล่างนี้

1. ภาษาอังกฤษ

[NP1 BE V3(pp by NP2)]

เช่น His term was terminated by the committee.

2. ภาษาไทยมี 2 โครงสร้าง ดังนี้

1. [NP1 ^{ถูก}โดน NP2 V]
เช่น ปราณีถูกนายจ้างตำหนิ

2. [NP1 ได้รับ NP3 จาก NP2]
เช่น สมศักดิ์ ได้รับ บัตรเชิญจาก ประธานบริษัท

NP1 – ประธานของประโยคและเป็นผู้รับการกระทำ (receiver)

NP2 – ผู้กระทำกริยา (actor)

NP3 – เป็นสิ่งที่ เป็นเครื่องมือหรือเป้าหมาย (goal)

เมื่อโครงสร้างของทั้งสองภาษาแตกต่างกันเช่นนี้การแปลจึงต้องแตกต่างกันไปด้วย เช่น

1. His term was terminated by the committee.

ต้องแปลว่า

สัญญาของเขาถูกคณะกรรมการยกเลิก

ไม่ควรแปลว่า

สัญญาของเขาถูกยกเลิกโดยคณะกรรมการ

เพราะไม่เป็นตามโครงสร้างประโยคกรรมของภาษาไทย เช่นเดียวกันเราจะต้องแปล

ประโยคกรรมในภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษให้เป็นไปตามโครงสร้างภาษาอังกฤษด้วยเช่น

2. ปราณีถูกนายจ้างตำหนิ

- Pranee was blamed by her boss.

ไม่แปลว่า

-* Pranee was by her boss blamed.

3. สมศักดิ์ ได้รับบัตรเชิญจากประธานบริษัท

ควรแปลว่า

-Somsak received an invitation From the company president.

ไม่ควรแปลดังข้างล่างนี้ เพราะเป็นการแปลตามโครงสร้างของไทย

- Somsak was invitation from the company president.

อย่างไรก็ตามประโยคกรรมในภาษาอังกฤษและภาษาไทยก็มีข้อแตกต่างด้านการสร้างด้วย การ

เปลี่ยนจากประโยคทั่วไป (active voice) เป็นประโยคกรรม (passive voice) ในทั้งสองภาษามี

ข้อเหมือนและแตกต่างกันดังนี้

ข้อเหมือน

1. ประธานทำกริยานั้นเองไม่ได้ เช่น

- The house was sold for \$100,000.

- The truck was stolen.

2. ประธานถึงจะทำกริยานั้นได้แต่ไม่ได้ทำแต่เป็นผู้ถูกกระทำ เช่น

- Students were blamed for being late.

- Many students were arrested during the political riot.

2. ข้อต่าง

1. ประโยคกรรมในภาษาไทยมีลักษณะถูกบังคับ หรือถูกทำโทษ แต่ในภาษาอังกฤษไม่มีเช่นนั้น เช่น

- John was invited to the re-union party.

ไม่ควรแปลว่า John ถูกเชิญไปงานเลี้ยงรุ่น แต่ควรแปลว่า John ได้รับเชิญไปงาน

เลี้ยงรุ่น

Passengers were asked to turn off their electronic devices.

ไม่ควรแปลว่า ผู้โดยสารถูกขอร้องให้ปิดเครื่องมือสื่อสาร แต่ควรแปลให้ประธานเป็นผู้ทำ

กริยานั้นหรือแปลไม่ให้มีลักษณะที่ประธานของประโยคถูกบังคับ เช่น

ขอความกรุณาผู้โดยสารปิดเครื่องมือสื่อสารด้วย

กรุณาปิดเครื่องมือสื่อสารของท่านด้วย

เขาขอให้ผู้โดยสารปิดเครื่องมือสื่อสาร

2. ลักษณะที่ประธานไม่ถูกระบุชัดเจน ภาษาอังกฤษจะต้องมีประธานตามกฎของภาษาแต่ไม่

ต้องแปลประธานนั้นหรือแปลให้เป็นประโยคกรรมตา (active voice) ไปเลย เช่น

- It was once believed that...

ไม่ควรแปลว่า – มันถูกเชื่อกันว่า...

แต่ควรแปลว่า – เชื่อกันว่า...(ละประธาน)

- เขาวางันว่า...(เปลี่ยนเป็นประโยคกรรมตา)

- It is said that...

ไม่ควรแปลว่า – มันถูกกล่าววว่า...

แต่ควรแปลว่า – ว่ากันวว่า... (ละประธาน)

- เขาวางันว่า...(เปลี่ยนเป็นประโยคกรรมตา)

หมายเหตุ : คำว่าประธาน หรือประธานของประโยคที่ใช้อธิบายในประโยคเป็นเพียงเพื่อความ

เข้าใจรวดเร็วเท่านั้น ควรอ่านเพิ่มเติมเรื่องกราก (case) ใน Kobsiriphat, 1988, วิษณุ กอปร

สิริพัฒน์ , 2539

7. การใช้คำ (Wording) ภาษาไทยเป็นภาษาที่นิยมความสละสลวยคล้องจอง ดังนั้น ความ

สวยงามของภาษาจึงขึ้นอยู่กับกรู้จักเลือกเอาคำที่คล้องจองกัน คำที่มีความหมายคล้ายกัน

คล้องกันหรือแม้แต่ตรงกันข้ามกันมาเรียงต่อกันจึงเกิดความงาม ดังนั้นจึงมีคำที่ผนวกเข้ามาใน

ประโยคหรือวลีที่ไม่มีความหมายหรือหน้าที่ทางไวยากรณ์ใดๆ ในขณะที่ภาษาอังกฤษเป็น

ภาษาที่คงความสวยงามอยู่ที่ใช้คำได้น้อยเท่าไรยิ่งดี ยิ่งกระชับ ยิ่งรัดกุม (concise and

compact) เท่าไรยิ่งดี เพราะดังที่เคยกล่าวมาแล้วภาษาอังกฤษต้องใช้จินตนาการเข้าช่วยด้วย

ดังนั้นภาษาอังกฤษจึงไม่อนุญาตให้คำที่ไม่มีความหมายเกี่ยวข้องใดๆ กับคำอื่นในประโยค

หรือไม่มีหน้าที่ทางไวยากรณ์เกิดในโครงสร้างไม่ว่าจะเป็นประโยคหรือวลี ข้างล่างนี้เป็น

ตัวอย่างประโยคในภาษาไทยที่พบเห็นเสมอ โดยมีการใช้คำซ้ำ คำซ้อน (reduplication) และ

คำที่เพิ่มเข้ามาอย่างมากมาย

1. เขาเลี้ยงดูปู่เสื่อฉันทันจนอิมหมี่พื้มัน

2. อานน้ำอาบท่าแล้วรีบหาข้าวหาปลามากินกัน

3. เขาหมดเนื้อหมดตัวไปกัยการพนันชั้นต่อ

4. รถราม้าข้างก็ไม่มี จะไปสรรวเสเฮฮาที่ไหนก็ไม่สะดวก

5. เมื่อก่อนการอยู่การกิน ผลหมากรากไม้อะไรก็สมบูรณ์พูนสุข

จาก (1-5) จะเห็นว่ามีคำซ้ำคำซ้อน ที่มีลักษณะคล้องจองเสียงกัน เช่น ดูปู่ หมดเนื้อหมดตัว

หมากราก พูนสุข และมีคำเกิน (surplus) ที่ไม่เกี่ยวข้องด้านความหมายกับคำอื่นเช่น ราก ใน

(5) เมื่อแปลประโยคในลักษณะนี้เป็นภาษาอังกฤษ จะต้องแปลตามลักษณะของภาษาอังกฤษ

จะแปลแบบตรงตัว (literal translation) ไม่ได้ ดังนั้นผู้แปลจะต้องจับเอาใจความว่าเนื้อหา (content) ของประโยคควาอย่างไรแล้วแปลไปเช่นนั้น เช่น

1.He took good care of me the best he could.

คำว่า took good care น่าจะสื่อได้ว่า อิ่มหมีพีมัน โดยไม่ต้องเพิ่มคำว่า until got fat.

2.Take a shower and set up the table.

น่าจะใส่ใจความครบโดยไม่ต้องเพิ่มคำว่า bring the food

3.He lost all his money in gambling.

คำว่า all คงบอกได้หมดทุกอย่างโดยไม่ต้องบอกว่า including his body and flesh

4.Without any transportation even a visit to a friend is hard to do.

คงเป็นแค่เนื้อหาหลักของเรื่องไม่มีใจความขยายมากมาย without บอกว่าไม่มีก็พอแล้ว ส่วน transportation ก็จะครอบคลุมถึงวิธีการเดินทางทุกอย่าง ไม่ต้องแปลตรงๆเป็น no cars, horses or even elephants to ride on

5.Before life was easy ; food were abundant.

easy บอกเรื่องราวได้มากกว่าชีวิตเมื่อก่อนเป็นอย่างไร และ abundant ให้ ความชัดเจนถึงปริมาณอาหารที่มี

(1-5) แสดงให้เห็นถึงการใช้คำที่แตกต่างในสองภาษาขณะที่ภาษาไทยใช้คำมา

ขยายเพื่อให้เห็นภาพพจน์ ภาษาอังกฤษกลับปล่อยให้ผู้อ่านจินตนาการเอาเองจากคำที่กำหนดให้มาพิจารณาการแปลจากภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยจาก (6-10) ข้างล่างนี้

6. Illnesses specific to workers in a particular occupation are known as occupational diseases.

7. Teaching is supposed to be a professional activity requiring long and complicated training.

8. A blind baby is doubly handicapped.

9. People who survive frightening situations frequently intersperse their story of crisis with laughter.

10. In Japan, good service is not considered luxury, but necessity.

เมื่อจะแปลประโยคเหล่านี้เป็นภาษาไทย อาจจะต้องเติมอรรถรสในภาษาลงไปและผนวกความ สละสลวยลงไปอีกด้วย โดยเฉพาะในคำที่เน้นไว้ในแต่ละข้อ

(6) โรคภัยไข้เจ็บโดยเฉพาะโรคของคนงานในบางอาชีพเป็นที่รู้จักกันโดยทั่วไปว่าเป็นโรคประจำ อาชีพ

(7) การอบรมสั่งสอน ว่ากันว่าเป็นกิจกรรมทางวิชาชีพที่เกิดจากการฝึกฝนอันหนักหน่วงและ ยาวนาน

(8) เด็กที่ตาบอดนั้นนับว่าเป็นผู้พิการเป็นสองเท่าทวีคูณ

(9) คนที่รอดตายจากเหตุการณ์ที่ชนพองสยองเกล้ามาได้มักจะเล่าความหลังนั้นด้วยเสียง หัวเราะ

(10) ที่ประเทศญี่ปุ่นการให้บริการที่ดีนั้นไม่ถือเป็นเรื่องความหรูหราฟุ่มเฟือย แต่ถือเป็นความ จำเป็น

8. การมีสร้อยคำ สร้อยคำในภาษาไทยไม่มีทั้งหน้าที่ทางไวยากรณ์และไม่มี ความหมาย ในขณะที่ภาษาอังกฤษที่เป็นภาษากระชับรัดกุม (concise and compact) คำที่มีหน้าที่ทาง ไวยากรณ์และคำที่มีความหมาย หรือไม่กี่ทั้งสองเท่านั้นจึงจะปรากฏอยู่ในประโยคได้ ตัวอย่าง ของคำฟุ่มเฟือยจากการใช้สร้อยคำในภาษาไทยมีดังนี้

1.ตำหรงตำรวจ ก็ไม่เห็นจะมีมาดูแลชาวบ้านเลย

2.อาจจอาจารย์ที่ไหนกัน

3.ไม่กินไม่กินมันแล้วข้าว

4.สะดั่งสะดั่งคักก็ไม่มียังอุตสาห์อยากไปนอกไปนา

5.จะรำจะเรียนอะไรก็ไม่ใส่ใจ หนังสือหนังสือหาไม่อ่าน

คำที่เป็นส่วนเกินดังในตัวอย่างจะเกิดไม่ได้ในภาษาอังกฤษ เรียกคำกลุ่มนี้ว่า lavish หรือ surplus ไม่เพียงแต่แค่นี้คำที่มีความหมายเหมือนหรือคล้ายกัน (synonym) หรือทำหน้าที่ทาง

ไวยากรณ์หน้าที่เดียวกัน เช่นเป็นประธานเหมือนกัน กรรมเหมือนกันเรียกว่าคำ redundancy ก็ไม่อนุญาตให้เกิดได้ดังนั้น ประโยคดังตัวอย่างข้างล่างนี้ จึงถือว่าเป็นประโยคที่ไม่ดีเนื่องจากใช้คำซ้ำ (redundancy)

Thailand is very extremely hot is summer.

The house was enlarged and made bigger as the family grew.

Drastic measures are necessary and needed to stop the famine.

Illnesses caused by viruses and bacteria may lower the level of vitamins in the blood stream.

Montreal is the charming and enchanting old capital city of Quebec.

My mother is a good and excellent cook.

จะเห็นว่าในขณะที่ภาษาไทยนิยมใช้คำซ้ำสร้อยคำเพื่อแสดงความสละสลวย แต่ในภาษาอังกฤษกลับต้องห้าม ข้อแตกต่างนี้ผู้แปลจะต้องเข้าใจและใช้ตามลักษณะบังคับของภาษานั้นๆ ตัวอย่างต่อไปนี้เป็นการใช้คำซ้ำ (redundancy) ที่ไม่อนุญาตให้เกิดร่วมกันในภาษาอังกฤษ

advance	Forward	Protect and guard	
Join	Together	Repeat	Again
New	Innovation	Return	Back
Only	Unique	Revert	Back
Proceed	Forward	Same	identical
Sufficient	enough	Established and founded	
Original and first		Wounded and injured	
Old and ancient			

9. การใช้คำสรรพนาม (Pronoun) ภาษาไทยใช้สรรพนามแสดงฐานะของผู้พูด คู่สนทนา ผู้ที่กล่าวถึง (บุรุษที่ 3) แต่ลักษณะเช่นนี้ไม่มีในภาษาอังกฤษ ยกตัวอย่างเช่นบุรุษที่ 1 ภาษาไทย อาจจะมีตั้งแต่ กู ฉัน ข้า ข้าพเจ้า ไปจนถึงเกล้ากระหม่อม แต่ทุกตัวอย่างคงเป็น I ในภาษาอังกฤษ เช่นเดียวกับบุรุษที่ 2 และบุรุษอื่นๆ ตัวอย่างเช่น บุรุษที่ 2 ภาษาไทยอาจจะมีตั้งแต่ มึง แก พี่ เอ็ง เธอ ท่าน ไปจนถึง ไต้เท้า แต่ในภาษาอังกฤษก็ยังคงเป็น you ดังนั้นการแปลภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทยผู้แปลจะต้องดูเนื้อเรื่อง เจตนาของผู้พูดโอกาสและใครพูดกับใครเป็นส่วนประกอบ ประโยคในภาษาอังกฤษดังเช่นประโยคข้างล่างนี้อาจแปลเป็นภาษาไทยได้มากมายเช่น

I don't know what you are talking about.

1. กูก็ไม่รู้ว่ามึงหมายถึงอะไร
2. ข้าก็ไม่รู้ว่าเอ็งพูดถึงอะไร
3. ผมก็ไม่ทราบที่ท่านพูดถึงอะไร
4. กระผมไม่ทราบว่าได้เท้าหมายถึงอะไร
5. กระหม่อมไม่ทราบว่าฝ่าบาทหมายถึงอะไร

มีข้อควรระวังเกี่ยวกับการใช้สรรพนาม ในภาษาไทยดังนี้

1. คำว่า เอ็ง อาจหมายถึง ผู้พูด (บุรุษที่ 1) หรือคู่สนทนา (บุรุษที่ 2) ก็ได้เช่นประโยค

- เองก็ไม่รู้เหมือนกัน

อาจเป็นไปได้ทั้ง 2 กรณีข้างล่างนี้

-I have no idea.

-You don't know either. Do you?

2. เรา อาจหมายถึง ผู้พูด (บุรุษที่ 1) แต่เพียงผู้เดียว เป็นเอกพจน์ หรือ อาจจะเป็น เธอ+ฉัน เป็นพหูพจน์ก็ได้ เช่น

-เราเองก็ยังไม่แน่ใจ

อาจจะเป็นประโยคภาษาอังกฤษได้ทั้ง 2 กรณีข้างล่าง

-I am not quite sure.

-We are not quite sure.

3.สรรพนามที่ย้อนหาตัวเอง (Reflexive pronoun) ในภาษาไทยเป็นได้ทั้งประธานและกรรม แต่ในภาษาอังกฤษเป็นกรรมได้อย่างเดียว เช่น

-ตัวเองก็ยังไม่ค่อยรู้เรื่องเลย

น่าจะแปลว่า

-I, myself, is not quite clear.

จะแปลเป็นดังประโยคข้างล่างนี้ไม่ได้

-* Myself is not quite clear.

ในภาษาไทย สรรพนาม คำเดียวอาจเขียนได้หลายอย่าง แต่ในภาษาอังกฤษเขียนได้อย่างเดียว เช่น

ตัวเอง ตัวฉันเอง ตัวของฉันเอง ฉันเอง = myself

เขาเอง ตัวเขาเอง ตัวของเขาเอง = himself

ข้าพเจ้า ในภาษาไทยมีทั้งรูปเอกพจน์ และพหูพจน์ แต่ในภาษาอังกฤษมีตัวเดียว คือ I เป็นเอกพจน์ เช่น พวกข้าพเจ้าทั้งหลายควรแปลเป็น We, all , ไม่ใช่ I , all

มัน ในภาษาไทย เป็นสรรพนามที่ชี้แทนได้ทั้งคน สัตว์ สิ่งของ แต่ในภาษาอังกฤษ it ใช้ได้เฉพาะ สัตว์ และสิ่งของ ใช้แทนคนไม่ได้ ยกเว้นในประโยค

Who is it?

It's me?

What's it? (ทารกในครรภ์ เป็นหญิงหรือชาย)

10. การมีหน่วยคำพิเศษ (Morpheme) ภาษาไทยมีคำแสดงการขอร้องความสุภาพหรือแสดงอารมณ์แต่ภาษาอังกฤษไม่มี เช่น ในภาษาไทยมีคำว่า ค่ะ ครับ ขอรับ จ๊ะ วะ โวย เกอะ น่า นะ ดังนั้นเมื่อจะแปลคำเหล่านี้เป็นภาษาอังกฤษผู้แปลจะต้องเก็บรายละเอียดให้ได้มากที่สุด เช่น

(1) เชิญเข้ามาข้างในก่อนสิครับ

ควรแปลว่า

Please come in.

Don't you want to get inside ?

ไม่ควรแปลว่า

please come in, Sir. โดยเอาคำ sir แทนครับ

เชิญผมเถอะ

ควรแปลว่า

Please believe me.

Please trust me.

ตัวอย่าง please ใช้ในประโยคเชิญชวนขอร้อง เป็นตัวสื่อเสมือนบอกว่าเถอะ โดยไม่ต้องแปลเถอะ แบบคำต่อคำ

(3) อย่าน่า บอกก็หนแล้วว้าอย่า

ควรแปลว่า

Don't do that! How many time have I told you not to?

ใช้ don't กับเครื่องหมาย ! เพื่อแสดงเข้าถึงอารมณ์แต่ถ้าให้เด็ดขาดน่าจะใช่ No เช่น

No ! I told you not to.

ข้อควรระวัง เรื่อง ครับ ค่ะ คือไม่พยายามแปล ครับ ว่า Sir หรือ ค่ะ ว่า Madam หรือ Ma'am ซึ่งอาจจะผิดก็ได้ ตามข้อแตกต่างดังนี้

ครับ ผู้ชายเป็นผู้พูด โดยผู้ฟังหรือคู่สนทนาจะเป็นหญิงหรือชายก็ได้
ค่ะ ผู้หญิงเป็นผู้พูด โดยผู้ฟังหรือคู่สนทนาจะเป็นหญิงหรือชายก็ได้
Sir ผู้หญิงหรือผู้ชายพูดก็ได้ แต่ผู้ฟังหรือคู่สนทนาต้องเป็นผู้ชาย
Madam , Ma'am ผู้หญิงหรือผู้ชายพูดก็ได้ แต่ผู้ฟังหรือคู่สนทนาต้องเป็นผู้หญิง

11. การมีคำลักษณนาม (Classifier) ทั้งภาษาอังกฤษและภาษาไทยต่างก็มีคำลักษณนามใช้กันอย่างหลากหลาย แต่มีข้อแตกต่างที่พอแยกแยะได้ดังนี้

1. ภาษาไทยจะใช้ลักษณนามกับคำนามทั้งนามนับได้และนับไม่ได้ แต่ในภาษาอังกฤษ มักจะ ใช้กับคำนามที่นับไม่ได้ เช่น

a glass of milk
a cup of coffee

a cube of ice
a bundle of hay
a piece of equipment
a piece of news
a gust of wind
a piece of luggage

2. ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษมีลักษณนามที่ใช้กับสิ่งที่อยู่กันเป็นกลุ่ม (conoly) เช่น

a bunch of keys
a dozen of eggs
a heap of stones
a pack of cards
a constellation of stars
a shower of bullets
a bouquet of tulips

3. คำลักษณนามในภาษาไทยมีความสัมพันธ์กันกับรูปร่างของวัตถุ แต่ในภาษาอังกฤษไม่มีลักษณะเช่นนี้ เช่น

ฟุตบอล	1 ลูก (ลักษณะกลม)
โต๊ะ	1 ตัว (มี 4 ขาเหมือน วัว ม้า)
บ้าน	1 หลัง
เรือ	1 ลำ
รถ	1 คัน
แห	1 ปาก

ภาษาไทยละคำนามหลักได้โดยคงเหลือแค่ลักษณนามก็ได้ แต่ในภาษาอังกฤษละคำนามหลักไม่ได้ เช่น

(ม้า)	ตัวนี้สวยดี
(กาแฟ)	ถ้วยนี้ขมมาก
(หนังสือ)	เล่มนี้อ่านยาก
(รถ)	คันนี้ซื้อนานแล้ว
(ปากกา)	ด้ามนี้เขียนคล่อง

ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ มีความหลากหลายในลักษณนาม (Classifier) ในบางเรื่องซึ่งกลุ่มคำที่มีลักษณนามเดียวกันอาจจะไม่มีลักษณรวมเลย ดังนั้นจึงจะต้องจดจำเป็นพิเศษ เช่น เล่ม ใช้ได้กับคำต่างๆ ที่ไม่มีลักษณรวมเลย เช่น หวี เกวียน หนังสือ สมุด เข็ม มีด แต่ในภาษาอังกฤษ ไม่มีคำลักษณนามใช้กับคำเหล่านี้

ฝูง ในภาษาไทยใช้กับสัตว์อะไรก็ได้แต่มีความหลากหลายในภาษาอังกฤษ เช่น

a flock of sheep
 a pack of dogs
 a herd of cattle
 a cloud of bats
 a brood of chickens
 a pride of lions
 a school of fish
 a swarm of bees
 a shoal of horses
 a shoal of porpoises
 a hive of bees
 คำลักษณะนามแสดง หมู่, คณะ, กลุ่ม ในภาษาอังกฤษมีหลากหลายกว่าในภาษาไทย เช่น
 an army of soldiers
 a band of musicians
 a throng/crowd of people
 a fleet of ships
 a gang of prisoners
 a league of nations
 a series of events
 a staff of professors
 a troop of scouts

ศิลปะการแปลไทยเป็นอังกฤษ

2.3 การแปลประโยคคำถามแบบถามข้อมูล (information question หรือ wh-questions)

ประโยคคำถามในตัวอย่างดังกล่าวเบื้องต้นเป็นคำถามซึ่งผู้ตอบจะต้องตอบว่า "ใช่" "ไม่ใช่" หรือ "yes" "no" นอกจากคำถามประเภทนี้แล้วทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ยังมีคำถามอีกชนิดหนึ่งซึ่งผู้พูดถามเนื่องจากต้องการข้อมูลเกี่ยวกับ "อะไร" "ที่ไหน" "อย่างไร" "เมื่อไร" "ใคร" "ของใคร" "อันไหน/สิ่งไหน" "ทำไม" ฯลฯ การเรียงคำในประโยคคำถามชนิดนี้แตกต่างจากการเรียงคำในประโยคคำถามแบบ yes-no เพียงเล็กน้อย กล่าวคือเราเพียงเติมคำที่ใช้ในการตั้งคำถาม คือ "What" "Where" "How" "When" "Who" "Whose" "Which" "Why" ฯลฯ ไว้หน้าประโยคคำถามชนิดแรก

Yes-No question ประเทศไทยผลิตข้าวหรือ
 Does Thailand produce rice?

Info-question 1. ประเทศไทยผลิตข้าวอย่างไร
 How does Thailand produce rice?
 2. ประเทศไทยผลิตข้าวเมื่อไร (ฤดูไหน)
 When does Thailand produce rice?
 3. ประเทศไทยผลิตข้าวเพื่อใคร
 For whom does Thailand Produce rice?

คำถาม information question ซึ่งยกตัวอย่างมานี้ เป็นคำถามที่ผู้ถามต้องการข้อมูลที่เกี่ยวกับกริยา อาทิ ทำอย่างไร ทำเมื่อไร ทำทำไม ทำกับใคร เป็นต้น

นอกจากนี้ยังมี information question ที่ถามว่า ใคร หรือ อะไร ทำอาการของประโยค คำถาม information question 2 ชนิดนี้จึงมีชื่อเรียกต่างกัน กลุ่มแรกเรียกว่า object question และกลุ่มหลังเรียกว่า subject

question ประโยคคำถามชนิดที่ 2 นี้มักไม่ก่อปัญหาใดๆ แก่ผู้แปลเนื่องจาก มีโครงสร้างเหมือนกับโครงสร้างในภาษาไทย ดังแสดงในตัวอย่าง 16

ใครทำแก้วแตก

Who broke the glass?

กำลังเกิดอะไรขึ้นในคณะรัฐบาล / อะไรกำลังเกิดขึ้นในคณะรัฐมนตรี

What is happening in the cabinet?

2.4 การแปลประโยคคำสั่ง ขอร้อง แนะนำ

ภาษาไทยมีคำที่ใช้เพื่อพูดประโยคนำ และคำสั่ง คือ "จง" "จงอย่า" "อย่า" และมีคำที่ใช้แสดงการขอร้องคือ "โปรด" "กรุณา" "โปรดกรุณา" "กรุณาอย่า" "ช่วย" "ช่วยหน่อย" เมื่อต้องการแปลประโยคที่มีความหมายในการสั่งและขอร้องเป็นภาษาอังกฤษ ผู้แปลจะต้องใช้โครงสร้างเฉพาะของภาษาอังกฤษคือลักษณะโครงสร้างประโยคที่ผู้พูดไม่เอ่ยถึงประธานของประโยค ทั้งนี้เพราะประธานของประโยคคือ สรรพนามบุรุษที่ 2 นั่นเอง ประโยคชนิดนี้มีชื่อเรียกว่า imperative sentence โดยมีรูปแบบโครงสร้างชนิด คือ "ให้ทำ" และ "ไม่ให้ทำ"

2.4.1 คำสั่งให้ทำ และ คำสั่งห้ามไม่ให้ทำ

a. โครงสร้างคำสั่งให้ทำ : กริยาที่ยังไม่ผัน + กรรม / ส่วนสมบุรณ์

b. โครงสร้างคำสั่งห้ามไม่ให้ทำ : Don't กริยาที่ยังไม่ผัน + กรรม / ส่วนสมบุรณ์

ตัวอย่าง 17 คำสั่งให้ทำ

ไทย

อังกฤษ

จงเงียบ / เงียบ

Be quiet.

จงเริ่มเดี๋ยวนี้ / เริ่มเดี๋ยวนี้

Begin right away.

จงนั่งนิ่งๆ / นั่งนิ่งๆ

Sit still.

ตัวอย่าง 18 คำสั่งห้ามไม่ให้ทำ

ไทย

อังกฤษ

จงอย่าผัดวันประกันพรุ่ง

Don't procrastinate.

จงอย่าทำเสียงเอ็ดตะโร

Don't make noise.

จงอย่าขี้เกียจ

Don't be lazy.

2.4.2 ขอร้องให้ทำ และ ขอร้องไม่ให้ทำ

ประโยคขอร้องให้ทำ และขอร้องไม่ให้ทำในภาษาอังกฤษมีโครงสร้างเหมือนประโยคคำสั่งให้ทำและห้ามไม่ให้ทำ ต่างกันเพียงการเติม "please" ไว้ต้น หรือ ท้ายประโยค

ตัวอย่าง 19 ขอร้องให้ทำ

ไทย

อังกฤษ

ช่วยซื้อหนังสือพิมพ์ (ด้วยนะ)

Buy a newspaper , please

กรุณาปิดประตู (ด้วยนะคะ)

Close the door , please.

Please close the door.

ตัวอย่าง 20 ขอร้องไม่ให้ทำ

ไทย

อังกฤษ

กรุณาอย่ามาสาย

Don't be late , please.

Please don't be late.

โปรดอย่าตกปลาในบริเวณวัด

Don't fish in the temple . please.

Please don't fish in the temple.

โดยสรุปในการแปลประโยคชนิดต่างๆ ผู้แปลต้องดำเนินการ 2 ขั้นตอน คือ 1. ผู้แปลต้องสามารถเรียงคำในวลีแต่ละวลีอย่างถูกต้อง 2. นำวลีแต่ละวลีวางเรียงในประโยคอย่างถูกต้องตามชนิดของโครงสร้างประโยคอันได้แก่

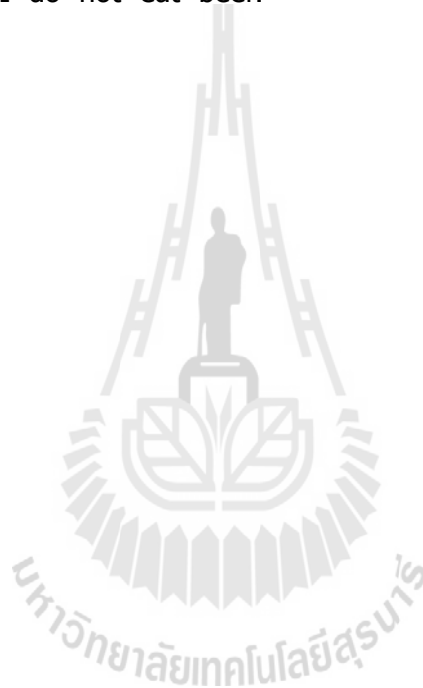
ประโยคบอกเล่า คำถาม ปฏิเสธ และประโยคคำสั่งหรือ ขอร้องให้ทำหรือ
ไม่ให้ทำ ทั้งนี้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในการแปลคือผู้แปลไม่มีความแม่นยำในเรื่อง
โครงสร้างของประโยคชนิดต่างๆ หรืออาจเกิดจากการยึดติดกับโครงสร้าง
ประโยคของภาษาไทย ดังแสดงในตัวอย่าง 21 และ 22

ตัวอย่าง 21

ต้นฉบับ	คุณชอบอาหารไทยหรือเปล่า
แปล ผิด	You like Thai food or not?
แปล ถูก	Do you like Thai food (or not)?

ตัวอย่าง 22

ต้นฉบับ	ฉันไม่กินเนื้อวัว
แปล ผิด	I not eat beef.
แปล ถูก	I do not eat beef.

บทที่ 7

ปัญหาในการแปลและการแก้ไข

คำที่แปลไม่ได้

คำถามไม่ว่าจะเป็นศัพท์เฉพาะหรือไม่คือ untranslatable จะถูกพิจารณา ด้วยรายการของคำศัพท์ "untranslatable" จะถูกดึงออกมาจากเวลาสู่เวลา รายการเหล่านี้ประกอบด้วยคำศัพท์เช่น saudade คำศัพท์ Portuguese เป็นตัวอย่างของ "untranslatable" มันแปลอย่างเป็นระเบียบที่เดียว อย่างไรก็ตามเช่น "sorrowful longing" แต่มีความแตกต่างน้อยมากที่เป็นสิ่งที่ยากประกอบด้วย ตัวอย่างเช่น มันเป็นความคิดที่มีคุณค่าในเชิงบวก ความบอบบางซึ่งไม่ได้ชัดเจนในการแปลพื้นฐานนี้ บางศัพท์เป็นเรื่องยากที่จะแปล ถ้าบางคนต้องการคงประเภทเกี่ยวกับไวยากรณ์ไว้เหมือนเดิม ยกตัวอย่างเช่น มันเป็นเรื่องยากกับการหาคำนามเหมือนกับ the Russian (pochemuchka) หรือ the Yiddish (shlimazl) แต่คำคุณศัพท์ภาษาอังกฤษ "inquisitive" และ "jinxed" เหมือนกับ "just fine"

นักหนังสือพิมพ์เป็นผู้มีความกระตือรือร้นอย่างเป็นทางการเป็นธรรมชาติเมื่อนักภาษาศาสตร์มีเอกสารคำศัพท์ที่คลุมเครือด้วยลักษณะเฉพาะบางอย่าง และเป็นผู้ความเขินกับการแสดงการแปล "ไม่มีความสามารถในการแปล" แต่ในความเป็นจริงคำศัพท์ที่รวบรวมวัฒนธรรมไว้มากอย่างน่าเหลือเชื่อเหล่านี้เป็นสิ่งที่ง่ายที่สุดที่จะแปล even more so than ความคิดสากลเช่น "แม่" นี่เป็นเพราะว่ามันเป็นการปฏิบัติมาตรฐานการแปลศัพท์เหล่านี้ด้วยศัพท์เดียวกันในภาษาอื่น การยืมคำศัพท์สำหรับครั้งแรกถ้าจำเป็น ตัวอย่างเช่นในบทแปลภาษาอังกฤษของเมนูในภัตตาคารฝรั่งเศสแทบจะไม่ค่อยแปล pate de foie gras เป็น 'fat liver paste' แม้ว่านี่เป็นการบรรยายที่ดี แทนการแปลซึ่งเป็นที่ยอมรับโดยทั่วไปเป็น pate de foie gras อย่างง่าย ๆ หรือ foie gras pate ในบางกรณีแค่การถอดสำนวนเป็นสิ่งที่ต้องการ การแปลภาษาญี่ปุ่น สู่ภาษาอังกฤษเป็น wasabi การถอดสำนวนหรือการเปรียบเทียบสั้น ๆ ด้วยความคิดที่คล้าย ๆ กันเป็นที่ยอมรับได้ด้วย อาจจะถูกแปลเป็น 'Japanese horseradish' หรือ 'Japanese mustard'

คำศัพท์ที่คลุมเครือกับวัฒนธรรมคือ มันเป็นการแปลง่ายกว่า ตัวอย่างเช่น ชื่อของการจัดการที่สำคัญเช่น Euroa ใน Australia เป็น Euroa ในทุก ๆ ภาษาในโลกที่ใช้อักษรโรมัน ขณะที่มันนำความรู้บางอย่างที่เป็นการรู้ตัวว่า Saragossa เป็น Zaragaza, Saragosse เป็นต้น หรือว่าในภาษาจีนเป็น , Cina, Chine และอื่น ๆ

ดังได้กล่าวแล้วในบทก่อนๆ ภาษาต่างๆ มีทั้งส่วนที่เหมือนกันและต่างกัน ความต่างและความเหมือนนี้มีทั้งการใช้คำ วลี โครงสร้างประโยคและสำนวน ในบทนี้เราจะมาพิจารณาการแปลคำและกล่มคำที่ไม่สามารถแปลตามตัวอักษรและคำหรือวลีที่ไม่สามารถแปลตรงตัวซึ่งมีอยู่เป็นจำนวนมาก

คำหรือวลีที่ไม่สามารถแปลตามตัวอักษรในที่นี้หมายถึงกลุ่มของการใช้ภาษา 4 กลุ่ม ดังต่อไปนี้

1. คำและวลีที่มีใช้ในภาษาไทยแต่ไม่มีคำหรือวลีที่มีความหมายตรงตัวในภาษาอังกฤษรวมทั้งสำนวนและสแลง เช่น "น้อยใจ" "แพ้อใจ" "ใจป้า" "วัดใจ" "มีกรรม" "แม่พระ" ฯลฯ

2. กลุ่มคำหรือวลีที่ใช้ในความหมายต่างจากความหมายตรงตัว เช่น "เสียที" "ขึ้นชื่อ" ฯลฯ

3. กลุ่มคำหรือวลีหรืออนุประโยคในภาษาไทยที่มีความหมายเท่ากับคำเดียวหรือคำผสมในภาษาอังกฤษ เช่น "มีประชากรหนาแน่น = over-populate" "ครอบครัวที่มีรายได้ต่ำ" = low-income family "เขตปลอดสุนัขจิ้งจอก" = wolf-proof zone เป็นต้น

4.. ส่วนวนที่ใช้กันอย่างแพร่หลายและมีคำแปลที่แน่นอนตายตัว

การแปลภาษาที่ไม่สามารถแปลตามตัวอักษร

ในการแปลภาษาที่มีลักษณะพิเศษทั้ง 4 กลุ่มดังกล่าวข้างต้นต้องอาศัยทั้งความรู้เรื่องภาษาและความสามารถตีความต้นฉบับว่าข้อความที่อ่านมีความหมายว่าอย่างไร เช่น "ใจง่าย" หมายถึง "ง่ายต่อการหว่านล้อมชักจูง" "เป็นล่ำเป็นสัน" หมายถึง "อย่างกว้างขวางและมั่นคง" (โปรดดูภาคผนวก 12) ทั้งนี้ผู้แปลจะต้องอาศัยพจนานุกรมไทยฉบับราชบัณฑิตยสถาน พจนานุกรม และหนังสืออ้างอิงอื่นๆ เพื่อช่วยตีความให้เกิดความถูกต้องแม่นยำ อันจะนำไปสู่การแปลที่มีคุณภาพ

นอกจากความรู้ด้านภาษาซึ่งหมายถึงหลักไวยากรณ์และหลักการใช้ภาษาของทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษแล้ว ผู้แปลยังต้องมีความรอบรู้เรื่องวิถีชีวิตของไทยและอังกฤษ เนื่องจากภาษากลุ่มที่ 4 (สำนวน) มักเป็นการสะท้อนให้เห็นถึงสิ่งต่างๆ ของสังคม เช่นการคบเพื่อน การปฏิบัติของคนในสังคม อารมณ์ความรู้สึก เช่น "นกในกรงทอง" "ทุบหม้อข้าวตนเอง" "ไข่มุ่ไม่ไต่" เป็นต้น (โปรดดูภาคผนวก 10)

อาจกล่าวโดยสรุปได้ว่าการแปลภาษาในกลุ่มนี้ผู้แปลต้องรอบรู้เรื่องวัฒนธรรม รวมทั้งต้องอาศัยประสบการณ์การใช้ภาษาแปล (อังกฤษ) อย่างเชี่ยวชาญ หากผู้แปลขาดคุณสมบัติข้อนี้ อาจชดเชยได้ด้วยคุณสมบัติที่จำเป็นและสำคัญยิ่งคือ ความสงสัยทุกครั้งและผู้แปลแปลคำหรือข้อความใดๆ ที่ผู้แปลรู้สึกว่าจะเป็นภาษาไทยเฉพาะในภาษาไทย ผู้แปลควรลองแปลตรงตัวและสอบถามเจ้าของภาษาซึ่งอาจได้คำตอบว่า "ได้" หรือ "ไม่ได้" หากเจ้าของภาษาตอบว่า "ไม่ได้" ผู้แปลต้องสอบถามว่าควรใช้ข้อความเช่นไร จึงจะได้ความหมายที่ถูกต้อง จากประสบการณ์ผู้เขียนพบว่าคำเดียวๆ ในภาษาไทยบางคำ ต้องแปลด้วยข้อความที่เป็นวลีหรือประโยคในภาษาอังกฤษ และในทำนองเดียวกัน มีวลีหรือประโยคบางประโยคในภาษาไทยเมื่อแปลเป็นภาษาอังกฤษจะใช้เพียงคำเดียวๆ เท่านั้นก็สามารถสื่อความได้ชัดเจนแล้ว ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างภาษาที่ไม่สามารถแปลตรงตัว

ตัวอย่างคำและวลีไทย	คำแปล
ขึ้นโรงเรียน	Start / begin one's school
โรงเรียนเลิก	the school is over
สอบตก	fail the exam
ขึ้นชื่อลือชา	famous , well-known ,widely known
วงศ์าคณาญาติ	relatives
นอนหงาย	lie on the back
นอนคว่ำ	lie on the stomach
เอาใจ	please somebody
เกรงใจ	considerate
ใส่ใจ	pay attention to
ประชากรอยู่อย่างหนาแน่นเกินไป	overpoppulated, densely populated
มั่งมี	wealthy , prosperous , well-to-do
ทำงานหามรุ่งหามค่ำ	working like dogs
หาเลี้ยงชีพ	earn one's living
อย่ากวนน้ำให้ขุ่น	don't cloud the water
ไข่มุ่ไม่ไต่ / ไม่ไต่ผล	do not work
ตายตัว	hard and fast
ไม่เห็นมี	there is nothing
สะเทือนใจ	moved
เอ้อละเหยลอยชาย	idle

นางกลางเมือง อีตัว		prostitute
แมงดา	prim	
แม่พิมพ์ของชาติ		teacher
สนใจ / ยุ่ง		mind one's own business
(เรื่องของตนหรือของคนอื่น)		

ตัวอย่างคำและวลีไทย	คำแปล
ไปตามลำดับ	continually , consecutively, respectively
นับวัน	as days go by
สูง	taller , higher , better status
วันแล้ววันเล่า	day after daay
สักเท่าไร , ขนาด , หนักหนา , หนัก	that

ตัวอย่าง 1	
ต้นฉบับ	หล่อนรวยขนาดนั้นเชียวหรือ
แปล	Is she that irich?

ตัวอย่าง 2	
ต้นฉบับ	อเมริกาไม่ไกลจากเมืองไทยนัก (เท่าไร)
แปล	American is not that far from Thailand

ตัวอย่าง 3	
ต้นฉบับ	ไม่เห็นมีอะไรน่าสนใจเลย
แปล	There is nothing interessting.

จากประสบการณ์ในการแปล ผู้เขียนพบว่าในการแปลงานที่มีคำหรือวลีที่ไม่สามารถแปลได้หรือไม่สามารถแปลตามตัวอักษรได้นั้น ผู้แปลต้องใช้ความสามารถทางภาษาในการตีความอย่างแม่นยำเมื่อตีความเข้าใจแล้ว ผู้แปลจะสามารถแปลได้ 2 วิธีคือ คงรูปประโยคเหมือนต้นฉบับทุกประการหรือเปลี่ยนแปลงรูปประโยคให้เป็นธรรมชาติในภาษาแปล ซึ่งในประการหลังนี้ ผู้แปลอาจต้องตัดคำบางคำออกหรือเติมคำเพื่อให้งานแปลเป็นภาษาที่เป็นธรรมชาติที่สุด ดังตัวอย่าง 4

ตัวอย่าง 4	(ประสาน มฤคพิทักษ์ , 2534)
ต้นฉบับ	งานทุกอย่าง สามารถทำใ้ง่ายได้ ขอแต่ให้มีวิธีการและไม่ถือพิธีรีตองมากเกินไป
แปล 1	Any task can easily be done only if there is an approach but not too much red tape.
แปล 2	Every task can easily be done when (if) there is ans approach and we do not mind too much on rules and regulations. (ผู้เขียน)

สำนวนแปลในตัวอย่าง 4 เป็นการแปลที่ได้orroรสและภาษาราวรื่นเป็นธรรมชาติทั้งสองสำนวนแม้ว่าจะใช้กลวิธีแปลต่างกัน

ในสำนวนแปล 1 ผู้แปลเลือกใช้วิธีปรับเปลี่ยนโครงสร้างของประโยคด้วยการตัดข้อความ "ไม่ถือ" ออกและแปลข้อความ "พิธีรีตอง" ด้วยสำนวน "red tape" ซึ่งเป็นสำนวนที่เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย ส่วนนี้จึงดูราวรื่นเป็นธรรมชาติ ส่วนสำนวนแปล 2 ผู้แปลเลือกแปลโดยคงโครงสร้างไว้ให้เหมือนต้นฉบับให้มากที่สุดโดยแปลข้อความ "ไม่ถือ" เป็นกริยาหลัก

ของอนุประโยคใหม่ซึ่งแยกจากอนุประโยคแรกที่มี "มี" เป็นกริยาหลัก	
ตัวอย่าง 5	(เติลนิวส์) มีอันจะกิน / ไม่เดือดร้อน
ต้นฉบับ	กลุ่มคนเที่ยวต่างประเทศส่วนใหญ่เป็นพวกมีอันจะกิน ไม่เดือดร้อน แม้ว่าเศรษฐกิจจะตกต่ำ
แปล	Those who travel abroad belong to the prosperous holiday makers who do not experience hardship despite the country's economic depression. (ผู้เขียน)
ตัวอย่าง 6	มานั่งใจ (โดย ชวงค์ ฉายะจินดา) โกรธจนลืมหวี / ลุกพรวดขึ้น / เล่นงาน / เอาใจ / ชุดใหม่
ต้นฉบับ	สายทิพย์โกรธจนลืมหวี ลุกพรวดขึ้นนั่งหงึๆ ที่ช่างกำลังเอา น้ำล้างครีมนวดออก น้ำเลยรดเปียกทั้งตัว สายทิพย์กลับ เล่นงานช่าง ช่างต้องเอาใจ แล้วเจ้าของร้านเอาชุดใหม่มา เปลี่ยนให้ ส่วนชุดของสายทิพย์ที่เปียกโชก เอาไปอบให้แห้ง แล้วรีดใหม่
แปล	Saitip was so furious that she sat up without notice despite the hairdresser was washing off the hair conditioner from her hair. So, water splashed all over her. She scolded the hairdresser with anger but the girl had to please her. Then the shop owner had to bring clean clothes for her to change. She then had the wet clothes dried and ironed for the customer. (ผู้เขียน)
ตัวอย่าง 7	(ไฟแดง) ถึง / พากัน / มี / อด
ต้นฉบับ	ถึงปีนี้ชาวบ้านก็พากันอดอยากทั่วไป เพราะชาวบ้านไฟแดงมี ฐานะเท่าเทียมกัน มีก็มีด้วยกันอดก็อดด้วยกัน ไม่มีใครอยู่ใน ฐานะที่จะดีกว่าคนอื่นไปได้
แปล	Even this year all villagers suffer from poverty because Paidang natives (locals) are equal in terms of economic status. They experience poverty or wealth together when times come. That happens across the board ; Nobody is in a better economic status. (ผู้เขียน)

ตัวอย่าง 5-7 แสดงให้เห็นเพิ่มเติมว่าสำนวนภาษาที่ไม่สามารถแปลตามตัวอักษรมีอยู่เป็นจำนวนมาก ผู้แปลมือใหม่สามารถทดลองพรำงได้ หากอ่านต้นฉบับผิดพลาด ซึ่งอาจเกิดจากความรู้ภาษาไทยไม่แตกฉาน เช่น สำนวน "ไม่เดือดร้อน" ในตัวอย่าง 5 อาจแปลว่า "ไม่ใส่ใจ" "ไม่สนใจ" เมื่ออยู่ในบริบทอื่น เช่น "เขาจะมาหรือจะไปฉันก็ไม่เดือดร้อน"

วิธีแปลภาษากลุ่มนี้คล้ายคลึงกับการแปลสำนวนโวหารซึ่งปรากฏมากในวรรณกรรม หัวใจของการแปลข้อความชนิดนี้คือความสามารถทางภาษาของผู้แปลในการอ่านและวิเคราะห์ต้นฉบับจนเข้าใจอย่างถ่องแท้จึงจะทำให้ผู้แปลสามารถหาคำหรือวลีในภาษาปลายทางที่ให้ ความหมายใกล้เคียงกับความในต้นฉบับมากที่สุด

ความรู้และประสบการณ์ด้านการใช้ภาษาแปล นับเป็นอีกปัจจัยหนึ่งที่จะทำให้ผู้แปลสามารถแปลภาษากลุ่มนี้ได้ ทั้งนี้เพราะข้อความในต้นฉบับอาจไม่ต้องใช้ความสามารถในการตีความแต่ต้องใช้ความรู้ภาษาแปลอย่างลึกซึ้งจึงจะแปลได้ ดังเช่นสำนวน "เศรษฐกิจตกต่ำ" "ชุดใหม่" ในตัวอย่าง 5 และ 6 ซึ่งคนไทยทุกคนเข้าใจได้โดยไม่ต้องใช้ความพยายาม

ตีความหรือค้นคว้าแหล่งอ้างอิง

กล่าวโดยสรุป ในการแปลสำนวนภาษากลุ่มนี้และสำนวนภาษาทั้งหมด ที่กล่าวไว้ในบทก่อนๆ ผู้แปลจะต้องมีความรู้ทั้ง "ภาษาเรา" และ "ภาษาเขา" และรอบรู้ "วัฒนธรรมเรา" และ "วัฒนธรรมเขา" ทั้งนี้ผู้เรียนแปลจะบรรลุเป้าหมายนี้ได้ด้วยการอ่านและฝึกแปลอย่างสม่ำเสมอ

ถ้ามองในวงกว้างแล้ว ปัญหาในการแปลอาจแบ่งได้เป็น 3 ระดับ

1. ระดับวัฒนธรรม (culture)
2. ระดับโครงสร้างของภาษา (language structure)
3. ระดับความหมายของคำ (semantics)

ระดับวัฒนธรรม

เนื่องจากวัฒนธรรมของแต่ละชาติ แต่ละภาษา มีความแตกต่างกันดังได้กล่าวแล้วในบทก่อน ๆ จึงทำให้เกิดปัญหาในการแปลขึ้น ปัญหาของผู้แปลในเรื่องนี้แยกเป็น 2 ด้านคือ ผู้แปลไม่รู้วัฒนธรรมของภาษาต้นฉบับ และผู้แปลรู้แต่ไม่สามารถถ่ายทอดให้ผู้อ่านฉบับแปลรู้เรื่องหรือเข้าใจตามได้ ในกรณีที่ผู้แปลไม่รู้วัฒนธรรมของภาษาต้นฉบับนั้น เป็นหน้าที่ของผู้แปลที่จะค้นคว้าจนเข้าใจวัฒนธรรมนั้น ๆ อย่างถ่องแท้เสียก่อนจึงแปลออกมา และเมื่อแปลแล้วก็ต้องให้รุ่นลูกรุ่นหลานที่คนอ่านอ่านแล้วรู้เรื่อง เข้าใจได้ตามจุดประสงค์ของผู้เขียนต้นฉบับ เช่นในเรื่องของภาษาเอสกีโม เผ่าอานอ๊กดังที่กล่าวไว้แล้ว ซึ่งเน้นความสำคัญของจิตใจอยู่ที่ตับ (liver) ไม่ใช่หัวใจ ถ้าผู้แปลไม่เข้าใจวัฒนธรรมของชนเผ่านี้แล้วแปลออกมาตรงตัว เช่นประโยคที่ว่า

His liver is heavy. ถ้าแปลว่า " กีบของเขาหนัก" ผู้อ่านก็จะไม่สามารถเข้าใจได้ว่าประโยคในต้นฉบับมีความหมายว่าอย่างไร จึงต้องแปลให้เป็นภาษาที่เป็นที่ยอมรับกันในวัฒนธรรมของผู้อ่านฉบับแปล เช่นในที่นี้ต้องแปลอีกครั้งว่า " เขาเสียใจ" (He is sad.) จึงจะเป็นที่เข้าใจและยอมรับได้

ระดับโครงสร้างของภาษา

ภาษาที่อยู่คนละตระกูลกัน ย่อมมีโครงสร้างของภาษาแตกต่างกันไป ดังนั้นในการแปลจากภาษาหนึ่งไปเป็นอีกภาษาหนึ่งนั้น ผู้แปลต้องคำนึงถึงความแตกต่างในข้อนี้ด้วย เช่น

1. การเรียงลำดับคำในประโยค ฝีมือแปลจากภาษาต้นฉบับมาเป็นภาษาฉบับแปลนั้น ต้องพิจารณาว่าจะแปลเรียงตามลำดับคำในภาษาต้นฉบับ หรือจำเป็นต้องสลับที่คำบางคำเวลาแปลเพื่อให้เป็นภาษาที่ถูกต้อง เช่น

He never comes here

สามารถแปลตรงตามลำดับคำในประโยคต้นฉบับได้ว่า

เขา ไม่เคย มา ที่นี่ เลย

แต่ She put the plate on the dining table.

จะเห็นว่านามวลี the dining table เวลาแปลเป็นภาษาไทย ต้องเอาคำว่า table ขึ้นก่อน 'dining' คือต้องแปลว่า โต๊ะกินข้าว

บางครั้ง ภาษาต้นฉบับมีการเรียงลำดับคำในประโยคเรียบร้อยสมบูรณ์ แต่ไม่สามารถแปลเป็นภาษาไทยได้ตามโครงสร้าง ไม่ว่าจะมีการจัดลำดับคำใหม่อย่างไร เช่น

Normal weather sees a high pressure system parked over the eastern Pacific

The past year has seen much tragedy in India : terrorism, the bloody battle for the Sikhs' Golden Temple, the assassination of Indira Gandhi herself, and the vengeful massacres that followed.

เพราะในภาษาไทย ประธานของประโยคคือ Normal weather ไม่สามารถทำอาการ sees และ The past year ไม่สามารถทำอาการ has seen ได้ จึงต้องมีการผูกประโยคใหม่ให้เป็นภาษาไทยที่ไพเราะและสละสลวย

2. ตำแหน่งของคำในประโยคอาจทำให้เกิดความกำกวม (ambiguity) ทางด้านโครงสร้าง ประโยคกำกวมแบบนี้อาจทำให้ผู้แปลแปลผิดได้ ถ้าตีความหมายผิด ทั้งนี้เนื่องจากตำแหน่งของคำบางคำในประโยคอาจทำให้ตีความหมายได้หลายนัย เช่น

A man who lies frequently will cheat also.
อาจเป็นไปได้ว่า frequently ขยาย lies หรือขยาย will cheat

John talked about the murder last night.
ในประโยคนี้ last night อาจจะขยาย talked หรือขยาย the murder ก็ได้ ผู้แปลต้องพินิจ
พิเคราะห์ให้ถี่ถ้วนก่อนแปลด้วย
หรือ I like juicy plums, peaches and oranges.
ก็ทำให้เกิดความกำกวมได้ว่า juicy ที่อยู่ในตำแหน่งนี้จะขยายเพียงแค่ว่า plums หรือจะ
ขยาย
รวมไปถึง peaches และ oranges ด้วย

ปัญหาในการแปลทางด้านโครงสร้างนี้อาจพบได้อีกในลักษณะต่าง ๆ กันไป เมื่อผู้แปล
ลงมือแปลงานด้วยตนเองก็อาจพบความผิดในลักษณะที่แปลออกไปจากที่กล่าวมาแล้วก็ได้
ระดับความหมายของคำ

ปัญหาในด้านนี้มีมากมาย เช่น

1. การใช้คำนาม คำถามในภาษาอังกฤษแบ่งออกเป็นนามที่นับได้ (count noun)
และนามที่นับไม่ได้ (non-count noun) คำถามทั้ง 2 ชนิดนี้บางครั้งมีรูปเหมือนกันแต่แปลไม่
เหมือนกัน เช่นคำว่า room เมื่อใช้เป็นนามที่นับได้แปลว่า ห้อง เช่น

I want a double room with a view.
แต่เมื่อใช้เป็นนามที่นับไม่ได้แปลว่า ที่ว่าง เช่น

There's room for 3 on the back seat.

ในกรณีเช่นนี้ ผู้แปลจากภาษาอังกฤษเป็นไทยต้องระวังด้วยเพื่อจะได้ไม่แปลผิดพลาด

คำนามในภาษาอังกฤษนั้นมีการเปลี่ยนรูปเพื่อบอกพจน์ คือมีรูปเอกพจน์ พหูพจน์ขณะที่
คำนามในภาษาไทยไม่มีการเปลี่ยนรูป แต่ใช้คำบอกจำนวนและลักษณะนามมาขยายข้างหลัง
นามนั้นแทน และภาษาไทยก็มักไม่ค่อยระบุด้วยว่านามนั้นเป็นเอกพจน์หรือพหูพจน์ ผู้อ่านจะ
ทราบจากบริบทเอาเอง ผู้แปลต้องตระหนักถึงความแตกต่างข้อนี้ด้วยเวลาแปล ไม่ว่าจะจาก
อังกฤษ เป็นไทยหรือจากไทยเป็นอังกฤษก็ตาม ต้องใช้รูปพจน์ให้ถูกต้อง

เรื่องที่เกี่ยวข้องกับคำนามในภาษาอังกฤษ ยังมีคำนำหน้านาม (article) ที่อาจ
ก่อให้เกิดปัญหาในเวลาแปล เพราะทั้ง indennite article a (an) และ dehnite article the
บางครั้งหากเทียบเคียง (equivalence) ในภาษาไม่ได้ และบางครั้งก็หาได้ เมื่อหาค่าเทียบเคียง
ได้ในภาษาไทยก็ต้องแปลได้ มิฉะนั้นความหมายอาจไม่ชัดเจนหรือผิดไปเลยก็ได้ เช่น

(1) My wife arrived at the checkout counter of the supermarket with
her shopping cart a little fuller than usual. (2) As the register
chattered to stop, displaying a three figure total, her face paled.

ในประโยคที่ 1 จะเห็นได้ว่า article the ตัวแรกไม่จำเป็นต้องแปลแต่ the ตัวที่ 2 ควร
ต้องแปลว่า "แห่งนั้น" ในประโยคที่สองทั้ง the และ a อีก 2 ตัวก็ไม่จำเป็นต้องแปลเพราะไม่
สามารถหาค่าเทียบเคียงเหมาะ ๆ ที่แปลออกมาแล้วจะได้ภาษาไทยที่เป็นไทยอย่างไรเพราะและ
รื่นหูได้

2. การใช้คำกริยา ในภาษาอังกฤษนิยมใช้กริยาในรูปกรรมวาจก (passive voice) มาก
โดยเฉพาะอย่างยิ่งถ้าประธานของประโยคไม่ได้มีการระบุไว้ชัดเจนแน่นอน เช่น เน้นที่จะ
พูดว่า

Someone robbed the bank yesterday.

ภาษาอังกฤษกลับนิยมใช้ว่า

The bank was robbed yesterday. มากกว่า

ส่วนในภาษาไทย ไม่นิยมใช้กริยาในรูปกรรมวาจกเท่ากรรมวาจก (active voice) และ
ในภาษาไทยกริยารูปกรรมวาจกถือว่ามีความหมายไม่ค่อยจะดีนัก ในภาษาไทยใช้คำว่า " ถูก "

นำ
หน้ากริยานั้น เช่น

ธนาคาร ถูก ทรัพย์เพราะไม่ทำการบ้าน

หรือ เมื่อวานนี้หญิงหม้ายที่บ้านหัวถนน ถูก ฆาตรกรรม
เวลาแปลภาษาอังกฤษเป็นไทย ควรจะมีเครื่องหมายการแปลกริยาในรูปกรรมวาจกด้วย ถ้าให้ความ
หมายในทางดีก็อย่าแปลว่า " ถูก " เช่น

He was invited to give a speech at the ceremony.

ต้องแปลว่าเขา "ได้รับเชิญ" ไม่ใช่ "ถูกเชิญ"

He was elected president of the club.

ต้องแปลว่า "ได้รับเลือก" ไม่ใช่ "ถูกเลือก"

กริยาในภาษาอังกฤษส่วนใหญ่มีการเปลี่ยนรูปเพื่อแสดงกาล ขณะที่ภาษาไทยไม่มี
นพมาศ วาสนานันทน์ กล่าวว่า

"... สำหรับคำกริยาที่เปลี่ยนรูปไปตามกาล แต่ละกาลก็จะมีที่ชี้เฉพาะ ในบางครั้งเมื่อแปลจาก
ภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ ผู้แปลต้องดูว่าคำในภาษาไทยมีความหมายเหมือนกันหรือ
เพียงแคคล้ายกัน เช่น คำว่า จะ และ เคย มีความหมายต่างๆ ดังนี้

- คนบางคน จะ ปวดศีรษะเวลาอ่านหนังสือมากๆ

Some (people) usually have a headache when they read for a long time.

- ช้าง จะ โตเต็มที่เมื่ออายุ 10 ปี

An elephant reaches its full growth at the age of ten.

- น้ำมัน จะ หมดประมาณปลายศตวรรษนี้

Oil will be used up around the end of the century.

- นักวิทยาศาสตร์ไม่ เคย พอใจอยู่แค่เรื่องที่อยู่แล้ว

Scientists are never content with only what they already know.

- นักวิทยาศาสตร์ส่วนใหญ่ไม่ เคย ไปนอกโลก

Most scientists have never been to outer space.

- แพทย์เคยรายงานเสมอว่าการเปลี่ยนหัวใจจะมีปัญหา

would { cause
result a great deal of problems

- ถือกันว่าไอ้สไตน์ เคย ไปงานหนึ่งโดยไม่ผูกเนคไทและไม่สวมถุงเท้า
เพราะไม่เห็นว่าเป็นเกี่ยวกับเกียรติยศของเจ้าภาพหรือของตนแต่อย่างไร

Reportedly, Einstein once { went to A party
appeared at

with no tie and no socks on, because he did not see that they had anything to do
with the host's honor or his.

สำหรับกาลในภาษาอังกฤษนั้น ประโยคภาษาไทยประโยคเดียวอาจแปลเป็นภาษาอังกฤษได้
หลายประโยค ต่างกันที่กาล เช่น

- ประธานลืมโดยสิ้นเชิงว่านัดกับคณะที่ปรึกษาในตอนบ่าย

The chairman has forgotten that he has

forgot had

forgot had

had forgotten had

an appointment with the advisory board in the afternoon.

ดังนั้นในเวลาแปล ผู้แปลต้องพิจารณาให้ละเอียดถี่ถ้วนด้วยจึงจะแปลออกมาได้
ถูกต้องตามเจตนาของผู้เขียนต้นฉบับ

3. การใช้คำสรรพนาม ภาษาไทยไม่นิยมใช้สรรพนามมากเท่าภาษาอังกฤษ เรามักใช้
คำนามนั้นซ้ำหรือหาคำนามอื่นที่หมายถึงคำนามนั้นมาใช้ และการใช้สรรพนามในภาษาไทยก็
ไม่

เข้าหลักเกณฑ์ทางไวยากรณ์ของการใช้คำสรรพนามในภาษาอังกฤษด้วย รายละเอียดเรื่องเกี่ยวกับ

สรรพนามนี้ได้กล่าวไว้แล้วในบทที่สอง ผู้แปลต้องระวังในเรื่องการใช้สรรพนามนี้ด้วย เพื่อที่จะได้แปลออกมาเป็นภาษาที่สละสลวย สมบูรณ์ตามแบบแผนการใช้ภาษาของภาษานั้นๆ

4. การใช้คำกริยาวิเศษณ์ (adverbs) เมื่อมีคำกริยาวิเศษณ์ในประโยคภาษาอังกฤษผู้แปลต้องตีความให้ออกก่อนว่าคำกริยาวิเศษณ์นั้นขยายค่าไหนหรือส่วนไหนของประโยค เพราะคำกริยาวิเศษณ์นั้นอาจขยายคำนาม คำกริยา คำคุณศัพท์ คำกริยาวิเศษณ์เอง บรรพบทวลี หรือประโยคก็ได้ เช่น

- The temperature outside is below freezing.
- Tom successfully finished his experiment.
- His advice is financially beneficial.
- The students are listening to the lecture unnaturally eagerly.
- she felt sorrow deep in her heart.
- Unfortunately, I can't do the exercise.

ผู้แปลต้องมองเห็นความแตกต่างกันในเรื่องกริยาวิเศษณ์ที่ใช้เป็นคำขยายจากตัวอย่างข้างบนนี้ และแปลให้ถูกต้องตามที่ผู้เขียนต้นฉบับตั้งใจจะให้เป็นอย่างนี้ ในประโยคแรกนั้นกริยาวิเศษณ์ outside ขยายคำนาม (หรือนามวลี) คือ the temperature ประโยคที่ 2 กริยาวิเศษณ์ successfully ขยายคำกริยา finished ประโยคที่ 3 กริยาวิเศษณ์ financially ขยายคำคุณศัพท์ beneficial ประโยคที่ 4 กริยาวิเศษณ์ unnaturally ขยายคำกริยาวิเศษณ์ eagerly ประโยคที่ 5 กริยาวิเศษณ์ deep ขยายบรรพบทวลี in her heart และประโยคที่ 6 กริยาวิเศษณ์ unfortunately ขยายประโยคทั้งประโยค ผู้แปลต้องแปลให้ถูกต้องและใช้คำขยายให้ถูกที่ด้วย

5. เครื่องหมายวรรคตอน (punctuation marks) ซึ่งมีใช้อยู่ในภาษาอังกฤษอาจจะเป็นปัญหาแก่ผู้แปลเพราะในภาษาไทยไม่มีการใช้เครื่องหมายวรรคตอน ผู้แปลต้องทำความเข้าใจกับ

การใช้เครื่องหมายวรรคตอนในภาษาอังกฤษก่อน โดยเฉพาะในการแปลไทยเป็นอังกฤษ จึงจะทำได้

ให้ภาษาที่แปลออกมาเป็นภาษาที่ถูกต้อง ตามไวยากรณ์และเป็นที่ยอมรับ แม้แต่ในการแปลอังกฤษ

เป็นไทย เครื่องหมายวรรคตอนก็เป็นเรื่องที่คุณแปลควรคำนึงถึง เช่น การใช้เครื่องหมาย (period หรือ Full stop) เป็นการแสดงเจตนาของนักเขียนว่าข้อความที่มาก่อนเครื่องหมายนี้ จบสิ้นลงแล้ว เวลาแปลก็ควรจะให้เนื้อความจบลงเฉพาะในประโยคนั้นด้วย ไม่ใช่แปลประโยคต่อไปเชื่อมกับประโยคแรกเลยโดยใช้คำต่อเนื่อง เช่น ซึ่ง มาเชื่อมให้เสนอความเป็นประโยคเดียว

กัน เช่น

I tell him that I am filled with melancholia. For me, the maples mean that the summer and early fall are over and I must return from the seacoast to the city.

เวลาแปลก็ควรแปลแต่ละประโยคแยกจากกันไปเลย "ไม่ต้องใช้คำว่า ซึ่ง มานำหน้าประโยคที่สอง ว่า" ซึ่งสำหรับข้าพเจ้าแล้ว....."

ทางด้านความหมายของคำนี้อาจมองในแง่ที่ว่ามี 2 ลักษณะได้ ลักษณะแรกคือ ความหมายที่อาจก่อให้เกิดความกำกวมได้ เช่น

The lamb is too hot to eat,

อาจหมายความว่า เนื้อแกะ (คืออาหารที่ทำสำเร็จแล้ว) ร้อนเกินไปยังรับประทานไม่ได้ หรือตัวแกะ (ที่ยังมีชีวิตอยู่) รู้สึกร้อนเกินกว่าที่จะกินอาหารได้ หรือ

He fed her dog biscuit.

อาจหมายความว่า เขาให้เธอรับประทานขนมปังสำหรับสุนัข หรือเขาเอาขนมปังให้สุนัขของเธอกิน ก็ได้ทั้ง 2 อย่าง ผู้แปลต้องพิจารณาให้ถี่ถ้วนและดูจากบริบทประกอบก่อนจะตัดสินใจแปลอย่างใดอย่างหนึ่งลงไป

เรื่องความหมายของคำนอกจากจะหมายความถึงการรู้ความหมายของคำ ๆ นั้นตามพจนานุกรมแล้ว ยังหมายถึงการที่ผู้แปลรู้ถึงความหมายโดยนัย (connotation) ของศัพท์นั้น ๆ ด้วย ลำพังความหมายของคำศัพท์นั้นผู้แปลอาจหาค่าเทียบเคียงในภาษาฉบับแปลให้ตรงกับคำในภาษาต้นฉบับได้ แต่แม้แต่ในระดับนี้ปัญหา ก็อาจเกิดขึ้นได้เมื่อคำในภาษาต้นฉบับคำหนึ่งอาจหา

ค่าเทียบเคียงในภาษาฉบับแปลได้หลายคำ เช่นคำว่า earnest เมื่อเป็นคำนามอาจแปลว่าความเอา

จริงเอาจึงได้ หรือแปลว่า เงินวางมัดจำก็ได้ ลาง หรือเครื่องแสดงลักษณะก็ได้ เช่น

: It soon began to snow in real earnest.

: You must pay an earnest to the hotel if you want them to keep a room free for you.

: He has been working harder today as an earnest of his good intentions for the future.

และเมื่อเป็นคำคุณศัพท์ ก็แปลว่า เอาจริงเอาจัง กระ ดื้อหรือร้น เช่น

: He made an earnest attempt to persuade her.

ผู้แปลจึงต้องอ่านต้นฉบับอย่างละเอียดถี่ถ้วนและดูบริบทประกอบจึงจะเลือกความหมายที่ถูกต้องในแต่ละกรณีได้

ภาษาแต่ละภาษามีจำนวนคำที่จะสื่อความหมายถึงสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่เท่ากัน แล้วแต่ความจำเป็นใช้ของสังคมและวัฒนธรรมของเจ้าของภาษานั้น ๆ เช่น ภาษาถิ่นของชนเผ่าไวคา (waika)

ในบราซิลตอนเหนือ มีคำว่า

waki ซึ่งแปลเป็นภาษาอังกฤษได้หลายคำคือ สีแดง (red) สีม่วงแดง (reddish purple) สีเหลือง (yellow) และสีส้ม (orange)

หรือ ushi ซึ่งแปลเป็นภาษาอังกฤษได้ว่าสีน้ำเงินเข้ม (dark blue) สีม่วงแก่ (dark purple) สีแดงเข้ม (deep red) หรือสีน้ำตาล (brown)

สิ่งเหล่านี้ย่อมเป็นปัญหาแก่ผู้แปล ว่าควรเลือกใช้คำไหนในบริบทนั้น ๆ ซึ่งผู้แปลต้องใช้การพิจารณาอย่างถี่ถ้วนก่อนตัดสินใจเลือกคำแปล

การเลือกใช้ถ้อยคำให้มีความหมายถูกต้องตรงกับความหมายของภาษาต้นฉบับเป็นสิ่งสำคัญในการแปล เนื่องจากคำแต่ละคำมีเงาของความหมาย (shade of meaning) และน้ำเสียง (tone) ต่างกัน เช่นประโยคที่ว่า I believe you are wrong. ดูนี้น้ำเสียงหนักแน่นรุนแรงกว่าประโยคที่ว่า I don't believe you are right. ทั้ง ๆ ที่ทั้ง 2 ประโยคให้ความหมายเดียวกัน การเลือกใช้คำ (diction) ให้เหมาะกับจุดประสงค์ของการแปลในแต่ละกรณีจึงถือได้ว่าเป็นความสามารถพิเศษเฉพาะตัวของผู้แปล ซึ่งการที่ผู้แปลสามารถนำเอาคำมาเรียบเรียงให้มีความหมายไพเราะหรือถูกต้องนั้น ถือได้ว่าเป็นท่วงทำนอง (style) ของการแปลของแต่ละคนซึ่งไม่เหมือนกัน และถือเป็นศิลปะอย่างหนึ่ง ที่ผู้แปลสามารถเลือกใช้คำได้ตรงตามความหมาย ท่วงทำนอง และไวยากรณ์ของภาษาต้นฉบับซึ่งภาษาอังกฤษเรียกว่า register

รองศาสตราจารย์ เขวง จันทระเขตต์ ให้ความหมายของคำว่า register ไว้ว่า "register" หมายถึงวรรณะหรือระดับของภาษา ภาษาที่เราใช้กับคนแต่ละคนหรือแต่ละกลุ่มจะมีลักษณะไม่เหมือนกัน เวลาเราพูดกับเด็กทั่วไปเราใช้ภาษาอย่างหนึ่ง เวลาพูดกับเด็กซึ่งเป็นบุตรหลานเราใช้ภาษาอีกอย่างหนึ่ง เมื่อพูดกับเด็กที่รับใช้ในบ้านของเรา เราก็ใช้ภาษาอีกอย่างหนึ่ง ลักษณะที่แตกต่างกันตามระดับของคนที่เราใช้ภาษาสื่อสารติดต่อกันด้วย เรียกว่า register มีท่านผู้รูปร่างท่านเรียกเป็นภาษาไทยว่า สมบัติ"

ปัญหาในการแปลในระดับคำ อาจพบได้ในลักษณะอื่น เช่น การใช้ศัพท์เฉพาะหรือศัพท์ทางวิชาการ (Technical terms) ภาษาถิ่น (dialects) คำสแลง และคำที่มีความหมายหลายอย่าง ผู้แปลต้องพิจารณาปัญหาแต่ละข้อที่เกิดขึ้น และแก้ปัญหาให้ได้ก่อนที่จะแปล เช่น ต้องไต่ถามความหมายของศัพท์ทางวิชาการเสียก่อน หรือ ต้องตัดสินใจให้ได้ว่าจะแปลภาษาถิ่นออกมา

เป็นภาษาระดับไหนในฉบับแปลของคุณ

วิธีแก้ปัญหาต่าง ๆ ในการแปลก็คือ

1. ต้องศึกษาวัฒนธรรมของเจ้าของภาษาต้นฉบับให้ลึกซึ้ง ให้แน่ใจว่าคนมีความรู้ และภูมิหลังในเรื่องนั้นๆ หรือในวัฒนธรรมนั้น ๆ เพียงพอก่อนที่จะแปล
2. ต้องศึกษาโครงสร้างของทั้งภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปลอย่างละเอียด เมื่อมีความเข้าใจโครงสร้างของภาษาต้นฉบับดีพอแล้ว การแปลก็จะไม่เป็นปัญหาหรือมีข้อผิดพลาดมาก

3. ต้องศึกษาเรื่องคำที่มีความหมายแฝง หรือการเลือกใช้คำเพื่อแสดงน้ำเสียง เงาม ของความหมาย ท่วงทำนอง หรือระดับของภาษาต่าง ๆ กัน

4. เมื่อมีปัญหา สิ่งที่คุณควรปฏิบัติคือค้นหาความหมายของคำหรือสำนวนที่เป็นปัญหาจากพจนานุกรม และสารานุกรม ซึ่งยิ่งค้นได้กว้างขวางมากเท่าใดก็จะเป็นการดี และ

ทำให้ผู้แปลแจ่มแจ้งขึ้นเท่านั้น นอกจากการพึ่งพจนานุกรมและสารานุกรมต่าง ๆ แล้ว ผู้แปล ยังอาจถามเจ้าของภาษาได้โดยตรงถึงสิ่งที่ผู้แปลไม่กระจ่างด้วย

การทดสอบคุณภาพของงานแปล

เมื่อผู้แปลแปลงานชิ้นหนึ่งแล้ว ควรมีการทดสอบด้วยว่างานแปลนั้นมีคุณภาพ เพียงใด โดยตรวจสอบความถูกต้องแม่นยำตรงตามต้นฉบับ การเลือกใช้คำให้มีความหมายถูกต้อง ตลอด

ไปจนถึงท่วงทำนองการเขียนด้วย วิธีการทดสอบทำได้ 3 ประการคือ

1. การแปลกลับ (Back translation) คือเมื่อผู้แปลแปลจากภาษาต้นฉบับเป็นภาษา ฉบับแปลแล้ว ให้ผู้รู้ใช้ภาษาฉบับแปลนั้นแปลกลับเป็นภาษาต้นฉบับอีกครั้งเพื่อเทียบเคียงกัน ว่า

ได้ความหมายถูกต้องตามต้นฉบับเดิมหรือไม่ เช่น ในสงครามเวียดนาม ฝ่ายสหรัฐฯ ได้ส่ง ชิ้นส่วน

เพื่อประกอบเป็นเฮลิคอปเตอร์มาให้ทหารลาวเคยมีคู่มือแนบมาด้วย ข้อความบางตอนในคู่มือ ฉบับ

ภาษาอังกฤษบอกว่า

- Leaks occurring beyond relief valve could cause some indication of low oil pressure.

นายทหารลาวซึ่งมีความรู้ทางภาษาอังกฤษได้แปลคู่มือออกมาเป็นภาษาลาว ภายหลังได้มีการ ทดลองแปลคู่มือฉบับภาษาลาวออกมาเป็นภาษาอังกฤษได้ความว่า

- If oil is leaking at the outside of the pressure relief valve, it can activate the warning of low pressure.

เมื่อได้ใจความออกมาตรงกันก็แสดงว่างานแปลนี้ใช้ได้

การแปลกลับนี้ใช้ทดสอบงานแปลได้ทุกประเภท ไม่ว่าจะเป็นการแปลวรรณกรรม การ แปลข่าว หรือการแปลประเภทอื่น ๆ และเป็น การทดสอบงานแปลที่นิยมใช้กันมาก

2. การทดสอบความรู้ (Knowledge testing) วิธีนี้ค่อนข้างกินเวลาและเปลืองแรงงาน แต่ทำได้โดยให้เจ้าของภาษาอ่านภาษาต้นฉบับ แล้วทดสอบความรู้ซึ่งผู้อ่านในเรื่องที่อ่านจาก ต้นฉบับนั้น อาจด้วยการตอบคำถามก็ได้แล้วบันทึกผลที่ได้ไว้แล้วให้ผู้อ่านฉบับแปลอ่านฉบับ แปล เสร็จแล้วทดสอบความรู้ของผู้อ่านฉบับแปลในเรื่องที่อ่านนั้นด้วยวิธีเดียวกันกับที่ใช้กับ ผู้อ่าน

ภาษาต้นฉบับ แล้วนำผลที่ได้ของทั้ง 2 คนมาเปรียบเทียบกัน ถ้าผลลัพธ์หรือข้อเปรียบเทียบไม่ ต่างกันมากนักก็หมายความว่างานแปลนี้ใช้ได้ การทดสอบคุณภาพของงานแปลด้วยวิธีนี้มักใช้ กับ

งานแปลทางด้านวิชาการ และคู่มือต่าง ๆ มากกว่างานแปลข่าวหรืองานแปลวรรณกรรม หรืองาน แปลทางการทูต

3. การทดสอบด้วยการปฏิบัติ (performance testing) มีลักษณะคล้ายการทดสอบ ความรู้ แต่เป็นการปฏิบัติจริง ๆ เช่น การแปลคู่มือต่างๆ ถ้าเป็นกรณีของการแปลคู่มือเช่นที่กล่าว ไว้เป็นตัวอย่างในการแปลกลับตามข้อ 1 นั้น ถ้าส่งคู่มือฉบับต้นฉบับให้เจ้าหน้าที่อเมริกันและ

คู่มือฉบับภาษาแปลให้เจ้าหน้าที่ลาว แล้วให้เจ้าหน้าที่ทั้งสองฝ่ายต่างแยกกันประกอบเครื่องเฮลิคอปเตอร์ แล้วตรวจดูจากผลที่ได้ ถ้าเจ้าหน้าที่ลาวประกอบเฮลิคอปเตอร์ได้ถูกต้องเหมือนเจ้าหน้าที่อเมริกัน ก็แสดงว่าคู่มือฉบับแปลนั้นถูกต้อง

ในการแปลนั้น ต้องดูผู้อ่านเป็นสำคัญด้วยว่างานแปลนี้จะแปลสำหรับผู้อ่านระดับไหน ภาษาที่ผู้แปลเลือกใช้จะได้อยู่ในระดับนั้น เช่น ถ้าแปลเรื่องให้เด็กอ่าน ภาษาที่ใช้ก็ต้องง่ายพอ ที่เด็กจะเข้าใจ อาจอธิบายขยายความขึ้นด้วยบ้างก็ได้

องค์ประกอบสำคัญ 5 ประการในการแปลคือ

1. ชนิดของเรื่องที่จะใช้แปล
2. ความเข้าใจต้นฉบับของผู้แปล
3. ลำดับความยากง่ายของลีลา (style) ของภาษาต้นฉบับ
4. ผู้อ่านฉบับแปล
5. ลีลาและวิธีการแปลเฉพาะตัวของผู้แปล

กล่าวโดยสรุปจะเห็นว่าการแปลเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ ต้องใช้ความรู้ในด้านต่าง ๆ นับตั้งแต่วัฒนธรรม ความรู้รอบตัว มาจนถึงความรู้ทางภาษาศาสตร์ กอปรกับความสามารถพิเศษ

เฉพาะชั้นและการฝึกฝน ผู้แปลต้องรู้จัก "หัวใจสำคัญในการแปล" นั่นคือความถูกต้อง การใช้ภาษาที่อ่านเข้าใจง่ายและชัดเจน กับการมีพื้นความรู้และประสบการณ์มากพอ การอ่านมาก เห็นมาก และช่างสังเกต ช่างจดจำ จะช่วยทำให้ผู้แปลแปลได้อย่างถูกต้อง ไพเราะรื่นหูมากขึ้น

บทที่ 8

อาชีพการแปลและงานแปล

การแปลเป็นอาชีพเริ่มมาตั้งแต่สมัยก่อนคริสตศักราชแล้ว เมื่อมีการพบแผ่นดินเหนียวตากแห้ง 2 ภาษา ที่ใช้จารึกเรื่องราวในสมัยโบราณที่เมืองเอบล่า (Ebla) ในประเทศซีเรีย (Syria) ปัจจุบัน เป็นการแปลเรื่องราวเกี่ยวกับการพาณิชย์ (commerce) ตั้งแต่ประมาณ 2000 ปีก่อนคริสตศักราช จากนั้นก็มีการพบแผ่นดินเหนียว 2 ภาษาอีกที่เมืองแบกแดดในอิรัก (Iraq) และแถบนูเบีย (Nubia) ในทวีปแอฟริกา การแปลเป็นอาชีพโด่งดังอีกครั้งในราว 1200 ปีก่อนคริสตศักราชที่อียิปต์ ซึ่งเป็นการแปลทั้งแบบใช้ล่ามระหว่างฟาโรห์และตัวแทนของชาติอื่นๆ ที่มาเจริญสัมพันธไมตรีกับอียิปต์ในระยะนั้น ซึ่งเป็นการแปลทางการทูต และการแปลจารึกต่างๆ เป็นตัวหนังสือ หลังจากนั้นก็มีการแปลทางศาสนา ทางการปกครอง และวรรณกรรมเกิดขึ้นเป็นลำดับในยุคอารยธรรมกรีกรุ่งเรืองมาจนถึงจักรวรรดิโรมัน

ต่อมามีการแปลพระคัมภีร์และการแปลจากภาษากรีกและโรมันเป็นภาษาอาหรับในคริสต์ศตวรรษที่ 12 เรื่อยมาจนศตวรรษที่ 20 จึงมีการแปลสนธิสัญญาทางการเมือง เช่น สนธิสัญญาแวร์ซายส์ และการแปลต่างๆในการประชุมระดับชาติในปัจจุบัน ในศตวรรษที่ 20 กรุงเจนีวา (Geneva) ประเทศสวิตเซอร์แลนด์(Switzerland) ถือว่าเป็นศูนย์กลางแห่งการแปลเลยที่เดียว

นักแปลอาชีพแบ่งออกเป็น 2 ประเภทคือ ประเภททำงานโดยได้รับเงินเดือน และประเภทหลังเป็นนักแปลอิสระซึ่งไม่ติดขัดกับกฎเกณฑ์ต่างเหมือนนักแปลที่ได้รับเงินเดือน และสามารถผลิตงานแปลได้ตามใจตนเองมากกว่า

สถานะทางการแปล

สิทธา พินิจกุลวล กล่าวว่

“การแปลมี 3 สถานะ”

1. สถานะทางทฤษฎี
2. สถานะทางวิทยาศาสตร์
3. สถานะทางประโยชน์ใช้สอย

สถานะทางทฤษฎี แต่ก่อนการแปลไม่มีทฤษฎี นักแปลต่างคนต่างแปลตามวิธีที่ตนเองค้นพบ เรียกว่า การแปลตามลำพัง นักแปลตามลำพังมุ่งแปลโดยอรรถ หรือแปลคำต่อคำ ประโยคต่อประโยค เพื่อมุ่งมั่นรักษา “สภาพทางภาษา” ไว้ให้ใกล้เคียงต้นฉบับมากที่สุดเท่าที่จะมากได้ ส่วนการประเมินผลการแปลก็ใช้การเทียบคำ และเทียบประโยค ถ้าผู้แปลแปลได้ตรงตามตัวอักษรอย่างไม่ตกหล่น ไม่ขาดไม่เกินก็ได้รับความนิยมยกย่องว่าแปลดี ในยุคนั้นการแปลเป็นงานอดิเรกของผู้รู้ หรือ ผู้คงแก่เรียน งานแปลแต่ละชิ้นใช้เวลายาวนาน ครั้นแปลสำเร็จแล้วก็มีลักษณะเป็นชิ้นศิลปะ หรือสิ่งศิลปะที่งดงามประณีต ประเภทงานแปลได้แก่ คัมภีร์ศักดิ์ทางศาสนา สำนวนจากพระเจ้า และคำกล่าวที่ประณีตงดงามทางศิลปะ การแปลดังกล่าวจึงเป็น “ศิลปะเพื่อศิลปะ” ส่วนในยุคปัจจุบันวิธีการแปลของแต่ละคนได้พัฒนาผ่านกาลเวลาที่ยาวนานจนสามารถตั้งเป็นทฤษฎีได้ ทฤษฎีการแปลในปัจจุบันนั้นอยู่บนรากฐานของทฤษฎีแห่งการสื่อสาร จุดมุ่งหมายจากการแปล โดยอรรถ ได้เปลี่ยนเป็นการแปล โดยรส หรือการแปลความหมายนั่นเอง กล่าวกันว่า การแปลความหมายนี้ เป็นพื้นฐานนำไปสู่สถานภาพทางวิทยาศาสตร์

สถานะทางวิทยาศาสตร์ นักแปลกลุ่มนี้กำลังหันเหวิธีการแปลของตนเองออกจากความจำกัดของการใช้สำนวนเขียน (stylistic) ไปสู่ความสำคัญของความหมาย (semantics) ผู้ที่มีอิทธิพลสำคัญในการเปลี่ยนแปลงครั้งนี้ คือ ปรมาจารย์ภาษาศาสตร์ที่ชื่อว่า Ferdinand de Saussure ซึ่งได้พิสูจน์ให้เห็นว่า วิชาวิทยาศาสตร์ทั่วไป (General Linguistics) เป็นเครื่องมือที่ได้ผลดีในการแปล ข้อพิสูจน์ดังกล่าวได้ถูกตีพิมพ์ในคำบรรยายวิชา “Cours de linguistique generale”(1916) ผลที่เกิดขึ้นตามมาทำให้นักแปลแยกตัวออกเป็นสองฝ่าย ฝ่ายแรกเรียกตัวเองว่า “ฝ่ายอักษรศาสตร์” (letters) ฝ่ายหลังเรียกตัวเองว่า “ฝ่ายวิทยาศาสตร์” (science) ปรากฏการณ์นี้เกิดขึ้นในตอนต้น คริสตวรรษที่ 19

สนธิสัญญาแวร์ซายส์ ก็มีบทบาทในวงการการแปล ทำให้ประเทศต่างๆมีการแปลข้อตกลง และสัญญาต่อเนื่องมากมาย นักแปลเริ่มสงสัยระเบียบวิธีการแปลที่มุ่งมั่นรักษาสถานภาพทางภาษาและกำลังมองหาระเบียบอื่น ๆ ทาง การแปล ซึ่งนำไปสู่การกำหนดวิธีการแปลต่างๆ ตั้งเป็นทฤษฎีแห่งการแปล หลักเกณฑ์ที่ตั้งขึ้น ในตอนต้นคริสต์ศตวรรษที่ 19 นั้น มีจุดมุ่งหมายจะให้นักแปลทั้งฝ่ายอักษรศาสตร์และฝ่ายวิทยาศาสตร์ ยอมรับร่วมกัน ในการนี้นักภาษาศาสตร์ทำหน้าที่เชื่อมโยงประสานความคิดอยู่ตรงกลาง อย่างไรก็ตามช่องว่างระหว่างนักทฤษฎีการแปล กับนักแปลปฏิบัติการอยู่จริงก็เกิดขึ้น และขยายวงกว้างออกไป แต่นักทฤษฎีก็ไม่ลดความพยายามที่จะพิสูจน์ซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่า “ทฤษฎีการแปลมีจุดมุ่งหมายช่วยให้การแปลทั้งเชิงอักษรศาสตร์ และวิทยาศาสตร์

สำเร็จด้วยดี ด้วยความรวดเร็ว ทฤษฎีการแปลเป็นเครื่องทุนแรงของนักแปลอีกชิ้นหนึ่ง” กว่าที่นักทฤษฎีกับนักปฏิบัติจะเข้ากันได้ ก็ล่วงเลยเวลาถึง ค.ศ. 1955 นักภาษาศาสตร์ ได้ชื่อว่า “เปิดประตู” ให้นักแปลเดินเข้าไปในวงภาษาศาสตร์ นักแปลในยุโรปและในอเมริกาเหนือได้รับทฤษฎีการแปลทางภาษาศาสตร์ไปใช้ในการปฏิบัติงานอย่าง เครื่องคิดและแนวแน่ ทำให้งานแปลประสบความสำเร็จลงด้วยดีมีคุณภาพและรวดเร็ว เกิดความคิดที่จะสร้างนักแปลด้วยการสอนอบรมและการให้การศึกษาด้วยวิธีต่างๆ การสร้างหรือการผลิตนักแปลตามสถาบันอุดมศึกษาหรือมหาวิทยาลัย จึงได้กำหนด หลักสูตรไว้บนพื้นฐานของวิชาภาษาศาสตร์ ทฤษฎีการแปลจึงเป็นสิ่งที่ยึดมั่นอยู่ในวง การศึกษาเพื่อสร้างนักแปล และการแปลก็กลายเป็นระเบียบวิธีการวิทยาศาสตร์

สถานะของการแปลทางประโยชน์ใช้สอย ในช่วงศตวรรษที่ 20 นี้ การแปล ได้ขยายตัวออกไปอย่างรวดเร็วตามความเจริญก้าวหน้าทางวิชาการสาขาต่างๆ และความเจริญทางภาษาศาสตร์อย่างเดียวยังไม่พอ ดังนั้นจึงต้องเพิ่มเติมวิชาการอื่นๆ ลงไป ตามความต้องการทางการใช้สอย ได้แก่ ทฤษฎีการสื่อสาร วิชาสังคมวิทยา วิชา จิตวิทยา ดังกล่าวแล้ว ความเจริญที่สืบสนนี้ ทำให้การแปลต้องจำกัดมุ่งหมายให้ ชัดเจนแน่นอน โดยพิจารณาจากสาร(Message) ที่นำมาแปล และพิจารณาจาก สาธารณชน ผู้ใช้งานแปลนั้น ดังนั้นงานแปลในลักษณะนี้จึงเกี่ยวข้องกับ สถานภาพของ มนุษย์ งานแปลจึงเป็นทั้งศิลปะ เทคนิค และวิทยาศาสตร์ โดยมุ่งสนองอุปสงค์ของ สาธารณชนในสังคมเป็นสำคัญ

คุณสมบัติของนักแปลที่ดี

นักแปลที่ดีควรมีคุณสมบัติดังนี้ คือ

1. ต้องเข้าใจนัย (sense) และความหมาย (meaning) ของผู้เขียนต้นฉบับเป็นอย่างดี ว่าผู้เขียนมีจุดประสงค์อย่างไร ต้องการจะให้อะไรกับผู้อ่าน เพื่อจะได้ ถ่ายทอดจุดประสงค์นั้นๆ ไปยังผู้อ่านฉบับแปลได้ถูกต้อง
2. ผู้แปลต้องมีความรู้ทั้งภาษาต้นฉบับ และภาษาฉบับแปลเป็นอย่างดีเยี่ยม เพื่อให้ แปลได้ถูกต้อง
3. ผู้แปลควรพยายามเลี่ยงการแปลคำต่อคำอย่างที่สุด มิฉะนั้นจะทำให้ผู้อ่านฉบับ แปลไม่สามารถเข้าใจฉบับแปลได้
4. ผู้แปลควรใช้รูปแบบของภาษาที่เป็นมาตรฐานที่เป็นที่ยอมรับ และใช้กันอยู่ ทั่วไป ไม่ใช่คิดค่าแสลงใหม่ๆ ขึ้นมา หรือใช้คำไม่สุภาพที่ไม่เป็นที่นิยม
5. ผู้แปลต้องรู้จักเลือกใช้ถ้อยคำ ส่วนวนที่เหมาะสม ให้ถูกต้องกับความหมายตาม ต้นฉบับและรักษารรยากาศ (tone) ของต้นฉบับไว้

กล่าวโดยย่อคือ ผู้แปลต้องเข้าใจภาษาทั้งสอง คือ ทั้งภาษาต้นฉบับ และภาษา ฉบับแปลเป็นอย่างดี ต้องมีความรู้และภูมิหลังในเรื่องที่จะแปลพอสมควร ต้องมี ความสามารถใช้ภาษาอย่างดี เพื่อจะได้ถ่ายทอดความคิดของผู้เขียนต้นฉบับให้ ผู้อ่านฉบับแปลรู้เรื่อง เข้าใจและอ่านได้อย่างอรรถรส

สัญญาวิ สายบัว กล่าวถึง ประเภทของนักแปลและงานแปลซึ่งได้จัดตาม ความสามารถในการใช้ภาษาของผู้แปล ว่า แบ่งได้ดังนี้

1. นักแปลที่มีความสามารถในการใช้ภาษาต้นฉบับและภาษาฉบับแปลได้อย่างดี เยี่ยมเท่าๆกัน งานของนักแปลประเภทนี้ ไม่ว่าจะแปลจากภาษาใดจะเป็นงานที่ สมบูรณ์ และมีคุณภาพเท่าที่การสื่อสารด้วยการแปลจะทำได้
2. นักแปลที่แปลจากต้นฉบับที่เป็นภาษาแม่ไปสู่ภาษาที่สอง นักแปลไทยที่มี ภาษาไทยเป็นภาษาแม่ แปลงานจากต้นฉบับภาษาไทยเป็นภาษาอังกฤษ
3. นักแปลที่แปลจากต้นฉบับที่เป็นภาษาที่สองมาสู่ภาษาแม่ ตัวอย่าง นักแปล ไทยที่แปลงานภาษาอังกฤษเป็นภาษาไทย งานแปลประเภทนี้จะมี ความ สมบูรณ์และมีคุณภาพดีกว่าการแปลประเภทที่สอง
4. นักแปลที่ แปลจากต้นฉบับที่เป็นภาษาที่สองเป็นภาษาที่สาม ดังเช่น คนไทยที่ มีภาษาไทยเป็นภาษาแม่ แปลงานจากต้นฉบับภาษาอังกฤษเป็นภาษาฝรั่งเศส

เป็นต้น งานแปลชนิดนี้จะมีข้อจำกัดมากกว่างานแปลประเภทอื่นๆ และควรทำต่อเมื่อเป็นการแปลเอาความโดยที่ไม่คำนึงถึงคุณสมบัติอื่นๆของงานแปล เช่น การรักษารสชาติ บรรยากาศของต้นฉบับไว้ในฉบับแปล

นอกจากนี้ สัญฉวี สายบัว กล่าวถึงบทบาทของงานแปลของงานแปลในด้านต่างๆไว้ว่า มี 6 หัวข้อ สรุปได้ดังนี้

1. เพื่อเผยแพร่งานเขียนของกวี หรือ นักปราชญ์ที่สำคัญและมีคุณค่า
2. เพื่อเป็นเครื่องมือในการแลกเปลี่ยน และกระจายความรู้ ประสบการณ์ระหว่างสังคมที่ต่างกัน
3. เพื่อสนับสนุนและสร้างความเข้าใจกันระหว่างบุคคลต่างชาติที่มาพร้อมอยู่ในสังคมเดียวกัน เช่น บริษัทธุรกิจระหว่างประเทศ หน่วยงานภาครัฐ หรือเอกชน ที่มีผู้ทำงานจากนานาชาติ เป็นการแปลเพื่อประโยชน์ทางธุรกิจ การเมือง และการรักษาสันติภาพของโลก
4. เป็นเครื่องมือในการค้นคว้า และวิจัยในวิทยาการที่เกี่ยวข้องกับมนุษย์และสังคมของมนุษย์ เช่น การศึกษาพฤติกรรมของมนุษย์ การศึกษาเปรียบเทียบในด้านวัฒนธรรมของสังคม 2 สังคม
5. ใช้เป็นวิธีการสอนภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการสอนโครงสร้างของภาษาต่างประเทศ โดยวิธีเปรียบเทียบกับโครงสร้างของภาษาแม่ของผู้เรียน และใช้ในการวัดความสามารถในการใช้ภาษาด้วย
6. ใช้เป็นวิธีฝึกฝนคนให้มีความสามารถในการใช้ภาษาของตนเอง ผู้ที่แปลภาษาต่างประเทศจะต้องสำนึกอยู่ตลอดเวลาว่า คำและโครงสร้างของประโยคที่เลือกมาใช้ต้องตรง หรือ เทียบเคียงกับภาษาในต้นฉบับ ซึ่งความสำนึกนี้จะทำให้ผู้แปลได้ฝึกความพิถีพิถันในการใช้คำ และรูปประโยค

งานแปลประเภทต่างๆ

งานแปลอาจแบ่งเป็นประเภทย่อยๆ ได้หลายประเภท เช่น

1. การแปลทางศาสนา เช่น แปลพระคัมภีร์ เพื่อเผยแพร่ศาสนา หรือ เพื่อแสดงศรัทธาอย่างแรงกล้าที่มีต่อศาสนานั้น
2. การแปลวรรณกรรมทั้งร้อยแก้ว ร้อยกรอง และการละคร
3. การแปลข่าวสารคดี
4. การแปลบทภาพยนตร์ และโทรทัศน์
5. การแปลดนตรีและอุปรากร
6. การแปลเพื่อการค้าและโฆษณา
7. การแปลทางวิทยาศาสตร์
8. การแปลทางเทคนิค เช่น คู่มือการใช้อุปกรณ์ชนิดต่างๆ
9. การแปลทางการทหาร
10. การแปลทางการทูต
11. การแปลทางการปกครอง
12. การแปลทางกฎหมาย
13. การแปลทางการเมือง
14. การแปลเพื่อการศึกษา
15. การแปลโดยเครื่องจักร

ล่ามและนักแปล

ล่ามและนักแปลสามารถสื่อสารข้ามวัฒนธรรมที่จำเป็นในสังคมปัจจุบัน โดยการเปลี่ยน

แปลงภาษาหนึ่งสู่ภาษาหนึ่ง อย่างไรก็ตามภาษาเหล่านี้ผู้เชี่ยวชาญทำได้มากกว่าคำศัพท์ที่แปลงง่าย ๆ พวกเขาถ่ายทอดความคิดและแนวความคิดระหว่างภาษา พวกเขาต้องเข้าใจสาระเนื้อเรื่องอย่างสมบูรณ์ ซึ่งพวกเขาทำงานเพื่อที่ว่าพวกเขาเป็นผู้สามารถเปลี่ยนแปลงข้อมูลจาก

อีกทั้งภาษา เป็นที่รู้กันว่าเป็นแหล่งกำเนิดภาษาสู่ภาษาเป้าหมายอื่น ๆ นอกจากนี้ พวกเขา ยังคงอ่อนไหวกับวัฒนธรรมที่สัมพันธ์กันกับความชำนาญภาษาของพวกเขา

ล่ามและผู้แปลถูกโต้ตอบบ่อย ๆ ด้วยกันเพราะว่าพวกเขาแบ่งเฉลี่ยลักษณะเฉพาะ ธรรมดาบางอย่าง ตัวอย่างเช่น ทั้งล่ามและผู้แปลที่ต้องการความสามารถพิเศษ เป็นที่รู้กันว่าเป็นการรวมภาษากัน นี่ทำให้พวกเขาสามารถเป็นผู้มีอิทธิพลในที่สุดสองภาษา- ภาษาดั้งเดิม และภาษาที่สามารถเคลื่อนไหวได้และภาษาที่สอง หรือภาษาที่ไม่ดีนั้น จำนวนล่ามและนักแปล เล็กน้อยเป็นผู้มีอิทธิพลในสองหรือมากกว่าของภาษาที่ไม่ดีนั้น ภาษาที่สามารถเคลื่อนไหวได้ เป็นภาษาหนึ่งของพวกเขาที่รู้ที่สุดซึ่งพวกเขาตีความและแปล และภาษาที่ไม่ดีนั้นเป็นภาษาหนึ่งที่ พวกเขาแทบจะไม่มีความรู้ที่สมบูรณ์เลย

แม้ว่าบางคนมีทั้งสองอย่าง การตีความและการแปลเป็นความเชี่ยวชาญที่แตกต่างกัน แต่ละคนต้องการสร้างทักษะและความสามารถที่ชัดเจนแน่นอน และคนส่วนมากเหมาะสมดีกว่า หนึ่งหรืออื่น ๆ ขณะที่ล่ามทำงานกับและทั้งสองภาษา โดยปกตินักแปลแค่กับภาษาที่ยัง เคลื่อนไหวอยู่ของพวกเขาด้วย

ล่ามเปลี่ยนแปลงภาษาที่ถูกพูดภาษาหนึ่งสู่อีกภาษาหนึ่ง - หรือในกรณีที่ล่าม แปลภาษาสัญลักษณ์ ระหว่างการสื่อสารที่ถูกพูดและภาษาสัญลักษณ์ นี่ต้องการให้ล่ามให้ ความสนใจอย่างรอบคอบ เข้าใจอะไรที่ถูกสื่อสารในทั้งสองภาษา และแสดงความคิดและ แนวความคิดอย่างชัดเจน การวิจัยอย่างเข้มข้นและทักษะเกี่ยวกับการวิเคราะห์ ความ ขำขันเกี่ยวกับจิตใจ และความจำที่ยอดเยี่ยมเป็นสิ่งสำคัญ

ส่วนแรกของงานของล่ามก่อนมาถึงที่ไซต์งาน ล่ามต้องกลายเป็นผู้คุ้นเคยกับเนื้อหา เรื่องที่ผู้พูดจะอภิปราย ชิ้นงานที่อาจจะเกี่ยวข้องกับการวิจัยกับการสร้างรายการคำศัพท์ที่ง่าย ๆ และกลุ่มคำที่สัมพันธ์กับหัวข้อ ต่อไปโดยปกติล่ามเดินทางสู่สถานที่ซึ่งการบริการของเขาหรือ ของหลอนถูกเป็นความจำเป็น ปฏิบัติทางทางร่างกายอาจจะไม่เป็นสิ่งที่ต้องการสำหรับ บางงาน เช่น การตีความโทรศัพท์ แต่โดยปกติมันเป็นสิ่งสำคัญที่ล่ามเห็นผู้สื่อสารเพื่อที่จะได้ ยินและสังเกตบุคคลที่พูดและถ่ายทอดข้อความสู่กลุ่มอื่น

การตีความมี 2 ชนิด: การตีความที่เกิดขึ้นในขณะเดียวกันและการตีความที่ต่อเนื่อง ตามลำดับ การตีความที่เกิดขึ้นในขณะเดียวกันต้องการให้ล่ามฟังและพูด(หรือแสดงออกกับ กิริยา) ในขณะเดียวกัน ในการตีความที่เกิดขึ้นในขณะเดียวกัน ล่ามเป็นผู้ถ่ายทอดประโยคที่ถูก พูดขณะที่ผู้พูดยังคงพูดอยู่ ตามหลักการ ล่ามที่ดีความที่เกิดขึ้นในขณะเดียวกันควรคุ้นเคยอย่าง มากกับเรื่องที่เขาสามารถเตรียมล่วงหน้าขั้นสุดท้ายของประโยคของผู้พูด เพราะว่าพวกเขา ต้องมีระดับของความตึงเครียดสูง ล่ามตีความที่เกิดขึ้นในขณะเดียวกันทำงานกันเป็นคู่ ด้วยแต่ละการตีความประมาณ 20-30 นาที การตีความชนิดนี้ถูกต้องการในการประชุมระดับ สากลและบางครั้งถูกใช้ในศาล

ใสความแตกต่างกับความเร่งด่วนของการแปลในขณะเดียวกัน การตีความที่ต่อเนื่อง ตามลำดับเป็นเพียงแคหลังจากที่ผู้พูดได้แสดงเป็นคำพูดเป็นกลุ่มคำศัพท์หรือประโยค บ่อย ๆ ล่ามที่ดีความที่ต่อเนื่องตามลำดับจดบันทึกขณะที่ผู้พูด ดังนั้นพวกเขาต้องพัฒนาการจด บันทึบบางชนิดหรือระบบการจดตัวเลข รูปแบบของการตีความนี้ถูกใช้ส่วนมากกับการสื่อสารกับ บุคคลต่อบุคคล ระหว่างที่ซึ่งล่ามนั่งใกล้ทั้งสองฝ่าย

ผู้แปลเปลี่ยนแปลงเนื้อหาที่ถูกเขียนจากภาษาหนึ่งสู่ภาษาหนึ่ง พวกเขาต้องมีความ ฉลาดยอดเยี่ยมกับการเขียนและความสามารถเกี่ยวกับการวิเคราะห์ และเพราะว่าเอกสารที่พวกเขา แปลต้องไม่มีข้อบกพร่องเท่าที่จะเป็นไปได้ พวกเขาต้องมีทักษะการเรียบเรียงที่ดีด้วย

งานที่ได้รับมอบหมายของผู้แปลอาจจะเปลี่ยนแปลงในระยะทาง สไตล์การเขียน และ เนื้อหาเรื่อง เมื่ออย่างแรกพวกเขาได้รับข้อความที่แปลสู่ภาษาอื่น ปกติผู้แปลอ่านมันในความ สมบูรณ์ครบถ้วนของข้อความให้เกิดความคิดของประเด็นหัวข้อ ต่อไปพวกเขาแยกแยะและมอง หาคำศัพท์ที่ไม่คุ้นเคย การอ่านที่เพิ่มขึ้นมาก ๆ โดยปกติถูกต้องการก่อนที่ผู้แปลเริ่มต้นเขียนจริง และที่สุดของการแปล ผู้แปลอาจจะทำการวิจัยเพิ่มเติมด้วยกับเรื่องหัวข้อถ้าพวกเขาไม่แน่ใจ เกี่ยวกับบางสิ่งในหนังสือ พวกเขาพิจารณาด้วยผู้คิดค้นหนังสือหรือประเด็นตัวแทนกับการทำให้ ชัดเจนในสิ่งที่ไม่ชัดเจนหรือความคิด คำศัพท์ หรือคำย่อจากพจนานุกรมส่วนตัวแรกหลายคำที่ไม่ คุ้นเคย

การแปลเกี่ยวพันมากกว่าการแทนที่คำศัพท์กับสิ่งที่เท่ากันในภาษาอื่น ประโยคและความ

คิดต้องถูกจัดการกับการทำให้เต็มไปด้วยการสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับสิ่งต่าง ๆ ที่เหมือนกัน เป็นการแปลในแหล่งเอกสาร ดังนั้นมันได้เริ่มต้นขึ้นในภาษาเป้าหมาย นักแปลต้องรับผิดชอบในใจด้วยการประชุมเกี่ยวกับวัฒนธรรมที่อาจจะต้องถูกอธิบายกับผู้ฟังที่ตั้งใจ เช่น ภาษาพูด ศัพท์แสลง และการแสดงออกอื่น ๆ ที่ไม่ได้แปลอย่างเป็นไปตามตัวอักษร บางเรื่องอาจจะยากมากกว่าอย่างอื่นที่แปลเพราะว่าคำศัพท์หรือข้อเขียนอาจจะมีความหมายมากมายที่ทำให้การแปลหลากหลาย อย่างไม่ประหลาดใจเลย งานที่ถูกแปลใช้การปรับปรุงแก้ไขมากมายก่อนที่จะดีที่สุดหนังสือถูกยอมรับ

วิธีการที่ผู้แปลทำให้งานของพวกเขาได้เปลี่ยนไปกับความเจริญก้าวหน้าในเทคโนโลยีวันนี้เกือบทั้งหมด งานการแปลทั้งหมดถูกทำ(แปล)ด้วยคอมพิวเตอร์ และงานส่วนมากได้รับพิจารณาและยอมรับด้วยอิเล็กทรอนิกส์ นี่เป็นความสามารถที่นักแปลได้ทำจากเกือบทุก ๆ ที่และอัตราร้อยละจำนวนมากของงานของพวกเขาจากบ้าน อินเทอร์เน็ตทำให้ประสิทธิภาพการค้นคว้าเจริญก้าวหน้าและแหล่งที่มาของภาษามีคุณค่า เช่น พจนานุกรมและอภิธานศัพท์ที่เป็นพิเศษ ในบางกรณี การใช้การแปลที่ใช้เครื่องกลเป็นตัวช่วย – ประกอบด้วยเครื่องมือความจำที่ทำให้การเปรียบเทียบของการแปลก่อนด้วยการช่วยให้งานปัจจุบันประหยัดเวลา(save time) และทำให้การทำซ้ำลดน้อยลง

การบริการของล่ามและนักแปลถูกเป็นความจำเป็นในจำนวนของพื้นที่ ขณะที่ผู้ทำงานเหล่านี้อาจจะไม่เชี่ยวชาญอย่างสมบูรณ์ในสาขาเฉพาะหรืออุตสาหกรรม หลาย ๆ คนมุ่งความคิดไปที่พื้นที่ของความชำนาญ บางสาขาวิชาทั่วไปส่วนมากถูกอธิบายอยู่ข้างล่าง อย่างไรก็ตาม ล่ามและนักแปลอาจจะไม่ทำงานในทำงานในความหลากหลายของพื้นที่อื่น ๆ ประกอบด้วยการธุรกิจ การบริการสังคมหรือความบันเทิง

การประชุมสัมมนาล่ามทำงานที่ห้องสัมมนาที่เกี่ยวข้องการเข้าร่วมประชุมที่ใช้ภาษาอังกฤษ งานนี้ประกอบด้วยธุรกิจและการทูตระหว่างประเทศ แม้ว่าล่ามอาจจะดีความสำหรับองค์กรต่าง ๆ ที่ทำงานกับผู้พูดที่ใช้ภาษาต่างประเทศ นายจ้างชอบล่ามที่มีคุณภาพสูงมากกว่าผู้ซึ่งมีความสามารถแปลจากอย่างน้อยที่สุดภาษาที่ไม่ต้นทั้งสองสู่ภาษาดั้งเดิม สำหรับบางตำแหน่ง เช่น เขาเหล่านั้นกับสหประชาชาติคุณสมบัตินี้เป็นผู้ได้รับมอบอำนาจ

การตีความจำนวนมากที่ถูกดำเนินการในการประชุมเป็นการประชุมที่เกิดขึ้นในเวลาเดียวกัน อย่างไรก็ตามการประชุมบางที่กับจำนวนของผู้ร่วมประชุมเล็กน้อย การตีความที่ต่อเนื่องตามลำดับอาจจะถูกใช้ด้วย โดยปกติ ล่ามนั่งในบุตที่ป้องกันเสียง ฟังผู้พูดผ่านหูโทรศัพท์และแปลสู่ไมโครโฟนว่าพูดอะไร คำพูดที่ถูกแปลแล้วถูกถ่ายทอดสู่ผู้ฟังผ่านเครื่องหูฟังเป็นหัวสวม เมื่อการแปลถูกต้องการแค่สำหรับหนึ่งหรือสองคน โดยปกติล่ามนั่งอยู่ข้างหลังหรือนั่งถัดไปกับการเข้าร่วมและกระซิบการแปลของสิ่งที่ตีพิมพ์ในการประชุม

ไกด์หรือล่ามที่ไปเป็นที่เลี้ยงติดตามไม่เพียงผู้เยี่ยมต่างประเทศสหรัฐอเมริกาหรือผู้มาเยี่ยมชาวต่างประเทศในสหรัฐอเมริกาทำให้มั่นใจว่าพวกเขาสามารถสื่อสารระหว่างการพักอยู่ของพวกเขา ผู้เชี่ยวชาญเหล่านี้แปลความหลากหลายของเรื่องราว ทั้งพื้นฐานทั่ว ๆ ไปและระดับมืออาชีพ การแปลของพวกเขาส่วนมากเป็นการแปลที่ต่อเนื่อง และโดยปกติงานแบ่งให้โดยล่ามสองคนเมื่องานต้องทำมากกว่าแปดชั่วโมงต่อวัน การเดินทางบ่อยประมาณเป็นวันหรือเป็นสัปดาห์ต่อครั้งเป็นเรื่องปกติ ลักษณะของงานที่บางอย่างพบว่าน่าสนใจเป็นพิเศษ

ล่ามและนักแปลที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินอรรถคดีของศาลยุติธรรมช่วยผู้คนที่ปรากฏตัวอย่างเป็นทางการในศาลผู้ซึ่งเป็นผู้ไม่สามารถหรือไม่เต็มใจสื่อสารเป็นภาษาอังกฤษ ผู้ทำงานเหล่านี้ต้องยังคงไม่ล่าเอียงจากบริบทของงานของพวกเขา และไม่เปลี่ยนแปลงหรือดัดแปลงความหมายหรือระดับเสียงของสิ่งที่ได้พูด นักแปลที่ขอด้วยกฎหมายต้องเป็นผู้มีความคุ้นเคยอย่างยิ่งกับภาษาและหน้าที่ของระบบเกี่ยวกับการตัดสินอรรถคดีของสหรัฐอเมริกา ดีเท่ากับระบบเกี่ยวกับกฎหมายของประเทศอื่น ๆ ล่ามที่ทำงานในศาลทำงานในความหลากหลายของการเตรียมการเกี่ยวกับกฎหมาย เช่น การพบลูกความ การฟังการพิจารณา คำให้การของพยาน การสอบสวน และการกล่าวหา ความสำเร็จกับการเป็นล่ามในศาลจำเป็นต้องเข้าใจทั้งคำศัพท์เกี่ยวกับกฎหมายและภาษาที่ไม่เป็นทางการ นอกจากนี้การแปลว่าพูดอะไร ล่ามในศาลอาจจะ

ถูกขอร้องให้แปลเอกสารที่ถูกเขียนและอ่านเอกสารต่าง ๆ ด้วย เป็นที่รู้กันดีด้วยว่าเป็นการแปลสิ่งที่เห็น

นักแปลวรรณกรรมปรับวรรณกรรมที่ถูกเขียนให้เหมาะจากหนึ่งภาษาสู่ภาษาอื่น พวกเขาอาจแปลทุก ๆ จำนวนของเอกสาร ประกอบด้วย บทความในวารสาร หนังสือ บทกวีนิพนธ์ และเรื่องสั้น การแปลเกี่ยวกับวรรณคดีสัมพันธ์กับการเขียนที่สร้างสรรค์ นักแปลเกี่ยวกับวรรณกรรมต้องสร้างสรรค์หนังสือใหม่ในภาษาเป้าหมายที่ถอดแบบบริบทและสไตล์ดั้งเดิม เมื่อไรก็ตามที่เป็นไปได้ นักแปลเกี่ยวกับวรรณกรรมทำงานอย่างใกล้ชิดกับผู้ประพันธ์เพื่อที่จะทำให้น่าสนใจที่สุดกับความหมายที่ถูกตั้งใจทำของพวกเขาและความเป็นลักษณะเฉพาะเกี่ยวกับวรรณกรรม

บ่อย ๆ ชนิดของงานนี้ถูกทำให้เป็นงานพิเศษ(sideline) โดยศาสตราจารย์ในมหาวิทยาลัย อย่างไรก็ตามโอกาสยังมีอยู่เสมอสำหรับนักแปลเกี่ยวกับวรรณกรรมที่ถูกตีพิมพ์เป็นที่รู้จักกันดี เป็นเช่นกับกรณีผู้เขียน การหาสำนักพิมพ์และการดำเนินไปด้วยการติดต่อผ่านเนตเวิร์ก ในอุตสาหกรรมการพิมพ์เป็นส่วนงานเกี่ยวกับการวิจารณ์ นักแปลเกี่ยวกับวรรณกรรมที่มีความทะเยอทะยานเป็นส่วนมากด้วยการยอมรับตัวอย่างสั้น ๆ ของงานของพวกเขา ในความหวังว่ามันจะถูกพิมพ์และให้การยอมรับ ตัวอย่างเช่น หลังจากได้รับการยินยอมจากผู้ประพันธ์ พวกเขาอาจจะยอมรับกับสำนักพิมพ์กับงานสั้นที่ไม่ได้ตีพิมพ์ครั้งก่อน เช่นกลอนและเรียงความ

นักแปลที่จำเพาะอยู่เฉพาะส่วนเฉพาะที่ประกอบด้วย ความชำนาญพิเศษที่แผ่ขยายกว้างอย่างรวดเร็ว Localization เกี่ยวข้องกับการปรับปรุงแก้ไขที่สมบูรณ์ของผลิตภัณฑ์สำหรับใช้ในภาษาและวัฒนธรรมที่แตกต่าง การแสดงออกที่ง่ายกว่าการทำงานนี้ส่วนมากเกี่ยวข้องกับซอฟต์แวร์ แต่ความชำนาญพิเศษได้ทำให้กว้างออกไปที่ประกอบด้วยการปรับปรุงแก้ไขของอินเตอร์เน็ตและผลิตภัณฑ์ในอุตสาหกรรมการผลิตและภาคธุรกิจอื่น

นักแปลที่ทำงานในวงจำกัดต้องการความสามารถในการเข้าใจที่ต่อเนื่องของภาษาที่ถูกแปล ความเข้าใจอย่างถ่องแท้ของแนวความคิดที่เกี่ยวกับเทคนิคและคำศัพท์ และระดับของความรู้ที่สูงเกี่ยวกับผู้ชมหรือผู้ใช้ที่มีเป้าหมายที่ตั้งใจ เป้าหมายของผู้เชี่ยวชาญเหล่านี้คือผลที่เกิดขึ้นที่ปรากฏว่าถ้ามันเป็นสิ่งที่ถูกผลิตขึ้นตั้งแต่แรกในประเทศซึ่งมันจะถูกขายและได้รับการสนับสนุน เพราะซอฟต์แวร์มีความเกี่ยวข้อง มันไม่เป็นเรื่องธรรมดาสำหรับบุคคลผู้ซึ่งทำงานในสาขาวิชาของการแปลที่มีภูมิหลังที่เข้มแข็งในศาสตร์คอมพิวเตอร์หรือประสบการณ์การทำงานด้วยคอมพิวเตอร์เป็นตัวช่วยแปล

การจัดเตรียมภาษาบริการกับการดูแลสุขภาพผู้ป่วยด้วยประสิทธิภาพภาษาอังกฤษที่จำกัดเป็นขอบเขตของลามและนักแปลเกี่ยวกับการแพทย์ ผ่าแปลเกี่ยวกับการแพทย์ช่วยให้ผู้ป่วยสื่อสารกับหมอและนางพยาบาลและเจ้าหน้าที่เกี่ยวกับการแพทย์อื่น ๆ นักแปลทำงานในความเชี่ยวชาญพิเศษนี้เปลี่ยนแปลงเครื่องมือและแผนพับเกี่ยวกับข้อมูลข่าวสาร ได้ตีพิมพ์โดยโรงพยาบาลและความสะดวกสบายเกี่ยวกับการแพทย์สู่ภาษาที่ฟังประสงค์ การแปลเกี่ยวกับทางการแพทย์จำเป็นต้องเข้าใจอย่างมากเกี่ยวกับทางการแพทย์และคำศัพท์ที่ไม่เป็นทางการในทั้งสองภาษา รวม

กับความรู้ที่อ่อนไหวเกี่ยวกับวัฒนธรรมเกี่ยวกับว่าผู้ป่วยได้รับข้อมูลอย่างไร พวกเขาต้องยังคงไม่ล่าเอียงแต่ตระหนักถึงความรู้สึกและความเจ็บป่วยของผู้ป่วย

ผู้แปลภาษาสัญลักษณ์ทำการสื่อสารให้เข้าใจขึ้นระหว่างผู้คนซึ่งหูหนวกหรือได้ยินลำบากและผู้คนที่สามารถได้ยิน ผู้แปลภาษาสัญลักษณ์ต้องเป็นผู้พูดหรือเขียนได้อย่างคล่องแคล่วในภาษาอังกฤษและในภาษาสัญลักษณ์อเมริกา (America Sign Language (ASL)) ซึ่งประกอบด้วยสัญลักษณ์ การสะกดคำศัพท์ย่อ และภาษาร่างกายโดยเฉพาะ ASL มีกฎไวยากรณ์ในตัวของมันเอง โครงสร้างประโยค เหมือนการตีความภาษาต่างประเทศ สัมพันธ์เกี่ยวข้องมากกว่าการแทนที่คำศัพท์ของภาษาอังกฤษที่ถูกพูดด้วยการตีความสัญลักษณ์ศัพท์นั้น

ผู้แปลภาษาสัญลักษณ์ส่วนมากไม่ได้แปล, การช่วยเหลือการสื่อสารระหว่างภาษาอังกฤษและ ASL หรือก็ถอดถ่ายตัวอักษร, การทำให้ง่ายต่อการสื่อสารระหว่างภาษาอังกฤษและการใช้สัญลักษณ์การติดต่อ - รูปแบบการเขียนสัญลักษณ์ที่ใช้คำสั่งคำศัพท์ภาษาอังกฤษเป็นพื้นฐานมากกว่า ผู้แปลบางคนเป็นผู้เชี่ยวชาญในการแปลด้วยปากสำหรับหูหนวกหรือบุคคลผู้ได้ยินลำบากผู้ซึ่งใช้ริมฝีปากอ่านแทนการใช้สัญลักษณ์ ผู้เชี่ยวชาญพิเศษ

อื่น ๆ ประกอบด้วยการใช้สัญลักษณ์รับรู้ด้วยการสัมผัสซึ่งเป็นการแปลสำหรับบุคคลผู้ซึ่งตาบอดเท่า ๆ กับหูหนวกด้วยการสร้างสัญลักษณ์ซึ่งใช้มือสู่มือของบุคคล การพูดด้วยอักษรคิ้ว และการใช้สัญลักษณ์ภาษาอังกฤษอย่างถูกต้องแม่นยำ

การบริการด้วยตัวเองและล่ามและนักแปลอิสระจำเป็นต้องมีความชำนาญด้านธุรกิจเป็นปกติกับการจัดการการเงินและอาชีพอย่างได้ผล พวกเขาต้องตั้งราคาสำหรับงานของพวกเขาใบเสร็จรับเงิน เก็บรักษาการบันทึกเกี่ยวกับการเงิน และตลาดการบริการของพวกเขาที่ดึงดูดใจธุรกิจใหม่และสร้างฐานข้อมูลผู้บริการของพวกเขา

เงื่อนไขการทำงานของล่ามและนักแปล

สภาพแวดล้อมการทำงานของล่ามและนักแปลขึ้น ๆ ลง ๆ ล่ามทำงานในที่ตั้งที่หลากหลาย เช่นในโรงพยาบาล ห้องพิจารณาคดี และศูนย์การสัมมนา พวกเขาต้องเดินทางไปแหล่งที่ตั้ง -ไม่ว่ามันจะอยู่ในเมืองที่ใกล้เคียงหรือที่อื่น ๆ ในโลก - ที่ซึ่งการบริการของพวกเขาถูกต้องการ ล่ามผู้ซึ่งทำงานมากกับโทรศัพท์ โดยปกติกับการโทรศัพท์ บ่อยที่สุดในศูนย์กลางการโทรในพื้นที่ในเมือง และรักษามาตรฐาน 5 วัน 40 ชั่วโมงในจำนวนชั่วโมงทำงานทั้งหมดในหนึ่งสัปดาห์ ล่ามสำหรับนักเรียนที่หูหนวกในโรงเรียนโดยปกติทำงานในโรงเรียนประมาณ ๙ เดือนต่อหนึ่งปี โดยปกตินักแปลทำงานคนเดียวและพวกเขาต้องทำงานภายใต้ความกดดันตามกำหนดเวลาและตารางงานที่แน่นอน นักแปลจำนวนมากเลือกทำงานที่บ้าน อย่างไรก็ตามเทคโนโลยียอมให้นักแปลทำงานจากทุก ๆ ที่อย่างแท้จริง

เพราะว่าล่ามและนักแปลจำนวนมากทำงานอิสระไม่ได้รับเงินเดือนเป็นประจำ ตารางงานของพวกเขาเป็นงานที่เอาแน่ไม่ได้ ด้วยระยะของการไม่มีงานทำ ๆ กันกระจายด้วยความต้องการของบุคคลอื่น ชั่วโมงที่ไม่สม่ำเสมอ สำหรับล่ามและนักแปลแล้ว นี้ผู้ซึ่งทำงานอิสระความสำคัญของจำนวนเวลาต้องถูกอุทิศให้กับการหางาน นอกจากนี้ นักทำงานอิสระต้องจัดการการเงินของพวกเขาเองและการจ่ายสำหรับบริการอาจจะไม่ถูกกระตุ้นเสมอ อย่างไรก็ตาม การทำงานอิสระเสนอความหลากหลายและการปรับตัวเข้ากับสถานการณ์ และยอมให้ผู้ทำงานจำนวนมากเลือกงานอย่างไหนยอมรับหรือปฏิเสธ

จำนวนของโอกาสการทำงานที่สัมพันธ์กันในอาชีพเหล่านี้เป็นสิ่งที่ต่ำเมื่อเปรียบเทียบกับสิ่งอื่น การทำงานสามารถเป็นสิ่งที่ดึงดูดและทำให้อ่อนเพลีย และการแปลเป็นงานที่โดดเดี่ยวและน่าเบื่อ อย่างไรก็ตาม ล่ามและนักแปลอาจจะใช้ตารางงานที่ไม่แน่นอนของพวกเขาติดตามความสนใจอื่น ๆ เช่นการเดินทาง การพากย์เป็นงานอดิเรก หรือการทำงานงานรอง ล่ามและนักแปลจำนวนมากสนุกกับสิ่งที่พวกเขาทำและให้คุณค่าความสามารถควบคุมตารางงานและปริมาณงานที่คนหรือเครื่องจักรทำได้ระยะเวลาหนึ่งของพวกเขา

การฝึก, คุณสมบัติอื่น ๆ และความก้าวหน้าศึกษาของล่ามและนักแปล

ภูมิหลังเกี่ยวกับการศึกษาของล่ามและนักแปลขึ้น ๆ ลง ๆ การรู้ภาษาอื่นนอกจากนี้ ภาษาดั้งเดิมเป็นสิ่งจำเป็น แม้ว่ามันไม่จำเป็นที่ทำให้เพิ่มขึ้นเป็นสองภาษาสู่ความสำเร็จ ล่ามและนักแปลมากมายพัฒนาการพูดขึ้นสองภาษา

ในโรงเรียนระดับมัธยม นักเรียนสามารถเตรียมการสำหรับอาชีพเหล่านี้ด้วยการเรียนหลักสูตรที่ประกอบด้วยภาษาอังกฤษและความเข้าใจ ภาษาต่างประเทศและประสิทธิภาพการใช้คอมพิวเตอร์พื้นฐาน การติดตามที่เป็นประโยชน์อื่น ๆ ประกอบด้วยการใช้เวลาในต่างประเทศจัดการรูปแบบซึ่งเปรียบเทียบกันได้ของการติดต่อโดยตรงกับวัฒนธรรมต่างชาติ และการอ่านอย่างครอบคลุมกับความหลากหลายของวิชาในภาษาอังกฤษและอย่างน้อยที่สุดภาษาอื่น ๆ หนึ่งภาษา

นอกจากนี้ โรงเรียนระดับสูง มีทางเลือกเกี่ยวกับการศึกษามากมาย แม้ว่าระดับปริญญาตรีเป็นที่ต้องการ ล่ามและนักแปลฉบับที่กว่ามันเป็นที่ยอมรับได้ส่วนใหญ่ในบางสิ่งมากกว่าภาษา อย่างไรก็ตามการฝึกที่มีความชำนาญในการทำอย่างไรจึงเป็นที่ต้องการ จำนวนโปรแกรมที่เป็นทางการในการตีความและการแปลเป็นคุณค่ากับวิทยาลัยทั่วประเทศและสุโปรแกรมการฝึกที่ไม่ผ่านมหาวิทยาลัย การประชุมและหลักสูตร คนจำนวนมากผู้ซึ่งทำงานเป็นผู้แปลการประชุมหรือในพื้นที่เกี่ยวกับเทคนิคบางอย่าง - เช่น การทำงานร่วมอยู่ในห้องที่การทำงานเป็นวิศวกร หรือการเงิน มีดีกรีระดับบัณฑิตศึกษา ขณะที่ทำงานอยู่ในชุมชน เช่น

ศาล ล่ามหรือนักแปลเกี่ยวกับการแพทย์เป็นผู้เหมาะสมกับโปรแกรมการฝึกงานอย่างสมบูรณ์ โดยเฉพาะ

ปัจจุบันมีรูปแบบที่ไม่เป็นสากลของการรับรองที่ต้องการของล่ามและนักแปลทั้งหมดในสหรัฐอเมริกา แต่มีการทดสอบที่แตกต่างมากมายที่ผู้ทำงานสามารถปฏิบัติภารกิจได้ ประสิทธิภาพอย่างสมครใจ สมาคมนักแปลชาวอเมริกันให้เพิ่มเข้าในบัญชีมากกว่า 24 ภาษารวมกันสำหรับการเป็นสมาชิก ทางเลือกอื่น ๆ ประกอบด้วยโปรแกรมการรับรองที่ถูกลงโดยล่ามและผู้แปล ล่ามจำนวนมากไม่ได้ถูกรับรอง ศาลสหพันธรัฐมีใบรับรองสำหรับล่ามชาวสเปน Spanish, ล่ามชาวนาวาโฮ Navaho, และล่ามชาวเฮติ Haitian และหลายรัฐและศาลเกี่ยวกับเทศบาลให้แบบฟอร์มของใบรับรองเอง สมาคมล่ามและนักแปลเกี่ยวกับกฎหมายแห่งชาติให้ใบรับรองสำหรับการแปลในศาลด้วย

The U.S Department of State มีการทดสอบสามครั้งสำหรับล่าม ประกอบด้วย การแปลที่ต่อเนื่องอย่างง่าย ๆ (สำหรับงานที่มีพีแอล), การแปลที่เกิดขึ้นพร้อมกันในขณะเดียวกัน (สำหรับการทำงานที่มีพีแอลหรือการสัมภาษณ์) และการตีความระดับการประชุม (สำหรับการประชุมนานาชาติ) การทดสอบเหล่านี้ไม่ได้ถูกให้การรับรองโดยตรง แต่การทำให้สมบูรณ์เป็นผลสำเร็จทำให้รู้ว่าบุคคลมีระดับทักษะเพียงพอที่จะทำงานในสาขานี้

The National Association of the Deaf and the Registry of Interpreters for the Deaf (RID) โดยร่วมมือกันให้ใบรับรองสำหรับการตีความสัญลักษณ์ทั่วไป นอกจากนี้ RID ให้การทดสอบเป็นพิเศษโดยเฉพาะในการตีความเกี่ยวกับกฎหมาย การอ่านสุนทรพจน์ และการตีความคนหูหนวกกับคนหูหนวก - ซึ่งประกอบด้วยการตีความระหว่างผู้พูดที่หูหนวกด้วยภาษา แต่กำเนิดที่แตกต่างและจาก ASL กับการแปลสัญลักษณ์ที่รับรู้ด้วยการสัมผัส

ประสบการณ์เป็นส่วนสำคัญของอาชีพที่ประสบความสำเร็จไม่ว่าจะเป็นการตีความหรือการแปล อันที่จริง หลาย ๆ หน่วยงานบริการหรือวงสมาคมใช้แค่บริการของคนที่ได้ทำงานในสาขาประมาณ 3-5 ปีหรือผู้ซึ่งมีดีกรีในการเรียนการแปลหรือทั้งสองอย่าง

วิธีที่ดีที่สุดสำหรับนักแปลที่จะเรียนเป็นมือหนึ่งเกี่ยวกับวิชาชีพคือเริ่มจากการทำงานในบ้านสำหรับบริษัท อย่างไรก็ตามงานไม่ได้มีมากมาย

บุคคลที่กำลังหาเข้างานล่ามหรือนักแปลควรเริ่มต้นด้วยการสร้างประสบการณ์ไม่ว่าจะเป็นวิธีอะไรก็ตามพวกเขาสามารถ - แม้ว่ามันหมายถึงการทำที่ไม่เป็นทางการหรืองานที่ไม่ได้รับค่าแรง การแปลทั้งหมดถูกใช้เป็นตัวอย่างสำหรับลูกค้าที่มีศักยภาพ แม้ว่าการแปลถูกทำให้เป็นการฝึกปฏิบัติ ความสัมพันธ์และการฝึกงานที่ชาญฉลาดเป็นวิธีการอื่น ๆ ที่จะสร้างความชำนาญและความมั่นใจ การแปลที่มีพีแอลอาจจะให้โอกาสสำหรับผู้แข่งขันที่ไม่มีประสบการณ์ที่ทำงานใกล้ชิดล่ามที่มีประสบการณ์กว่า ล่ามอาจจะพบว่ามันง่ายกว่าการเริ่มต้นกับพื้นที่ด้วยความต้องการสูงโดยเฉพาะสำหรับการบริการด้านภาษา เช่น ศาลหรือการตีความเกี่ยวกับการแพทย์ บางครั้งล่ามและนักแปลได้ได้รับประสบการณ์ที่เพียงพอ พวกเขาอาจจะเพิ่มคุณค่างานที่ยากกว่าหรือมีชื่อเสียงกว่า อาจจะแสวงหาใบรับรอง อาจจะถูกให้ความรับผิดชอบเกี่ยวกับบทบรรณาธิการ หรือในที่สุดอาจจะจัดการหรือเริ่มการแปลด้วยตัวของพวกเขาเอง

การจ้างงาน

ล่ามและนักแปลได้บรรจุประมาณ 31,000 งานใน ค.ศ. 2004 อย่างไรก็ตาม ตัวเลขของล่ามและนักแปลตามความเป็นจริงคืออาจจะสูงกว่าเพราะว่าการทำงานจำนวนมากในอาชีพนี้แค่บางครั้งบางคราว ล่ามและนักแปลถูกจ้างในอุตสาหกรรมที่หลากหลาย การสะท้อนความแตกต่างของทางเลือกของการจ้างในขอบเขต ประมาณ ๙,๙00 ได้ทำงานในสถาบันเกี่ยวกับการศึกษาที่เป็นสาธารณะและส่วนตัว เช่น โรงเรียน วิทยาลัย และมหาวิทยาลัย ประมาณ 4,100 คนได้ทำงานในการดูแลสุขภาพ หลาย ๆ คนซึ่งทำงานในโรงพยาบาล อื่น ๆ อีกประมาณ 3,400 คนได้ทำงานในพื้นที่อื่น ๆ ของรัฐบาล เช่น สหพันธรัฐ ศาลของรัฐและท้องถิ่น นายจ้างอื่น ๆ ของล่ามและนักแปลประกอบด้วย บริษัทการพิมพ์ บริษัททางโทรศัพท์ สายการบิน และตัวแทนการตีความและการแปล

ล่ามและนักแปลประมาณ 4,600 คนเป็นผู้จ้างงานด้วยตัวเอง การหางานล่ามและนักแปลเหล่านี้อาจจะยอมรับการเริ่มต้นใหม่กับตัวแทนการจ้างงานที่แตกต่างมากมาย แล้วค่อยการติดต่อกลับเมื่อตัวแทนเข้ากันดีกับความชำนาญของพวกเขาเกี่ยวกับงาน หลังจากการทำให้เป็นที่

ยอมรับกับลูกจ้างธรรมดาสองสามคนที่อยู่ยง ๆ และพวกเขาได้ยื่นงานซึ่งตามมาโดยคำศัพท์จากปากหรือผ่านการอ้างจากลูกจ้างที่ยังอยู่ คนจำนวนมากผู้ซึ่งทำงานอิสระไม่ได้รับเป็นเงินเดือนประจำในอาชีพการทำงานแคพาร์ทไทม์ การไว้วางใจแหล่งรายได้อื่น ๆ ที่ส่งเสริมการหารายได้จากการตีความและการแปล

ทัศนคติเกี่ยวกับงาน

การจ้างงานของล่ามและนักแปลถูกเสนอให้เพิ่มเร็วกว่าอัตราเฉลี่ยสำหรับอาชีพทั้งหมด ประมาณยุค 2004-14 การสะท้อนให้เห็นการเจริญเติบโตอย่างมั่นคงในอุตสาหกรรมการจ้างงานล่ามและนักแปล ความต้องการที่สูงกว่าสำหรับล่ามและนักแปลในปีเร็ว ๆ นี้ได้เป็นผลโดยตรงจากการทำให้กว้างขวางขึ้นของสิ่งที่ผู้กระหว่าชาติและการเพิ่มขึ้นของจำนวนของผู้พูดภาษาต่างประ

เทศในสหรัฐอเมริกา แนวโน้มเหล่านี้ถูกคาดหวังต่อ การรับผิดชอบต่อความเจริญเติบโตที่รวดเร็วในจำนวนของงานสำหรับล่ามและนักแปล ความต้องการจะยังคงมั่นคงแข็งแรงสำหรับนักแปลภาษาที่จัดอยู่ในกลุ่มเป็น "PFIGS" Portuguese, French, Italian, German and Spanish (และภาษาหลักในเอเชีย จีน ญี่ปุ่น และเกาหลี) นอกจากนี้ เหตุการณ์ในปัจจุบันและการเปลี่ยนแปลงสภาพแวดล้อมเกี่ยวกับการเมืองบอยที่ยากต่อการเห็นล่วงหน้าจะเพิ่มความ ต้องการขึ้นสำหรับบุคคลผู้ซึ่งสามารถทำงานด้วยภาษาอื่น ๆ ตัวอย่างเช่น ความต้องการความปลอดภัย ณ บ้านเกิดเมืองนอนถูกคาดหวังให้ขับเคลื่อนความต้องการที่เพิ่มขึ้นสำหรับล่ามและนักแปลของภาษาตะวันออกกลางและภาษาทางอเมริกาเหนือ ส่วนใหญ่ในหน่วยงานราชการที่ปกครองแบบสหพันธรัฐ

เทคโนโลยีได้ทำให้งานของล่ามและนักแปลง่ายขึ้นกว่าเดิม อย่างไรก็ตามเทคโนโลยีไม่น่าจะเป็นไปได้ที่มีผลกระทบในเชิงปฏิเสธกับการจ้างงานของล่ามและนักแปลเพราะว่านวัตกรรมเป็นสิ่งที่ไม่สามารถของการผลิตงานเมื่อเปรียบเทียบกับงานที่ถูกผลิตโดยผู้เชี่ยวชาญเหล่านี้ ในเขตเมือง, โดยเฉพาะในแคลิฟอร์เนียและนิวยอร์กและวอชิงตันดีซีให้จำนวนที่มากที่สุดของความ เป็นไปได้การจ้างงาน โดยเฉพาะสำหรับล่าม อย่างไรก็ตาม ประชากรที่อพยบเข้าไปอยู่ในประเทศหรือถิ่นใหม่แผ่ขยายสู่พื้นที่ชนบทจำนวนมากกว่า งานในชุมชนที่เล็กกว่าจะกลายเป็นประโยชน์ที่ได้กว้างขวางกว่า

ความคาดหวังงานสำหรับล่ามและนักแปลเปลี่ยนแปลงด้วยความชำนาญพิเศษ โดยเฉพาะมีความต้องการอย่างเข้มแข็งสำหรับผู้เชี่ยวชาญในสิ่งที่ทำให้จำกัดอยู่เฉพาะส่วนเฉพาะที่ขับเคลื่อนด้วยการนำเข้าและการส่งออก การขยายตัวของอินเทอร์เน็ต และความต้องการในพื้นที่ทางเทคโนโลยีอื่น ๆ เช่น ยาและกฎหมาย การเจริญเติบโตของการจ้างงานที่รวดเร็วระหว่างล่ามและนักแปลในอุตสาหกรรมบริการทางสุขภาพจะถูกกระตุ้นโดยการลงมือทำ เพื่อให้โครงการหรืองานอย่างใดอย่างหนึ่งประสบผลสำเร็จของนโยบายปัจจุบัน การพิจารณาการยินยอมกับ Title VI of the Civil Rights Act ที่ต้องการให้ดูแลสุขภาพทั้งหมดให้ได้รับการช่วยเหลือจากสหพันธรัฐกับให้บริการภาษากับผู้พูดที่ไม่ได้ใช้ภาษาอังกฤษ ในทำนองเดียวกัน ชาวอเมริกันที่ไม่มีความสามารถกระทำและกฎอื่น ๆ เช่น ทำการฟื้นฟูสุขภาพสังการว่า ในสถานการณ์ที่แน่นอน ล่ามต้องเป็นผู้พูดคุยด้วยได้สำหรับผู้ที่หูหนวกหรือผู้ลำบากกับการได้ยิน ความขาดแคลนที่ใต้ให้ของการพบล่ามและนักแปลต้องการระดับทักษะของนายจ้าง ล่ามสำหรับผู้หูหนวกจะทำให้ต่อเนื่องกับการมีความคาดหวังการจ้างงานซึ่งเป็นที่นิยมชมชอบ อีกอย่างหนึ่ง การเจริญเติบโตของงานถูกคาดหวังไว้ถูกจำกัดสำหรับทั้งล่ามที่แปลในการประชุมและนักแปลเกี่ยวกับวรรณกรรม

การได้รับรายได้

ล่ามหรือนักแปลที่ได้รับเงินเดือนมีรายได้ทุก ๆ ชั่วโมงระดับปานกลางประมาณ \$ 16.28 ในเดือนพฤษภาคมปี ค.ศ. 2004 ปานกลางประมาณ 50 เปอร์เซ็นต์ได้รับระหว่าง \$12.40 และ \$21.09 ต่ำสุด 10% ได้รับน้อยกว่า \$9.67 และสูงสุด 10% ได้รับประมาณมากกว่า \$27.45

การได้รับรายได้ขึ้นอยู่กับภาษา, สำระสำคัญ, ทักษะ, ประสบการณ์, การศึกษา, ใบรับรอง, และชนิดของนายจ้าง และเงินเดือนของล่ามและนักแปลสามารถเปลี่ยนแปลงอย่างกว้างขวาง ล่ามและนักแปลที่ชำนาญทางภาษาซึ่งมีความต้องการมากกว่า หรือสำหรับคนที่

ความชำนาญ 2-3 คนมีรายได้ค่อนข้างสูง ล่ามและนักแปลกับความชำนาญที่เชี่ยวชาญเป็นพิเศษ เช่น ล่ามและนักแปลที่ทำงานในซอฟต์แวร์ที่จำกัด โดยปกติความต้องการอัตราที่สูงกว่าปัจเจกชนแบ่งประเภทเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาสำหรับรัฐบาลสหพันธรัฐได้รับค่าเฉลี่ยประมาณ \$71,625 ใน ค.ศ. 2005 ทุก ๆ ปี ข้อมูลที่จำกัดบ่งชี้ว่าล่ามและนักแปลที่มีความชำนาญสูงบางคน – ยกตัวอย่างเช่น ล่ามที่ตีความในที่ประชุมอยู่ในระดับสูง – การทำงานเต็มเวลาสามารถได้รับมากกว่า \$100,000 ทุก ๆ ปี

สำหรับคนเหล่านี้ที่ไม่ได้รับเงินเดือน รายได้อาจจะเปลี่ยนแปลง ขึ้นอยู่กับการหางานได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง คนที่ทำงานอิสระไม่ได้มีผลประโยชน์ที่นายจ้างต้องจ่าย โดยปกติล่ามที่ทำงานอิสระได้รับอัตราทุก ๆ ชั่วโมง ในทางตรงกันข้ามนักแปลผู้ที่ทำงานอิสระได้รับอัตราต่อคำต่อชั่วโมงอย่างเป็นแบบฉบับ

อาชีพที่เกี่ยวข้อง

ล่ามและนักแปลใช้ความชำนาญเกี่ยวกับภาษาที่หลากหลายทำงานเป็นครูสอนภาษา เหล่านี้ประกอบด้วย ครูสอนเด็กก่อนอนุบาล เด็กอนุบาล ระดับประถม ระดับกลาง และระดับมัธยม ครูสอนหลังระดับมัธยม ครูสอนการศึกษาพิเศษ ครูสอนระดับผู้อ่านออกเขียนได้และการศึกษาเกี่ยวกับการเฝ้าระวัง และครูสอนการศึกษาที่เพิ่มความร่ำรวยด้วยตัวเอง งานของล่ามโดยเฉพาะผู้แนะนำหรือล่ามนำเที่ยวที่เปรียบเสมือนว่าการดูงานและไกด์นำเที่ยว พวกเขาไปด้วยกันกับคนคนเดียวหรือทัวร์ที่มาเป็นกลุ่มหรือแสดงทัศนคติที่น่าสนใจ

งานของนักแปลคล้ายกับนักเขียนและบรรณาธิการ ถ้าอย่างนั้นพวกเขาสื่อสารข้อมูลและความคิดผ่านคำศัพท์ที่ถูกเขียนและเตรียมหนังสือสำหรับการตีพิมพ์หรือการเผยแพร่ นอกจากนี้ล่ามและนักแปลทำงานในสิ่งแวดล้อมเกี่ยวกับกฎหมายและเกี่ยวกับการดูแลสุขภาพ ถูกกำหนดให้มีความรู้คำศัพท์และความคิดที่คล้ายกับการทำงานที่ทำเป็นอาชีพในขอบเขตเหล่านี้ เช่น ผู้รายงานข่าวของศาลหรือผู้ทำการแปลเกี่ยวกับทางการแพทย์

กิจกรรมที่สำคัญในการแปล—การฝึกล่าม

ปัจจุบัน การแปลและการตีความ (T-I), การศึกษาได้กลายเป็นสิ่งที่ต้องทำ ในยุโรป, ยกตัวอย่างเช่น, กิจกรรมเหล่านี้ได้กลายเป็นส่วนหนึ่งและการแบ่งส่วนของการเสนอให้ของมหาวิทยาลัยประมาณหนึ่งศตวรรษ อย่างไรก็ตาม, มันเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นในอดีตเมื่อ 60-70 ปีมาแล้ว เมื่อการเน้นย้ำเป็นพิเศษถูกกำหนดให้การฝึกผู้เชี่ยวชาญเป็นพิเศษในสาขานี้ สหภาพยุโรปได้มองเห็นการเป็นสมาชิกที่เพิ่มขึ้นมากกว่า 20 ศตวรรษ ด้วยการวิเคราะห์ที่ประดุของมันเป็นและสำนักงานใหญ่ผู้อำนวยการสำหรับการแปลและการตีความได้พิสูจน์ให้เห็นว่าพวกเขาพร้อมสำหรับความท้าทาย สหรัฐอเมริกา, ในการมีเจตนาร้ายในการเป็นผู้นำการแปลใน NAFTA และการพัฒนาการขยายตัวของศูนย์กลางอื่น ๆ และ American Free Trade Associations ตอนนี้ไม่เพียงแต่การทำให้ฟื้นคืนจากทศวรรษของความเข้าใจผิด(ยกตัวอย่างเช่น, “ทุกคนต้องรู้ภาษาอังกฤษ) และกับความสำเร็จที่หลากหลาย จากการได้ละเลยการเรียนภาษาต่างประเทศที่เป็นประโยชน์และการฝึกของนักแปลและล่ามทั้งหลาย

ประมาณหลายปีที่ผ่านมา และบางที่เป็นผลผลิตของทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมของมนุษย์ กิจกรรม T-I ในสหรัฐอเมริกาถูกประกาศห้ามอย่างไม่เป็นทางการจากการสอนและการเรียนภาษา ถ้าและเมื่อหลักสูตรการแปลถูกกำหนดตารางเวลาในวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยเล็กน้อย, บ่อยครั้งพวกมันประกอบด้วยการสอนการแปล “เกี่ยวกับวรรณกรรม” โดยปราศจากการก่อตั้งหรือการปฏิบัติที่การแปลโดยทั่วไปในสาขาของการเพิ่มความสำคัญขึ้นเช่น การบริการด้านสุขภาพ, ด้านกฎหมาย, การบริการด้านสังคม, หรืออุตสาหกรรมภาพยนตร์

ขณะที่มันเกิดขึ้นในสหรัฐอเมริกาในปัจจุบัน, มีเพียงแค่มหาวิทยาลัยและวิทยาลัย 2-3 แห่งเท่านั้นที่ให้การฝึก T-I แม้ว่าสถานการณ์เหล่านี้เป็นการเริ่มต้นการเปลี่ยนแปลงที่ดีกว่าเดิมจนทุกวันนี้ มีอยู่เพียงแคปริมาณเล็กน้อยของโปรแกรมที่พิเศษ—และโปรแกรมที่มีราคาแพง

มากที่จัดหาสิ่งที่ต้องการไว้ให้กับผู้สำเร็จการศึกษา, การฝึกนักแปลหรือล่ามที่มีลักษณะเฉพาะ
คนที่สามารถพูดได้สองภาษา ดังนั้น การหลีกเลี่ยงอย่างดงามของความรับผิดชอบที่เข้มงวด
ของการฝึกนักศึกษาในสาขา T-I คุณภาพของโปรแกรมที่ได้กล่าวไว้แล้วเป็นที่น่าชื่นชม แต่
เนื่องจากเป็นเป้าหมายที่เป็นที่ยอมรับด้วยตัวของพวกเขาเอง, การสอนพิเศษและความต้องการ
, การไปถึงและขอบเขตของพวกเขาเป็นสิ่งถูกทำให้จำกัด

ขณะที่ศาสตราจารย์ที่ศึกษาสูงกว่า, นักเขียนนี้ได้มีโอกาสสอนหลักสูตร T-I , ร่วมกับหลักสูตร
ทฤษฎีของการแปลเป็นครั้งแรกที่ the College of Foreign Languages in
Havana, Cuba เป็นเวลาหลายปีแล้ว the University of Havana, ความชำนาญพิเศษกับ T-I
และที่ the University of Guyana, South America ประสบการณ์ที่มากกว่าในสาขานี้ถูกเพิ่ม
Moscow Linguistic University and as a Cuban international interpreter in the
combination English-Spanish ในสหรัฐอเมริกาผู้ประพันธ์ได้ดำเนินการสอน T-I ที่ UNE, ที่
UNCO and for several T-I organizations and events.

ในสหรัฐอเมริกา มหาวิทยาลัยเนบรัสกา มีสิทธิพิเศษและสิ่งที่ทำลายของการเสนอให้โปรแกรม
T-I ประมาณกว่าสองทศวรรษ โปรแกรมนี้ได้เริ่มโดยการให้การแปลพื้นฐานโดยทั่วไป การ
แปลวรรณกรรมเล็กน้อยและการตีความเล็กน้อยจากภาษาสเปนและภาษาฝรั่งเศสและสู่
ภาษาอังกฤษ อย่างไรก็ตาม ไม่มีการแปลหรือการตีความสู่ภาษาอื่นในปัญหาที่กำลังพิจารณา
อยู่, หรือเล็กน้อยมาก ๆ , ถูกทำให้เป็นผลชั่วคราว ผลลัพธ์คือผู้สำเร็จการศึกษาจากโปรแกรม
นี้น้อยมาก ๆ ด้วยคนที่ได้รับการยกเว้นไม่ค่อยมี, ส่วนใหญ่สามารถแปลและตีความสู่
ภาษาอังกฤษ แต่ไม่มีวิธีอื่น ๆ ดังนั้น มันได้กลายเป็นสิ่งที่เสี่ยงไม่ได้ที่จะปรับปรุงใหม่ใน
โปรแกรมนี้และรวมมันเป็นเวลาที่ร่วมสมัย เพื่อที่จะพบความต้องการในปัจจุบันสำหรับ T-I ใน
สหรัฐอเมริกา

หลักสูตรภาคการศึกษา 11 ภาคการศึกษาและภาคฤดูร้อนในเดือนสิงหาคม 2001 ถึงธันวาคม
2006 โปรแกรม UNE T-I เป็นวิชาเอกของบัณฑิตศึกษาด้วย เดิมโตมากขึ้นกับหลักสูตร
ภาคการศึกษาเต็มที 4 ภาคการศึกษา นี้ประกอบด้วยหลักสูตรการเขียนที่ละเอียดถี่ถ้วน 2
หลักสูตร : การแปลภาษาอังกฤษ 1 และ 2 -> ภาษาสเปน และหลักสูตรการตีความ 2
หลักสูตรซึ่งครอบคลุมถึงการแปลด้วยสายตา, การตีความเกี่ยวกับ Consecutive-
Bidirectional and simultaneous สู่ที่สองภาษาคือทั้งภาษาอังกฤษและภาษาสเปน หัวข้อ
สำคัญประกอบด้วยสาขาการบริการเกี่ยวกับกฎหมาย, เกี่ยวกับทางการแพทย์, และเกี่ยวกับ
สังคม หลักสูตรการศึกษาที่เป็นอิสระจากสังคมบางอย่างได้ถูกเสนอให้เป็นหลักสูตรการแปลใน
การรวมกันของภาษาฝรั่งเศส-ภาษาอังกฤษโดยผู้ประพันธ์ แม้ว่าหลักสูตร T-I ถูกมุ่งหมายเพื่อ
นักเรียนระดับปริญญาตรี ผู้สำเร็จการศึกษาภาษาสเปนและเจ้าของภาษาของภาษาอื่น ๆ ศึกษา
หลายหลักสูตรที่จะปรับปรุงความรู้ของพวกเขาและความชำนาญในการรวมกันและการทำให้มี
ความสัมพันธ์กันกับภาษาพื้นเพเดิมของพวกเขาหรือ the lingua franca--- ภาษาอังกฤษใน
กรณีส่วนใหญ่--- และภาษาต่างประเทศที่หนึ่งหรือที่สองของพวกเขา ประกาศนียบัตรถูกใช้เป็น
สิ่งตีพิมพ์แก่นักศึกษาผ่านหลักสูตร T-I ทั้งหมดด้วยเกรด B หรือสูงกว่า(มันได้เป็น C ก่อน
2001) และกิจกรรมการแปลการตีความถูกกระตุ้นและถูกกระทำในทั้งสองทิศทาง นั่นคือจาก
ภาษาอังกฤษสู่ภาษาสเปนหรือภาษาต่างประเทศอื่น ๆ และในทางกลับกัน

ระหว่างยุคของเวลาที่ได้กล่าวถึงข้างบน โปรแกรมนี้เป็นประโยชน์จากข้อเท็จจริงที่ผู้เชี่ยวชาญ
ในการเปลี่ยนโปรแกรม T-I มีประสบการณ์เพียงพอเป็นล่ามในที่ประชุม เป็นนักแปลและเป็น
ล่ามใน Certified Federal Court และมีภูมิหลังที่ประกอบด้วยดีกรีใน two non-US
universities ทั้งสองซึ่งมีโปรแกรม T-I ที่ยอดเยี่ยม การรวบรวมวิธีการสอน, ความเชี่ยวชาญ
ภาษาต่างประเทศและความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและการปฏิบัติของทั้งการแปลและการตีความที่ทำ
ให้โปรแกรม UNE สามารถเสนอเทคนิคการสร้างภาพของการฝึกแบบฝึกหัดที่มุ่งหมายเพื่อการ
พบเห็นความต้องการตามความเป็นจริงของสังคมปัจจุบันของเราและการตลาด จนกระทั่งเวลา

ผู้เชี่ยวชาญในความรับผิดชอบของ T-I at UNE จัดแบ่งออกเป็นชั้นในทั้งหลักสูตร T-I และในหลาย ๆ หลักสูตรของภาษาสเปนที่สัมพันธ์กันอื่น ๆ (ภาษาสเปนที่เป็นปานกลางและระดับสูง , ไวยากรณ์ที่มีระดับสูงและส่วนประกอบต่าง ๆ เป็นต้น) saw their ranks swell significantly จากจำนวนหนึ่งของสิ่งที่ต้องการของนักแปลและล่ามในสูตรก่อน 2001, จัดแบ่งเป็นชั้นมากกว่าสองเท่าและสามระดับในจำนวนนั้น

นอกจากนั้น โปรแกรม T-I ได้ก่อตั้งขึ้นเพื่อขอให้คนที่พูดหรือเขียนได้สองภาษาสัก 2-3 คน และ "ambilinguals" (Catford, 1965) ที่ได้อาศัย, ศึกษาและทำงานในเนบรัสกาและรัฐอื่น ๆ ความจริงมาก ๆ นี้ได้วางท่าทีกับความท้าทายใหม่และตั้งความต้องการใหม่สำหรับโปรแกรมที่ได้พูดแล้ว มันเป็นส่วนประกอบที่สำคัญที่ปรากฏตัวออกมา : การประกอบด้วยคู่มือการใช้แบบฝึกหัดวิชาภาษาศาสตร์หลาย ๆ ชนิด, กิจกรรมเกี่ยวกับวัฒนธรรมและ T-I , กิจกรรมมากมายเหล่านี้ปรากฏตัวเป็นครั้งแรกในเครื่องมือที่สัมพันธ์กับการฝึก T-I คู่มือการใช้นี้ได้รวมกันอย่างประสานสอดคล้องกันของความต้องการสำหรับการแปลการตีความ real-life short และหนังสือขนาดกลางด้วยการใช้ที่ร่วมสมัย หนังสือที่ยาวที่ทันสมัยในทุก ๆ สาขาโดยเฉพาะของความพยายามบากบั่นของมนุษย์ แม้ว่าด้วยการผนวกความคิดเกี่ยวกับวรรณกรรมที่สั้น ๆ ระหว่างเวทีการแสดงระดับสูงของการแปล

- เกี่ยวกับวัฒนธรรมและเรื่องโดยทั่วไป ชนิดของการฝึกไม่ประกอบด้วยภาระการเปลี่ยนแปลงอย่างโดยเดียวจากภาษาหนึ่งสู่ภาษาหนึ่ง แต่กับความเข้าใจวิธีการเข้าไปเกี่ยวกับวัฒนธรรมสองหรือมากกว่าสองวัฒนธรรม, folkloric, เกี่ยวกับภาษาศาสตร์และเกี่ยวกับสังคมกับความจริงที่เหมือนกันหรือคล้ายกัน ผู้ประพันธ์นี้ชี้ให้เห็นว่ากิจกรรมชนิดนี้ถูกละเลยอย่างโชคร้ายในการสอนภาษาต่างประเทศของพวกเขาหรืออย่างน้อยที่สุดไม่ได้ถูกให้ความสนใจหน้าที่ของมัน ในหลาย ๆ โอกาส มันมีอิทธิพลต่อข้อเลือกของความเสมอภาคด้วย มันเป็นความจริงที่ไม่อาจโต้แย้งได้ว่าในประเทศที่พูดภาษาสเปนทั้งหมด ภาษาสเปนเป็นภาษาทั่ว ๆ ไป แต่มันจะเป็นอะไรที่ง่าย ๆ ที่จะยืนยันว่ามีเพียงแค่ตัวแปรเดียวเท่านั้นของภาษาสเปนแต่ละประเทศ ในประเทศที่เล็ก ๆ เหมือนประเทศคิวบา ยกตัวอย่างเช่น อย่างน้อยที่สุดตัวแปรสองตัวแปรเป็นเรื่องทั่ว ๆ ไป – ตะวันออกและตะวันตก—และมีตัวแปรอื่น ๆ ที่น่าจะเป็นไปได้ในจุดที่อยู่ใกล้ที่สุดทางทิศตะวันตกของเกาะ ; Pinareno, pronounced "piaeno" by some people from that area, called Pinar del Rio

-คำหยาบคาย/ถ้อยคำที่หยาบคาย แบบฝึกหัดประกอบด้วยคำศัพท์มากมายที่ปรากฏเสมอ ๆ ที่ใส่เครื่องหมายด้วยเครื่องหมายดอกจันเพื่อที่จะเตือนผู้อ่าน/ผู้ฝึก พวกมันเริ่มปรากฏในส่วนซึ่งอยู่ระหว่างกึ่งกลางและโดยปกติถูกผสมกับคำศัพท์ธรรมดา เหตุผลบางอย่างสำหรับการประกอบด้วยคำพูดเหล่านี้ การตระหนักเป็นสิ่งที่กล่าวต่อไป : แม้ว่าคำศัพท์ชนิดนี้อาจจะไม่อยู่ในกฎในการทำงาน T-I มันไม่เป็นข้อยกเว้นอย่างแน่นอน พวกมันปรากฏบ่อยมากกว่าในศาลและในการดำเนินการที่สัมพันธ์กับศาลเช่น การสอบสวน, การสัมภาษณ์ก่อนการทดสอบ, การสัมภาษณ์ในคุก, การประเมินค่าทำให้ตื่นเต้น, คำให้การของพยานและอื่น ๆ

-ศรัทธา, การโฆษณาและหนังสือที่เกี่ยวข้อง: ที่ซึ่งนักแปลและล่ามกลายเป็นการตระหนักของความคล้ายกันที่แตกต่างกับ "การขาย" ได้ถูกปฏิบัติโดยบริษัททั้งหลายและวิสาหกิจภายในขอบข่ายงานเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ที่แตกต่างกันโดยสิ้นเชิง

-ปรากฏการณ์ที่เกี่ยวกับไวยากรณ์และเกี่ยวกับคำศัพท์ ที่เกี่ยวกับหน้าที่และเกี่ยวกับการเปรียบเทียบ : ที่ซึ่งนักแปลและล่ามต้อง "เดินทาง" อย่างต่อเนื่องจากโครงสร้างหรือความ

คล้ายคลึงที่กำหนดให้อย่างหนึ่ง กับความจริงในภาษาต้นฉบับ สู่โครงสร้างหรือความคล้ายคลึงอื่น ๆ ในภาษาเป้าหมายผ่านการสับเปลี่ยนตำแหน่ง, การปรับ, การปรับให้เหมาะ, การชดเชย และวิธีการอื่น ๆ กิจกรรมชนิดนี้สามารถทำให้นักเรียนกลายเป็นผู้ตระหนักรู้ว่าความจริงที่เหมือนกันถูกปฏิบัติบ่อย ๆ ค่อนข้างแตกต่างในภาษาที่แตกต่างกัน

-หนังสือทั่ว ๆ ไป : หนังสือที่ประกอบด้วยการสมัครงาน, การอพยพเข้าเมือง, การบริการด้านสุขภาพและรูปแบบเกี่ยวกับศาล(คำให้การเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับการเงิน), การแต่งงาน, เอกสารศาลเกี่ยวกับเด็กและเยาวชน, เป็นต้น) โดยเฉพาะในการรวมกันภาษาอังกฤษ -> ภาษาสเปน, ดังนั้นนี่เป็นการเสนอความต้องการที่ดียิ่งที่สุดในชุมชนของเรา

ทั้งหมดที่กล่าวมาข้างบน, ดีเท่ากับแบบฝึกหัดตามจารีตประเพณีอื่น, ถูกนำเสนอไว้เป็น 3 ระดับของความสามารถ : ผู้เริ่มต้น, ปานกลางและระดับสูง ด้วยภายในระหว่างประเภทเช่น ผู้เริ่มต้นปานกลางและระดับสูงปานกลาง บางแบบฝึกหัดถูกปรับให้เหมาะสมสำหรับผู้แปล อื่น ๆ สำหรับล่าม แต่ทั้งหมดสามารถเป็นประโยชน์ในการพัฒนาความรู้และความชำนาญ นักแปลและล่ามแต่ละคนควรมีครอบครองและเปิดเผย

เมื่อไหร่ก็ตามที่จะเป็นไปได้, นักศึกษาผู้ซึ่งเรียนวิชาเอกใน T-I ควรทำหลักสูตรให้เสร็จสมบูรณ์ด้วยในไวยากรณ์ที่เกี่ยวข้องกับการเปรียบเทียบ, วรรณกรรมสเปนและลาตินอเมริกัน(และมีความสำคัญเท่ากับฝรั่งเศส) และหลักสูตรระดับสูงอื่น ๆ ที่ให้การสนับสนุนให้สำเร็จผลดีกว่าในการฝึกทั้งหมด ในบางมหาวิทยาลัย, ความชำนาญพิเศษอย่างที่สองในสาขาที่ไม่ได้เกี่ยวข้องถูกเสนอแนะ : วิศวกรรม, สถาปัตยกรรม, การบริการด้านสุขภาพ หรือประมาณนั้น หลักสูตรภาษาได้เสนอในมหาวิทยาลัยต่างประเทศที่ซึ่งภาษาต่างประเทศเป็นภาษาดั้งเดิมของพวกเขา เป็นส่วนประกอบที่สำคัญด้วยการฝึก T-I ด้วยความมุ่งหมายที่จะทำให้พอใจกับความต้องการของนักศึกษา T-I อย่างต่อเนื่อง, ภูมิหลังที่หลากหลายในภาษาต่างประเทศทั้งหลายและวัฒนธรรมทั้งหลายของความชำนาญการพิเศษของพวกเขา

การใช้ คู่มือแบบฝึกหัดสำหรับฝึกนักแปลและล่าม ได้รับการยินยอม, ระหว่างสิ่งอื่น ๆ, ผลลัพธ์ที่สร้างสรรค์ดังต่อไปนี้

-วัสดุเนื้อหาที่ใช้ง่ายสำหรับทั้งนักศึกษาและครูผู้สอน, ด้วยการอธิบาย, แบบฝึกหัด, หนังสือขนาดเล็กและส่งข้อมูลให้ด้วยมือ, การสั่งสอนที่มีประสบการณ์เป็นฐาน, กระดาษ, หนังสือเล่มเดียว

-มีแบบฝึกหัดให้ทำพร้อมที่ถูกกำหนดให้เป็นการบ้านหรือการค้นคว้า นี่เป็นความสำคัญ โดยเฉพาะในการฝึกของผู้ชำนาญการทางด้านภาษาผู้ซึ่งไม่ได้อาศัยอยู่ในสภาวะแวดล้อมที่ใช้ภาษาต่างประเทศ

-การให้แรงจูงใจ, การเก็บรักษาและการกระทำให้สำเร็จผลของนักศึกษาที่เพิ่มขึ้นและได้ปรับปรุง

-ความสนใจระหว่างนักศึกษาผู้ซึ่งไม่ได้สนใจที่จะกลายเป็นนักแปลหรือล่ามที่มีความชำนาญเป็นพิเศษ เนื่องจากมันได้เป็นกรณีใน Nebraska นักศึกษาหลาย ๆ คนได้เข้าในหลักสูตรการแปลและการตีความ โดยเฉพาะแต่ก่อน, ที่จะปรับปรุงความรู้ภาษาต่างประเทศของพวกเขาให้ดีเท่าที่ที่จะขยายความชำนาญของพวกเขาในสาขาวิชาเอกของพวกเขาของความพยายาม: การพยาบาล, การสอน, การตัดสินเกี่ยวกับอาชญากรรม, การทำงานเกี่ยวกับสังคม, การบังคับใช้กฎหมายและอื่น ๆ

ข้อเสนอของผู้ประพันธ์อื่น ๆ สำหรับการเสนอในอนาคตได้ประกอบด้วยความต้องการของภาษาต่างประเทศเป็นภาษาที่สอบสำหรับนักศึกษา T-I โดยเฉพาะเมื่อหนึ่งในภาษาต่างประเทศทั้งสองที่ต้องการเป็นภาษาสเปน ใน Nebraska นี่เป็นเพียงแค่การแนะนำเท่านั้นสำหรับนักเรียน Spanish-English T-I แต่สิ่งหนึ่งที่นักศึกษาจำนวนเล็กน้อยได้ร่วมที่จะกล่าวต่อไป!

การรวมภาษาต่างประเทศสองภาษานี้ในการฝึก T-I เป็นการปฏิบัติทั่ว ๆ ไปในประเทศอื่น ๆ และค่อนข้างจะเป็นวิทยาลัยและมหาวิทยาลัยของพวกเขา โดยทั่วไปนักศึกษาต่างประเทศฝึกมันด้วยการเรียนและการปรับปรุงภาษาอังกฤษของพวกเขาขณะที่ยังเรียนภาษาต่างประเทศอื่นในสหรัฐอเมริกา ผลลัพธ์เมื่อพวกเขาสำเร็จการศึกษา, โดยปกติพวกเขาสามารถจัดการกับภาษาต่างประเทศทั้งสองได้—หรือมากกว่า---นอกจากนี้ภาษาแม่ของพวกเขา การเพิ่มข้อเท็จจริงนี้ว่าในสองสามกรณีที่พวกเขาได้รับความเชี่ยวชาญด้วย และผลท้ายที่สุดคือการสำเร็จการศึกษาที่เกี่ยวกับการแข่งขันอย่างดีเยี่ยม ถ้านักเรียนในสหรัฐอเมริกาไม่ได้พยายามทำเหมือนกันนี้ พวกเขามีความเสี่ยงการสูญเสียข้อได้เปรียบเป็นบัณฑิตในท้ายที่สุด ไม่เพียงแต่ระหว่างประเทศเท่านั้น, แต่ในการตลาดภายในประเทศของเราด้วยสรุป

Gone are the time, เมื่อการฝึกการแปลหมายความว่า "การฝึกการแปลเกี่ยวกับวรรณกรรม" เท่านั้น มันจะเป็นข้อเสนอแนะที่เหลวไหลที่จะอ้างว่าเราสามารถฝึกผู้แปล "เกี่ยวกับวรรณกรรม" ผู้ซึ่งไม่สามารถแปลได้ทุกวัน, เนื้อหาโดยพื้นฐาน, หรือยังไม่ได้เป็นเจ้าของความรู้ขั้นต่ำและความชำนาญในภาษาต่างประเทศของพวกเขาและวัฒนธรรม การพัฒนาที่ใหญ่โตของวิทยาการเกี่ยวกับการติดต่อและควบคุมของสัตว์และเครื่องจักร, ไฟฟ้า, คอมพิวเตอร์และความต้องการข้อมูลทางวิทยาศาสตร์ที่แต่ละการฝึกและการฝึกส่วนมากควรสามารถครอบคลุมการแปล

-การตีความทุกชนิดเท่าที่จะเป็นไปได้ บางทีด้วยการแปลเกี่ยวกับวรรณกรรมเท่านั้นเป็นวัตถุประสงค์ของการสำเร็จการศึกษา, หลักสูตรพิเศษสำหรับปัจเจกชนด้วยความชำนาญการเขียนที่ยอดเยี่ยมและภูมิหลังที่แน่นในวรรณกรรม

ปริมาณหรือจำนวนของหน้าของการแปลเป็นล้านหน้าในปัจจุบันในโลกกับหลักพื้นฐานแต่ละวัน (Sherr, 2004, and Gonzalez, 2005) ดีเท่ากับความต้องการที่มั่นคงสำหรับถูกทำให้เหมาะสม, ล่ามและนักแปลที่มีความรู้ต้องการความหลากหลายและการฝึกหลายเท่า ในประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอื่น ๆ ในอเมริกาไม่สามารถทำให้มีการทำเพิกเฉยความจริงในศตวรรษที่ 21 การทำอย่างนี้จะหมายถึงความสูญเสียการแข่งขัน, การสูญเสียทางธุรกิจและความล่าช้าที่ทำให้ล้มเหลวเบื้องหลังโลกที่ก้าวหน้า ผู้แข่งขันและผู้แข่งขันเหล่านั้นผู้ซึ่งเป็นที่รู้จักว่าเป็นยักษ์ใหญ่ทางเศรษฐกิจในสองสามปีถัดไป ระหว่างผู้แข่งขันและยักษ์ใหญ่นั้น พวกเราสามารถพบใน the European Union, The BRIC กลุ่มประเทศ(Brazil, Russia, India and China), Japan และ Korea

ความจำเป็นที่รวมเข้าด้วยกันมากกว่าหรือดีกว่าหลักสูตรการฝึก T-I ในระบบการศึกษาที่สูงกว่าสามารถพบได้ คู่มือและเครื่องมือใหม่สามารถและควรถูกสร้างขึ้นที่จะทำให้สำเร็จเป้าหมายจำนวนมาก, และคู่มือและเครื่องมือจำนวนมากควรสะท้อนกลับความโน้มเอียงของภาษาที่แพร่หลายและการพัฒนาในการติดต่อสื่อสาร อนาคตสำหรับการแปลและการตีความ, อยู่บนพื้นฐานของความโน้มเอียงอดีตและปัจจุบัน, การปรากฏถูกรับประกัน อนาคตไม่ได้เกี่ยวข้องกับแค่นักปราชญ์และนักภาษาศาสตร์เท่านั้น ผู้ซึ่งเลือกสาขาที่ดังมานี้และความท้าทายนี้ของความพยายาม แต่เป็นผู้เชี่ยวชาญในสาขาอื่น ๆ ด้วยผู้ซึ่งต้องการทักษะการแปลและการตีความในภาษาต่างประเทศหนึ่งหรือมากกว่า อนาคตมากมายพร้อมแล้วที่ประตูของเรา

บทที่ 8

วาทะ สำหรับนักภาษาศาสตร์ นักแปล และล่าม อังกฤษ -ไทย

บทนำ

1. To translate is to change into another language, retaining as much of the sense as one can, for some of the original effect is almost always lost, the least will be lost in the translation of language which represents more or less objective (or scientific experience), the most in translating language which represents experience of more subjective (or artistic) kind. (A.H. Smith)

การแปลคือการเปลี่ยนภาษาหนึ่งสู่ภาษาหนึ่ง ที่รักษาไว้ซึ่งความหมายของคำให้มากที่สุดเท่าที่ภาษาหนึ่งสามารถรักษาได้ สำหรับผลดั้งเดิมบางอย่างเกือบจะถูกทำให้เสียไปเสมอ อย่างน้อยที่สุดจะถูกทำให้สูญเสียในการแปลภาษาซึ่งแสดงให้เห็นวัตถุประสงค์มากกว่าหรือน้อยกว่า(หรือประสบการณ์เกี่ยวกับวิทยาศาสตร์), ส่วนใหญ่ในการแปลภาษาซึ่งแสดงให้เห็นประสบการณ์ของรูปแบบเกี่ยวกับอัตวิสัยมากกว่า(หรือเกี่ยวกับรสนิยม)

2. To translate is to change into another language retaining the sense. (Samuel Johnson)

การแปลคือการเปลี่ยนภาษาหนึ่งสู่ภาษาหนึ่ง ที่รักษาไว้ซึ่งความหมายของคำ

3. A good translation takes us a very long way.

(Goethe)

การแปลที่ดีนำพวกเราสู่ระยะทางที่ยาวไกลมาก

4. Let the critic first find out what it is to translate elegant poems without adding or taking away. (Fray Ponce De Leon)

สิ่งแรกให้นักวิจารณ์ค้นพบว่าอะไรที่มันเป็นการแปลบทกวีที่งดงามโดยปราศจากการเพิ่มหรือการนำออกไป

5. A prose translation of a lyric is the most absurd of all such ventures and that none but a poet should translate a poem. (Lord Woodhousele)

การแปลร้อยแก้วของการบรรยายความรู้สึกของผู้แต่งเป็นความเหลวไหลที่สุดของการทำทนายอย่างมากและไม่มีอะไรเท่านั้นแต่นักกวีควรแปลบทกวี

6. Translating consists in producing in the receptor language the closest natural equivalent to the message of the source language, first in meaning and second in style. (Nida)

การแปลประกอบด้วยการสร้างตัวรับภาษาที่สำคัญอย่างเป็นธรรมชาติอย่างใกล้ชิดที่สุดกับข้อความของแหล่งข้อมูลภาษา, อย่างแรกในความหมายและอย่างที่สองในลักษณะ

7. The action or process of turning from one language into another, also the product of this, a version in a different language. (Oxford English Dictionary)

การกระทำหรือกระบวนการกลับจากภาษาหนึ่งสู่ภาษาอื่น ๆ , ด้วยการสร้างภาษานี้ , เวอร์ชันในภาษาที่แตกต่าง

8. Poetry Sir, can not be translated. (Samuel Johnson)

ใต้เท้า บทกวี, ไม่สามารถถูกแปลได้

9. A translator is to be like his author, it is not his business to excel him. (Samuel Johnson)

นักแปลเป็นการเป็นเหมือนผู้ประพันธ์ของเขา, มันไม่ใช่ธุรกิจของเขาที่เหนือกว่าเขา

10. All translating seems to be simply an attempt to accomplish an impossible task (Wilhelm Humboldt)

ดูเหมือนว่าการแปลทั้งหมดเป็นความพยายามอย่างง่าย ๆ ที่จะทำให้ชิ้นงานที่เป็นไปไม่ได้ให้สำเร็จ

11. A translation can not and should not be a commentary. When the original merely hints and is obscure, the translator has no right to give the text an arbitrary clarity. (Wilhelm Humboldt)

การแปลไม่สามารถและไม่ควรเป็นการวิจารณ์ เมื่อต้นฉบับเป็นการบอกใบ้เพียงเท่านั้นและเป็นสิ่งที่คลุมเครือ, นักแปลไม่มีสิทธิ์ทำให้หนังสือชัดเจนตามอำเภอใจ

12. Nothing which is harmonized by the bond of the Muses can be changed from its own to another language without destroying all its sweetness. (Dante)

ไม่มีอะไรที่ถูกทำให้กลมกลืนกันโดยข้อผูกมัดของ Muses สามารถถูกเปลี่ยนแปลงจากตัวของมันเองสู่ภาษาอื่นโดยปราศจากการทำลายความไพเราะของมันทั้งหมด

13. What men like you.... call fidelity in translation, the learned term pestilent minuteness.... It is hard to preserve in a translation the charm of expressions which in another language are most felicitous..... If render word for word, the result will sound uncouth and if compelled by necessity I alter anything in order or wording, I shall seem to have departed from the function of a translator. (Cicero)

สิ่งที่คนจำนวนมากเหมือนคุณ..... เรียกร้องความซื่อสัตย์ในการแปล คำศัพท์ที่ได้เรียน ความละเอียดลออทำให้น่ารำคาญ.... มันเป็นเรื่องยากที่จะรักษาเสน่ห์การแปลของการแสดง

ความรู้สึกซึ่งในภาษาอื่นส่วนมากเป็นถ้อยคำหรือสำนวนที่เหมาะสม..... ถ้าถอดความศัพท์ต่อศัพท์, ผลลัพธ์จะฟังดูไม่เป็นที่ยอมรับและถ้าถูกบีบบังคับโดยความจำเป็น ฉันจะปรับเปลี่ยนบางสิ่งในคำสั่งหรือการใช้คำ, ฉันจะดูเหมือนว่าได้เบี่ยงเบนจากหน้าที่ของนักแปล

14. I did not translate them as an interpreter but as an oratornot.....word for word but I preserved the general style and force of the language.(Cicero)

ฉันไม่ได้แปลพวกมันเป็นวลีแต่เป็นนักกล่าวคำปราศรัย.....ไม่ใช่.....คำศัพท์ต่อคำศัพท์แต่ฉันได้รักษาลักษณะและอิทธิพลทั่วไปของภาษา

15. A good translation.....that in which the merit of the original work is so completely transfused into another language, as to be as distinctly apprehended and as strongly felt by a native of the country to which that language belongs, as it is by those who speak the language of the original work. (Tytler)

การแปลที่ดี..... ซึ่งเป็นความดีเลิศของงานต้นฉบับถูกเปลี่ยนถ่ายอย่างสมบูรณ์สู่ภาษาอื่น ๆ เป็นเช่นด้วยสิ่งที่ถูกทำให้เข้าใจอย่างชัดเจนและเป็นสิ่งที่ถูกทำให้รู้สึกอย่างรุนแรงโดยประเทศเจ้าของภาษาซึ่งพวกเขาเป็นเจ้าของภาษา, ขณะที่มันเป็นโดยเขาเหล่านั้นผู้ซึ่งพูดภาษาของงานต้นฉบับ

16. An ordinary translator sinks under the energy of his original; the man of genius frequently rises above it. (Tytler)

นักแปลทั่ว ๆ ไปทำให้ความมีชีวิตชีวาของต้นฉบับของเขาเสื่อมลง ; คนที่เป็นอัจฉริยะเอาชนะมันได้เสมอ ๆ

17. Universal theories of translation are three-(a) that the translation should give a complete transcript of the ideas of the original work, (b) that the style and manner of writing should be of the same character with that of the original, (c) that the translation should have all the ease of original composition.(Tytler)

ทฤษฎีสากลจกกาลของการแปลเป็น 3 อย่าง ก. นั่นคือการแปลควรให้ฉบับคัดลอกที่สมบูรณ์ของแนวความคิดของงานต้นฉบับ ข. นั่นลักษณะเฉพาะและวิธีการของการเขียนควรเป็นสิ่งที่มีลักษณะเฉพาะที่เหมือนกับต้นฉบับนั้น, ค. นั่นคือการแปลควรมีความง่ายของต้นฉบับทั้งหมด

18. Where the sense of an author is doubtful and where more than one meaning can be given to the same passage or expression, the translator is called upon to exercise his judgment and to select that meaning which is not consonant to the train of thought in the whole passage or to the author's usual mode of thinking and of expressing himself. To intimate the obscurity or ambiguity of the original is a fault, and still a greater to give more than one meaning.(Tytler)

ที่ที่ความรู้สึกลึกลับ ๆ (sense) ของผู้ประพันธ์เป็นเรื่องที่น่าสงสัยและที่ที่มากกว่าความหมายหนึ่งสามารถถูกกำหนดให้ข้อเขียนที่เหมือนกันหรือการแสดงออก, นักแปลถูกเรียกให้ดำเนินการการตัดสินใจของเขาและเลือกความหมายนั้นซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สอดคล้องกับการฝึกแนวความคิดในข้อเขียนทั้งหมดหรือวิธีการของความคิดปกติของนักประพันธ์และวิธีการของแสดงออกของเขาเอง การแสดงเป็นนัยของความคลุมเครือและความกำกวมของต้นฉบับเป็นความผิดพลาด, และยิ่งผิดพลาดยิ่งกว่าการให้ความหมายมากกว่าหนึ่งความหมาย

19. Three types of translation: (1) Grammatical-designates the usual type, which demands much learning, few abilities. (2) Modified--demands supreme poetic power, otherwise travesty results.... (3) Mythical-are translations in the highest sense, which give not only the actual work of art but also its ideal picture. (Novalis)

การแปลมี 3 ชนิด : 1. ชนิดปกติที่ได้กำหนดให้เกี่ยวกับไวยากรณ์, ซึ่งต้องการการเรียนรู้มากขึ้น, ความสามารถเล็กน้อย 2. ที่ถูกดัดแปลง—ความต้องการพลังเกี่ยวกับบทกวีที่สำคัญที่สุด, อีกอย่างหนึ่งการเลียนแบบผลที่ตามมา..... 3. ที่เกี่ยวกับนิยายปรัมปรา--เป็นการแปลในเซนส์ที่สูง

ที่สุด, ซึ่งไม่ได้ให้เพียงแค่งานศิลปะความความเป็นจริงเท่านั้นแต่ให้ภาพตัวอย่างเกี่ยวกับความคิดของงานด้วย

20. Translation of a literary work is as tasteless as stewed strawberry.(Forest Smith)
การแปลงานเกี่ยวกับวรรณกรรมคือเป็นงานที่ไร้รสนิยมเช่นกับสตรอเบอรี่ที่เคี้ยวแล้ว

21. To translate precisely from the Hebrew, is not to observe the number of words, but the perfect sense and meaning as the phrase of our tongue will serve to be understood. (William Fulke)

การแปลอย่างแม่นยำถูกต้องจาก the Hebrew, ไม่เป็นการสังเกตจำนวนของคำศัพท์ แต่เซนส์และความหมายที่สมบูรณ์เป็นโภชนาการของภาษาแม่ของเราจะช่วยให้ถูกเข้าใจขึ้น

22. Ideas can be translated but not the words and their associations.(Sydney)
ความคิดสามารถถูกแปลได้แต่ไม่ใช่คำศัพท์และความคิดที่เชื่อมโยงของพวกเขา

23. Translation is a sin.....translation is meddling with inspiration.(Grant Showerman)

การแปลเป็นความชั่วร้าย..... การแปลเป็นการสอดแทรกหรือทำให้ความเร้าใจเสียหาย

24. All translation is a compromise-the effort to be literal and an effort to be idiomatic.(Benjamin Jowett)

การแปลทั้งหมดเป็นการประนีประนอม-ความพยายามที่ให้เป็นที่เกี่ยวกับวรรณกรรมและความพยายามที่จะให้เป็นเกี่ยวกับสำนวน

25. Translation is almost as old as original authorship and has a history as honorable and as complex as that of any other branch of literature. (Theodore Savory)

การแปลเกือบจะเป็นสิ่งที่เก่าแก่เท่ากับอาชีพการเขียนหนังสือต้นฉบับและมีประวัติศาสตร์เป็นที่นายกองและเป็นสิ่งซับซ้อนที่เป็นแต่ละสาขาของวรรณกรรมอื่น ๆ

26. A translation ought to endeavor not only to say what his author has said, but to say it as he has said it. (John Conington)

การแปลควรพยายามบากบั่นไม่เพียงแค่ว่าผู้ประพันธ์ของเขาได้พูดอะไร แต่พูดว่ามันเป็นสิ่งที่เขาได้พูดถึงมัน

27. A translation may be good as translation but it can not be an adequate reproduction of the original. (George Henry Lewes)

การแปลอาจจะดีเท่ากับการแปลแต่มันไม่สามารถเป็นการถอดแบบของต้นฉบับอย่างเพียงพอ

28. In its happiest efforts, translation is but approximation and its efforts are not often happy.(George Henry Lewes)

ในความพยายามที่มีความสุขที่สุดของการแปล, การแปลเป็นความสุขที่สุดแต่ความคล้ายคลึงและบ่อยครั้ง ความพยายามของมันไม่ได้เป็นความสุข

29. One difficulty in translation is that a word in one language seldom has a precise equivalent in another one.(Arthur Schopenhauer)

ความยากอย่างหนึ่งในการแปลคือคำศัพท์ในภาษาหนึ่งแทบจะไม่มีที่ความเสมอภาคอย่างถูกต้องอย่างแม่นยำในภาษาอื่น ๆ

30. Say what one will of the inadequacy of translation, it remains one of the most important and worthiest concerns in the totality of world affairs.(J.W. Goethe)

การกล่าวว่่าสิ่งหนึ่งจะเป็นความไม่เพียงพอของการแปล มันยังคงเป็นสิ่งหนึ่งที่สำคัญที่สุดและผู้ที่ทำนายย่องที่สุดเกี่ยวของในจำนวนทั้งหมดของเหตุการณ์ทางโลก

31. The language of translation ought never to attract attention to itself. (J.H. Frere)

ภาษาของการแปลไม่ควรกระตุ้นความสนใจกับตัวมันเอง

32. Faithful translators render into English all the conversational phases according to their grammatical and logical form.(J.H. Frere)

นักแปลที่ซื่อสัตย์ถอดความสู่ภาษาอังกฤษในแง่เกี่ยวกับการสนทนาทั้งหมดตามรูปแบบเกี่ยวกับไวยากรณ์และมีเหตุมีผลของพวกเขา

33. Spirited translation substitute a modern variety or peculiarity for an ancient one. (J.H. Frere)

การแปลที่มีชีวิตชีวาใช้นำมาแทนที่ความหลากหลายที่ทันสมัยหรือลักษณะเฉพาะสำหรับการแปลที่เก่าแก่

34. The different genius of the language of the original and translation will often make it necessary to depart from the manner of the original, in order to convey a faithful picture of the sense, but it would be highly preposterous to depart, in any case, from the sense, for the sake of imitating the manner. Equally improper would be, to sacrifice either the sense or manner of the original, if these can be preserved consistently with purity of expression to a fancied ease or superior gracefulness of composition. (Tytler)

ความอัจฉริยะที่แตกต่างกันของภาษาต้นฉบับและบอຍ ๆ ที่การแปลจะทำให้มันจำเป็นที่จะละทิ้งจากวิธีการของต้นฉบับ, เพื่อที่จะสื่อไปถึงภาพพจน์ของเซนส์, แต่มันจะเป็นเรื่องที่ผิดปกตอย่างมากที่จะละทิ้ง ในแต่ละกรณี, จากความรู้สึก, สำหรับจุดมุ่งหมายของการเลียนแบบวิธีการวิธีการที่ไม่เหมาะสมอย่างเท่าเทียมกันจะเป็น, การเสียสละถ้าไม่เป็นเซนส์หรือก็เป็นวิธีการของต้นฉบับ, ถ้าสิ่งเหล่านี้ถูกรักษาไว้อย่างมั่นคงด้วยความบริสุทธิ์ของการแสดงออกกับความง่ายที่ถูกจินตนาการหรือความสง่างามที่ยอดเยี่ยมของสิ่งที่ประกอบขึ้น

35. A good translation must be able to discover at once the true character of his author's style. He must ascertain with precision to what class it belongs.....characteristic qualities he must have the capacity of rendering equally conspicuous in the translation as in the original. If a translator fails..... be ever so thoroughly master of the sense of his author, he will present him through a distorting medium or exhibit him often in a garb that is unsuitable to his character. (Tytler)

การแปลที่ดีต้องสามารถครอบคลุมในเวลาเดียวกันที่ลักษณะเฉพาะที่เป็นจริงของลักษณะเฉพาะของนักประพันธ์ของเขา เขาต้องสืบให้แน่ใจกับความถูกต้องแม่นยำกับสิ่งที่ว่าประเภทอะไรที่มันเป็นของ..... คุณภาพที่เป็นลักษณะเฉพาะที่เขาต้องมีความสามารถในการถอดความที่ชัดเจนอย่างเท่าเทียมกันในการแปลในต้นฉบับ ถ้านักแปลล้มเหลว..... เป็นนายของความรู้สึกอย่างแท้จริงมากของนักประพันธ์ของเขา, เขาจะเสนอเขาผ่านการทำให้ผิดรูปแบบซึ่งอยู่ระหว่างกลางหรือแสดงเขาในเครื่องแบบว่ามันไม่เหมาะสมกับลักษณะเฉพาะของเขา

36. Fidelity indeed is of the very essence of translation and the term itself implies it. (W. Cowper)

ความถูกต้องโดยแท้จริงเป็นแก่นสำคัญมาก ๆ ของการแปลและคำศัพท์ของมันเองที่บอกเป็นนัย

37. The translation which partakes equally of fidelity and liberality.....promises fairest. (W. Cowper)

การแปลซึ่งมีส่วนร่วมอย่างเท่าเทียมกันของความถูกต้องและความมีใจกว้าง..... ให้คำมั่นสัญญาที่ยุติธรรมที่สุด

38. A translation in verse.....seems to me something absurd, impossible.(Victor Hugo)

การแปลในบทกวี.....ดูเหมือนกับฉันกับบางสิ่งที่เหลวไหล, เป็นไปไม่ได้

39. If they can not have the original, they want a near substitute, not a new poem.(J.M. Cocking)

ถ้าพวกเขาไม่สามารถมีต้นฉบับ, พวกเขาต้องการคำที่ใช้แทนที่ใกล้เคียง, ไม่ใช่บทกวีใหม่

40. Ideal translation would be that which reversed would produce the original text. (C. Michaud)

การแปลเกี่ยวกับอุดมคติจะเป็นสิ่งที่ถูกทำให้ตรงกันข้ามที่จะสร้างหนังสือต้นฉบับ

41. The spirit of poetry resides entirely in its body..... The translation should meticulously reconstruct its body in another language. (Edouard Roditi)

จิตวิญญาณของนักกวีมีอยู่ในร่างกายทั้งหมด..... การแปลควรสร้างขึ้นใหม่อย่างพิถีพิถันในภาษาอื่น ๆ

42. All translation is a kind of illusion. These translations are always best in which the illusion is most complete and the idiom least suggestive of translation.(Edouard Roditi)

การแปลทั้งหมดเป็นภาพมายาทุกชนิด การแปลเหล่านั้นเป็นสิ่งที่ดีที่สุดเสมอ ๆ ซึ่งภาพมายาเป็นสิ่งที่สมบูรณ์ที่สุดและสำนวนเป็นข้อเสนอแนะที่น้อยที่สุดของการแปล

43. Only when we oblige the reader move within the linguistic habits of the author will there be worthy translations. (O.R. Gasset)

แค่เมื่อพวกเขาบังคับผู้อ่านให้กระตุนภายในนิสัยเกี่ยวกับภาษาศาสตร์ของนักประพันธ์จะเป็นที่น่ายกย่อง

44. Most published translation are 'scandaluses et ridicules' and give the impression that foreigners can neither think nor speak. (Andre Therive)

การแปลที่ถูกพิมพ์ส่วนมากเป็น 'scandaluses et ridicules' และให้ความประทับใจว่าชาวต่างชาติสามารถไม่แค่คิดหรือพูด

45. The taste of an age is reflected in its (favourite) translations.(Julius Peterson)

รสนิยมของอายุถูกทำให้สะท้อนกลับในการแปล

46. If one denies the concept of translation one must give up the concept of a language community. (Kart Vossler)

ถ้าบางคนปฏิเสธแนวความคิดของการแปล บางคนต้องยกเลิกแนวความคิดของภาษาชุมชน

47. However well written a verse translation may be, it can only be a poem based on the ideas of the original.(Rajshekhar Das)

อย่างไรก็ตาม การแปลบทกวีที่ถูกเขียนอาจจะ, มันสามารถเป็นเพียงแคบทกวีที่อยู่บนพื้นฐานของแนวความคิดของต้นฉบับเท่านั้น

48. It is a pretty poem Mr. Pope, but you must not call it Homer.(Bentley)
มันเป็นบทกวีที่งดงาม, Mr. Pope , แต่คุณต้องไม่เรียกมันว่า Homer

49. Our speech is full of habitual phrases which if translated into a foreign language must be rendered in some equivalent phrases not in a word for word translation. Even the simplest phrase collocation would loss its idiomatic force in a word for word translation. (Smith)

คำพูดของเราเป็นสิ่งที่เต็มไปด้วยกลุ่มคำที่เป็นนิสัยซึ่งถ้าถูกแปลเข้าสู่ภาษาต่างประเทศต้องถูกถอดความในบางกลุ่มคำที่สำคัญ ไม่ใช่ในการแปลคำศัพท์ต่อคำศัพท์ แม้ว่าการวางเข้าด้วยกันให้เหมาะกับกลุ่มคำที่ง่ายที่สุดจะสูญเสียอิทธิพลเกี่ยวกับสำนวนในการแปลศัพท์ต่อศัพท์

50. I suppose very few people have ever taken such pains in translations as I have : though certainly not to be literal. But at all cost, a thing must live : with a transfusion of one's own worse Life if one can't retain the Original's better. Better a live Sparrow than a stuffed Eagle.(Edward Fitzgerald)

ฉันอนุมานว่าคนเล็กน้อยมาก ๆ ได้รับความเจ็บปวดในการแปลเท่ากับที่ฉันได้รับมัน : แม้ว่ามันไม่ได้เป็นวรรณกรรมอย่างแน่นอน แต่โดยทุกวิถีทาง, สิ่งที่ต้องมีอยู่ : ด้วยการแปลของชีวิตที่แยกว่าของตนเองของบางคน ถ้าบางคนไม่สามารถรักษาไว้ซึ่งสิ่งที่ดีกว่าของต้นฉบับ Better a live Sparrow than a stuffed Eagle

51. It is useless to read Greek in translation : translators can but offer us a vague equivalent. (Virginia Woolf)

มันไม่มีประโยชน์ที่จะอ่านภาษากรีกในการแปล : นักแปลสามารถแต่เสนอพวกเราเพื่อให้เห็นพิจารณาสิ่งที่มีความเท่ากันที่คลุมเครือ

52. The clumsiest literal translation is a thousand times more useful than the prettiest paraphrase.(Nabokov)

การแปลวรรณกรรมที่งุ่มง่ามที่สุดเป็นพันครั้งเป็นประโยชน์กว่าการถอดความที่งดงามที่สุด

53. Traduttori, traditori = Translators are traitors.(Italian Saying)

Traduttori, traditori = นักแปลเป็นผู้ทรยศหรือหักหลัง

54. Translation does not usually create great works ; but it often helps great works to be created.(Italian Saying)

โดยปรกติ การแปลไม่ได้สร้างงานที่ยิ่งใหญ่ ; แต่บ่อย ๆ ที่มันช่วยให้งานดีเยี่ยมที่จะถูกสร้างขึ้น

55. J.V. Jenson (Dane) wrote 700 word sketch, this was translated into Swedish, German, English, French, then in Danish again, each translator a master of both languages. Final product was unrecognizable.(Anon)

J.V. Jenson (Dane) ได้เขียนการอธิบายคำศัพท์อย่างคร่าว ๆ 700 คำศัพท์ , นี้ถูกแปลสู่ Swedish, German, English, French และใน Danish อีกครั้ง, นักแปลแต่ละคนเข้าใจอย่างถ่องแท้ของทั้งสองภาษา

56. If English.....can not achieve accuracy, universality and force without loss of dignity, the English is not a language into which it is worthwhile to translate Greek plays. (Vellacott)

ถ้าภาษาอังกฤษ.....ไม่สามารถได้รับความถูกต้องแม่นยำ, ความเป็นสากลและอิทธิพล
ปราศจากการสูญเสียความเป็นเอกภาพ, ภาษาอังกฤษไม่ใช่ภาษาซึ่งมีคุณค่ากับความ
พยายามที่จะแปลบทละครภาษากรีก

57. If you really thought the original was like that, what can you have seen in it to
make you think it was worth translating. (Robert Bridges)

ถ้าคุณได้คิดจริง ๆ เกี่ยวกับต้นฉบับเป็นอย่างนั้น อะไรที่คุณสามารถได้เห็นในต้นฉบับที่ทำให้
คิดว่ามันเป็นการแปลที่มีคุณค่า

58. I feel that only in a poetic-prose can the dignity and the beauty of the original be
preserved. A few verses could be translated in verse but to render a whole epic into
a poem of beauty as well as clarity is a difficult task. The meaning may perhaps be
made clear in simple verse but the music of the sound is bound to suffer and in
Sanskrit poetry this music of words is no less important than the meaning.(Ravindra
Nath Tagore)

ฉันรู้สึกว่าเป็นเพียงแค่ว่าในบทร้อยแก้วที่เกี่ยวกับบทกวีสามารถเป็นเอกภาพได้และความงดงามของ
ต้นฉบับถูกรักษาไว้ บทกวีเล็กน้อยถูกแปลในบทกวีแต่การถอดความมหากาพย์ทั้งหมดสู่บทกวี
ที่มีความงดงามดีเท่ากับความกระจ่างชัดเจนเป็นชิ้นงานที่ยาก บางทีความหมายอาจจะถูกทำให้
ชัดเจนบทกวีง่าย ๆ แต่เสียงเพลงเป็นสิ่งที่ถูกผูกมัดกับความทุกข์ทรมานและในบทกวีภาษา
สันสกฤตเสียงที่ไพเราะของคำศัพท์นี้ไม่มีความสำคัญกว่าความหมาย

59. Omar Khayyam at a particular period of life did influence me. I took his wares
and poured my own wine into them. (H.R. Bachchan)

60. Those who will seek for close and faithful rendering of individual passages will be
sorely disappointed.(Lala Sitaram)

เขาเหล่านั้นผู้ซึ่งแสวงหาการถอดความที่คล้ายกันและที่เชื่อถือได้ของข้อเขียนเฉพาะบุคคลจะ
ถูกทำให้ผิดหวังอย่างเจ็บปวด

61. One should abandon the effort to translate the untranslatable.(Hilaire Belloc)
Hilaire Belloc

บางคนควรละทิ้งความพยายามที่จะแปลสิ่งที่ไม่สามารถแปลได้

62. Translation of verse is nearly better rendering in prose.(Hilaire Belloc)

การแปลบทกวีเกือบจะดีกว่าการถอดความในร้อยแก้ว

63. Translation from one language into another...is like gazing at a Flemish Tapestry
with the wrong side out. (Cervantes)

การแปลจากภาษาหนึ่งสู่อีกภาษาหนึ่ง.....เหมือนกับการจ้องมองที่ Flemish Tapestry ด้วยข้าง
ที่ผิด

64. It were as wise to cast a violet into crucible that you might discover the formal
principle of its color and odor seek to transfuse from one language to another the
creations of a poet.(Shelley)

65. My translation will interest you from its form and also in many respects in its
details very unliteral as it is.(Fitzgerald)

การแปลของฉันจะทำให้คุณสนใจจากรูปแบบของมันและในการเอาใจใส่ใส่มาก ๆ ในรายละเอียด
ของมันที่ไม่เป็นไปตามตัวอักษรเหมือนกับที่มันเป็น

66. I am persuaded that.....the translator.....must recast that original into his own likeness.....the live dog better than the dead lion.(Fitzgerald)

ฉันถูกชักชวนว่า..... นักแปล..... ต้องสร้างต้นฉบับนั้นขึ้นใหม่ด้วยความเหมือนกันของตัวเอง..... สุนัขที่ยังมีชีวิตอยู่ดีกว่าสิงโตที่ตายแล้ว

67. The translator's first duty is a historical one to be faithful..... aims to retain every peculiarity of the original, so far as he is able, with the greater care the more foreign it may happen to be, so that it may never be forgotten that he is imitating and imitating in a different material. (Newman)

หน้าที่แรกของนักแปลคือเป็นนักแปลเกี่ยวกับประวัติศาสตร์ที่เป็นผู้เชื่อถือได้..... ที่ตั้งเป้าหมายที่รักษาไว้ซึ่งลักษณะเฉพาะทุก ๆ อย่างของต้นฉบับ, เหมือนอย่างที่เขาเป็นผู้สามารถ, ด้วยการเอาใจใส่อย่างดียิ่งกว่าภาษาต่างประเทศ มันอาจจะเกิดขึ้นเป็น, เพื่อที่ว่ามันอาจจะไม่ถูกลืมว่าเขากำลังเลียนแบบและกำลังเลียนแบบในเนื้อหาที่แตกต่าง

68. It is indispensably requisite in a translation to give line for line.(Feltham)

มันเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งซึ่งขาดเสียมิได้ในการแปล (to give line for line แปลไม่ได้)

69. Nor will you as faithful translator render word for word. Harace Translation should be free rather than word for word. (Horace)

ไม่ว่าคุณจะเป็นนักแปลที่น่าเชื่อถือที่ถอดความศัพท์ต่อศัพท์ การแปล Harace ควรเป็นอิสระมากกว่าศัพท์ต่อศัพท์

70. Translations are not reproductions but productions of similar expressions. (Croce)

การแปลไม่ใช่การถอดแบบแต่เป็นการสร้างการแสดงออกที่คล้าย ๆ กัน

71. The replacement of textual material in one language (SL) by equivalent textual material in another language (TL).(Catforts)

การแทนที่เนื้อหาเกี่ยวกับต้นฉบับในภาษาหนึ่ง (SL) โดยเนื้อหาเกี่ยวกับต้นฉบับที่มีค่าเท่ากันในภาษาอื่น ๆ

72. Translation of verse is as one engaged in strawplaiting sunbeams. (Heine)

การแปลบทกวีเป็นเช่นกับการแปลอย่างหนึ่งที่เกี่ยวข้องพันใน (strawplaiting sunbeams แปลไม่ได้)

73. Poets can be translated but it is impossible to translate the writing of academicians.(Quasimodo)

นักกวีสามารถถูกแปลได้แต่มันเป็นไปไม่ได้ที่จะแปลการเขียนของนักวิชาการ

74. No literal translation can be just and excellent original too and no rash paraphrase can make amends. (Alexander Pope)

Flore R. Amos
ไม่มีการแปลเกี่ยวกับวรรณกรรมสามารถเป็นแค่และต้นฉบับที่พิเศษ และไม่มี การถอดความที่ หุนหันพินเล่นสามารถสร้างให้ถูกต้อง

75. Theory of translation can not be reduced to a rule of thumb, it must again be modified to include new facts.

ทฤษฎีของการแปลไม่สามารถถูกทำให้น้อยลงกับคำแนะนำที่ง่าย ๆ ไม่มีรายละเอียด, มันต้องถูกแก้ไขอีกครั้งที่ประกอบด้วยความจริงใหม่

76. In general, the translations of the heyday were accurate neither in word nor in shape. But they aimed to discover new worlds of thought and beauty. (Flore R. Amos)

โดยทั่วไป, การแปลของสมัยที่รุ่งเรืองที่สุดเป็นการแปลที่ถูกต้องแม่นยำทั้งไม่ใช่คำศัพท์และในรูปแบบ แต่พวกเขาได้ตั้งเป้าค้นหาคำศัพท์ใหม่ของความคิดและความงดงาม

77. He demands a complete transcribe of the thought and spirit. (K.W.H. Scholz)

เขาต้องการการถอดความที่สมบูรณ์ของความคิดและจิตวิญญาณ

78. A translation should be read for pleasure. (J.H. Philimore)

การแปลควรถูกอ่านเพื่อความพอใจ

79. Version must produce upon the English reader the effect which the original has produced upon himself. The two dangers are over translation and under translation. (J.A.K. Thomson)

เรื่องราวต้องก่อให้เกิดผู้อ่านภาษาอังกฤษ ผลที่เกิดซึ่งต้นฉบับได้ก่อให้เกิดด้วยตัวเขาเอง สิ่งที่ยังตรึงสองอย่างอยู่เหนือการแปลและภายใต้การแปล

80. The new verses should produce the same effect upon their readers as the originals did upon their contemporaries. (Wilamowitz-Mollendoref)

Benedetto Croce

81. 'Faithful ugliness and faithless beauty' proverbial; we can not reduce what has already possessed aesthetic form to another form also aesthetic. Unesthetic translations are simple commentaries. But there is relative possibility of translations not as reproductions, but as productions of similar expressions.

Samuel Butler

The genius of the language into which a translation is being made is the first thing to be considered ; if the original was readable, the translation must be so too.

Samuel Butler

Liberty of translating poetry into prose involves the continual taking of more or less liberty throughout, for much that is right in poetry is wrong in prose.

Sidney Lanier

อิสระภาพของการแปลบทกวีสุร่อยแก้วเกี่ยวข้องกับกระทำที่ต่อเนื่องของอิสระภาพมากหรือน้อยโดยตลอด มากกว่าสิ่งที่ถูกต้องในบทกวีคือผิดในบทสุร่อยแก้ว

It is words and their associations which are untranslatable, not ideas, there is no idea.....which can not be adequately produced as idea in English words.

Paul Cauer

มันเป็นคำศัพท์และการรวมกันของพวกเขาซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่สามารถแปลได้, ไม่มีแนวความคิด, ไม่มีแนวความคิด.....

ภาษาอังกฤษ

ซึ่งไม่สามารถถูกสร้างขึ้นอย่างเพียงพอกับความคิดในคำศัพท์

Comparable effect is the desirable goal, a perfect translation would be identical with the original.

T.H. Warren

ผลที่เปรียบเทียบกันได้เป็นเป้าหมายที่ไม่เป็นที่น่าพอใจ,
เหมือนกันกับต้นฉบับ

การแปลที่สมบูรณ์จะเป็นสิ่งที่

A good translation should be rather faithful than exact.

T.H. Warren

การแปลที่ดีควรเป็นการแปลที่ค่อนข้างน่าเชื่อถือกว่าการแปลที่ถูกต้องแม่นยำ

A translation must read like an original, while, preserving the differentiating character of the original.

Benjamin Jowett

การแปลต้องอ่านเหมือนต้นฉบับ, ขณะที่การรักษาไว้ซึ่งลักษณะเฉพาะที่ทำให้แตกต่างของต้นฉบับ

The first requisite of an English translation is that it be English. Thorough going comparison of Greek and English diction, with resulting problems for the translator.

J. Lewis May

There is no such thing as translation as proved by the wedding of words and thought.

L Portier

A translation demands a certain moral attitude at least as much as an effort of intelligence.

Julius Peterson

การแปลต้องการทัศนคติทางศีลธรรมที่แน่นอนอย่างน้อยที่สุดความพยายามมากเท่าที่จะมากได้ของความฉลาด

The translation as work of art can never be a true image of the original, a rebirth in the translators, tongue of products of another language. It will always impose a new form.

Margaret Munsterberg

การแปลเป็นงานศิลปะไม่เคยเป็นภาพพจน์ที่จริงของต้นฉบับ การเกิดใหม่ในนักแปล ส่วนวนภาษาของการสร้างของภาษาอื่น มันจะกำหนดให้มีรูปแบบใหม่เสมอ ๆ

The peculiar genius of a language appear best in the process of translation.

J.B. Postgate

อัจฉริยะที่ประหลาดของภาษาปรากฏดีที่สุดในกระบวนการของการแปล

The prime merit of a translation is faithfulness. The faithful translator will give the letter where possible, but in any case the spirit.

Herbert Peysner

ความดีเลิศที่สำคัญที่สุดของการแปลเป็นความน่าเชื่อถือ นักแปลที่น่าเชื่อถือจะให้หนังสือที่เป็นไปได้ แต่ในบางกรณีเป็นจิตวิญญาณ

Perfect translation of song text or opera libretto is impossible

Nemiah

การแปลหนังสือเพลงที่สมบูรณ์หรืองานเขียนละครเพลงอุปรากรเป็นสิ่งที่เป็นไปได้

Shall we read literature in translation?

Frost

พวกเราจะอ่านวรรณกรรมในการแปลใหม่?

Every word should be represented some how in the translation, except where....the omission of a word improves the English and takes nothing from the meaning.

Basil Anderton

Translation is a mode of self-expression, it springs from a desire to instruct and to enrich literature.

การแปลเป็นวิธีการของการแสดงออกด้วยตัวมันเอง มันกระโดดจากสิ่งที่ต้องการที่จะแนะนำและทำวรรณกรรมให้ดีขึ้น

John Masefield

The inspired thing is easy to translate. It has light in itself and leads into light, the translator may stumble, but the rendering will glimmer. To men in darkness a glimmer can be 'Hope' itself.

สิ่งที่ถูกกระตุ้นให้คิดเป็นสิ่งที่ง่ายที่จะแปล มันมีแสงในตัวมันเองและนำไปสู่แสงสว่าง นักแปลอาจจะผิดพลาด แต่การถอดความจะให้แสงสลัว ๆ กับคนที่อยู่ในความมืด แสงสลัวสามารถเป็น "ความหวัง" ในตัวมันเอง

Foresten

Translation is the transference of the content of a text from one language into another, bearing in mind that we can not always dissociate the content from the form.

การแปลเป็นการย้ายบริบทของหนังสือจากภาษาหนึ่งสู่อีกภาษาหนึ่ง, ด้วยการพิจารณาไตร่ตรองว่าพวกเขาไม่สามารถทำให้บริบทแยกออกจากรูปแบบได้

Dryden

It is impossible to translate verbally and well at the same time. It is much like dancing on ropes with fettered legs.

มันเป็นไปไม่ได้ที่จะแปลทางคำพูดและแปลได้ดีในเวลาเดียวกัน มันเหมือนการเต้นกับเชือกด้วยเท้าที่ถูกพันธนาการไว้

Dryden

Translation is not so loose as paraphrase nor so close as metaphrase

การแปลไม่ได้เป็นอิสระเท่ากับการถอดความหรือไม่ได้ใกล้ชิดเท่ากับการเปลี่ยนความหมาย

C.Rabin

Translation is a process by which a spoken or written utterance takes place in one language which is intended and presumed to convey the same meaning as previously. It thus involves two distinct factors, meaning or reference to some slice of reality, and the difference between two languages in referring to that reality.

Translation is a custom-house through which passes, if the custom officers are not alert, more smuggled goods of foreign idioms than through any other linguistic frontier.

Montaigne

It is easy to translate authors like this one, with hardly anything but subject matter to transfer, but it is risky to undertake those who have given their language much grace and elegance, particularly with a language of less power.

Arnold

.....Translation is a work not only inferior to the original by the whole difference of talent between the first composed and his translator; it is even inferior to the best which the translator could do his best with a subject which does not penetrate him. No man can be penetrated by a subject which he does not conceive independently
การแปลเป็นงานที่ไม่เพียงแค่อำนาจเท่านั้นกว่าต้นฉบับโดยความแตกต่างทั้งหมดของพรสวรรค์ระหว่างจิตที่สงบอย่างแรกและนักแปลของเขา มันเป็นแค่สิ่งที่ต่ำต้อยกับสิ่งที่ดีที่สุดซึ่ง นักแปลไม่สามารถทำสิ่งที่ดีที่สุดของเขาด้วยวิชาที่เข้าใจแทงตลอด ไม่มีคนใดสามารถเป็นผู้ถูกเข้าใจแทงตลอดด้วยวิชาที่เขาไม่เข้าใจโดยตนเอง

Arnold

A translation should affect us in the same way as the original may be supposed to have affected its first hearers.

การแปลมีผลสะท้อนกับพวกเราในวิธีการเดียวกัน ขณะที่ต้นฉบับอาจจะถูกคาดคะเนที่จะได้มีผลต่อผู้ฟังครั้งแรก

Arnold

.....that union of the translator with his original, which alone can produce a good translator, that it takes place when the mist which stand between the mist of alien modes of thinking, speaking and feeling on the translator's part-defecates to a pure transparency.

สหภาพของการแปลด้วยต้นฉบับของเขา, ซึ่งคนเดียวสามารถสร้างนักแปลที่ดีได้, ที่มันเกิดขึ้นตามที่กำหนดไว้เมื่อความพรัมัวซึ่งตั้งอยู่ระหว่างความพรัมัวของวิธีการที่แปลของความคิด, การพูดและความรู้สึกกับการจัดสิ่งที่ไม่ดีบางส่วนของนักแปลออกไปสู่ความโปร่งใสบริสุทธิ์

A. Cowley

If a man should undertake to translate Pindar word for word, it would be thought one mad man had translated another.....I have taken, left out and added, what I pleased.

ถ้าสักคนหนึ่งควรดำเนินการการแปลศัพท์ต่อศัพท์ มันจะถูกคิดว่าคนบ้าคนหนึ่งได้แปลเรื่องอื่น.....ฉันได้ทำ, ได้เอาออกและได้เพิ่มสิ่งที่ฉันพอใจ

หนังสืออ้างอิง

<http://www.wikipedia.org>

<http://www.google.com>

<http://www.translators.com>

<http://www.interpreters.com>

Albakry, M. (2004). Linguistic and cultural issues in literary translation. Retrieved November 17, 2006 from <http://accurapid.com/journal/29liter.htm>

Bell, R. T. (1998). Psychological/cognitive approaches. In M. Baker (Ed), Routledge encyclopedia of translation studies. London & New York: Routledge.

Cohen, A.D. (1984). On taking tests: what the students report. Language testing, 11 (1). 70-81.

Culler, J. (1976). Structuralist poetics: structuralism, linguistics, and the study of literature. Cornell: Cornell University Press.

Graedler, A.L. (2000). Cultural shock. Retrieved December 6, 2006 from <http://www.hf.uio.no/.../top7culture.html>

Harvey, M. (2003). A beginner's course in legal translation: the case of culture-bound terms. Retrieved April 3, 2007 from <http://www.tradulex.org/Actes2000/harvey.pdf>

Hervey, S., & Higgins, I. (1992). Thinking Translation. London & New York: Routledge.

Jaaskelainen, R., (2005). Translation studies: what are they? Retrieved November 11, 2006 from <http://www.hum.expertise.workshop>.

Jaaskelainen, R., (1999). Tapping the process: an explorative study of cognitive and effective factors involved in translating. Joensuu: University of Joensuu Publications in Humanities.

Krings, H.P. (1986). Translation problems and translation strategies of advanced German learners of French. In J. House, & S. Blum-Kulka (Eds.), Interlingual and intercultural communication (pp. 263-75). Tübingen: Gunter Narr.

Leppihalme, R. (1997). Culture bumps: an empirical approach to the translation of allusions. Clevedon: Multilingual Matters.

Loescher, W. (1991). Translation performance, translation process and translation strategies. Tübingen: Gunter Narr.

Newmark, P. (1988a). A Textbook of Translation. Hertfordshire: Prentice Hall.

Newmark, P. (1988b). Approaches to Translation. Hertfordshire: Prentice Hall.

Newmark, P. (1991). About Translation: Multilingual Matters. Clevedon, Philadelphia, Adelaide: Multilingual Matters Ltd.

Nida, E. A. (1964). Towards a science of translation, with special reference to principles and procedures involved in Bible translating. Leiden: Brill.

Richards, et al (1985). Longman dictionary of applied linguistics. UK: Longman.

Seguinot, C. (1989). The translation process. Toronto: H.G. Publications.

Venuti, L. (1998). Strategies of translation. In M. Baker (Ed.), Encyclopedia of translation studies (pp. 240-244). London and New York: Routledge.

Zhongying, F. (1994). An applied theory of translation. Beijing: Foreign Languages Teaching & Research Press.

American Translators association, 225 Reinekers Ln., Suite 590, Alexandria, VA 22414. Internet: <http://www.ataner.org/>

The Translators and Interpreters Guild, 962 Wayne Avenue, Suite 500, Silver Spring, MD 20910. Internet: <http://www.ttig.org/>

U.S. Department of State, Office of Language Services, Suite 1400 SA-1 Department of State, Washington, DC 20520.

สำหรับข้อมูลเกี่ยวรายละเอียดเพิ่มเติมโดยเฉพาะ ติดต่อสมาคมที่เข้าร่วมกับพื้นที่
สำคัญ :

National Association of Judiciary Interpreters and Translators, 630 Stewart St., Suite 610, Seattle, WA 98101. Internet: <http://www.najit.org/>

American Literary Translators Association, The University of Texas at Dallas, Box 830688 Mail Station JO51, Richardson, TX 75083-0688. Internet: <http://www.literarytranslators.org/>

Localization Industry Standards Association, 7 Route du Monastre-CH-1173, Fchy, Switzerland. Internet; <http://www.lisa.org/>

Registry of Interpreters for the Deaf, 333 commerce St., Alexandria, VA 22314. Internet: <http://www.rid.org/>

การอ้างอิงที่ถูกระบุ : Bureau of Labor Statistics, U.S. Department of Labor Occupational Outlook Handbook, 2006-07 Edition, Interpretes and Translators on the Internet at <http://www.bls.gov/oco/ocos175.htm> (visited July 18, 2008).

อ้างอิง

Berman, Antoine (1984). "L'épreuve de l'étranger". Excerpted in English in: Venuti, Lawrence, editor (2002, 2nd edition 2004). The Translation Studies Reader.

Darwish, Ali (1999), "Towards a theory of constraints in Translation". (@turjuman Online).

Kelly, L.G. (1979). The True Interpreter: a History of Translation Theory and Practice in the West. New York, St. Martin's Press. ISBN. 0312820577.

Muegge, Uwe (2005). Translation Contract: A Standards-Based Model Solution. AuthorHouse, ISBN 1418416363.

Rose, Marilyn Gaddis, guest editor (1980). Translation: agent of communication. (A Special issue of Pacific Moana Quarterly, 5:1)

Schleiermacher, Friedrich (1813). "Über die verschiedenen Methoden des Übersetzens". Reprinted as "On the Different Methods of Translating" in: Venuti, Lawrence, editor (2002, 2nd edition 2004). The Translation Studies Reader.

Simms, Norman, editor (1983). Nimrod's Sin: Treason and Translation in a Multilingual World.

Venuti, Lawrence (1994). The Translation's Invisibility. Routledge. ISBN 0415115388.

หนังสืออ้างอิง

Cabré, Ma. Teresa El traductor y la terminología en Coloquio Internacional Interpretar Traducir Textos de la(s) Cultura(s) Hispanica(s), Università degli Studi de Bologna – Scuola Superiore di Lingue Moderne per Interpreti e Trauctori, 21 – 23 de octubre de 1999.

Cabré, Ma. Teresa La traducción científico-técnica y la terminología en la sociedad de la información en VI Jornada de Traducción, Universitat Jaume I de Castelló, 24 – 26 de octubre de 2001.

Inchaurralde, Carlos y Vázquez, Ignacio (1998) Una introducción cognitiva al lenguaje y la lingüística Barcelona: Mira Editores

Roca-Pons, J (1982) El lenguaje Barcelona: Teide Editores

Snell-Hornby, Mary (1998) *Estudios de traducción* Salamanca: Ediciones Almar (tr. Ana Sofía Ramírez)

Bibliography

Baker, Mona (2001) *In Other Words*, Routledge, London & New York.

Catford, J.C. (1967) *A Linguistic Theory of Translation*, Oxford University Press, London.

Child, Jack (1992) *Introduction to Spanish Translation*, University Press of America, New York.

González, Eduardo (2006) "Spanglish: To Be or Not To Ser. Esa es la cuestión" in [Translation Journal](#).

_____ (2006) "The Role of Translators-Interpreters in Contemporary Society in the US and in Europe: Luxury or Necessity?" Paper at European Studies Conference (ESC), University of Nebraska at Omaha, October, 2005. Published as one of the selected works of the 30th European Studies Conference, 2005, UNO webpage.

_____ (2006) "Translation Sins," in *Bridges*, AAIT, Atlanta, GA (*).

_____ (2005) *Exercise Manual for the Training of Translators and Interpreters / Manual de ejercicios para la formación de traductores e intérpretes*, Xanadu Original Works, Ann Arbor, MI .

_____ (2004) "La formación de traductores" [elcastellano.org](#) (La página del idioma español).

_____ (2004) "Who Offers Cultural Training?" in *Proteus*, Vol. XIII, No.2.

López, G., Juan G., & Minett, W., Jacqueline, (2001) *Manual de traducción*, Gedisa, Barcelona.

Sherr, Daniel, (2004) "Eye on Europe" in *Proteus*, Vol. XIII, No. 3 (**).

Stavans, Ilan (2003) *Spanglish, The Making of a New American Language*, Rayo-Harper Collins, New York.

(*) *Bridges* is the official publication of the Atlanta Association for Interpreters and Translators.

(**) *Proteus* is the official publication of NAJIT, the National Association of Judiciary Interpreters and Translators.

Asociación de academias de la lengua española (2005), *Diccionario panhispánico de dudas*, Santillana, Madrid.

(2000) *Diccionario de sinónimos y antónimos*, Espasa, Madrid.

González, Eduardo (2006) *Medical Interpreter's Bilingual Manual*, Copley Custom Textbooks, Ann Arbor, MI.

_____ (2003) *Concise Bilingual Dictionary of Special Idioms, Phrases and Word Combinations*, AuthorHouse, Bloomington, IN.

Larousse (2005) *El Pequeño Larousse Ilustrado 100 Años*, México D.F.

Oxford (2002) *Oxford Spanish Dictionary*, Oxford-New York.

Random House (1997) *Latin American Spanish Dictionary*, Random House, NY.

Real Academia (2001) *Diccionario de la Lengua Española*, Espasa, Madrid.

Schwimmer, Eric (2004) *Dictionary of Honduran Colloquialisms, Idioms and Slang*, Litografía López, Tegucigalpa.

Webster (2000) *Webster's New World College Dictionary*, Cleveland, OH.

บรรณานุกรม

จงจิตต์ อรรถยุกติ และโจน สารสิน คำบรรยายในการอบรมเชิงปฏิบัติการ "การแปลในการประชุมนานาชาติ" 5-20 มิถุนายน 2536 มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ธีรวิทย์ ภิญโญณัฐกานต์, เอกสารประกอบการสอนรายวิชา การแปลแบบล่าม มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย, 2550.

ธีรวิทย์ ภิญโญณัฐกานต์, วาหะภาษาศาสตร์

ปัญญา บริสุทธิ์. ทฤษฎีและวิธีปฏิบัติในการแปล. กรุงเทพฯ, ราชบัณฑิตยสถาน, 2533

สีธา พิณีภูวดล, ทฤษฎีการแปลและการฝึกฝนการแปลเพื่ออาชีพ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2525

_____ , คู่มือนักแปลอาชีพ. กรุงเทพฯ, บริษัทนานมีบุคส์, 2542.

วารสารสมาคมครุภาษาฝรั่งเศสแห่งประเทศไทย ฉบับพิเศษ การแปล เมษายน - กันยายน 2535

วารสาร ELANG ปีที่ 2 ฉบับที่ 21, 2551.

18th SUT ANNUAL REPORT 2007: รายงานประจำปี 2550 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารี

Speech by the Rector Professor Dr. Wichit Srisa-an, on the 9th Anniversary, Suranaree University of Technology, 27 July 1999.

<http://www.ricintl.com> (retrieved on 3 September, 2008)

<http://www.unu.org> (retrieved on 3 September, 2008)

<http://www.translatordirectory.org> (retrieved on 3 September, 2008)

<http://www.interpretation.com> (retrieved on 3 September, 2008)

